วุฒิสภา

ร้อยเรื่องราว..เล่าเรื่องเยือนต่างแดน ของประธานวุฒิสภา พ.ศ. 2553

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961185340

ร้อยเรื่องราว..เล่าเรื่อง เยือนต่างแดน

ของประธานวุฒิสภา

พ.ศ. 2553

ร้อยเรื่องราว...เล่าเรื่องเยือนต่างแดนของประธานวุฒิสภา พ.ศ. 2553

จัดทำโดย	สำนักการต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ออกแบบและพิสูจน์อักษร	กลุ่มงานบรรณาธิการและเทคโนโลยีการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พิมพ์ครั้งที่ 1	จำนวน 500 เล่ม มีนาคม 2554
พิมพ์ที่	สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เลขที่ 4 ถนนอู่ทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2244 1561-3 โทรสาร 0 2244 1563

คำนำ

ภารกิจของวุฒิสภาด้านการต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก เนื่องจากภารกิจด้านการต่างประเทศของวุฒิสภานั้นเป็นหนึ่งในการทูตเชิงรัฐสภา ซึ่งถือเป็นพลังขับเคลื่อนหนึ่งในการทูตสาธารณะที่มีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจอันดีและการแสวงหาความร่วมมือกับบุคคลระดับสูงของประเทศต่างๆ ที่ประธานวุฒิสภาได้มีโอกาสพบปะสนทนา อันจะช่วยเกื้อกูลต่อระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้เป็นไปด้วยความราบรื่นและแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ตลอดจนการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยอีกทางหนึ่งด้วย

อนึ่ง ในช่วงปีพ.ศ. 2553 ผมได้มีโอกาสนำคณะสมาชิกวุฒิสภาเดินทางไปเยือนต่างประเทศ จำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วย การเดินทางเข้าร่วมประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งที่ 3 ณ สำนักงานสหประชาชาติ สมาพันธรัฐสวิส และการเยือนสาธารณรัฐเช็กและสาธารณรัฐออสเตรีย ระหว่างวันที่ 17-25 กรกฎาคม 2553 การเดินทางเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 12-16 ตุลาคม 2553 ตามคำเชิญของสภาธุรกิจไทย-จีน การเดินทางเยือนราชอาณาจักรภูฏานอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของสภาที่ปรึกษาแห่งราชอาณาจักรภูฏาน ระหว่างวันที่ 21-25 ตุลาคม 2553 และ การเดินทางเยือนราชอาณาจักรเบลเยียม ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสาธารณรัฐอิตาลี ระหว่างวันที่ 12 - 20 ธันวาคม 2553 ในการเดินทางเยือนแต่ละครั้ง ผมและสมาชิกวุฒิสภาได้เข้าเยี่ยมคารวะบุคคลสำคัญของประเทศ ผู้นำองค์กรนิติบัญญัติ และสมาชิกรัฐสภา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ รวมทั้งหารือข้อราชการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างประเทศและแสวงหาความร่วมมือให้ครอบคลุมในทุกด้านมากขึ้น โดยเฉพาะด้านรัฐสภาให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้นำและสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศ นอกจากนี้ทุกประเทศที่ไปเยือน ผมและคณะยังได้พบปะและสนทนากับเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศต่างๆ และได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวไทยที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ เพื่อรับทราบความเป็นอยู่และความคิดเห็น ตลอดจนอุปสรรคต่างๆ เพื่อวุฒิสภาจักได้หาทางแก้ไขตามกระบวนการของวุฒิสภาต่อไป

หนังสือ “ร้อยเรื่องราว...เล่าเรื่องเยือนต่างแดนของประธานวุฒิสภา พ.ศ. 2553” ได้จัดทำขึ้นหลังจากที่วุฒิสภาเคยจัดทำหนังสือ “ร้อยรวมแดนดินถิ่นยุโรปสองฟากฝั่ง” และ “ร้อยเรียงเรื่องเล่าเมื่อครั้งเยือนสามประเทศภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก” แล้ว หนังสือฉบับนี้ได้รวบรวมสรุปการเดินทางไปเยือนต่างประเทศทั้งสี่ครั้งข้างต้นเข้าไว้ด้วยกัน โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลสำคัญ การไปศึกษาดูงานสถานที่สำคัญ การพบปะชาวไทยโพ้นทะเล ตลอดจนความคิด วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมของชาติต่างๆ ที่คณะได้สัมผัสในระหว่างที่ไปเยือน ด้วยความประสงค์ที่ว่าหนังสือเล่มนี้น่าจะเกิดประโยชน์คุณูปการแก่ผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ในแง่มุมต่างๆ ทั้งด้านการเมือง การปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ต่อไป

(นายประสพสุข บุญเดช)
ประธานวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ 2554

สารบัญ

สรุปผลการเดินทางไปเข้าร่วมประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3 ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และเยือนสาธารณรัฐเช็กและสาธารณรัฐออสเตรีย ระหว่างวันที่ 17-25 กรกฎาคม 2553

- รายนามคณะเดินทาง 9
- เยือนเมืองโลซานน์และเจนีวา 10
- เข้าร่วมงานเลี้ยงต้อนรับของสหภาพรัฐสภา 11
- เข้าร่วมการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3 12
- พบปะสนทนาระดับทวิภาคีกับประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรบาห์เรน 34
- พบปะสนทนาระดับทวิภาคีกับประธานวุฒิสภา ราชอาณาจักรบาห์เรน 34
- เยือนกรุงปราก สาธารณรัฐเช็ก 35
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงปราก 38
- พบปะผู้แทนชุมชนชาวไทยในกรุงปราก 40
- เยือนเมืองเชสกี้ ครุมลอฟ สาธารณรัฐเช็ก 43
- เยือนกรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย 45
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงเวียนนา และพบปะผู้แทนชุมชนชาวไทยในกรุงปราก 45

สรุปผลการเยือนและศึกษาดูงาน ณ กรุงปักกิ่งและนครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 12-16 ตุลาคม 2553

- รายนามคณะเดินทาง 51
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง 52
- เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศาสนาในกรุงปักกิ่ง 59
- เยี่ยมชมงานมหกรรมเซี่ยงไฮ้ประจำปี 2553 69
- เยี่ยมชมแม่น้ำหวงผู่ในนครเซี่ยงไฮ้ 76
- เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศาสนาในนครเซี่ยงไฮ้ 79
- รับฟังการบรรยายสรุปจากกงสุลใหญ่ ณ นครเซี่ยงไฮ้ 83

สรุปผลการเยือนในโอกาสที่ประธานวุฒิสภานำคณะสมาชิกวุฒิสภา ไปเยือนราชอาณาจักรภูฏานอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของสภาที่ปรึกษาแห่งชาติราชอาณาจักรภูฏาน ระหว่างวันที่ 21-25 ตุลาคม 2553

- รายนามคณะเดินทาง 91
- เข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ 92
- เข้าเยี่ยมคารวะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รักษาการนายกรัฐมนตรี 100
- เข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาผู้แทนราษฎร 107
- เข้าพบปะสนทนากับประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 109
- เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศาสนาในกรุงทิมพู 114
- เยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และศาสนาในเมืองพูนาคา 122
- บทสรุปการเดินทาง 127

สรุปผลการเยือนในโอกาสที่ประธานวุฒิสภานำคณะสมาชิกวุฒิสภา ไปเยือนราชอาณาจักรเบลเยียม ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสาธารณรัฐอิตาลี ระหว่างวันที่ 12-20 ธันวาคม 2553

- รายนามคณะเดินทาง 131
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ 132
- เข้าพบประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ 137
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงเฮก 136
- เยี่ยมคารวะประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียม 145
- เยี่ยมชมสภายุโรป 150
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส 156
- พบปะสนทนากับกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำเมืองอันต์เวิร์ป ราชอาณาจักรเบลเยียม 163
- เข้าพบรองประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐอิตาลี 165
- รับฟังการบรรยายสรุปจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม 168
- บทสรุปการเดินทาง 181

สรุปผลการเดินทางไปเข้าร่วมประชุม
ประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และเยือนสาธารณรัฐเช็ก และสาธารณรัฐออสเตรีย

ระหว่างวันที่ 17-25 กรกฎาคม 2553

สรุปผลการเดินทางไปเข้าร่วมประชุม ประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3 ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และเยือนสาธารณรัฐเช็ก และสาธารณรัฐออสเตรีย

ระหว่างวันที่ 17-25 กรกฎาคม 2553

รายนามคณะเดินทาง

1. นายประสพสุข บุญเดช	- ประธานวุฒิสภา
2. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	- ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ
3. พล.ต.ท. มาโนช ไกรวงศ์	- รองประธานและโฆษกคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและตำรวจ - รองประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว
4. ม.ร.ว. ปรียนันทนา รังสิต	- รองประธานคณะกรรมาธิการด้านสังคมและวัฒนธรรม คณะกรรมาธิการต่างประเทศ - รองประธานคณะกรรมาธิการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม
5. นายขวัญชัย พนมขวัญ	- ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - เลขานุการคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและตำรวจ
6. นางสุวิมล ภูมิสิงหราช	- เลขาธิการวุฒิสภา
7. นางนภาภรณ์ ศิลาพันธ์	- ผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา
8. นางสาวสรัสวดี บุญเดช	- เลขานุการประธานวุฒิสภา
9. นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์	- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 6 กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักการต่างประเทศ (เลขานุการคณะเดินทาง)

คณะถ่ายภาพร่วมกันริมทะเลสาบเลอมองที่เมืองโลซานน์

วันเสาร์ที่ 17 กรกฎาคม 2553

คณะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังนครซูริก โดยสายการบินสวิสแอร์ เที่ยวบินที่ LX181 เวลา 23.25 นาฬิกา ใช้เวลาเดินทาง 11 ชั่วโมง 45 นาที

วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม 2553

คณะเดินทางถึงนครซูริก สมาพันธรัฐสวิส เวลา 06.10 นาฬิกา เพื่อต่อเครื่องไปยังนครเจนีวาในเวลา 07.00 นาฬิกา โดยสายการบินสวิสแอร์ เที่ยวบินที่ LX2800 ใช้เวลาเดินทาง 45 นาทีถึงนครเจนีวา เมื่อเวลา 07.45 นาฬิกา โดยมี นายวิชาวัฒน์ อิศรภักดี อัครราชทูต ซึ่งดำรงตำแหน่งอุปทูต ในขณะนั้น เนื่องจากเอกอัครราชทูตฯ เดินทางไปราชการต่างประเทศ และนางสาวพลาติมา อัตถากร เลขานุการเอก คณะทูตถาวร แห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา รอให้การต้อนรับคณะฯ จากนั้น ได้นำคณะเดินทางไปยังเมืองโลซานน์โดยรถยนต์ระหว่างที่รอเวลาเข้าพัก ณ โรงแรมที่พักซึ่งโรงแรมในยุโรปจะกำหนดให้เช็คอินได้ในเวลาบ่าย คณะจึงได้เดินทางไปทัศนศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในเมืองโลซานน์ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากเมืองเจนีวาไปทางตะวันออกเฉียงเหนือเพียง 60 กิโลเมตร อยู่บนเนินเขาริมฝั่งทะเลสาบเลอมอง มีความสวยงามโดยธรรมชาติ และมีทิวทัศน์ที่สวยงามดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้มาพักผ่อนตากอากาศนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 ทำให้ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกหลงใหลในเสน่ห์ของเมืองนี้ และดึงดูดนักประพันธ์ นักปรัชญา เช่น วอล์แตร์ ดิกเค็นส์ ไบรอน และ ที เอส อีเลียต ให้มายังเมืองนี้ ปัจจุบัน โลซานน์มีประชากรประมาณ 200,000 คน

นอกจากโลซานน์จะเป็นเมืองที่มีภูมิประเทศสวยงามและภูมิอากาศดีแล้ว ยังมีความเกี่ยวพันแรกกับราชสกุลมหิดลอีกด้วย โดยเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2463 ในโอกาสที่พระบรมราชชนกทรงอภิเษกสมรสกับหม่อมสังวาลย์ (พระยศของสมเด็จย่าในขณะนั้นและได้

โรงแรมโบริวาท ในรูปสถาปัตยกรรมอาร์ตนูโว (Art Nouveau) คงความเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งของเมืองที่มีความหรูหราคลาสสิกจนถึงปัจจุบัน

เดินทางผ่านยุโรป โดยทรงแวะที่เมืองโลซานน์และทรงเลือกโรงแรมโบริวาจ (Beau Rivage) ซึ่งขณะนั้นถือว่าโก้หรูที่สุดในเมือง ซึ่งอยู่ริมทะเลสาบเลอมอง (Lac Leman) เป็นสถานที่ฮันนีมูน และเมื่อปี พ.ศ. 2476 พระบรมราชชนนีพร้อมด้วยพระราชโอรสและพระราชธิดาได้ออกเดินทางจากประเทศไทยสู่เมืองโลซานน์เพื่อพำนักอาศัย พระราชโอรสและพระราชธิดาทุกพระองค์ทรงศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยโลซานน์ จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2488 รัชกาลที่ 8 เสด็จนิวัติพระนครและในปี พ.ศ. 2494 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จนิวัติพระนครเป็นการถาวร พร้อมสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญา ทำให้นับแต่วันนั้น โลซานน์มิใช่เป็นเพียงเมืองที่มีวิวทิวทัศน์และบ้านเมืองสวยงามน่าท่องเที่ยวในอันดับต้น ๆ สำหรับชาวไทยเท่านั้น หากยังมีความหมายในฐานะสถานที่สำคัญแห่งราชสกุลมหิดล ผู้เป็นที่เคารพรักล้นเกล้าฯ ของพสกนิกรชาวไทยอีกด้วย

จากนั้น คณะเดินทางเข้าพัก ณ โรงแรมพัก และในช่วงค่ำของวันเดียวกัน คณะฯ และอุปทูตฯ เดินทางไปร่วมงานเลี้ยงต้อนรับบนเรือบริเวณท่าเรือ Paquis Pier Waterfront ซึ่งอยู่ริมทะเลสาบเลอมอง ซึ่งจัดโดยรัฐบาลสมาพันธรัฐสวิสและนครเจนีวา ณ ที่นั้น ประธานวุฒิสภาได้พบปะกับนายทีโอ-เบน กุริราบ (Theo-ben Gurirab) ประธานสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamenatry Union: IPU) นายแอนเดอร์ส บี. จอห์นสัน (Anders B. Johnsson) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา และประธานรัฐสภาจากทั่วโลก อีกทั้งยังได้ชมทัศนียภาพระหว่างล่องเรือในทะเลสาบเลอมองที่มีความสวยงามยิ่ง ท้องฟ้าในขณะนั้นยังสว่างอยู่ ถึงแม้ว่าจะเป็นยามค่ำคืนแต่เนื่องจากอยู่ในช่วงฤดูร้อนนี้ พระอาทิตย์จึงตกในเวลาประมาณสามทุ่ม

ทั้งนี้ เจนีวาเป็นเมืองที่มีประชากรมากเป็นอันดับสองของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ (รองจากนครซูริก ตั้งอยู่บริเวณที่ทะเลสาบเลอมอง (เจนีวา) ไหลเข้ารวมกับแม่น้ำโรน เจนีวาเป็นศูนย์กลางของทั่วโลกสำหรับการทูตและความร่วมมือระหว่างประเทศและได้รับยกย่องว่าเป็นเมืองนานาชาติ (Global City) เนื่องจากเป็นที่ตั้งขององค์กรระหว่างประเทศจำนวนกว่า 200 องค์กร เช่น สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติประจำทวีปยุโรป (UN) องค์การอนามัยโลก (WHO) องค์การการค้าโลก (WTO องค์การแรงงานระหว่าง

ถ่ายภาพร่วมกับประธานสหภาพรัฐสภาและเลขาธิการสหภาพรัฐสภาบนเรือที่รัฐบาลสมาพันธรัฐสวิสจัดเลี้ยง

ประเทศ (ILO) สำนักงานสหประชาชาติข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน (OHCHR) การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) องค์กรอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO) สหภาพรัฐสภา (IPU) เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นสถานที่จัดตั้งองค์การสันนิบาตชาติในปี ค.ศ. 1919 และกาชาดสากลในปี ค.ศ. 1864 ปัจจุบัน เจนีวามีประชากรในเขตตัวเมืองประมาณ 200,000 คน หากนับรวมเขตที่อยู่อาศัยรอบตัวเมืองแล้วจะมีประชากรประมาณ 800,000 คน

เก้าอี้สามขา (The Broken Chair) เป็นประติมากรรมที่โดดเด่นบนลานจัตุรัส Place des Nations ตั้งประชันหน้าประตูทางเข้าสำนักงานสหประชาชาติ สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2540 สร้างขึ้นโดยนายแดเนียล เบอร์เซต (Daniel Berset) ซึ่งนายพอล เวอร์มูเลน (Paul Vermeulen) อดีตประธานสมาคมผู้พิการสากล (Handicap international) ดำริให้สร้างขึ้นหลังจากการประชุมนานาชาติที่กรุงออตตาวา ประเทศแคนาดาเพื่อสะท้อนถึงการต่อต้านสงคราม เนื่องจากเก้าอี้สามขาเปรียบเสมือนผู้เคราะห์ร้ายจากสงครามและกับดักทุ่นระเบิดจากสงคราม

เก้าอี้สามขาหน้าสหประชาชาติ

วันจันทร์ที่ 19 กรกฎาคม 2553

นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ซึ่งได้รับเชิญจากคณะผู้แทนวุฒิสภาไทยให้เข้าร่วมเป็นองค์ประกอบคณะผู้แทนวุฒิสภาไทยในการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3 ได้เดินทางมายังโรงแรมที่พักเพื่อเรียนเชิญประธานวุฒิสภาเดินทางไปยังสำนักงานสหประชาชาติ โดยเข้าไปยังอาคารห้องประชุมทางประตูหมายเลข 14 ประตูสำหรับแขกระดับสูงหรือประธานรัฐสภาทั่วโลก ณ บริเวณหน้าห้องประชุมนั้น นายทีโอ-เบน กุริราบ (Theo-ben Burirab) ประธานสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamenatry Union: IPU) และนายบัน กี มุน (Ban Ki Moon) เลขาธิการสหประชาชาติ (United Nations : UN) รอต้อนรับก่อนที่เจ้าหน้าที่จะนำประธานวุฒิสภา และเอกอัครราชทูตฯ ไปยังที่นั่งภายในห้องประชุมใหญ่ ในขณะเดียวกันองค์ประกอบคณะผู้แทนวุฒิสภาไทยอีก 8 คน ได้เดินทางมายังห้องประชุมใหญ่เช่นเดียวกัน และนั่งประจำที่นั่งภายในห้องประชุมใหญ่ ซึ่งมีป้ายชื่อประเทศบอกโดยเรียงลำดับประเทศตามตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากประเทศโรมาเนียเนื่องจากการสุ่มจับชื่อประเทศก่อนหน้านี้

การประชุมประธานรัฐสภาโลก (World Conference of Speakers of Parliaments) ครั้งนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยกำหนดจัดทุก ๆ 5 ปี ซึ่งรัฐสภาไทยได้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเล็งเห็นความ

สำคัญของการประชุมประธานรัฐสภาโลก ว่าเป็นเวทีอภิปรายเรื่องประชาธิปไตยในระดับสากลผ่านกิจการระหว่างประเทศของรัฐสภา อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสหภาพรัฐสภาและยังเป็นการเริ่มต้นบทบาทใหม่ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสหภาพรัฐสภาและรัฐสภาประเทศสมาชิกกับสหประชาชาติ ทั้งนี้ สหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติได้ร่วมกันจัดการประชุมประธานรัฐสภาโลกมาแล้วจำนวน 2 ครั้ง โดยรัฐสภาไทยได้ส่งคณะผู้แทนเข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง ดังนี้

การประชุมประธานรัฐสภานานาชาติ (The Conference of the Presiding Officers of National Parliaments) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 30 สิงหาคม - 1 กันยายน 2543 ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา รัฐสภาไทยได้ส่งคณะผู้แทนจำนวน 5 คน ประกอบด้วย นายพิชัย รัตตกุล ประธานรัฐสภา ดร. ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถือว่าเป็นการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 1 จัดขึ้นในโอกาสการประชุมสุดยอดสหัสวรรษใหม่แห่งสหประชาชาติ (The United Nations Millennium Summit)

การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 2 (The Second World Conference of Speakers of Parliaments) จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7 - 9 กันยายน 2548 ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา รัฐสภาไทยได้ส่งคณะผู้แทนจำนวน 7 คน ประกอบด้วย นายโภคิน พลกุล ประธานรัฐสภา นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา นางลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณหญิง จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภา และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติได้สถาปนาความร่วมมือระหว่างกันในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2538 โดยได้ลงนามในเอกสารความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับสหภาพรัฐสภา (Cooperation Agreement between the United Nations and the Inter Parliamentary Union) ไว้เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2539 สหภาพรัฐสภามีฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer) ของสหประชาชาติ ตั้งแต่วันที่ 19 กรกฎาคม 2545 มีคณะผู้แทนถาวรของสหภาพรัฐสภา ณ นครนิวยอร์ก เป็นตัวแทนในการทำงานร่วมกับสหประชาชาติ สหภาพรัฐสภากับสหประชาชาติมีพัฒนาการความร่วมมือระหว่างกันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังจะเห็นได้จากการมีความก้าวหน้าในความร่วมมือด้านการพัฒนาประชาธิปไตย การยกระดับและพัฒนาการมีส่วนร่วมของสตรีในการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาสารสนเทศทางนโยบายเพื่อกระตุ้นการรับรู้ของรัฐสภาในกิจกรรมของสหประชาชาติ และการสนับสนุนของรัฐสภาในกิจการของสหประชาชาติและการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการสะท้อนปัญหาและให้แนวคิดด้านรัฐสภาแก่สหประชาชาติในการประชุมระดับโลกในสาขาต่าง ๆ ซึ่งรัฐสภาโดยสหภาพรัฐสภามักจัดประชุมคู่ขนานของรัฐสภาเพื่อให้เกิดรูปธรรมของทั้งสองฝ่ายในการทำงานด้านการต่างประเทศร่วมกันในฐานะพันธมิตร

หัวข้อหลักในการประชุมครั้งที่ 3 คือ รัฐสภาในโลกแห่งวิกฤต : การธำรงไว้ซึ่งการตรวจสอบในระบอบประชาธิปไตยในระดับสากลเพื่อประโยชน์ร่วมกัน (Parliaments in a World of Crisis: Securing Global Democratic

คณะถ่ายภาพร่วมกันภายในห้องประชุม

Accountability for the Common Good) ในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนถึง 1,059 คนจาก 135 ประเทศ สมาชิกสมทบ 5 องค์กร และองค์กรระหว่างประเทศผู้สังเกตการณ์ 31 องค์กร โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาถึง 121 คน และรองประธานสภาจำนวน 49 คน นอกจากนั้นเป็นสมาชิกรัฐสภา คณะทูตานุทูต และข้าราชการรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ในเวลา 10.00 นาฬิกา นายทีโอ-เบน กุริราบ ประธานสหภาพรัฐสภา ได้กล่าวเปิดประชุมและได้เชิญนายบัน กีมุน เลขาธิการสหประชาชาติ ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ โดยมีสาระสำคัญในการสนับสนุนบทบาทของสมาชิกรัฐสภาในการพัฒนาประชาธิปไตย การลงนามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเสถียรภาพของประเทศ การพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ รวมทั้งการเรียกร้องให้ลดและไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติด้วย

คณะถ่ายภาพร่วมกันภายในห้องประชุม

จากนั้น ในเวลา 10.30 นาฬิกา ที่ประชุมพิจารณาวาระการประชุมวาระต่าง ๆ ดังนี้

วาระที่ 1 ที่ประชุมรับรองวาระการประชุมและระเบียบการประชุม

วาระที่ 2 การนำเสนอรายงานการทำงานของรัฐสภาร่วมกับสหประชาชาติ โดยนายเอส. เจ. ชิททา (S.J. Sitta) ประธานรัฐสภาแทนซาเนีย

สรุปสาระสำคัญมีดังนี้ ในปี 2550 สหภาพรัฐสภา (IPU) ได้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการสหประชาชาติ (UN) ขึ้นเพื่อตรวจสอบและติดตามการทำงานของรัฐสภาและ IPU กับ UN โดยจะจัดประชุมปีละ 1 ครั้ง ร่วมกันกับ

เจ้าหน้าที่อาวุโสของ UN ในการนี้คณะกรรมการได้ออกแบบสำรวจความคิดเห็นให้รัฐสภาต่าง ๆ ตอบในหัวข้อความต้องการและความคาดหวังตลอดจนประเด็นใดที่ได้มีการพัฒนา รวมถึงปัญหาและการแก้ไขปรับปรุง ทั้งนี้ มีรัฐสภาจำนวน 96 แห่งตอบแบบสอบถามโดยมีหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่

- **ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติและการประชุมใหญ่ของสหประชาชาติ**

รัฐสภาจำนวนไม่มากนักที่จะหยิบยกเรื่องเกี่ยวกับสหประชาชาติในคณะกรรมาธิการรัฐสภา มีเพียงบางประเทศ ได้แก่ บังกลาเทศ เยอรมนี และซูดาน เท่านั้นที่มีการจัดตั้งคณะกรรมาธิการหรือคณะอนุกรรมาธิการที่เกี่ยวกับ UN ในขณะที่หลายประเทศมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและคณะทูตถาวรประจำ UN น้อยหรืออาจไม่มีเลย ส่วนใหญ่จะกระทำผ่านกระทรวงการต่างประเทศ ร้อยละ 70 ของผู้ตอบแบบสอบถามรายงานว่า สมาชิกรัฐสภาได้รวมอยู่ในองค์ประกอบคณะผู้แทนของประเทศในการประชุมใหญ่ของ UN และสมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่เข้าร่วมประชุมน้อยกว่า 1 สัปดาห์ บทบาทของสมาชิกรัฐสภาในองค์ประกอบคณะผู้แทนในการประชุมใหญ่แตกต่างกัน บางคนมาเข้าร่วมประชุม บางคนมานั่งฟังเฉยๆ บางคนมาสังเกตการณ์ ทั้งนี้ในบางประเทศ อาทิ ออสเตรีย บังกลาเทศ อิตาลี อิหร่าน นามิเบีย สวีเดน สมาชิกรัฐสภานั้นมีบทบาทมากในการเข้าร่วมการทำงานของคณะกรรมการ UN ผ่านถ้อยแถลง การอภิปรายและการนำแง่มุมด้านรัฐสภาสู่การประชุมของ UN นอกจานี้ รัฐบาลของประเทศส่วนใหญ่ให้ข้อมูลกับรัฐสภาเกี่ยวกับงบประมาณการให้ความช่วยเหลือทางการเงินต่อ UN เช่น งบประมาณทั่วไป งบด้านการรักษาสันติภาพ เป็นต้น ซึ่งมักจะกระทำทางอ้อมคืออยู่ไปบรรจุอยู่ในงบประมาณของกระทรวงการต่างประเทศที่จะเสนอของงบประมาณ

- **การติดต่อปฏิสัมพันธ์กับการประชุมพิเศษของสหประชาชาติและกระบวนการเจรจาที่นำไปสู่การประชุมหรือความตกลงระหว่างประเทศ**

รัฐสภาประเทศต่าง ๆ จำนวน 1 ใน 4 ที่ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าสมาชิกรัฐสภาอยู่ในองค์ประกอบคณะผู้แทนในการประชุมพิเศษของ UN ปกติรัฐสภาส่วนใหญ่ไม่ได้มีการติดตามกระบวนการเจรจาระหว่างประเทศที่มีขึ้นใน UN อีกทั้งไม่มีการจัดให้รับฟังในกรณีที่รัฐมนตรีของประเทศตนเข้าร่วมการประชุมหรือการเจรจานั้น ๆ หรือไม่ได้มีการให้คำแนะนำและการตัดสินใจอย่างไร รัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในการเจรจาในขั้นตอนที่มีข้อสรุปหรือตอนช่วงท้ายของกระบวนการนั้น ๆ แล้วหรือได้รับแจ้งผลของการเจรจา มีบางขั้นตอนที่รัฐสภาได้รับทราบเนื่องจากต้องมีการให้สัตยาบันในข้อตกลงนั้น ๆ ประเทศออสเตรีย กาบอง จอร์เจีย ไอร์แลนด์ นามิเบีย ตูนิเซีย มีรายงานการดำเนินการตามข้อตกลงต่อรัฐสภา รัฐสภาจะจัดให้มีการอภิปรายและรับฟังความคิดเห็นต่อรายงานนั้น ๆ

- **การทำงานระหว่างรัฐสภาและสำนักงานสหประชาชาติในประเทศ**

รัฐสภาเพียงร้อยละ 12 ที่มีการปฏิสัมพันธ์กับสำนักงาน UN ประจำประเทศ โดยจะมีกิจกรรมในโอกาสวันสำคัญระดับสากลต่าง ๆ การเผยแพร่รายงานและเอกสารของ UN เช่น รายงานสหประชาชาติและรายงานประเทศ ทั้งนี้ บางประเทศ UN เป็นผู้ริเริ่มความร่วมมือและกิจกรรมร่วมกับรัฐสภา เช่นโครงการของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ(UNDP) โครงการโรคเอดส์ (UNAIDS) ข้าหลวงใหญ่

ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) เป็นต้น รัฐสภาประเทศกำลังพัฒนาได้รับการสนับสนุนจาก UN ในรูปแบบการสร้างศักยภาพ ความช่วยเหลือทางวิชาการ โครงการพัฒนา และการฝึกอบรมต่าง ๆ เช่น การยกร่างกฎหมาย ทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

- **ตัวอย่างที่ดีในการให้ความร่วมมือของรัฐสภากับสหประชาชาติ**

1) แคนาดา : จัดเก็บเอกสารเผยแพร่ของ UN ไว้ที่ห้องสมุดรัฐสภา

2) แอลจีเรียและเคนยา : สมาชิกรัฐสภาสามารถตั้งกระทู้ถามในรัฐสภาเรื่องประเด็นต่าง ๆ ของ UN

3) บราซิล บอสวานา ฮังการี ตูนิเซีย : รัฐสภาสามารถอภิปรายและทบทวนเพื่อที่จะพิจารณาจุดยืนของประเทศต่อประเด็นต่าง ๆ ของ UN

4) จีน อิตาลี แทนซาเนีย : เชิญเจ้าหน้าที่ UN ประจำประเทศเข้ารับฟังการประชุมรัฐสภาในฐานะทูตานุทูต

5) บังกลาเทศ เยอรมนี ซูดาน : จัดตั้งคณะกรรมาธิการและคณะอนุกรรมาธิการเกี่ยวกับ UN โดยเฉพาะ

- IPU กับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติ

ปัจจุบันรัฐสภาส่วนใหญ่ยังอยู่ในขั้นตอนแรกในการพัฒนาองค์กร ยังไม่มีการจัดเก็บความรู้หรือทรัพยากรที่เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ของวาระ UN รวมทั้งเอกสารและข้อมูลที่มากมายมหาศาล และภาษาที่เป็นอุปสรรคสำคัญ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวไม่ได้ใช้ภาษาของตน นอกจากนี้ เวลายังเป็นปัจจัยสำคัญ เนื่องจากสมาชิกรัฐสภาต้องใช้เวลาไปดูแลเขตเลือกตั้งของตนและให้ความสำคัญกับประเด็นที่ตนสนใจมากกว่าจะสนใจเรื่องเกี่ยวกับ UN ที่อยู่ไกลตัว อย่างไร ก็ตาม รัฐสภาจากหลายประเทศแสดงความสนใจที่จะเสริมสร้างศักยภาพเกี่ยวกับการทำงานกับ UN ให้มากขึ้น โดยให้จัดการสัมมนาหรือการฝึกอบรมสำหรับสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภาในประเด็นต่าง ๆ ของ UN และขอให้ UN ปรับปรุงเอกสารคู่มือสำหรับสมาชิกรัฐสภา และเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐสภาและ UN ให้ทวียิ่งขึ้น

วาระที่ 3 การนำเสนอรายงานความคืบหน้าภายหลังจากการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 2

- **การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ** โดยนายเอ็ม. ซิซูลู (M. Sisulu) ประธานสภาผู้แทนราษฎรแอฟริกาใต้

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) คือ เป้าหมายแห่งการนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคน และลดช่องว่างของการพัฒนา ซึ่งประเทศต่าง ๆ ได้ให้ปฏิญญาที่จะปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดภายในระยะเวลา 15 ปี คือนับจากปี 2543 ไปจนถึงปี 2558 MDG ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 8 ประการ ดังนี้ 1) ขจัดความยากจนและความหิวโหย 2) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3) ส่งเสริมบทบาทสตรีและความเท่าเทียมกันทางเพศ 4) ลดอัตราการเสียชีวิตของเด็ก 5) พัฒนาสุขภาพสตรีมีครรภ์ 6) ต่อสู้โรคเอดส์ มาเลเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ 7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก โดยหลักแล้วเป้าหมายดังกล่าวจะเกี่ยวโยงโดยตรงกับฝ่ายรัฐบาล แต่ก็มีส่วนที่รัฐสภาสามารถมีบทบาทสำคัญในการช่วยเติมเต็มให้บรรลุเป้าหมาย MDGs ได้ นายบัน กี มุน เลขาธิการ UN ได้เคยกล่าวไว้ในการประชุม

สมัชชาสหภาพรัฐสภาครั้งที่ 122 ที่กรุงเทพฯ ว่า รัฐสภาจะต้องกำหนดกรอบการทำงานด้านนิติบัญญัติของประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมาย MDGs โดยทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร การออกกฎหมาย และการอนุมัติงบประมาณว่าได้กระทำอย่างเหมาะสมหรือไม่ อาทิการจัดสรรงบประมาณเพียงพอหรือไม่ หรือมีการรับฟังความต้องการของประชาชนและสะท้อนออกมาในนโยบายของรัฐบาลหรือไม่

วิกฤติเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อคำสัญญาของประเทศผู้บริจาคที่เคยมีไว้เพื่อเป้าหมาย MDGs เมื่อ 70 ปีที่ผ่านมา IPU ได้มีบทบาทในการช่วยผลักดันให้ MDGs ก้าวไปข้างหน้าต่อไปได้และสนับสนุนทางการเมืองให้มีความเคลื่อนไหว ซึ่งเหลืออีกเพียง 5 ปีที่จะถึงจุดหมายที่กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2558 หลายรายงานในภูมิภาคแอฟริกาบ่งชี้ว่าประเทศส่วนใหญ่ในทวีปแอฟริกาไม่สามารถบรรลุ MDGs ได้โดยปราศจากการตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม แอฟริกามีความก้าวหน้ามากขึ้น จากสถิติพบว่าเด็กได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 90 สถิติการเสียชีวิตจากโรคหัดและโรคเอดส์ลดลง การป้องกันไข้มาลาเรียเพิ่มมากขึ้น และมีจำนวนคนเข้าถึงน้ำดื่มสะอาดเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

- **การสร้างมาตรฐานสากลสำหรับรัฐสภาภายใต้ระบอบประชาธิปไตย** โดย

นางสาวโรส มูกันทาบานา (Rose Mukantabana) ประธานสภาผู้แทนราษฎรรวันดา

จากที่ประชุมประธานรัฐสภาโลกสองครั้งที่ผ่านมาในปีพ.ศ. 2543 และ 2548 ที่ประชุมได้ยืนหยัดถึงบทบาทของรัฐสภาในการพัฒนาประชาธิปไตยทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ รัฐสภาถือเป็นศูนย์รวมแห่งประชาธิปไตยและเป็นศูนย์กลางซึ่งสะท้อนความต้องการของประชาชน รวมทั้งเป็นสถานที่ผ่านกฎหมายและรัฐบาลจะต้องนำกฎหมายดังกล่าวไปใช้ ประธานรัฐสภาแต่ละประเทศได้ให้สัญญาที่จะรวมกันเป็นหนึ่งโดยให้ IPU เป็นตัวขับเคลื่อนพื้นฐานสำหรับการสร้างความแข็งแกร่งให้กับรัฐสภาทั่วโลกและส่งเสริมประชาธิปไตย ที่ผ่านมาเมื่อปี พ.ศ. 2540 ที่ประชุมได้รับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยประชาธิปไตยซึ่งเป็นความพยายามครั้งแรกที่จะจัดระบบหลักการและองค์ประกอบแห่งประชาธิปไตยทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ อนึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2550 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้ประกาศอย่างเป็นทางการให้วันที่ 15 กันยายนของทุกปีเป็นวันประชาธิปไตย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการเฉลิมฉลองครบรอบ 10 ปี การรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยประชาธิปไตย โดยปฏิญญาได้เน้นถึงความสำคัญของการเลือกตั้งที่อิสระและยุติธรรม ความจำเป็นที่จะต้องมีรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ ซื่อตรง และโปร่งใส อีกทั้งการดำรงอยู่ของสถาบันรัฐสภา นอกจากนี้ IPU ได้เผยแพร่รายงานการทำงานของ IPU ได้แก่ "รัฐสภาและประชาธิปไตยในศตวรรษที่ 21 : แนวทางสู่การปฏิบัติที่ดี" เมื่อปี พ.ศ. 2549 และ "การประเมินรัฐสภา : คู่มือการประเมินด้วยตนเองสำหรับรัฐสภา" เมื่อปี พ.ศ. 2551

รัฐสภาส่วนใหญ่มีความประสงค์ให้ IPU พัฒนาและปรับปรุงคู่มือในการวัดความก้าวหน้าของรัฐสภาสู่ความสำเร็จของบทบัญญัติพื้นฐานประชาธิปไตย และ IPU จำเป็นต้องแสดงความเป็นผู้นำในการกำหนดมาตรฐาน อีกทั้งช่วยเหลือรัฐสภาให้มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ต่อประชาธิปไตย

- **การกระชับความสัมพันธ์ระหว่าง IPU**

และ UN โดยนายเกียร์ต เวอร์สนิก (Geert Versnick) รองประธานสหภาพรัฐสภา (IPU)

ปฏิญญาสหัสวรรษได้กำหนดให้ IPU ช่วยจัดให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับสหประชาชาติในด้านต่าง ๆ รวมถึงสันติภาพ การพัฒนา และประชาธิปไตย ซึ่ง IPU ได้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการสหประชาชาติเพื่อพิจารณาว่า IPU สามารถช่วยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติและรัฐสภาต่าง ๆ ได้อย่างไร โดยเมื่อปีพ.ศ. 2550 คณะกรรมการดังกล่าวได้เผยแพร่เอกสารนโยบายเกี่ยวกับพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติและโลกแห่งรัฐสภาให้คณะมนตรีของ IPU รับรองและยื่นต่อสหประชาชาติ เอกสารดังกล่าวระบุว่ารัฐสภาทั่วโลกจะต้องพยายามให้ความสำคัญและหยิบยกประเด็นปัญหาที่โลกเผชิญ อีกทั้ง IPU จะต้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประเด็นดังกล่าว และ IPU จะต้องเป็นผู้ผลักดันความสัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติและช่วยให้ความคิดเห็นจากรัฐสภาต่าง ๆ ไปถึงสหประชาชาติ (ผ่านการประชุมร่วมระหว่าง IPU และ UN ประจำปีเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากรัฐสภา) และสนับสนุนให้สมาชิกรัฐสภาของแต่ละประเทศได้เข้าร่วมการประชุมสำคัญของสหประชาชาติ อาทิ การประชุมด้านการเงินเพื่อการพัฒนา การประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืนการประชุมโลกว่าด้วยการค้ามนุษย์ การประชุมระดับรัฐมนตรีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) เป็นต้น รวมทั้งการขอความร่วมมือจากหน่วยงานแต่ละด้านของสหประชาชาติ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) โครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) และองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ในการจัดการสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการ การให้คำปรึกษา การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่รัฐสภาต่าง ๆ นอกจากนี้ นับจนถึงปัจจุบัน IPU ได้ร่วมกับหน่วยงานของสหประชาชาติในการผลิตแนวทางและคู่มือจำนวน 16 เล่มสำหรับรัฐสภาครอบคลุมในด้านต่าง ๆ อาทิ กฎหมายมนุษยชน การปกป้อง ผู้อพยพ สิทธิเด็ก การตรวจสอบดูแลฝ่ายความมั่นคง อาวุธขนาดเล็ก ความรุนแรงต่อสตรี การให้งบประมาณส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ ผู้พิการ การค้ามนุษย์ เชื้อ HIV และเอดส์ เป็นต้น

อนึ่ง ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติจะบรรจุเรื่อง "ความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติ รัฐสภา และสหภาพรัฐสภา" ในวาระการประชุมประจำปี พ.ศ. 2553 ด้วย

วาระที่ 4 การอภิปรายทั่วไป ในหัวข้อ รัฐสภาในโลกแห่งวิกฤต : การธำรงไว้ซึ่งการตรวจสอบในระบอบประชาธิปไตยในระดับสากลเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

ประธานรัฐสภาแต่ละประเทศขึ้นกล่าวสุนทรพจน์แสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีกำหนดเวลากล่าวคนละ 4 และ 5 นาทีตามเงื่อนไขที่กำหนด เริ่มจาก ประธานสภาผู้แทนราษฎรสวิตเซอร์แลนด์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น ประธานสภาประชาชนแห่งชาติจีน ประธานสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส ประธานสภาผู้แทนราษฎรออสเตรีย ประธานรัฐสภาอิหร่าน ประธานรัฐสภาเกาหลีใต้ ประธานวุฒิสภาคาซัคสถานและประธานสภาขุนนางสหราชอาณาจักร

จากนั้น ประธานสหภาพรัฐสภาได้กล่าวเชิญประธานรัฐสภาทุกคนถ่ายภาพร่วมกันหน้าอาคารห้องประชุมใหญ่ของสหประชาชาติ ก่อนที่จะเชิญรองประธานรัฐสภาที่เข้าร่วมประชุมถ่ายภาพร่วมกันกับประธานองค์กรรัฐสภาระหว่างประเทศ

ในเวลา 13.00 นาฬิกา นายทีโอ-เบน กุริราบ ประธานสหภาพรัฐสภา ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ประธานรัฐสภาที่เดินทางมาเข้าร่วมประชุม ณ ห้องอาหาร Delegates Restaurant ชั้น 8 อาคารสหประชาชาติ ซึ่งประธานวุฒิสภาได้เข้าร่วมรับประทานอาหารกลางวันในโอกาสนี้ด้วยและได้นั่งโต๊ะหมายเลข 11 ซึ่งมีประธานรัฐสภาจากหลายประเทศนั่งร่วมโต๊ะดังกล่าวด้วย อาทิ ประธานสภาผู้แทนราษฎรบาห์เรน ประธานรัฐสภาบังกลาเทศ เป็นต้น

จากนั้น ในเวลา 15.00 นาฬิกา ที่ประชุมใหญ่ ได้ประชุมต่อในวาระที่ 4 การอภิปรายทั่วไป โดยบุคคลต่าง ๆ ร่วมกล่าวสุนทรพจน์ตามลำดับ ดังนี้ ประธานวุฒิสภาแอลจีเรีย ประธานรัฐสภาชาอุดีอาระเบีย ประธานรัฐสภาเซอร์เบีย ประธานสภาผู้แทนราษฎรไนจีเรีย ประธานวุฒิสภาเม็กซิโก ประธานรัฐสภาสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ประธานวุฒิสภาสวิตเซอร์แลนด์ ประธานรัฐสภาคิวบา ประธานสภาผู้แทนราษฎรโรมาเนีย ประธานสภาผู้แทนราษฎรกัมพูชา ประธานวุฒิสภาอุรุกวัย ประธานรัฐสภาคูเวต ประธานรัฐสภาเซเชลส์ ประธานวุฒิสภาเบลารุส ประธานสภาผู้แทนราษฎรชิลี ประธานสภาผู้แทนราษฎรโมร็อกโก ประธานรัฐสภาเลบานอน ประธานรัฐสภาตุรกี ประธานวุฒิสภานามิเบีย ประธานวุฒิสภาจอร์แดน ประธานรัฐสภาสวีเดน ประธานสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา ประธานสภาผู้แทนราษฎรอียิปต์ ประธานรัฐสภาแกมเบีย ประธานรัฐสภายูกันดา ประธานวุฒิสภาทาจิกิสถาน ประธานรัฐสภาวานูอาตู

ภายในห้องประชุมประธานรัฐสภาโลก

ประธานรัฐสภากรีซ ประธานรัฐสภาโครเอเชีย รองประธานวุฒิสภาเบลเยียม ประธานรัฐสภาโตโก ประธานสภาผู้แทนราษฎรอินเดีย ประธานสภาผู้แทนราษฎรซูดาน และประธานสภาผู้แทนราษฎรสโลเวเนีย

ในเวลา 19.00 นาฬิกา นางสาวพาสคัล บรูเดอเรอร์ (Pascale Bruderer) ประธานสภาแห่งชาติ (สภาผู้แทนราษฎร) และนางสาวเอริกา ฟอร์สเตอร์ (Erika Forster) ประธานสภาแห่งรัฐ (วุฒิสภา) สมาพันธรัฐสวิส ร่วมเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำแก่ผู้เข้าร่วมประชุม ณ Bâtiment des Forces Motrices (BFM) อาคารหลังนี้มีรูปทรงเป็นตัวอักษรแอล (L) อยู่กลางแม่น้ำโรน (RhÔne) มีความสำคัญเนื่องจากอดีตเคยเป็นโรงงานสูบน้ำและผลิตพลังงานไฟฟ้าแห่งแรกของเจนีวา สร้างขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2429 จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. 2503 อาคารได้ปิดตัวลงเนื่องจากการย้ายฐานอุตสาหกรรมของเจนีวาออกไปบริเวณชานเมือง จากนั้นในปี พ.ศ. 2531 ได้มีการจัดประเภท อาคารหลังนี้เป็นอาคารแห่งประวัติศาสตร์ และมีแนวความคิดที่จะใช้ประโยชน์จากอาคารหลังดังกล่าวแทนการปล่อยทิ้งร้างไว้ ต่อมาโรงละครแกรนด์ (Grand Theatre) ในนครเจนีวาจะทำการปิดปรับปรุงชั่วคราว จึงมีความคิดที่จะหาโรงละครแห่งใหม่ทดแทน ทำให้มีการปรับปรุงอาคาร BFM ให้เป็นโรงละคร (Opera House) จำนวน 945 ที่นั่ง โดยได้เปิดใช้ในปี พ.ศ. 2540 จากนั้นจวบจนปัจจุบันอาคารหลังดังกล่าวใช้เป็นสถานที่แสดงวัฒนธรรม การแสดงคอนเสิร์ตต่าง ๆ สถานที่จัดแสดงนิทรรศการและงานเลี้ยงรับรองสำคัญต่าง ๆ ในบริเวณปีกด้านหนึ่งของอาคารยังคงเก็บรักษาเครื่องปั๊มน้ำไว้เพื่อให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของอาคารภายหลังจากการเลี้ยงรับรองข้างต้น แขกที่มาร่วมงานเข้าไปยังบริเวณส่วนของโรงละครเพื่อชมการแสดงดนตรีและวัฒนธรรมพื้นเมืองของสมาพันธรัฐสวิส โดยมีแตรยาว (Alpenhorn หรือ Alphorn) บรรเลงเพลงพื้นเมืองประกอบการแสดงทางวัฒนธรรม อนึ่ง แตรยาวเป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองประเภทเป่าของสวิตเซอร์แลนด์ รูปร่างคล้ายเขาสัตว์ ทำด้วยไม้ ใช้การเป่าลมแผ่วเบาจากผิวปากเท่านั้น และสามารถถอดชิ้นส่วนเป็นท่อน ๆ ได้เวลาเก็บรักษา

อาคาร Batiment des Forces Motrices (BFM)

ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา
สมาพันธรัฐสวิสกล่าวต้อนรับแขกที่เข้าร่วมงานเลี้ยง

คณะถ่ายภาพร่วมกันหน้าอาคาร
Batiment des Forces Motrices

แตรยาว (Alpenhorn หรือ Alphorn)
เครื่องดนตรีพื้นเมืองประเภทเป่าของสวิตเซอร์แลนด์

หลังจากเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองของรัฐสภาสมาพันธรัฐสวิสแล้ว ประธานวุฒิสภาและคณะได้เดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ ในโอกาสที่ นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา และภริยาเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะฯ

นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว ปัจจุบันอายุ 53 ปี สมรสแล้ว จบการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะระหว่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยจอห์นส ฮอปกินส์ สหรัฐอเมริกา เข้ารับตำแหน่งนายเวร (ชั้น 1) (เจ้าหน้าที่การทูต 3) กองเผยแพร่ กรมสารนิเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จากนั้น ได้ไปประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโตเกียว และกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง นอกจากนี้ยังเคยดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมเอเชียตะวันออก อธิบดีกรมสารนิเทศ และรองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง ก่อนที่จะมาดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550

อนึ่ง เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2553 ที่ประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Human Rights Council – HRC) สมัยที่ 14 ได้มีมติเลือกให้ประเทศไทยเป็นประธานคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ โดยนายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961185340

นายสีหศักดิ์ พวงเกตุแก้ว

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูตฯ

เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เป็นผู้ทำหน้าที่ในตำแหน่งประธานของ HRC เป็นเวลา 1 ปี ระหว่างเดือนมิถุนายน 2553 - มิถุนายน 2554 ซึ่งก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2553 ไทยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก HRC สมัยแรกวาระปี พ.ศ. 2553-2556 ด้วยคะแนนเสียงท่วมท้นถึง 182 เสียง ซึ่งสูงที่สุดเป็นลำดับที่ 2 ในจำนวนประเทศที่ลงแข่งขัน 14 ประเทศจากทั่วโลก การที่ไทยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก HRC และเป็นประธานของ HRC ในครั้งนี้ สะท้อนอย่างชัดเจนถึงความเชื่อมั่นของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่อประเทศไทย นโยบายและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย และความสามารถของประเทศไทยที่จะส่งเสริมความร่วมมือและการหารืออย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนถึงความไว้วางใจ ที่นานาชาติมีต่อความเป็นผู้นำของประเทศไทยในการผลักดันให้การดำเนินงานของ HRC มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ HRC กำลังจะก้าวเข้าสู่การทบทวนการดำเนินงานและสถานะขององค์กรภายหลังได้รับการจัดตั้งมาเป็นเวลา 5 ปี ทั้งนี้ HRC เป็นกลไกระหว่างรัฐบาลภายในระบบของสหประชาชาติ ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2549 และประกอบด้วยรัฐสมาชิกสหประชาชาติจำนวน 47 ประเทศจากทุกภูมิภาคทั่วโลก โดยถือเป็นกลไกด้านสิทธิมนุษยชนที่มีความสำคัญสูงสุดในระดับโลก ในขณะนี้ ตำแหน่งประธานของ HRC จะดำรงตำแหน่งคราวละ 1 ปี หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามภูมิภาค ตำแหน่งประธานครั้งนี้เป็นโควตาของกลุ่มประเทศเอเชีย

วันอังคารที่ 20 กรกฎาคม 2553

ในเวลา 10.00 นาฬิกา ที่ประชุมใหญ่ได้ประชุมต่อในวาระที่ 4 การอภิปรายทั่วไป โดยในช่วงเช้าของวันนี้มีประธานรัฐสภาที่ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ ได้แก่ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี ประธานวุฒิสภาชิลี ประธานสภาภูมิภาคแอฟริกาตะวันออก ประธานสภาผู้แทนราษฎรเบลารุส ประธานสภาผู้แทนราษฎรมาเลเซีย ประธานรัฐสภามอนเตเนโกร ประธานสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย ประธานรัฐสภาแอลเบเนีย ประธานวุฒิสภาไทย ประธานรัฐสภาบูร์กินาฟาโซ ประธานวุฒิสภา

โมร็อกโก ประธานรัฐสภากัวเตมาลา ประธานรัฐสภาโปรตุเกส ประธานรัฐสภากินีบิสเซา ประธานรัฐสภาไซปรัส ประธานรัฐสภาไมโครนีเซีย ประธานรัฐสภาซีเรีย ประธานรัฐสภาอันดอร์รา ประธานรัฐสภามองโกเลีย ประธานวุฒิสภาบาห์เรน ประธานวุฒิสภาเยเมน ประธานสภาปาเลสไตน์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเช็ก ประธานรัฐสภาอินโดนีเซีย ประธานรัฐสภาลัตเวีย ประธานสภาผู้แทนราษฎรชิมบับเว ประธานสภาสหภาพยุโรป (PACE) ประธานสภาผู้แทนราษฎรเกรนาดา ประธานสภาผู้แทนราษฎรเกาหลีเหนือ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเอสโตเนีย ประธานวุฒิสภาสโลเวเนีย ประธานรัฐสภาแคเมอรูน สมาชิกรัฐสภาลิเบีย ประธานสภาผู้แทนราษฎรเอธิโอเปีย

นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ต่อที่ประชุม โดยมีใจความสำคัญว่า รัฐสภาของแต่ละประเทศจำเป็นต้องมุ่งหาหนทางเพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนขนานกันกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการเป็นลำดับแรก คือ การพิทักษ์สังคม การลดความยากจน การปกป้องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาธิปไตย พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณประธานรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาที่ได้มีส่วนช่วยให้การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาครั้งที่ 122 ที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมขึ้น ณ กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 27 มีนาคม - 1 เมษายน 2553 ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง และขอบคุณสำหรับความห่วงใยในสถานการณ์ของประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยได้กลับสู่สภาวะปกติแล้ว และเชื่อมั่นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะผลักดันให้ระบอบประชาธิปไตยของประเทศเข้มแข็งขึ้น ทั้งนี้ ประเทศไทยยังคงไว้ซึ่งประชาธิปไตยที่มีพื้นฐานหลักนิติรัฐ ความรับผิดชอบ การปฏิบัติเท่าเทียมกัน และความสมานฉันท์กับกลุ่มบุคคลที่มีความคิดแตกต่าง รัฐสภาไทยได้แสดงบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประชาธิปไตยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การสัมมนาในโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมประชาธิปไตยให้แก่ผู้นำชุมชนท้องถิ่น โครงการวุฒิสภาพบประชาชน และสมาชิกวุฒิสภาสตรีสัญจร เป็นต้น พร้อมทั้งได้กล่าวชื่นชมที่สหภาพรัฐสภา (IPU) เปรียบเสมือนพาหนะในการขับเคลื่อนและสร้าง

ประธานวุฒิสภาขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ในการประชุมประธานรัฐสภาโลก

ความแข็งแกร่งให้รัฐสภาทั่วโลก และเป็นองค์กรรัฐสภาระหว่างประเทศที่ทำงานร่วมกับสหประชาชาติได้เป็นอย่างดี การประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้ประธานรัฐสภาของแต่ละประเทศได้ร่วมกันอภิปราย แบ่งปันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งยังประโยชน์อย่างยิ่งแก่รัฐสภาแต่ละประเทศ เนื่องจากประสบการณ์และการดำเนินการบางประการสามารถนำไปปรับใช้กับประเทศของตนได้ อันจะนำมาซึ่งประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน ตลอดจนสันติภาพและความหวังแก่ชนรุ่นหลัง

อนึ่ง สำเนาสุนทรพจน์ของประธานวุฒิสภาได้จัดทำและวางแจกให้ผู้เข้าร่วมประชุมและสื่อมวลชนด้วย

ในระหว่างการประชุมใหญ่ สหภาพรัฐสภาได้จัดให้มีการอภิปรายย่อยหัวข้อการนับถอยหลังสู่ปี 2015 : การรักษาคำสัญญาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และการสร้างความไว้วางใจระหว่างรัฐสภาและประชาชน ณ ห้องประชุมหมายเลข 16 ชั้น 5 อาคารสหประชาชาติ

ในช่วงบ่ายของวันเดียวกัน ที่ประชุมใหญ่ได้ประชุมต่อในวาระที่ 4 การอภิปรายทั่วไป มีประธานรัฐสภาที่ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ ได้แก่ ประธานสภาผู้แทนราษฎรแอฟริกาใต้ ประธานรัฐสภากานา ประธานวุฒิสภาโมนาโก ประธานสภาผู้แทนราษฎรเบนิน ประธานวุฒิสภาเซเนกัล ประธานสภาผู้แทนราษฎรบาร์เบโดส ประธานรัฐสภาติมอร์เลสเต รองประธานรัฐสภายุโรป ประธานวุฒิสภาเนเธอร์แลนด์ ประธานรัฐสภาบังกลาเทศ ประธานวุฒิสภาคองโก ประธานสภาผู้แทนราษฎรปากีสถาน ประธานสภาผู้แทนราษฎรซามัว ประธานรัฐสภาจิบูตี ประธานสภาผู้แทนราษฎรลักเซมเบิร์ก ประธานสภาผู้แทนราษฎรเช็ก ประธานรัฐสภามอลโดวา ประธานสภาผู้แทนราษฎรโมซัมบิก รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง แองโกลา ประธานวุฒิสภาบุรุนดี ประธานรัฐสภาไอซ์แลนด์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเปรู ประธานรัฐสภาเลโซโท ประธานรัฐสภากาบอง รองประธานสภาผู้แทนราษฎรอิตาลี รองประธานสภาผู้แทนราษฎรลิทัวเนีย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง อัฟกานิสถาน รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎรอิลราเอล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ฮังการี รองประธานสภาผู้แทนราษฎรบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา รองประธานรัฐสภา คนที่สอง เอกวาดอร์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรตูนิเซีย และประธานสภาผู้แทนราษฎรคอโมรอส

วันพุธที่ 21 กรกฎาคม 2553

ในเวลา 10.00 นาฬิกา ที่ประชุมใหญ่ได้ประชุมต่อในวาระที่ 4 การอภิปรายทั่วไป โดยในช่วงเช้าของวันนี้มีประธานรัฐสภาที่ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ได้แก่ รองประธานสภาแห่งชาติลาว ประธานสภาผู้แทนราษฎรภูฏาน ประธานรัฐสภาฟินแลนด์ ประธานวุฒิสภาปากีสถาน ประธานวุฒิสภาเอธิโอเปีย ประธานรัฐสภาอาร์เมเนีย ประธานรัฐสภาบัลแกเรีย รองประธานรัฐสภา คนที่หนึ่ง ปานามา รองประธานวุฒิสภาแคนาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรโอมาน รองประธานรัฐสภาแซมเบีย รองประธานรัฐสภามาซิโดเนีย รองประธานรัฐสภาเวียดนาม รองประธานวุฒิสภาสเปน รองประธานสภาผู้แทนราษฎรเม็กซิโก รองประธานวุฒิสภาโปแลนด์ รองประธานรัฐสภามอลตา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์ รองประธานวุฒิสภาอินเดีย ประธานรัฐสภาอาเซอร์ไบจัน ประธานรัฐสภามาลาวี รองประธานสภาอาหรับ และประธานรัฐสภา สภาประชาคมเศรษฐกิจรัฐแอฟริกาตะวันตก (ECOWAS)

จากนั้น ในเวลา 12.00 นาฬิกา ที่ประชุมรับฟัง **การนำเสนอรายงานการประชุมประธานรัฐสภาสตรีครั้งที่ 6 ซึ่งได้จัดการประชุม ณ กรุงเบิร์น ระหว่างวันที่ 16-17 กรกฎาคม 2553** โดยนางสาวเอริกา ฟอร์สเตอร์ ประธานวุฒิสภาสมาพันธรัฐสวิส ดังมีสาระสำคัญว่า

ที่ประชุมประธานรัฐสภาสตรีครั้งที่ 6 ตระหนักถึงสถิติในทุก 1 นาที มีสตรีจำนวน 1 คนเสียชีวิต สตรีจำนวน 30 คนเจ็บป่วยจากโรคต่าง ๆ อาทิ การตั้งครรภ์ การทำแท้งอย่างไม่ปลอดภัย และเด็กจำนวนถึง 17 คนเสียชีวิตจากโรคที่สามารถป้องกันได้ ปัญหาทั้งหลายข้างต้นสามารถป้องกันได้หากรัฐมีนโยบายและกฎหมายที่ดี และมีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการส่งเสริมและป้องกันสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของสตรีและเด็ก อนึ่ง เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ในหัวข้อที่ 4 และ 5 เกี่ยวข้องโดยตรงกับสตรีและเด็ก ได้แก่ การลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กและการพัฒนาสุขภาพสตรีมีครรภ์ ตามลำดับ ที่ประชุมให้คำมั่นที่จะร่วมมือกันทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น พร้อมทั้งจะร่วมมือกับสมาชิกรัฐสภาทั้งบุรุษและสตรีผลักดันเรื่องดังกล่าวเป็นวาระแรกของรัฐสภาเพื่อให้บรรลุ MDGs ในหัวข้อที่ 4 และ 5 ข้างต้น โดยเสนอประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- สนับสนุนการพัฒนาแผนปฏิบัติการสาธารณสุขที่มีความเสมอภาคทางเพศ และเสนอเสาหลัก 3 เสาสำหรับระบบสาธารณสุข ได้แก่ การวางแผนครอบครัว การดูแลอย่างมีทักษะในการผดุงครรภ์ และการดูแลกรณีฉุกเฉิน
- ทบทวนและออกกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การไม่แบ่งแยกเพศหรือการต่อต้านความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ฯลฯ
- จัดอภิปรายหรือสัมมนาในรัฐสภาเรื่องการสาธารณสุขของเด็กและสตรี
- การติดตามการจัดสรรงบประมาณที่ใช้เพื่อโครงการที่เกี่ยวข้องกับ MDGs หัวข้อที่ 4 และ 5
- การเสริมสร้างศักยภาพสตรีผ่านการ

ศึกษาและการเข้าถึงข้อมูล และการเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี

ลำดับต่อมาเป็นการนำเสนอรายงานการอภิปรายย่อยใน 2 หัวข้อ คือ 1) การนับถอยหลังสู่ปี 2015 : การรักษาสัญญาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และ 2) การสร้างความไว้วางใจระหว่างรัฐสภาและประชาชน

1) การนับถอยหลังสู่ปี 2015 : การรักษาสัญญาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ โดย นางเมียรา กุมาร์ ประธานโลกสภาของอินเดีย

การอภิปรายกลุ่มย่อยในหัวข้อดังกล่าวเป็นการอภิปรายและนำเสนอความคิดอย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์ โดยได้สรุปสาระสำคัญว่า ปัจจุบันมีกระบวนการก้าวสู่ MDGs อย่างชัดเจนกว่าในอดีต เป้าหมาย MDGs สามารถกระทำได้หากมีความมุ่งมั่นทางการเมืองเพียงพอและรัฐบาลมีความเป็นผู้นำที่ดีในการบริหารประเทศ อย่างไรก็ตาม อุปสรรคต่าง ๆ ยังมีปรากฏอยู่บ้าง อาทิ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินโลก ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและการกำหนดนโยบายของแต่ละประเทศนั้น จะต้องตระหนักว่าไม่มีนโยบายการแก้ไขปัญหาแบบใดใช้ได้กับทุกประเทศ จะต้องปรับเป้าหมายและกลไกให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของแต่ละประเทศ บางกรณีอาจมุ่งไปที่กระบวนการแทนที่จะมุ่งเพียงผลลัพธ์เพียงอย่างเดียว ความช่วยเหลือเป็นสิ่งสำคัญรองจากทรัพยากรภายในประเทศ ความช่วยเหลือจากองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ (NGOs) ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศและการให้งบประมาณเพื่อพัฒนาด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาภายในภูมิภาคเดียวกันในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการปฏิบัติการก็สามารถช่วยให้บรรลุ MDGs ได้ นอกจากนี้ ธรรมาภิบาลและการต่อต้านการทุจริตยังเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการบรรลุ MDGs ได้เช่นกัน อนึ่ง รัฐสภาสามารถร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนความพยายามที่จะบรรลุ MDGs ได้ด้วยการสร้างศักยภาพ และยกระดับความสัมพันธ์กับองค์กรระหว่างประเทศอื่น อาทิ ธนาคารโลก ให้มีความใกล้ชิดมากขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐสภาจะต้องตรวจสอบข้อตกลงการกู้ยืมเงินระหว่างรัฐบาลและธนาคารโลกด้วย

2) การสร้างความไว้วางใจระหว่างรัฐสภาและประชาชน โดยนายโจเซฟ ดัลเลเรส ประธานรัฐสภาแอนดอร์รา

รัฐสภาคือตัวแทนของพลังประชาชน แต่ในระบอบประชาธิปไตยทั้งเก่าและใหม่ ความไว้วางใจในรัฐสภามักมีระดับต่ำ ปัญหาหลักที่มักจะพบเห็น คือ เรื่องงบประมาณและการขาดความโปร่งใส่ที่สมาชิกรัฐสภาบางคนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเหนือประโยชน์ส่วนรวม ผู้เข้าร่วมอภิปรายครั้งนี้ต่างยืนยันถึงความจำเป็นที่รัฐสภาจะต้องแสดงบทบาทความเป็นตัวแทนของสังคมต่อไป นอกจากนี้ กลุ่มสตรี ชนกลุ่มน้อง แรงงาน วัยรุ่น คนยากจน ตลอดจนผู้พิการควรจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของรัฐสภาด้วย การใช้เทคโนโลยีในการยกระดับการสื่อสารกับประชาชนเป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่ได้มีการนำเสนอ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ผลการลงคะแนนออนไลน์ การสร้างเครือข่ายสังคม เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เป็นต้น

ในช่วงท้ายของการประชุม นายเอช. เจนกินส์ (H. Jenkins) ประธานสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ได้กล่าว**รายงานร่างปฏิญญาการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ 3 ซึ่งมีใจความดังนี้**

(1) ระบบการตรวจสอบและระบบตัวแทนประชาชนถือเป็นหัวใจสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รัฐสภาเป็นสถาบันหลักแห่งประชาธิปไตยที่ซึ่งสะท้อนความต้องการของประชาชน ที่ซึ่งผ่านกฎหมายต่าง ๆ และที่ซึ่งรัฐบาลรายงานการบริหารประเทศ เราในฐานะประธานรัฐสภาโลกมารวมตัวกัน ณ สหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เพื่ออภิปรายถึงบทบาทของรัฐสภาในการคงไว้ซึ่งการตรวจสอบในระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

(2) ตั้งแต่การประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งที่สองเมื่อปี พ.ศ. 2548 โลกได้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนขึ้น เรากำลังอาศัยอยู่ในโลกที่มีหลากหลายขั้วอำนาจเพิ่มมากขึ้น จากยุคโลกาภิวัฒน์ทางเศรษฐกิจที่หยั่งลึกคู่กันกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศและการถ่วงดุลอำนาจ เราได้เห็นการสนับสนุนความสัมพันธ์แบบพหุภาคีและการส่งเสริมประชาธิปไตยในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(3) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 การเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจอยู่ในภาวะชะงักงันด้วยปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจและการเงิน ถึงแม้ว่าจะดูเหมือนว่าเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันจะมีสัญญาณที่ดีขึ้น แต่พื้นฐานเศรษฐกิจยังคงอ่อนแอด้วยปัญหาโครงสร้างรากหญ้าที่ยังไม่ได้มีการหยิบยกขึ้น หลายประเทศมีการขาดดุลทางการเงินที่เลวร้ายขึ้นหลังจากการเข้าแทรกแซงในภาคธนาคารและการเงิน ช่องว่างการพัฒนาของโลกยังคงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากปัญหาวิกฤตการณ์เศรษฐกิจแล้วยังมีปัญหาอื่น ๆ ผนวกเข้ามาอีก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การค้ามนุษย์ การอพยพ และการสาธารณสุข ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไข นอกจากนี้ยังคงมีภัยพิบัติจากธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยและยังมีภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นสูงขึ้น อาทิ การก่อการร้าย การแพร่ขยายของอาวุธ การค้ายาเสพติด การปล้นสะดมในน่านน้ำทะเลและองค์กรอาชญากรรม

(4) การก่อการร้ายยังคงเป็นหนึ่งในภัยคุกคามอย่างร้ายแรงที่มวลมนุษยชาติยังคงต้องเผชิญ เรามีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยให้ความพยายามของรัฐบาลในการต่อสู้กับการก่อการร้ายโดยการดำเนินการตามข้อมติของ UN และข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ สนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ แสดงความสามัคคีและร่วมกันต่อสู้กับการก่อการร้ายโดยการรับรองข้อตกลงที่ต่อต้านการก่อการร้ายทุกรูปแบบ

(5) ขอโน้มน้าวให้สมาชิกรัฐสภากล่าวถึงเรื่องดังกล่าวและปัญหาของโลกต่าง ๆ อย่างสำเร็จและทำให้โลกดีขึ้นเพื่อพลเมืองทุกคนบนโลก อาจจะมีนโยบายและการปฏิบัติที่แตกต่างกัน แต่มีความเป็นเอกฉันท์ในความเชื่อที่ว่าทุกประเทศทั้งขนาดใหญ่หรือเล็ก ไม่ว่าจะเป็นประเทศร่ำรวยหรือยากจน ต่างมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกัน หาหนทางแก้ไข ผ่านความร่วมมือพหุภาคี และกับ UN เพื่อรับประกันความเท่าเทียมกันทางอำนาจของแต่ละประเทศ ขอยืนยันคำมั่นของรัฐสภาทั้งหลายที่จะสนับสนุนความพยายามเหล่านี้อย่างเต็มที่

รัฐสภากับประชาธิปไตย

(6) รัฐสภาคือสถาบันแห่งชาติที่แสดงถึงประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ซึ่งควรภูมิใจในเอกราชนี้กล่าวคือสิทธิ หน้าที่และความหวังที่จะปกป้องประเทศ

(7) ตระหนักว่ากระบวนการทางประชาธิปไตยเป็นกระบวนการที่ยังคงดำเนินอยู่เพื่อรัฐสภาทุกรัฐสภา และมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมการดำเนินวิถีทางประชาธิปไตยภายในรัฐสภาของเรา ไม่ว่ารัฐสภานั้นจะเพิ่งจัดตั้งขึ้นหรือจัดตั้งขึ้นมานานกว่าหลายศตวรรษ เราให้คำมั่นที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รัฐสภาที่เข้มแข็งกว่าช่วยเหลือรัฐสภาที่อ่อนแอกว่าแบ่งปันประสบการณ์และการปฏิบัติที่ถูกต้อง ด้วยความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

(8) ในฐานะองค์กรความรู้ของรัฐสภาทั่วโลก เราได้อาศัยประสบการณ์และสติปัญญาของสมาชิกรัฐสภาร่วมกันที่นี่ เราขอสัญญาที่จะทำให้รัฐสภาของเราเป็นตัวแทนของประชาชนมากขึ้น มีความโปร่งใส เข้าถึง ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการเมืองตระหนักว่าความสำคัญลำดับแรกของการเป็นสมาชิกรัฐสภา คือ การให้บริการต่อสาธารณชน และจะสนับสนุนมาตรฐานทางด้านศีลธรรม

(9) ประชาธิปไตยได้ก่อตั้งขึ้นมาบนหลักนิติรัฐและเคารพซึ่งสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่จะต้องไม่ละเมิดศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ขอยืนยันอีกครั้งถึงความจำเป็นที่จะต้องธำรงไว้ซึ่งสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย ให้คำมั่นที่จะร่วมส่งเสริมให้เกิดการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อให้มีความหลากหลายและแตกต่างทางสังคม และปกป้องสิทธิของชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมืองดั้งเดิม

(10) เน้นย้ำว่าสัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ และขอให้คำมั่นที่จะเพิ่มจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีให้ถึงเป้าหมายที่แต่ละประเทศเห็นพ้องร่วมกันที่จำนวนร้อยละ 30 ภายในปี พ.ศ. 2558 และขอต่อต้านการแบ่งแยกทุกรูปแบบต่อสตรี

(11) เน้นย้ำความสำคัญของการส่งเสริมเยาวชนให้ใช้พลังงาน ความกระตือรือร้น และความสร้างสรรค์ในการพัฒนาสังคมและส่งเสริมความเข้าใจร่วมกัน กระตุ้นรัฐสภาให้หยิบยกเรื่องความกังวลและความมุ่งหวังของเยาวชนและสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของเยาวชนในงานสาธารณะ

(12) จะรับประกันสิทธิเสรีภาพของสมาชิกรัฐสภาทุกคนในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระปราศจากความหวาดกลัวต่อการข่มขู่ คุกคามหรือการลงโทษใด ๆ เนื่องจากพื้นที่สำหรับความคิดเห็นที่ตรงกันข้ามกับเสียงส่วนใหญ่มีน้อยเต็มที

(13) การปกป้องรัฐสภาหมายความว่าเราสามารถวิจารณ์ได้เมื่อรัฐสภาถูกยุบโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือเมื่อสมาชิกรัฐสภาถูกถอดถอนอย่างไร้กฎเกณฑ์ หรือเมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเห็นตัวอย่างหลายเหตุการณ์ในช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่นานนี้ และขอประณามการใช้กำลังแย่งชิงอำนาจ

รัฐสภากับเวทีระหว่างประเทศ

(14) เชื่อว่าโลกจะยังคงต้องเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่จะก่อปัญหาอย่างใหญ่หลวง อย่างไรก็ตาม หากปัญหาทั้งหลายได้รับการจัดการโดยผ่านกระบวนการประชาธิปไตยก็จะสามารถเป็นจุดเริ่มที่ดีให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบใหม่ได้เช่นกัน

(15) ตระหนักว่าช่องว่างทางประชาธิปไตยมีอยู่มาโดยตลอด ไม่ใช่กรณีที่เพิ่งเกิดขึ้นในปัจจุบัน หลายคนอาจจะกล่าวว่าช่องว่างนี้กำลังกว้างมากขึ้น แต่ไม่เคยมีการแสดงความคิดเห็นหรือให้ความสำคัญในระดับประเทศหรือระดับโลก

(16) แม้วิกฤติการเงินโลกในปัจจุบันจะอยู่ในสภาพผ่อนคลายมากขึ้น แต่ผู้คนอีกหลายล้านคนโดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนายังคงทุกข์ทรมานจากผลกระทบดังกล่าวและยังถูกละเลยหรือไม่ได้รับการเอาใจใส่ ดังนั้นควรหาหนทางที่จะเชื่อมช่องว่างที่เพิ่มขึ้นระหว่างคนที่มีความเป็นอยู่ที่ดีและผู้ไร้ทรัพย์สินคือการสร้างความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศให้มีความเป็นประชาธิปไตยและตัวแทนของประชาชนมากขึ้น และการปฏิบัติการที่มีส่วนร่วมในเวทีระดับระหว่างประเทศมากขึ้น

(17) ระบบความสัมพันธ์ระดับพหุภาคีในปัจจุบันได้ช่วยให้มีการพิจารณาถึงความคิดความรู้สึก ความเห็น และความหวังของประชาชนในทุกที่ไม่ให้เสียงของพวกเขาถูกละเลยเพิกเฉย

(18) เรียกร้องให้รัฐสภาเพิ่มบทบาทในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศ และย้ำถึงข้อแนะนำที่เคยให้ไว้ในการประชุมประธานรัฐสภาโลกทั้งสองครั้งที่ผ่านมา เน้นย้ำว่ารัฐสภาต้องตรวจสอบการเจรจาระหว่างประเทศ การบังคับใช้ข้อตกลงของรัฐสภา การปฏิบัติตามข้อตกลงและกฎหมายระหว่างประเทศของรัฐนั้น ๆ และตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐบาลโดยเป็นไปตามหลักนิติรัฐ

(19) การสร้างความต้องการประชาธิปไตยและแรงสนับสนุน และการธำรงไว้ซึ่งความเป็นเจ้าของประเทศและการปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นหากรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน และมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศตลอดกระบวนการปรึกษาและการเจรจาให้คำมั่นที่จะสร้างศักยภาพให้สมาชิกรัฐสภามีบทบาทดังกล่าวโดยปราศจากความลำเอียงและขอให้รัฐบาลของแต่ละประเทศทำงานร่วมกับรัฐสภา และหากเป็นไปได้ประสงค์ให้สมาชิกรัฐสภาร่วมเป็นองค์ประกอบคณะผู้แทนประจำชาติในการเข้าร่วมประชุมสำคัญ ๆ ของ UN และเวทีเจรจาพหุภาคีอื่น ๆ

(20) ความร่วมมือระหว่างประเทศจะต้องหยั่งรากลึกในการดำเนินงานทุกวันของรัฐสภาโดยเฉพาะการคงไว้ซึ่งการตรวจสอบได้ ดังนั้นรัฐสภามีบทบาทสำคัญในการควบคุมดูแลการดำเนินโครงการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความยากจน การเข้าถึงแหล่งน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน

(21) ตระหนักถึงความสำคัญของรัฐสภาระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคและความช่วยเหลือให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศย้ำถึงการที่เคยร้องขอให้สหภาพรัฐสภาร่วมมืออย่างใกล้ชิดมากขึ้นกับองค์กรเหล่านี้เพื่อยกระดับการรวมกลุ่มกันและความมีประสิทธิภาพในความร่วมมือระหว่างรัฐสภาระดับโลกและระหว่างภูมิภาค

สหประชาชาติ (UN)

(22) สหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศของทุกรัฐอธิปไตยที่เป็นสากลมากที่สุดเป็นตัวแทนของรัฐสมาชิก และมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ตลอดจนมีบทบาทครอบคลุมกิจการระหว่างประเทศ ประธานรัฐสภาให้คำมั่นว่าจะสนับสนุนองค์กรสหประชาชาติและจะขยายขอบเขตความร่วมมือกับสหประชาชาติเพื่อดำรงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์และหลักการที่ระบุไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

(23) การปฏิรูปต่าง ๆ ของสหประชาชาติที่ได้มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ ๆ ถือเป็นการทำงานเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มกันอย่างมีเหตุผลมากขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำงาน

เฉพาะด้าน อย่างไรก็ตามยังมีความจำเป็นที่จะปฏิรูปต่อไปเพื่อยกระดับความชอบด้วยกฎหมายและความมีประสิทธิภาพโดยการทำให้เป็นประชาธิปไตยและเป็นตัวแทนประชาชนมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้สหประชาชาติยังคงดำเนินการต่อไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นฟูการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติและการปฏิรูปสภาความมั่นคงให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน เชื่อว่าประเทศสมาชิกจะต้องลงทุนมากขึ้นในการพัฒนา สันติภาพโลก ความมั่นคง สิทธิมนุษยชน และความเสมอภาคทางเพศในโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

(24) สนับสนุนความพยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของสหประชาชาติในการสร้างสันติภาพและความมั่นคงของโลก อีกทั้งชื่นชมความตั้งใจที่จะมุ่งเน้นวิธีทางการทูตเชิงป้องกันและการรักษาสันติภาพ และคงไว้ซึ่งความเชื่อมั่นที่ว่ารัฐสภาแบบประชาธิปไตยแข็งแกร่ง และมีประสิทธิภาพ มีส่วนสำคัญให้เกิดสันติภาพอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ขอยกย่องเลขาธิการสหประชาชาติสำหรับข้อเสนอการปลดอาวุธนิวเคลียร์ 5 ข้อ และให้สัญญาที่จะทำให้ความพยายามที่จะให้โลกของเราปราศจากอาวุธนิวเคลียร์สำเร็จ

(25) ยกย่องสหประชาชาติสำหรับการตั้งเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) เพื่อพัฒนาโลกของเรา และยึดมั่นในวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและเป้าหมายทั้ง 21 ข้อ มีหลายข้อที่ได้บรรลุเป้าหมายแล้ว หากแต่อีกหลายข้อยังไม่อาจทำให้สำเร็จได้ รัฐบาลโดยเฉพาะในประเทศอุตสาหกรรมต้องให้คำมั่นที่จะจัดหาทุนเพื่อช่วยเหลือถึงแม้ว่าจะต้องประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินบ้างก็ตาม

(26) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติให้มีความใกล้ชิดและแข็งแกร่งมากขึ้น เป้าหมาย MDGs จะไม่สามารถบรรลุได้หากปราศจากความรับผิดชอบร่วมกันกอปรกับประชาธิปไตย ความมั่นคง การพัฒนา สิทธิมนุษยชน และความเท่าเทียมกันทางเพศเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ รัฐสภาของเราสามารถทำอะไรได้มากขึ้นเพื่อรับรองว่าเป้าหมายการพัฒนาจะถูกปฏิบัติในแต่ละวันและแปลงไปสู่โครงการและกฎหมายต่าง ๆ ของประเทศ ในทำนองเดียวกัน เราสนับสนุนให้รัฐสภาเมื่อตรวจสอบร่างงบประมาณหรือร่างกฎหมายให้มีการประเมินผลกระทบจากการดำเนินการเพื่อเป้าหมายดังกล่าวด้วย เราให้คำมั่นที่จะสนับสนุนความพยายามเหล่านี้ พร้อมทั้งติดตามกระบวนการดังกล่าวอย่างใกล้ชิดและทำหน้าที่ของตนเองเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมาย MDGs ในปี พ.ศ. 2558

(27) ตระหนักถึงความสำเร็จของสหประชาชาติ หากย้อนกลับไปถึงการประชุมประธานรัฐสภาโลกครั้งแรกในปี 2543 จะเห็นช่วงเวลา 10 ปี แห่งความพยายาม รัฐสภาของเราได้รับการกระตุ้นจากสหประชาชาติให้เห็นถึงบทบาทสำคัญในการวางรากฐานทางนิติบัญญัติเพื่อพัฒนาและการสร้างความแข็งแกร่งให้กับหลักนิติรัฐซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาด้วย สหประชาชาติเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นที่จะสนับสนุนรัฐสภาที่มีความเปราะบางให้สร้างความแข็งแกร่งให้ตนเองจากความขัดแย้งทั้งหลายภายในประเทศ สหประชาชาติยังได้แสดงความสนใจในการแจ้งวาระการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ของสหประชาชาติให้รัฐสภาได้ทราบอย่างเหมาะสม

(28) ยังมีอีกหลายสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำและขอให้สหภาพรัฐสภาช่วยเร่งให้เกิดความ

สัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติและรัฐสภาต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สหภาพรัฐสภา

(29) ประธานรัฐสภาโลกมีความภูมิใจในความสำเร็จของสหภาพรัฐสภาที่ยาวนานมากว่า 3 ศตวรรษ บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งองค์การนี้เมื่อ 120 ปีที่แล้วและผู้ที่สืบสานได้วางรากฐานอันมั่นคงต่อความร่วมมือระดับพหุภาคีทางการเมืองระหว่างประเทศ

(30) ปัจจุบันสหภาพรัฐสภาเป็นองค์กรรัฐสภาโลก มีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเจรจาและความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมและปกป้องระบอบประชาธิปไตยและพัฒนามาตรฐานขยายผลการดำเนินการที่ดี และให้การสนับสนุนที่เป็นรูปธรรมในการสร้างรัฐสภาแบบประชาธิปไตย สหภาพรัฐสภาสร้างศักยภาพในรัฐสภาให้ร่วมกันสนับสนุนสันติภาพ ความมั่นคง และการพัฒนา รวมทั้งปกป้องสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาและสิทธิมนุษยชนนานาชาติ สนับสนุนความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง และการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองและงานสาธารณะ นอกจากนี้ สหภาพรัฐสภายังมีบทบาทในการช่วยเหลือรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ให้ดำเนินการตามวาระหรือความตกลงระหว่างประเทศและพัฒนาการทำงานของรัฐสภาให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของสหประชาชาติ

(31) ยินดีให้สหภาพรัฐสภาสร้างความแข็งแกร่งและจัดโครงการให้รัฐสภาและช่วยอำนวยความสะดวกโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐสภา โดยมองว่าสหภาพรัฐสภาเป็นศูนย์กลางของรัฐสภาและประชาธิปไตย อีกทั้งยังหวังที่จะเห็นสหภาพรัฐสภาดำเนินการเช่นนี้สืบต่อไป

(32) ยืนยันว่าสหภาพรัฐสภาเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่เหมาะสมที่สุดที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและสหประชาชาติในฐานะผู้สังเกตการณ์ในสหประชาชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 สหภาพรัฐสภาได้แสดงบทบาทดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ขอสนับสนุนสหภาพรัฐสภาให้ขยายบทบาทความร่วมมือกับสหประชาชาติ

33) จากการประชุมประธานรัฐสภาทั้งสองครั้งที่ผ่านมา ประธานรัฐสภาโลกยังคงมุ่งหวังให้สหภาพรัฐสภาส่งเสริมความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของสถาบันการเงินที่เกิดจากระบบเบรตตัน วูดส์ (Bretton Woods) โดยกระตุ้นให้สหภาพรัฐสภาอำนวยความสะดวกในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับสถาบันเบรตตัน วูดส์ และช่วยสร้างความแข็งแกร่งต่อขั้นตอนงบประมาณและการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของรัฐสภาอีกด้วย

(34) ประธานรัฐสภาโลกยินดีที่จะให้มีการอภิปรายที่จัดขึ้นโดยสหภาพรัฐสภาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสหภาพรัฐสภาในการบรรลุภารกิจต่าง ๆ ส่งเสริมประสิทธิภาพ และพัฒนาความร่วมมือกับสหประชาชาติและองค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติ

(35) ประธานรัฐสภาโลกขอสรุปการพิจารณาของที่ประชุมอย่างรอบคอบว่าโลกกำลังเผชิญวิกฤตการณ์หลากหลายที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน อย่างไรก็ตาม เข้าใจร่วมกันที่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน และเห็นว่าในแต่ละรัฐสภาควรจะทำหน้าที่ของตนในการธำรงไว้ซึ่งการตรวจสอบประชาธิปไตยในระดับสากลเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของมนุษยชาติ

เมื่อเวลา 13.00 นาฬิกา ที่ประชุมใหญ่ได้รับรองปฏิญญาดังกล่าวร่วมกันก่อนที่จะปิดการประชุมฯ ซึ่งการประชุมประธานรัฐสภาโลก

ครั้งที่ 4 จะจัดขึ้นในอีก 5 ปีข้างหน้า หรือ ปี พ.ศ. 2558

การเข้าร่วมประชุมครั้งนี้นอกจากจะเป็นเวทีอภิปรายเรื่องประชาธิปไตยในระดับสากล ผ่านกิจการระหว่างประเทศของรัฐสภา ยังได้เปิดโอกาสให้ประธานวุฒิสภาพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้นำองค์กรนิติบัญญัติจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความรู้จักและความคุ้นเคยระหว่างกัน อีกทั้งผู้นำหลายคนนั้น ประธานวุฒิสภาได้เคยพบปะกันในโอกาสการเดินทางไปประชุมและการเยือนอย่างเป็นทางการของประธานวุฒิสภาที่ผ่านมา อาทิ นายทีโอ-เบน กุริราบ ประธานสหภาพรัฐสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรนามิเบีย บารอนเนส เฮย์แมน ประธานสภาขุนนางสหราชอาณาจักรฯ นายอู๋ ปังกั๋ว ประธานสภาประชาชนแห่งชาติสาธารณรัฐประชาชนจีน นายทาคาฮิโร โยโกมิจิ ประธานสภาผู้แทนราษฎรประเทศญี่ปุ่น นายคาร์ลอส นาวาร์เรต ประธานวุฒิสภาเม็กซิโก นางสาวโรเบอร์ตา อัลมา อนาตาซี ประธานสภาผู้แทนราษฎรประเทศโรมาเนีย นายไชยสมพร พรหมวิหาน รองประธานสภาแห่งชาติลาว เป็นต้น

ประธานวุฒิสภาแสดงความยินดีกับประธานสหภาพรัฐสภาหลังเสร็จสิ้นการประชุม

ประธานสภาแห่งรัฐ (วุฒิสภา) สมาพันธรัฐสวิส มอบของที่ระลึกให้แก่ประธานวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภาแสดงความยินดีกับเลขาธิการสหภาพรัฐสภาหลังเสร็จสิ้นการประชุม

ประธานวุฒิสภาและประธานสภาประชาชนแห่งชาติจีน

ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึก
แก่ประธานวุฒิสภาเม็กซิโก

ประธานวุฒิสภาและผู้แทนสมาชิกสภาประชาชนแห่งชาติจีน

ประธานวุฒิสภาและรองประธานสภาแห่งชาติลาว

ประธานวุฒิสภาและรองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม

นอกจากนี้ นายคาลิฟา บิน อาห์เมด อัลดาห์รานี (Khalifa bin Ahmed Al-Dhahrani) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายอาลี บิน ซาเลห์ อัลซาเลห์ (Ali Bin Saleh Al-Saleh) ประธานวุฒิสภา ราชอาณาจักรบาห์เรน ซึ่งเคยเดินทางไปเข้าร่วมการประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งที่ 122 ที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 27 มีนาคม - 2 เมษายน 2553 ได้เข้าขอหารือระดับทวิภาคี (Bilateral Talk) กับประธานวุฒิสภาไทยด้วย

การหารือทวิภาคีกับนายคาลิฟา บิน อาห์เมด อัลดาห์รานี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรบาห์เรนได้มีขึ้นในช่วงบ่ายของวันอังคารที่ 20 กรกฎาคม 2553 โดยมีนายยัสซิม อัล-โมเมน (Jassim Al-Momen) และนางลาตีฟา อัล-เกาวด์ (Lateefa Al-Gaoud) สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรเข้าร่วมด้วย ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้แสดงความเป็นห่วงและสอบถามความคืบหน้าของสถานการณ์การเมืองของไทย อีกทั้งฝากความระลึกถึงนายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมได้กล่าวถึงความประทับใจในต้อนรับอันอบอุ่นและสมเกียรติในฐานะแขกของสภาผู้แทนราษฎรไทย ระหว่างวันที่ 1-5 เมษายน 2553 ภายหลังจากการเข้าร่วมประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 122 ซึ่งได้เดินทางไปเยือนจังหวัดบุรีรัมย์ด้วย ในช่วงท้ายของการหารือประธานสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรบาห์เรนได้เรียนเชิญประธานวุฒิสภาและคณะสมาชิกวุฒิสภาไทยเดินทางไปเยือนราชอาณาจักรบาห์เรนอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึกระหว่างกันและถ่ายภาพร่วมกัน

ส่วนการหารือทวิภาคีกับนายอาลี บิน ซาเลห์ อัลซาเลห์ ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรนได้มีขึ้นในช่วงเช้าของวันพุธที่ 21 กรกฎาคม 2553 โดยมีนายยามาล ฟัคห์รู (Jamal Fakhroo) รองประธานวุฒิสภา นายคาลิด อัล-มัสคาตี (Khalid Al-Maskati) สมาชิกวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรนเข้าร่วมด้วย ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรน ได้แสดงความเป็นห่วงและสอบถามความคืบหน้าของสถานการณ์การเมืองของไทยเช่นกัน ประธานวุฒิสภาได้กล่าวยืนยันว่าสถานการณ์ของไทยกลับคืนสู่สภาวะปกติแล้ว และชี้แจงถึงกรอบการทำงานและระยะเวลาที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น พร้อมเชื่อมั่นว่าระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยกำลังพัฒนาและก้าวเดินไปข้างหน้า ซึ่งประธานวุฒิสภาบาห์เรนชื่นชอบประเทศไทยมากโดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวและอาหารไทย โดยได้

การหารือทวิภาคีกับประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรบาห์เรน

ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ราชอาณาจักรบาห์เรนแลกเปลี่ยนของที่ระลึกระหว่างกัน

เดินทางมาเยือนไทยทั้งในภารกิจราชการและนำครอบครัวมาพักผ่อนส่วนตัวที่ประเทศไทยเป็นประจำ ทั้งจังหวัดกรุงเทพฯ เชียงใหม่ และภูเก็ต และหวังว่าการท่องเที่ยวของไทยจะกลับมาได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติเช่นเดิม พร้อมทั้งได้เรียนเชิญประธานวุฒิสภาและคณะเดินทางไปเยือนบาห์เรนอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรนด้วย จากนั้น คณะผู้แทนของวุฒิสภาทั้งสองประเทศได้ถ่ายภาพร่วมกันก่อนที่จะไปเข้าร่วมประชุมประธานรัฐสภาโลกต่อ

ในช่วงบ่ายของวันพุธที่ 21 กรกฎาคม 2553 ประธานวุฒิสภาได้นำคณะฯ ไปเยี่ยมนายเฟอร์นันด์ โอทราแมร์ (Fernand Oltramare)

ระหว่างการหารือทวิภาคีกับประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรน

ประธานวุฒิสภาและประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรบาห์เรนถ่ายภาพร่วมกัน

และภริยา ซึ่งนางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ เคยมาพำนักอยู่กับครอบครัวนี้เมื่อครั้นศึกษาอยู่ที่สมาพันธรัฐสวิส นอกจากนี้ นายเฟอร์นันด์ฯ ยังเป็นพระสหายรุ่นน้องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในสมัยยังทรงพระเยาว์ ขณะประทับอยู่ ณ สมาพันธรัฐสวิส นายเฟอร์นันด์ฯ และภริยา มีความเป็นกันเองและแสดงความมีไมตรีจิตอย่างอบอุ่นแก่คณะ นอกจากนี้ยังได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

วันพฤหัสบดีที่ 22 กรกฎาคม 2553

เวลา 10.10 นาฬิกา คณะได้ออกเดินทางจากนครเจนีวาโดยสายการบินสวิสแอร์ เที่ยวบินที่ LX 1472 เพื่อเดินทางไปยังกรุงปราก ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 40 นาที ถึงท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปราก ในเวลา 11.50 นาฬิกา ณ ที่นั้น นายพิสูจน์ สุวรรณรัศมี เลขานุการเอกรอต้อนรับและอำนวยความสะดวกระหว่างการเดินทางด้วยรถบัสเข้าไปยังบริเวณตัวเมืองกรุงปรากนั้น คณะได้พบเห็นอุบัติเหตุรถชนที่เกิดขึ้นหน้ารถบัสที่คณะโดยสารมา โดยเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจากกรณีที่รถยนต์ซึ่งขับขี่โดยชายวัยรุ่นได้ขับรถปาดหน้ารถบัสอย่างกะทันหันและได้พุ่งชนเข้ากับกลุ่มคนที่เดินข้ามถนนบนทางม้าลาย ทำให้คนข้ามถนนจำนวน 2 คนได้รับบาดเจ็บสาหัส ชายวัยรุ่นคนดังกล่าวได้จอดรถและวิ่งมาดูผู้บาดเจ็บอยู่ในระยะเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะวิ่งไปขึ้นรถและขับหนีไป อย่างไรก็ตาม คณะได้เห็นถึงการทำงานของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่และรถช่วยชีวิตที่มีอุปกรณ์ครบครันและตำรวจได้สอบสวนพยานแวดล้อมอย่างจริงจังและหลายขั้นตอน อีกทั้งยังได้มีการจำลองเหตุการณ์ดังกล่าวด้วยการพ่นสเปรย์สีส้มและวางหมายเลขบริเวณสถานที่เกิดเหตุเพื่อลำดับ

คณะถ่ายภาพร่วมกันกับพระสหายและภริยา
ระหว่างการนั่งสนทนาอย่างเป็นกันเอง

คณะถ่ายภาพร่วมกันในสนามหลังบ้าน
โดยมีเทือกเขามองบล็องเป็นภาพพื้นหลัง

เหตุการณ์และบันทึกประจำวัน โดยใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกภาพการจำลองลำดับเหตุการณ์ไว้ด้วย ซึ่งคณะต่างเห็นพ้องว่าเป็นการทำงานที่มีระบบและมีประสิทธิภาพมาก นอกจากนี้ยังได้เห็นถึงความมีน้ำใจของประชาชนในกรุงปรากเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะพนักงานขับรถบัสของคณะฯ ได้จอดรถและลงจากรถทันทีที่เห็นเหตุการณ์เพื่อเข้าไปดูแลผู้บาดเจ็บ พนักงานขับรถและผู้คนที่พบเห็น ได้นำน้ำไปให้ผู้บาดเจ็บ อีกทั้งยังได้ถือแผ่นพลาสติกบังแสงแดดให้แก่ผู้บาดเจ็บด้วย และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาถึงพนักงานขับรถและผู้พบเห็นเหตุการณ์ต่างเต็มใจที่จะให้การกับเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ขึ้นมาสอบถามคณะบนรถด้วยว่าสามารถจดจำหมายเลขทะเบียนรถได้หรือไม่ ซึ่งคณะได้บอกลักษณะและสีของรถได้ แต่ไม่สามารถบอกหมายเลขทะเบียนได้เพราะขณะที่ชนไม่ทันสังเกตเห็นทะเบียนรถยนต์ อีกทั้งเมื่อชายที่ขับรถชนได้จอดรถลงมาดูเหตุการณ์ได้จอดไว้ไกลจากที่เกิดเหตุหลายร้อยเมตร และไม่มีผู้ใดคิดว่าคนขับรถจะขับรถหนีไป ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้คณะติดอยู่บริเวณดังกล่าวนานเกือบ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ ทราบจากพนักงานขับรถว่าในช่วงค่ำของวันเดียวกันได้ไปให้การกับตำรวจอีกครั้งที่สถานีตำรวจและทราบว่าตำรวจสามารถจับกุมชายคนขับรถได้แล้ว โดยได้ภาพหลักฐานที่บันทึกได้จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณนั้น

คณะอยู่บนรถบัสขณะเกิดเหตุ

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่กำลังขนย้ายผู้ป่วยอย่างระมัดระวัง

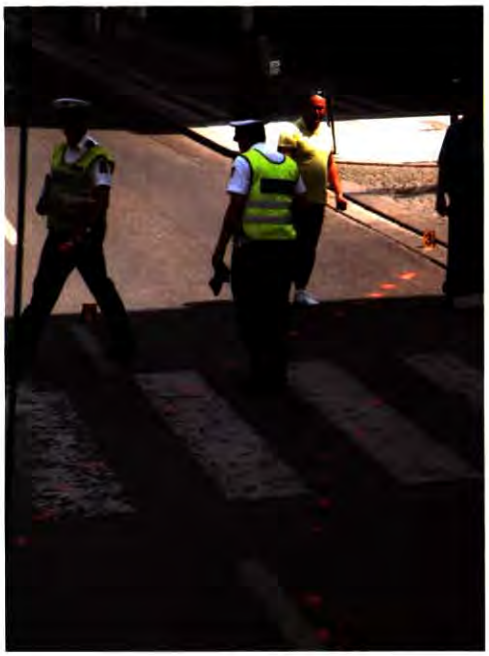

ตำรวจกำลังจำลองเหตุการณ์ขณะเกิดเหตุ

เยี่ยมชมนาฬิกาจักรราศีโบราณ

ในช่วงเย็นของวันเดียวกัน คณะได้เยี่ยมชมปราสาทแห่งกรุงปราก (Praque Castle) ซึ่งเป็นปราสาทของกษัตริย์แห่งเช็กในอดีต อนึ่ง กรุงปรากเป็นที่เลื่องลือและมีผู้คนเดินทางไปชมเมืองที่มีประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปราว 2,000 ปี และเต็มไปด้วยสถาปัตยกรรมอันหลากหลาย เช่น โรมันเนสก์ โกธิค เรเนซองส บารอค รวมทั้งศิลปะรูปแบบต่าง ๆ ทำให้กรุงปรากเป็นเมืองที่แสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรโรมัน และองค์การ UNESCO ได้เลือกให้เป็นมรดกโลกด้านวัฒนธรรมอีกด้วย

คณะภายในปราสาทแห่งกรุงปราก

นอกจากนี้ คณะยังได้เยี่ยมชมสะพานชาร์ลส (Charles Bridge) สัญลักษณ์ของเมืองปราก มีประวัติศาสตร์ยาวนานสร้างขึ้นตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 14 โดยกษัตริย์ชาร์ลส์ที่ 4 สร้างเสร็จเมื่อต้นศตวรรษที่ 15 ชื่อเดิมคือสะพานหิน Stone Bridge ต่อมาในปี 1870 ได้เปลี่ยนชื่อตามพระนามของพระเจ้าชาร์ล เป็นสะพานที่มีความสำคัญในการเชื่อมเส้นทางการค้าของยุโรปตะวันออกและตะวันตกเข้าด้วยกัน สะพานมีขนาดกว้าง 10 เมตร ยาวครึ่งกิโลเมตร สร้างขึ้นด้วยศิลปะแบบโกธิค แต่มีรูปปั้นอยู่บนสะพานราว 30 อัน ซึ่งเป็นศิลปะแบบบารอคเนื่องจากสร้างคนละสมัยกัน อีกทั้งยังเยี่ยมชมนาฬิกาจักรราศีโบราณ (Astronomical Clock) ที่ทุกชั่วโมงเมื่อเข็มนาฬิกาเดินมาถึงเลข 12 หน้าต่างจะเปิดออกและมีตุ๊กตารูปเซนต์ต่าง ๆ ออกมา และปรากฏจักรราศีของดวงดาวในแต่ละวัน ถือเป็นนาฬิกาเก่าแก่แห่งหนึ่งในยุโรป แต่ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการบูรณะปรับปรุง

จากนั้น คณะจะเดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตในเวลา 19.30 นาฬิกา ในโอกาสที่นายชัยสิริ อนะมาน เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปราก และภริยา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ โดยมีนางบุษบา บุตรรัตน์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศประจำกรุงปราก กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ และนายพิสูจน์ สุวรรณรัศมี เลขานุการเอก และผู้แทนชุมชนจำนวน3 คน จากกลุ่มอาชีพของชาวไทยในกรุงปราก ได้แก่ นางสาวนาฏยา แก้วภูผา ผู้แทนแม่ครัว นายรัตนพล มงคลรัตนาสิทธิ์ ผู้แทนนักศึกษา และนางสาวธัญญาพร แสงขำ ผู้แทนพนักงานนวดแผนไทย เข้าร่วมด้วย

นายชัยสิริ อนะมาน เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปราก ปัจจุบันอายุ 59 ปี สมรสแล้ว จบการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาการปกครอง (เกียรนิยมดี) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปริญญาโทสาขารัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์น นิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา เริ่มรับราชการในตำแหน่งเลขานุการตรี (เจ้าหน้าที่การทูต 4) กองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กรมการเมือง เมื่อ พ.ศ. 2518 จากนั้น ได้ประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงบรัสเซลส์ กรุงมะนิลา กรุงฮานอย ตามลำดับ ก่อนที่จะดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงกัวลาลัมเปอร์ และกรุงโคเปนเฮเกน และรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ตามลำดับ เข้ารับตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปราก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน

เอกอัครราชทูตฯ ได้บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสาธารณรัฐเช็กและความสัมพันธ์ของไทยและเช็กดังมีสาระสำคัญดังนี้ สาธารณรัฐเช็กมีพื้นที่ 78,864 ตารางเมตร ขนาดเล็กกว่าประเทศไทย 5-6 เท่า ไม่มีทางออกทะเล (landlock) มีประชากรประมาณ 10.446 ล้านคน มีเมืองหลวงคือกรุงปราก มีประชากรในกรุงปรากประมาณ 1.2 ล้านคน สาธารณรัฐเช็กปกครองด้วยระบอบ

เอกอัครราชทูตฯ บรรยายสรุปให้คณะรับฟัง

ประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นาย วาคลาฟ คลอส (Vaclav Klaus) เข้ารับตำแหน่งเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2546 และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือนายแจน ฟิชเชอร์ เข้ารับตำแหน่งเมื่อเดือนเมษายน 2552 นโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของรัฐบาลชุดปัจจุบันยังคงให้กับสหภาพยุโรป และเพื่อนบ้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับออสเตรีย

รัฐสภาสาธารณรัฐเช็กเป็นระบบสภาคู่ ประกอบด้วย วุฒิสภามีจำนวนสมาชิก 81 คน มีสมาชิกสตรี 14 คน (คิดเป็นร้อยละ 17.28) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี และมีการเลือกตั้งใหม่จำนวน 1 ใน 3 ทุก ๆ 2 ปี เลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อเดือนตุลาคม 2551 สภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนสมาชิก 200 คน มีสมาชิกสตรี 44 คน (คิดเป็นร้อยละ 22) มีวาระ 4 ปี เลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2553 ในเวลาอันใกล้นี้จะมีการประชุมไม่ไว้วางใจรัฐบาล ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐบาลมีเสียง 118 เสียง

ประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีกับสาธารณรัฐเช็กมาก่อนตั้งแต่ครั้งยังใช้ชื่อประเทศว่าเช็กโกสโลวาเกีย โดยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2517 ความสัมพันธ์ดำเนินมาโดยราบรื่น รัฐบาลไทยโดยคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2535 (ค.ศ.1992) ให้การรับรองทั้งเช็กและสโลวักในฐานะผู้สืบสิทธิของอดีตสหพันธ์ สาธารณรัฐเช็กและสโลวัก โดยให้ถือเป็นการรับรองรัฐและสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับประเทศทั้งสองนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

สาธารณรัฐเช็กถือว่ามีภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ในจุดศูนย์กลางของภูมิภาคยุโรป นอกจากจะเป็นแหล่งผลิตรถยนต์ยี่ห้อสโกด้า (Skoda) สาธารณรัฐเช็กยังมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงมาก ไม่ว่าจะเป็นฤดูใดก็จะมีนักท่องเที่ยวมายังสาธารณรัฐเช็กเสมอ สรุปรวมมีนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลกมาเยือนสาธารณรัฐเช็กราว 10 ล้านคนต่อปี และสถิติมีนักท่องเที่ยวเดินทางซ้ำถึง 2-3 ครั้ง นอกจากนี้ ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวเช็กเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยประมาณ 20,000 คนและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ประเทศไทยเกิดสถานการณ์ทางการเมืองเมื่อต้นปีที่ผ่านมา รัฐบาลเช็กมิได้ห้ามชาวเช็กเดินทางมาท่องเที่ยวไทย มีเพียงข้อแนะนำให้เลี่ยงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังกรุงเทพฯ นักท่องเที่ยวเช็กนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ทะเลทางภาคใต้ของไทย เนื่องจากเช็กไม่มีทางออกทะเล ทั้งนี้ สถานเอกอัครราชทูตได้ร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานแฟรงค์เฟิร์ต ซึ่งดูแลเขตอาณาภูมิภาคยุโรปตะวันออกบางส่วนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่เนื่องจากสำนักงานแฟรงค์เฟิร์ต อยู่ห่างไกลจากสาธารณรัฐเช็กจึงให้ความร่วมมือกันได้ไม่เต็มที่นัก อย่างไรก็ตาม นายกรัฐมนตรีได้มาเยือนสาธารณรัฐเช็กเมื่อไม่นานมานี้และรับทราบถึงอุปสรรคดังกล่าว จึงได้ขอให้สถานเอกอัครราชทูตได้ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวแทน นอกจากนี้ สาธารณรัฐเช็กมีศักยภาพทางเศรษฐกิจและมีมูลค่าการค้ากับไทยมากกว่าไทยและโปแลนด์ ถือเป็นอันดับหนึ่งของภูมิภาคยุโรปตะวันออก ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐเช็กด้านเศรษฐกิจ เอกอัครราชทูตฯได้ขอให้อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) เป็นผู้บรรยายสรุป

นางบุษบา บุตรรัตน์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศประจำกรุงปราก

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ได้บรรยายสรุป ดังนี้ สาธารณรัฐเช็กได้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป เมื่อปี พ.ศ. 2547 ปัจจุบันได้ปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันกับสหภาพยุโรป มูลค่าการค้าระหว่างสาธารณรัฐเช็กและภูมิภาคยุโรปถึงร้อยละ 80 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของประเทศ ส่วนที่เหลือเป็นมูลค่าการค้ากับจีน รัสเซีย ญี่ปุ่น ไทย และเกาหลี ซึ่งจะเห็นได้ว่าไทยเป็นอันดับต้น ๆ ของภูมิภาคในด้านการค้าระหว่างกัน สิ่งที่น่าสนใจคือเมื่อปีที่แล้วมูลค่าการส่งออกชาวไทยไปยังภูมิภาคยุโรปติดลบในขณะที่มูลค่าการส่งออกจากไทยไปสาธารณรัฐเช็กเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 46 จากปีที่แล้ว ปัจจัยที่สนับสนุนการค้าระหว่างไทยและสาธารณรัฐเช็กคือการที่สาธารณรัฐเช็กตั้งอยู่ใจกลางของภูมิภาคยุโรป และสาธารณรัฐเช็กมีระบบโลจิสติกส์ ที่มีประสิทธิภาพ ชาวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาทำงานในสาธารณรัฐเช็ก ได้แก่ ยูเครน มองโกเลีย และเวียดนาม เป็นต้น โดยเฉพาะชาวเวียดนามมีจำนวนถึง 60,000 คน และมีการจัดตั้งตลาดเวียดนามของตนเองด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อจำนวนคนต่างชาติเข้ามามาก รัฐบาลสาธารณรัฐเช็กเริ่มมีความกังวลจึงได้เคร่งครัดในการตรวจลงตรามากขึ้น คนไทยที่มาอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐเช็กมีจำนวนประมาณ 500 กว่าคน จำนวน 400 คนประกอบอาชีพพนักงานนวดแผนโบราณ นับเป็นจำนวนที่มากที่สุดในภูมิภาคยุโรป เนื่องจากชาวเช็กนิยมการนวดไทยเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามหวังว่าการที่รัฐบาลเช็กจะปรับปรุงการตรวจลงตราให้เคร่งครัดกว่าเดิมนั้น จะไม่กระทบแรงงานที่มีฝีมือของพนักงานนวดไทย อนึ่ง จากที่เอกอัครราชทูตให้ข้อมูลว่าสาธารณรัฐเช็กมีศักยภาพทางการค้าและมีมูลค่าการค้ากับไทยมากกว่ามูลค่าการค้าระหว่างไทยและโปแลนด์ โดยถือเป็นอันดับหนึ่งของภูมิภาคยุโรปตะวันออก แต่รัฐบาลของไทยยังไม่ได้ให้ความสำคัญมากเท่าไรนัก รัฐบาลและเอกชนยังคงให้ความสนใจที่จะส่งเสริมการค้าและการลงทุนในสาธารณรัฐโปแลนด์ด้วยคำนึงถึงจำนวนประชากรในโปแลนด์ที่มีสูงถึง 38 ล้านคน และได้ส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายพาณิชย์ประจำที่สาธารณรัฐโปแลนด์ถึง 2 คน ขณะที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายพาณิชย์ประจำกรุงปราก สาธารณรัฐเช็กมีเพียง 1 คนเท่านั้น

ต่อจากนั้น ประธานวุฒิสภาได้ขอให้ผู้แทนชุมชนชาวไทยในกรุงปรากแนะนำตนเองและเล่าถึงความเป็นอยู่และปัญหาอุปสรรคของชาวไทยในกรุงปรากด้วย

1) นางสาวธัญญาพร แสงขำ ผู้แทนพนักงานนวดแผนไทย ได้เรียนว่าตนเดินทางมาประกอบอาชีพนวดแผนไทยที่สาธารณรัฐเช็กผ่านบริษัทจัดหางาน โดยได้เสียเงินค่าดำเนินการเป็นเงิน 100,000 บาท การนวดที่สาธารณรัฐเช็กจะต้องมีใบรับรองการประกอบอาชีพนวดโดยเฉพาะ และจะไม่มีบริการทางเพศแอบแฝง เพราะการบริการทางเพศในสาธารณรัฐเช็กเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย แต่จะต้องมีใบรับรองการประกอบอาชีพนั้นแยกต่างหาก ซึ่งส่วนใหญ่หญิงบริการทางเพศจะเป็นชาวรัสเซีย ร้านนวดไทยจะมีบริการนวดหลากหลาย ได้แก่ นวดแก้ปวดเมื่อย นวดและขัดผิว นวดลดความอ้วน นวดประคบสมุนไพร เป็นต้น ซึ่งเจ้าของร้านนวดส่วนใหญ่เป็นชาวเช็ก อาจมีคนไทยเป็นหุ้นส่วน ร้านนวดแผนไทยเฉพาะในกรุงปรากซึ่งเป็นเมืองหลวงมีมากกว่า 20 ร้าน พนักงานนวดได้รับรายได้ประมาณ 800 ยูโร (32,000 บาท) ต่อเดือน โดยไม่ต้องเสียภาษีแล้วเพราะเจ้าของร้าน

ผู้แทนพนักงานนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเช็ก

จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในส่วนนี้และจัดหาที่อยู่อาศัยให้ ส่วนอาหารแต่ละมื้อพนักงานนวดจะต้องรับผิดชอบเอง อย่างไรก็ตามบางร้านอาจไม่มีเงินเดือนประจำให้คิดตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน

พล.ต.ท. มาโนช ไกรวงศ์ รองประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว เพิ่มเติมว่า คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวได้จัดตั้งคณะอนุกรรมาธิการดูแลเรื่องการนวดเพื่อสุขภาพ เนื่องจากที่ประเทศไทยพนักงานนวดมักจะเชื้อเชิญนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ใช้บริการทางเพศด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เกิดความเข้าใจว่าการนวดแผนไทยรวมถึงการบริการทางเพศด้วย ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติสถานบริการที่ได้ให้คำจำกัดความหรือกำหนดคุณสมบัติไว้และจะต้องมีการขออนุญาตตั้งสถานบริการกับกระทรวงมหาดไทย แต่การบริการประเภทสปาและนวดตัวเช่นนี้จะอยู่ในพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ด้วยหรือไม่ สปาบางแห่งมีการเขียนประชาสัมพันธ์ว่ากระทรวงสาธารณสุขรับรอง แต่ในความเป็นจริงไม่ได้มีการดูแลจริงและไม่มีผลทางกฎหมาย จึงจะต้องมีการศึกษาในเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วน

เอกอัครราชทูตฯ กล่าวยืนยันว่าได้เตือนคนไทยที่ประกอบอาชีพนวดแผนไทยในสาธารณรัฐเช็กให้ตั้งใจทำงานอย่างดีและไม่ให้มีบริการทางเพศเสริม เนื่องจากไม่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพให้บริการทางเพศจึงถือว่าผิดกฎหมาย หากประสงค์ที่จะให้บริการทางเพศก็ขอให้ไปขึ้นทะเบียนประกอบอาชีพนั้นอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ชาวไทยมีจำนวนไม่น้อยที่มาประกอบอาชีพที่สาธารณรัฐเช็กแล้วได้รับรายได้สูงจนไม่ยอมกลับประเทศไทยแม้ว่าจะหมดระยะเวลาการทำงานตามที่กำหนดในสัญญาแล้ว ก็ยังพยายามขวนขวายที่จะหลบหนีไปประกอบอาชีพที่เมืองอื่น ๆ หรือประเทศอื่น อาทิ เยอรมนี ซึ่งเสี่ยงต่อการถูกจับกุม บางคนก็พยายามที่จะอยู่กินกับสามีที่เป็นพลเมืองของสาธารณรัฐเช็กเพื่อจะได้สามารถอาศัยอยู่ในประเทศได้ต่อไป

นางบุษบาฯ กล่าวเสริมว่าร้านนวดแผนไทยที่มีคนไทยเป็นเจ้าของมีเพียง 2 ร้าน พร้อมทั้งเพิ่มเติมว่า ชาวเช็กจำนวนหนึ่งที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวเมืองไทยและชื่นชอบประเทศไทยมาก เมื่อเดินทางกลับมาแล้วได้จัดตั้งกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้ชื่อกลุ่ม Friends of Thailand บางคนได้ลงทุนซื้อบ้านที่ประเทศไทยเพื่อไปพำนักอาศัยในช่วงฤดูหนาวของสาธารณรัฐเช็ก โดยถือว่าเมืองไทยเป็นบ้านหลังที่สองของพวกเขา อย่างไรก็ตามจำนวนชาวเช็กที่ไปอาศัยอยู่ในไทยไม่สามารถเทียบได้กับจำนวนชาวสแกนดิเนเวียนที่มาอาศัยอยู่ที่จังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เมืองพัทยา

2) นางสาวนาฏยา แก้วภูผา ผู้แทนแม่ครัวไทย กล่าวว่าร้านอาหารไทยในกรุงปรากมีประมาณ 10 ร้าน ตนทำงานอยู่ที่ร้านอาหาร

แห่งหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมจากชาวเช็กมาก ทำให้ร้านมีรายได้สูง ตนได้รับรายได้ประมาณ 1,500 ยูโร (60,000 บาท) ต่อเดือน แต่ร้านอาหารส่วนใหญ่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ และร้านอาหารไทยส่วนใหญ่พยายามปรุงอาหารให้ถูกปากลูกค้าชาวเช็ก อาหารจึงไม่ได้เป็นอาหารไทยแท้นัก

นางบุษบาฯ กล่าวเสริมว่า ภริยาเอกอัครราชทูตฯ ได้พยายามจัดกิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ในการปรุงอาหารไทยให้ พร้อมทั้งจัดเทศกาลอาหารไทย และนำพ่อครัว/แม่ครัวของร้านอาหารไทยที่ไม่ใช่คนไทยเหล่านี้ไปเรียนปรุงอาหารที่ประเทศไทยด้วย

ผู้แทนแม่ครัวไทยในสาธารณรัฐเช็ก

3) นายรัตนพล มงคลรัตนาสิทธิ์ เป็นผู้แทนนักศึกษาไทย กล่าวว่าตนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และได้รับทุนระดับปริญญาเอกสาขาวิศวกรรมสิ่งทอภาคภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยเทคนิคแห่งเมืองลิเบอเร็ก (Technical University of Liberec) ซึ่งในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ยังมีนักศึกษาปริญญาเอกอีก 2 คนศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์เครื่องยนต์ไฮโดรเจนและวิศวกรรมอุตสาหการ ส่วนที่เหลือเป็นนักศึกษาปริญญาโทในสาขาต่าง ๆ ในสาธารณรัฐเช็ก หากศึกษาหลักสูตรภาษาเช็กจะไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ส่วนหลักสูตรภาษาอังกฤษนักศึกษาจะต้องชำระค่าเล่าเรียนประมาณ 3,000 ยูโร (126,000 บาท) ต่อปี ซึ่งถือว่าค่าเล่าเรียนไม่แพงมากนัก แต่นักศึกษาไทยยังไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะศึกษาต่อที่สาธารณรัฐเช็ก โดยเฉพาะสาขาการแพทย์ ซึ่งสาธารณรัฐเช็กมีความเชี่ยวชาญแต่ยังไม่มีนักศึกษาไทยมาศึกษา ส่วนมหาวิทยาลัยเทคนิคแห่งเมืองลิเบอเร็กนั้นมีการเรียนการสอนวิศวกรรมศาสตร์หลายหลักสูตรเฉพาะด้านอาทิ สิ่งทอ อากาศยาน เครื่องแก้ว เครื่องยนต์ เครื่องหนัง รองเท้า ฯลฯ ซึ่งรองเท้าภายใต้ชื่อ Bata ก็มีต้นกำเนิดที่สาธารณรัฐเช็กด้วย และได้รับความนิยมจวบจนปัจจุบันว่าผลิตรองเท้าคุณภาพดีและมีการออกแบบรองเท้าที่ทันสมัย ส่วนค่าใช้จ่ายรายเดือนจากทุนที่ได้รับประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการซื้อหนังสือในปัจจุบันลดน้อยลงเนื่องจากสามารถซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ได้ความเป็นอยู่ค่อนข้างสบาย มหาวิทยาลัยมีหอพักให้นักศึกษา อาหารกลางวันที่มหาวิทยาลัยราคาไม่แพง ประมาณ 40 บาทต่อมื้อ โดยจัดขนมปังและสลัดให้ทุกมื้อ แต่จะต้องทำแจ้งและขอสำรองอาหารผ่านอินเตอร์เน็ต

ผู้แทนนักศึกษาไทยในสาธารณรัฐเช็ก

คณะถ่ายภาพร่วมกัน ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

ก่อนเวลา 11.00 นาฬิกาของแต่ละวันเท่านั้น อาจารย์และนักศึกษาจะต้องสำรองด้วยวิธีเดียวกัน ไม่มีใครได้รับสิทธิพิเศษ และรับประทานอาหารด้วยกันโรงอาหารของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ไม่มีความกังวลเรื่องความเร็วของอินเตอร์เนทในการสำรองอาหารพร้อมกันทั้งมหาวิทยาลัย เนื่องจากความเร็วอินเตอร์เน็ตของสาธารณรัฐเช็กได้รับการจัดอันดับความเร็วสูงในลำดับที่ 5 ของโลก นอกจากนี้ ทางโรงอาหารจะไม่ทำอาหารเผื่อให้เสียของ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการสอนให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและไม่ฟุ่มเฟือยอีกด้วย

วันศุกร์ที่ 23 กรกฎาคม 2553

ช่วงเช้าคณะได้ออกเดินทางจากกรุงปรากไปยังเมืองเชสกี้ ครุมลอฟ (Cesky Kromlov) โดยรถบัสและใช้เวลาเดินทาง 3 ชั่วโมง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เมืองเชสกี้ ครุมลอฟเป็นเมืองเก่าขนาดเล็กในภูมิภาคโบฮีเมียใต้ของสาธารณรัฐเช็กที่ซ่อนตัวอยู่ในหุบเขา บ้านเรือนหลังคาสีแดงเรียงรายลดหลั่นเป็นชั้น ๆ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ เมืองมีชื่อเสียงโดดเด่นจากสถาปัตยกรรมและศิลปะของเขตเมืองเก่าและปราสาทครุมลอฟ ซึ่งเขตเมืองเก่านี้ได้รับการขึ้นทะเบียนจากยูเนสโกให้เป็นมรดกโลก สิ่งที่น่าสนใจคือมีศิลปะโกธิค เรเนสซองส์ และบาร็อกรวมอยู่ในเมืองเดียวกัน เนื่องจากใช้เวลาการสร้างเรื่อยมานานกว่าหลายร้อยปี เมื่อปี พ.ศ. 2506 รัฐได้ประกาศให้เมืองและปราสาทเป็นโบราณสถาน จากนั้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 องค์การ UNESCO ได้ประกาศให้เมืองเป็นมรดกโลกสาขาวัฒนธรรมและธรรมชาติ และเมื่อปี พ.ศ. 2551 ได้รับรางวัลสาขามรดกทางวัฒนธรรมแห่งสหภาพยุโรป ที่มีการอนุรักษ์อย่างดีเยี่ยมคณะได้เยี่ยมชมปราสาทครุมลอฟ (Crumlov Castle) ปราสาทที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองในสาธารณรัฐเช็กโดยเป็นรองจากปราสาทกรุงปราก ซึ่งปราสาทครุมลอฟจัดว่ามีขนาดใหญ่มากเมื่อเทียบกับตัวเมืองที่มีพื้นที่น้อย ปราสาทครุมลอฟถือเป็นมรดกโลกชิ้นหนึ่งสร้างเมื่อปี พ.ศ. 1793 ซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขา

จากนั้น คณะจึงได้เดินทางข้ามพรมแดนไปยังเมืองลินซ์ สาธารณรัฐออสเตรีย เพื่อพักค้างคืนก่อนที่จะเดินทางไปยังกรุงเวียนนาในวันรุ่งขึ้น การเดินทางข้ามพรมแดนระหว่าง

สภาพเมืองเชสกี้ ครุมลอฟ

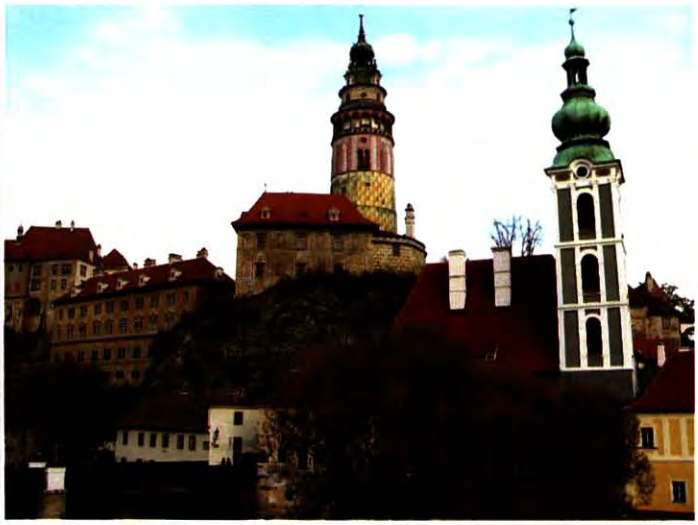

ปราสาทครุมลอฟ

แม่น้ำไหลผ่านประสาทครุมลอฟ
กลายเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยว

ศิลปะชั้นสูงในอดีตปรากฏบนผนังปราสาทภายนอก

สาธารณรัฐเช็กและสาธารณรัฐออสเตรียนั้น ไม่ต้องผ่านพิธีตรวจคนเข้าเมือง รถทุกคันสามารถขับข้ามพรมแดนได้เลย เนื่องจากเช็กและออสเตรียได้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) และได้มีข้อตกลงร่วมกันที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตราเข้าประเทศ

วันเสาร์ที่ 24 กรกฎาคม 2553

ในช่วงเช้า คณะได้ออกเดินทางจากเมืองลินซ์เข้าสู่กรุงเวียนนา ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง และได้ไปเยี่ยมชมพระราชวังเชินบรุนน์ (Palace of Schönbrunn) เชินบรุนน์แปลว่าน้ำพุอันสวยงาม เนื่องจากในอดีตบ่อน้ำบาดาลที่ผุดขึ้นมาบริเวณนั้น พระราชวังเชินบรุนน์เป็นพระราชวังฤดูร้อนอันยิ่งใหญ่ของราชวงศ์ฮับสบวร์กที่สร้างขึ้นในปลายศตวรรษที่ 17 หรือกว่า 300 ปีมาแล้ว โดยพระประสงค์ของพระนางมาเรียเทเรซ่า จักรพรรดินีแห่งจักรวรรดิโรมัน ที่ทรงตั้งพระทัยว่าจะสร้างพระราชวังแห่งนี้ให้มีความงดงามไม่แพ้พระราชวังแวร์ซายส์ในฝรั่งเศส ใช้เวลาในการก่อสร้างถึง 17 ปี มีห้อง 1,441 ห้อง และมีน้ำพุเทพเนปจูนแบบโรมันและสวนทรงเรขาคณิตและสวนแบบต่าง ๆ โดยรอบที่ตกแต่งอย่างสวยสดงดงาม จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นพระราชวังที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่งของโลก นอกจากนี้ ภายในอุทยานแห่งนี้เคยเป็นที่ตั้งของสวนสัตว์แห่งแรกของโลกเมื่อปี พ.ศ. 2295 พระราชวังเชินบรุนน์ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมในปี พ.ศ. 2539 และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากในกรุงเวียนนา อนึ่ง หากโบสถ์เป็นตัวแทน ของจิตวิญญาณแห่งเมืองใด พระราชวัง วัง หรือปราสาท ถือเป็นตัวแทนบอกถึงอำนาจของเมืองหรือผู้ปกครองนั้น ความใหญ่โตและความงดงามของพระราชวังเชินบรุนน์จึงสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของพระนางมาเรียเทเรซ่า และศิลปะและวัฒนธรรมของออสเตรียในอดีตได้อีกด้วย

จากนั้น ในช่วงเย็นของวันเดียวกัน คณะได้เดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ ในโอกาสที่นางนงนุช เพ็ชรรัตน์ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียนนา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารเย็นเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ โดยมีนางจิตต์วิภา ศักดิ์พิทักษ์สกุล อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายพาณิชย์) นายทรงชัย ชัยปฏิยุทธ เลขานุการเอก นางสาวสุนทริยา กาญจนะ เลขานุการเอก พร้อมทั้งผู้แทนชุมชนชาวไทยจากสมาคมต่าง ๆ ในสาธารณรัฐออสเตรีย จำนวน 11 คน ได้แก่

พระราชวังเชินบรุนน์

1. คุณสคราญ วรอวยพร
   รองประธานสมาคมออสเตรีย-ไทย
2. คุณโสภิดา เคราส์
   ประธานสมาคมเพื่อนไทยในออสเตรีย
3. ดร.วาณี ศัตรวาหา ไมชิงเกอร์
   ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
   สมาคมเพื่อนไทยในออสเตรีย
4. คุณดวงเดือน ฮายดิงเกอร์
   ประธานสมาคมศิลปวัฒนธรรมไทย
5. คุณสรัลชนา วิบูลย์พาณิช
   ประชาสัมพันธ์สมาคม Thai Chef Club
6. คุณธารทิพย์ ฮานูเชค
   ประธานกรรมการสมาคม
   วัดธรรมนุรักษ์
7. คุณชนะ พึ่งเสือ
   ประธานที่ปรึกษาสมาคมน้ำใจไทย
   ในออสเตรีย
8. คุณอัญชลี เจริญพจน์
   ประธานกรรมการสมาคมน้ำใจไทย
   ในออสเตรีย
9. คุณละม่อม พาล์มสไตเน่อร์
   รองประธานฝ่ายวัฒนธรรม
   และการศึกษา
   สมาคมน้ำใจไทยในออสเตรีย
10. คุณสุรพล เครือปอง
    ผู้ประกอบการนวดแผนไทยในออสเตรีย
11. คุณวิวัฒน์ วรอวยพร
    ประธานรุ่น "อัญชลีเวียนนา"

อนึ่ง นางนงนุช เพ็ชรัตน์ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียนนา ปัจจุบันอายุ 53 ปี สมรสแล้ว จบการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ(เกียรตินิยมอันดับ 2) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาโทศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา เคยดำรงตำแหน่งอัครราชทูตที่ปรึกษา และอัครราชทูต

ระหว่างการบรรยายสรุปของเอกอัครราชทูต

ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน อธิบดีกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ ตามลำดับ ทั้งนี้ เข้ารับตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียนนาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552

เอกอัครราชทูตไทยฯ ได้เรียนให้คณะทราบเกี่ยวกับข้อมูลของสาธารณรัฐออสเตรียและความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐออสเตรีย ดังนี้ สาธารณรัฐออสเตรีย มีพื้นที่ประมาณ 83,871 ตารางกิโลกเมตร เมืองหลวงคือกรุงเวียนนา มีประชากร 8.21 ล้านคน ประกอบด้วยชาวออสเตรียน ร้อยละ 91.1 ชาวอดีตยูโกสลาฟ (โครแอต สโลวีน เซิร์บ และบอสเนียน)ร้อยละ 4 ชาวเติร์กร้อยละ 1.6 ชาวเยอรมันร้อยละ 0.9 ประชาชนนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกร้อยละ 73.6 คริสต์นิกาย โปรเตสแตนท์ร้อยละ 4.7 มุสลิมร้อยละ 4.2 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 3.5 นอกจากนั้นยังมีบางส่วนที่ไม่ระบุศาสนาร้อยละ 2 และไม่นับถือศาสนาอีกร้อยละ 12 ใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาราชการ ออสเตรียปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ดำรงตำแหน่งวาระละ 6 ปี ดำรงตำแหน่งได้เพียง 2 วาระ ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน

ได้แก่ นายไฮนซ์ ฟิชเชอร์ (Heinz Fischer) และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ได้แก่ นายเวอร์เนอร์ เฟย์แมนน์ (Werner Faymann) ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากหัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงข้างมากในสภา เพื่อทำหน้าที่บริหารประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ส่วนรัฐสภาออสเตรียแบบสภาคู่ ประกอบด้วย 1) สภาล่าง (Nationalsrat หรือ National Council) มีสมาชิก 183 คน สมาชิกสตรี 51 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.87) ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ประธานสภาคนปัจจุบันคือ นางบาร์บารา แพรมเมอร์ (Barbara Prammer) 2) สภาสูง (Bundesrat หรือ Federal Council) มีสมาชิก 62 คน เป็นสมาชิกสตรีจำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 29.51 ได้รับเลือกตั้งจากสภาจังหวัด (Provincial Diet) โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 หรือ 6 ปี ขึ้นอยู่กับจังหวัดที่เป็นตัวแทน

ออสเตรียนับเป็นรัฐสวัสดิการที่มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่งคั่ง และมีความก้าวหน้ามากที่สุดประเทศหนึ่ง ในปี 2550 ออสเตรียมีรายได้ต่อหัวสูงเป็นอันดับ 13 ของโลก และในปี 2548 ออสเตรียมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวมากกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของสมาชิกสหภาพยุโรป ออสเตรียเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 และได้ใช้เงินสกุลยูโรแล้ว

ความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างไทยกับออสเตรียมีความสัมพันธ์ด้านกงสุลตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กงสุลออสเตรียคนแรกคือนาย Alexius Redlich และออสเตรียยังเป็นประเทศแรก ๆ ที่ส่งผู้แทนทางการทูตมาประจำประเทศไทยก่อนหน้าประเทศตะวันตกอื่น ๆ โดยในปี พ.ศ. 2410 จักรพรรดิฟรานซ์ โจเซฟ ที่ 1 (Franz Joseph I) แห่งจักรวรรดิ์ออสโตร-ฮังการี ได้ส่งคณะทูตมาไทยเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และทั้งสองประเทศได้จัดทำสนธิสัญญาไมตรี การค้าและการเดินเรือ (Treaty of Friendship, Commerce and Navigation) เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2412 ต่อมาออสเตรียได้ส่งผู้แทนทางการทูตมาประจำประเทศไทยในปี พ.ศ. 2421 ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ไทยและออสเตรียได้ตกลงสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันในระดับอัครราชทูต เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2496 ซึ่งต่อมาได้ยกสถานะเป็นระดับเอกอัครราชทูตเมื่อปี พ.ศ. 2506 โดยมีพลจัตวา ชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นเอกอัครราชทูตไทยคนแรกประจำกรุงเวียนนา ส่วนความสัมพันธ์ด้านการค้า ในปี 2552 ไทยและออสเตรียมีมูลค่าการค้ารวม 406.57 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยไทยส่งออก 176 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และนำเข้า 230.57 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไทยขาดดุลการค้า 54.57 ล้านเหรียญสหรัฐฯ มูลค่าการค้ารวมลดลงคิดเป็นร้อยละ 34.61 จากปีก่อนหน้า ออสเตรียนับเป็นคู่ค้าลำดับที่ 48 ของไทย และเป็นลำดับที่ 12 ในกลุ่มคู่ค้าจากประเทศในสหภาพยุโรป ทั้งนี้การค้าระหว่างไทยกับออสเตรียส่วนใหญ่ต้องส่งผ่านเยอรมนี ทำให้มีต้นทุนการขนส่งสินค้าสูง เนื่องจากออสเตรียไม่มีเขตติดต่อทางทะเล สินค้าที่ไทยส่งออก ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ คอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง สบู่ ผลิตภัณฑ์รักษาผิว ยานพาหนะและส่วนประกอบ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องยกทรง รัดทรงและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์และส่วนประกอบเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ

คณะถ่ายภาพร่วมกัน ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ถุงมือยาง ยางพารา เสื้อผ้าสำเร็จ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป แผงวงจรไฟฟ้า ผ้าผืนและด้าย ผลิตภัณฑ์พลาสติก ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ เครื่องจักรและส่วนประกอบ สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ กระจก แก้วและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก เครื่องเพชรพลอย อัญมณี อาวุธ ยุทธปัจจัย เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ สินแร่โลหะ และเศษโลหะ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวชาวออสเตรีย และในทางกลับกันประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวชาวออสเตรีย และในทางกลับกันออสเตรียเป็นประเทศจุดหมายแรก ๆ ในสหภาพยุโรปของนักท่องเที่ยวไทยในปี 2551 มีนักท่องเที่ยวออสเตรียเดินทางมาไทยรวมทั้งสิ้น 80,404 คน จำนวนนักท่องเที่ยวชาวออสเตรียคิดเป็นลำดับที่ 12 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดจากสหภาพยุโรป

จำนวนคนไทยในออสเตรียมีประมาณ 4,000 คน อาชีพของคนไทยในออสเตรียประกอบด้วย อาชีพแม่บ้าน (ร้อยละ 70) พนักงานทำความสะอาด (ร้อยละ 20) พ่อครัว/แม่ครัว (ร้อยละ 5) รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 5) นอกจากนี้ มีนักศึกษาประมาณ 40-50 คน และร้านอาหารไทย 34 ร้าน โดยมีคนไทยเป็นเจ้าของถึง 21 ร้าน นอกจากนี้ ยังมีวัดไทยในออสเตรีย จำนวน 1 วัดคือวัดญาณสังวร เวียนนา

ครั้นเมื่อถึงเวลาอันสมควรคณะได้ออกเดินทางจากทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ เพื่อเดินทางไปยังท่าอากาศยานกรุงเวียนนา และออกเดินทางจากกรุงเวียนนา เวลา 19.25 นาฬิกา โดยสายการบินสวิสแอร์ เที่ยวบินที่ LX 1583 ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมง 15 นาที ถึงท่าอากาศยานนครซูริก และในเวลา 22.45 นาฬิกา คณะออกเดินทางจากนครซูริก โดยสายการบินสวิสแอร์ เที่ยวบินที่ LX 180 ใช้เวลาเดินทาง 10 ชั่วโมง 50 นาที ถึงกรุงเทพฯ ในวันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม 2553 เวลา 14.35 นาฬิกา

สรุปผลการเยือนและศึกษาดูงาน ณ

กรุงปักกิ่งและนครเซี่ยงไฮ้
สาธารณรัฐประชาชนจีน

ของ ฯพณฯ นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา
และคณะ ตามคำเชิญของสภาธุรกิจไทย-จีน
ระหว่างวันที่ 12-16 ตุลาคม 2553

สรุปผลการเยือนและศึกษาดูงาน ณ กรุงปักกิ่งและนครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน

ของ ฯพณฯ นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา และคณะ ตามคำเชิญของสภาธุรกิจไทย-จีน ระหว่างวันที่ 12-16 ตุลาคม 2553

ฯพณฯ นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา ได้นำคณะรวมจำนวน 25 คน เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงาน ณ กรุงปักกิ่งและนครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ตามคำเชิญของสภาธุรกิจไทย-จีน ระหว่างวันที่ 12-16 ตุลาคม พ.ศ.2553

รายนามคณะเดินทาง

1. ฯพณฯ นายประสพสุข บุญเดช - ประธานวุฒิสภา
2. นายวรวุฒิ โรจนพานิช - ประธานคณะกรรมาธิการกีฬา
3. นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ - ประธานคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์
4. นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ - ประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคม
5. นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ - ประธานคณะกรรมาธิการการทหาร
6. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช - ประธานคณะกรรมาธิการการพลังงาน
7. นายอนุรักษ์ นิยมเวช - ประธานคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน
8. นายโชติรัส ชวนิชย์ - ประธานคณะกรรมาธิการการศึกษา
9. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย - ประธานคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. นางสาวรสนา โตสิตระกูล - ประธานคณะกรรมาธิการศึกษา ตรวจสอบเรื่องการทุจริตและเสริมสร้างธรรมาภิบาล
11. นายสมชาย แสวงการ - ประธานคณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค

12. นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ	-	ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ
13. นายไพบูลย์ นิติตะวัน	-	ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา ฝ่ายกฎหมาย
14. นายดิเรก ถึงฝั่ง	-	ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
15. นายสงคราม ชื่นภิบาล	-	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว
16. นายพินิจ กุลละวณิชย์	-	ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการสาธารณสุข
17. นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	-	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม
18. นายสมชาติ พรรณพัฒน์	-	รองประธานคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของประชาชน
19. นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	-	โฆษกคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม
20. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	-	รองประธานคณะกรรมาธิการการยุติธรรม และการตำรวจ
21. นางนรรัตน์ พิมเสน	-	เลขาธิการวุฒิสภา
22. นางนภาภรณ์ ใจสัจจะ	-	ผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา
23. นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์	-	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 6 สำนักการต่างประเทศ
24. นางสาวฐิติมา พจน์ฐิติพันธ์	-	วิทยากร 5 สำนักกรรมาธิการ 3
25. นายเรวัต วรรณนุรักษ์	-	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 5 สำนักภาษาต่างประเทศ

วันอังคารที่ 12 ตุลาคม 2553

เวลา 01.00 นาฬิกา คณะผู้เดินทางฯ ได้ออกเดินทางไปยังกรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเครื่องบินโดยสารของสายการบินแอร์ไชน่า เที่ยวบินที่ CA980 ใช้เวลาเดินทาง 4 ชั่วโมง 30 นาที และได้เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่ง เวลา 06.30 นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่น ณ ที่นั้น นายเปี่ยมศักดิ์ มิลินทจินดา เอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง และเจ้าหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูตฯ รอให้การต้อนรับ จากนั้นนำคณะฯ เดินทางไปยังโรงแรมที่พัก

ต่อมาในเวลา 10.00 นาฬิกา นายเปี่ยมศักดิ์ มิลินทจินดา เอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง ได้เรียนเชิญประธานวุฒิสภาและคณะฯ รับฟังการบรรยายสรุป

ประธานวุฒิสภาและคณะรับฟังการบรรยายจากเอกอัครราชทูตประจำกรุงปักกิ่ง

มีสาระสำคัญดังนี้ เอกอัครราชทูตกล่าวถึงสภาพภูมิอากาศของสาธารณรัฐประชาชนจีนในช่วงที่ประธานวุฒิสภาและคณะได้เดินมาทางเยือน ถือว่ามีสภาพอากาศที่เย็นสบาย มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 15-20 องศาเซลเซียส ซึ่งสภาพภูมิอากาศของจีนในช่วงเวลาอื่น ๆ ประกอบด้วยภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมภาคพื้นทวีปที่มีหลากหลายรูปแบบ ลมเหนือจะมีอิทธิพลสูงในฤดูหนาว ในขณะที่ลมใต้จะมีบทบาทในฤดูร้อน ส่งผลให้มี 4 ฤดูที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ ฤดูหนาว (ธันวาคม-กุมภาพันธ์) ฤดูใบไม้ผลิ (เดือนมีนาคม-พฤษภาคม) ฤดูร้อน (มิถุนายน-สิงหาคม) และฤดูใบไม้ร่วง (กันยายน-พฤศจิกายน) สำหรับสภาพทางภูมิศาสตร์ สาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของทวีปเอเชีย มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล กว่า 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของโลกรองจากรัสเซียและแคนาดา ด้วยแผ่นดินที่มีความกว้างใหญ่ทำให้สาธารณรัฐประชาชนจีนมีเส้นพรมแดนทางบกยาวกว่า 2 หมื่นกิโลเมตร มีพรมแดนติดต่อกับประเทศต่าง ๆ มากถึง 14 ประเทศ คือ รัสเซีย เกาหลีเหนือ มองโกเลีย อินเดีย เนปาล ภูฐาน คาซัคสถาน เคอร์กิซสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน พม่า ลาว และเวียดนาม ส่วนทางด้านทิศตะวันออก และทิศใต้ถูกขนาบด้วยทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออกและทะเลจีนใต้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของมหาสมุทรแปซิฟิก มีเกาะเล็กเกาะน้อยมากถึง 5,400 เกาะ โดยเกาะที่ใหญ่ที่สุดคือ ไต้หวัน มีเนื้อที่ 36,000 ตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ เกาะไหหลำมีเนื้อที่ 34,000 ตารางกิโลเมตร

สภาพทางภูมิประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนประกอบด้วยพื้นที่ทางด้านตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาสูงชันและที่ราบสูงทิเบต มีเทือกเขาที่สำคัญคือเทือกเขาหิมาลัย ซึ่งมีจุดสูงสุดคือยอดเขาเอเวอเรสต์ ทางด้านเหนือของที่ราบสูงเป็นที่ราบแอ่งกระทะขนาดใหญ่ คือ "แอ่งทาริม" ตั้งอยู่ในเขตมณฑลซินเจียง ซึ่งเป็นมณฑลที่มีความสำคัญต่อจีนอย่างยิ่ง ทั้งในทางเศรษฐกิจและความมั่นคง เพราะ

ประธานวุฒิสภาและคณะรับฟังการบรรยายจากเอกอัครราชทูตประจำกรุงปักกิ่ง

แอ่งทาริมถือว่าเป็นแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดในจีน สำหรับความสำคัญด้านความมั่นคงนั้น มณฑลซินเจียงตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นจุดยุทธศาสตร์เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านอีก 8 ประเทศ

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีแม่น้ำสำคัญหลายสาย อาทิ "แม่น้ำแยงซีเกียง" (หรือในภาษาจีนเรียกว่าแม่น้ำฉางเจียง มีความยาวทั้งสิ้น 6,300 กิโลเมตร ถือเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในทวีปเอเชียและมีความยาวเป็นอันดับที่สามของโลก รองจากแม่น้ำไนล์ในทวีปแอฟริกาและแม่น้ำอเมซอนในทวีปอเมริกาใต้ มีแหล่งกำเนิดต้นน้ำอยู่ในมณฑลชิงไห่และทิเบตทางทิศตะวันตกของสาธารณรัฐประชาชนจีนและไหลมาทางทิศตะวันออกเพื่อออกสู่ทะเลจีนตะวันออกในนครเซี่ยงไฮ้ แม่น้ำแยงซีเกียงมีทั้งคุณและโทษต่อพื้นที่การเกษตรของจีน กล่าวคือ แม่น้ำแยงซีเกียงมีร่องน้ำที่มีขนาดกว้างและลึกเพียงพอสำหรับการสัญจรของเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ ทำให้แม่น้ำแยงซีเกียงกลายเป็นเส้นทางขนส่งสำคัญที่เชื่อมต่อพื้นที่

ทางตะวันตกกับตะวันออกของจีนเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ดี ด้วยปริมาณน้ำมหาศาลทำให้บางปีก่อให้เกิดน้ำท่วมทำลายพื้นที่การเกษตรเป็นบริเวณกว้างขวางจึงทำให้รัฐบาลดำเนินการสร้าง "เขื่อนสามผา" (Three Gorges Dam) ขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อควบคุมปริมาณน้ำจากแม่น้ำแยงซีเกียงที่ไหลท่วมเขตพื้นที่การเกษตรของจีน อีกทั้งยังเป็นเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ขนาดใหญ่ที่สุดในโลก อนึ่ง แม้ว่าเขื่อนสามผาจะช่วยลดปัญหาน้ำท่วมและเป็นแหล่งพลังงานสะอาดขนาดใหญ่ที่ใช้รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เติบโตของจีนได้เป็นอย่างดี แต่ในขณะนี้นักวิทยาศาสตร์และนักสิ่งแวดล้อมของจีนกำลังมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า เขื่อนแห่งนี้กลับสร้างผลกระทบขนานใหญ่ต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ในจีนและยังก่อให้เกิดการกัดเซาะอันจะนำมาซึ่งปัญหาดินถล่มในหลายพื้นที่ นอกจากนี้ยังมี "แม่น้ำหลานชาง" (หรือแม่น้ำล้านช้าง) ที่มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาหิมาลัยไหลผ่านมณฑลชิงไห่และบริเวณที่ราบสูงธิเบต และไหลลงสู่บริเวณอินโดจีน มีความยาวทั้งหมด 4,880 กิโลเมตร ช่วงที่แม่น้ำไหลผ่านจีนมีชื่อเรียกว่าแม่น้ำหลานชางเจียง และเมื่อไหลผ่านเข้าเขตพม่าและลาวจะเรียกว่า "แม่น้ำของ" ส่วนในภาษาไทยเรียกว่า "แม่น้ำโขง" การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและการสร้างเขื่อนจำนวน 8 เขื่อน ทางตอนบนของแม่น้ำโขงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ ทำให้แม่น้ำนี้กลายเป็นประเด็นสนใจในช่วงเวลาที่ผ่านมา เนื่องจากประเทศทางตอนล่างอย่างพม่า ลาว ไทย กัมพูชา และเวียดนามต่างได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการไหลของน้ำและวงจรการขึ้นลงของกระแสน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งจะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการเกษตรและการประมงซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้แม่น้ำโขงของประเทศที่อยู่ในบริเวณแม่น้ำตอนล่าง

สำหรับรูปแบบการเมืองการปกครองนั้น สาธารณรัฐประชาชนจีนปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมแบบจีน มีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นผู้กำหนดนโยบายทุกด้าน ประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งเป็นประมุขของประเทศ ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นายหู จิ่นเทา (Hu Jintao) เข้าดำรงตำแหน่งตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2546 ฝ่ายบริหารมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ นายเวิน เจียเป่า (Wen Jiabao) เข้าดำรงตำแหน่งในปีเดียวกัน ฝ่ายนิติบัญญัติมีนายอู๋ ปังกั๋ว (Wu Bangguo) เป็นประธานคณะกรรมการประจำสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติ (National People's Congress: NPC) นอกจากนี้ มีสภาที่ปรึกษาทางการเมืองแห่งชาติ (Chinese People's Political Consultative Conference: CPPCC) ที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาทางด้านการเมือง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่คล้ายคลึงกับวุฒิสภาของไทย ปัจจุบันมีนายเจี่ย ชิ่งหลิน (Jia Qinglin) ดำรงตำแหน่งเป็นประธาน

การแบ่งเขตการปกครองนั้น รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนแบ่งระดับการปกครองออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมี 23 มณฑล (Province; รวมไต้หวัน) 5 เขตปกครองตนเอง (Autonomous Region; มองโกเลีย หนิงเซี่ย ซินเจียง กวางสี และทิเบต) 4 มหานครที่ขึ้นต่อส่วนกลางหรือเทศบาลนคร (Municipality; ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน และฉงชิ่ง) และ 2 เขตบริหารพิเศษ (Special Administrative Regions: SARs; ฮ่องกง และมาเก๊า) ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มี

สภาพการจราจรในกรุงปักกิ่ง

ประชากรมากที่สุดในโลกถึง 1.3 พันล้านคน ประกอบด้วยชนชาติต่าง ๆ อยู่ร่วมกัน 56 ชนชาติ โดยเป็นชาวฮั่น ร้อยละ 93.3 ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อย อาทิ ชาวจ้วง หุย อุยกูร์ หยี ทิเบต แม้ว แมนจู มองโกล ไตหรือไท เกาชัน ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมืองบริเวณตะวันออกของประเทศที่เป็นเขตเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ อาทิ เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง ฉงชิ่ง และกว่างโจว ซึ่งแต่ละเมืองที่กล่าวมามีจำนวนประชากรอาศัยอยู่มากกว่า 10 ล้านคน สำหรับภาษาราชการนั้นรัฐบาลกำหนดให้ใช้ "ภาษาจีนกลาง" หรือภาษาจีนแมนดารินเป็นภาษาราชการ (Mandarin; ในภาษาจีนใช้คำว่า "ผู่ ทง ฮว่า") อย่างไรก็ดี ภาษาจีนยังมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ อาทิ ชาวจีนในมณฑลฝูเจี้ยนจะพูดภาษาจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนในมณฑลกว่างตงจะพูดภาษาจีนแคนโตนิส และชาวจีนในมณฑลซานโถวหรือชัวเถาจะพูดภาษาจีนแต้จิ๋ว เป็นต้น สำหรับด้านความเชื่อทางด้านศาสนานั้น พลเมืองจีนส่วนใหญ่นับถือลัทธิขงจื้อ ศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋า ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์

กรุงปักกิ่ง (Beijing หรือ Peking) มีระบบการปกครองในระดับนครที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลางมีฐานะเทียบเท่ากับมณฑล กรุงปักกิ่งเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองรองจากเซี่ยงไฮ้ มีการแบ่งเขตบริหารออกเป็น 12 เขต ปักกิ่งนอกจากจะมีความสำคัญในฐานะเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางทางการเมืองการปกครองแล้ว ปักกิ่งยังเป็นศูนย์กลางทางด้านการศึกษา ชุมทางการคมนาคมและการขนส่งทั่วประเทศ อีกทั้งยังเป็นศูนย์รวมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศิลปะและวัฒนธรรมที่สำคัญ ในขณะที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจนั้นจะอยู่ที่นครเซี่ยงไฮ้ เมืองกวางตุ้งและเขตบริหารพิเศษฮ่องกง

กรุงปักกิ่งถือว่าเป็นเมืองใหญ่ที่มีการออกแบบวางผังเมืองได้อย่างดี กล่าวคือ ผังเมืองมีการออกแบบให้มีลักษณะเป็นวงแหวนวนจากใจกลางเมืองสู่รอบนอกเป็นชั้น ๆ นอกจากนี้มีการสร้างอุโมงค์ทางลอดและสะพานยกระดับข้ามทางแยกทดแทนการใช้สัญญาณไฟ เพื่อบรรเทาปัญหาการจราจรติดขัด อย่างไรก็ตามด้วยจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในปักกิ่งมีมากถึง 20 ล้านคน ทำให้กรุงปักกิ่งมีสภาพคล้ายกับเมืองใหญ่ในประเทศอื่น ๆ ที่ประสบกับปัญหาการจราจรติดขัดและปัญหามลพิษ เนื่องจากปริมาณรถในกรุงปักกิ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วถึงจำนวน 4.5 ล้านคันในปีที่ผ่านมา หรือโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจำนวน 200,000

คันต่อเดือน ทั้งนี้ เหตุผลประการหนึ่งคือ จีนสามารถผลิตรถยนต์ได้เอง กอปรกับรัฐบาลกลางดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยกำหนดให้รถยนต์มีราคาไม่สูงมาก กล่าวคือราคาต่ำสุดเพียง 38,000 หยวน หรือไม่ถึง 200,000 บาท ทำให้จำนวนรถในกรุงปักกิ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี หน่วยงานราชการกรุงปักกิ่งมีมาตรการในการควบคุมความหนาแน่นของรถยนต์ในแต่ละวันคือ มีกฎหมายกำหนดให้มีการใช้รถได้ในบางวันเท่านั้น โดยกำหนดให้เลขทะเบียนรถตัวสุดท้าย เป็นตัวกำหนดวันที่จะสามารถนำรถออกมาขับบนท้องถนน ยกตัวอย่างวันจันทร์ห้ามเลข 1 และ 5 วันอังคารห้ามเลข 2 และ 6 วันเสาร์และอาทิตย์สามารถนำรถทุกหมายเลขออกมาขับได้ทั้งหมด สำหรับด้านการคมนาคมขนส่งมวลชนหรือรถโดยสารสาธารณะนั้น กรุงปักกิ่งนับว่ามีการบริหารจัดการที่ดี กล่าวคือ กรุงปักกิ่งมีเส้นทางการเดินรถรถประจำทางกว่า 100 สาย มีจำนวนรถโดยสารกว่า 200,000 คัน รถไฟใต้ดินและรถไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่ในกรุงปักกิ่งที่ให้บริการเส้นทางเป็นระยะทางกว่า 415 กิโลเมตร

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งสองประเทศได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-จีนอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 ซึ่งปีนี้จะเป็นปีที่ครบรอบ 36 ปี ที่ผ่านมาทั้งสองประเทศไม่เคยมีความขัดแย้งรุนแรงใดๆ ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองประเทศดำเนินความสัมพันธ์ต่อกันบนพื้นฐานของความเสมอภาค เคารพซึ่งกันและกัน การไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน อีกทั้งดำเนินความสัมพันธ์ภายใต้หลักการของผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคง สันติภาพ และเสถียรภาพของภูมิภาค และได้มีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังมีการเดินทางเพื่อกระชับความสัมพันธ์กันอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับราชวงศ์ ระดับรัฐบาลและระดับประชาชน อาทิ การเสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ ซึ่งการเสด็จฯ เยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนของพระบรมวงศานุวงศ์ของไทยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างและกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างประชาชนของสองประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีการแลกเปลี่ยนการเยือนไปมาหาสู่กันอย่างสม่ำเสมอในระดับผู้นำทางการเมือง อาทิ การเยือนอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา รวมทั้งการไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชนไทยจีนที่มีอย่างต่อเนื่อง

สำหรับความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจนั้น ทั้งสองฝ่ายมุ่งมั่นในการส่งเสริมความร่วมมือในระดับทวิภาคีในทุกด้าน ด้านการค้าและเศรษฐกิจนั้นดำเนินความสัมพันธ์บนพื้นฐานของผลประโยชน์ต่างตอบแทนเป็นหลัก โดยอาศัยกลไกความร่วมมือที่มีอยู่ ได้แก่ ความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจไทย-จีน รวมทั้งความตกลงการขยายความร่วมมือทวิภาคีเศรษฐกิจและการค้าในเชิงกว้างและเชิงลึกไทย-จีน (Agreement on Expanding and Deepening Economic and Trade Cooperation : EDBETC) รวมทั้งความตกลง

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกให้แก่เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง

ว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาไทย-จีน นอกจากนี้ ไทยและจีนยังมีความร่วมมือกันอย่างเต็มที่และแข็งขันทั้งในกรอบพหุภาคีในระดับภูมิภาค และกรอบทวิภาคี อาทิ การประชุมหารือประจำปีระหว่างอาเซียน-จีน (ASEAN-China Annual Consultation) กรอบการประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม (ASEAN+3) การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum - ARF) และการประชุมระดับสุดยอดระหว่างประมุขและหัวหน้ารัฐบาลเอเชีย-ยุโรป (Asia-Europe Meeting - ASEM) เป็นต้น

นอกจากนี้ เอกอัครราชทูตฯ ยังได้เรียนเพิ่มเติมว่า นายอู๋ ปังกั๋ว ประธานคณะกรรมการประจำสภาประชาชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญลำดับที่ 2 ของประเทศจะมีกำหนดการจะเดินทางไปเยือนไทย อย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐสภาไทย ระหว่างวันที่ 10-13 พฤศจิกายน 2553 โดยจะเข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา พร้อมทั้งจะมอบเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์แก่รัฐสภา นอกจากนี้ยังมีกำหนดการที่จะเดินทางไปวางศิลาฤกษ์ศูนย์วัฒนธรรมจีน ซึ่งรัฐบาลจีนให้การสนับสนุนในการก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมจีนแห่งนี้ขึ้นในประเทศไทยเพื่อใช้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ส่งเสริมมิตรภาพ และเพิ่มพูนความเข้าใจต่อกัน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับไทยเป็นตัวอย่างที่ดีของการสร้างมิตรสัมพันธ์ฉันท์ประเทศเพื่อนบ้านและความร่วมมือที่เอื้อประโยชน์แก่กันระหว่างประเทศที่มีระบอบการเมืองที่ต่างกัน การเดินทางเยือนของ นายอู๋ ปังกั๋ว ประธานสภาคณะกรรมการประจำสภาประชาชนแห่งชาติและคณะ ถือเป็นการเยือนอย่างเป็นทางการของบุคคลระดับสูงของสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นครั้งแรกในรอบหลายปี ดังนั้น จะเป็นโอกาสอันดีของประเทศไทยในการสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของประชาชนชาวจีน

บริเวณด้านหน้าของวัดลามะ

และทั่วโลก ซึ่งเอกอัครราชทูตฯ ขอให้ประธานวุฒิสภาช่วยกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีในกรอบของรัฐสภา เนื่องจากการทูตเชิงรัฐสภานั้นถือเป็นส่วนสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองเช่นกัน อนึ่ง ประธานวุฒิสภากล่าวว่าได้เคยเดินทางมาเข้าร่วมประชุมความเป็นหุ้นส่วนของรัฐสภาเอเชียและยุโรปครั้งที่ 5 (The 5th Asia-Europe Parliamentary Partnership Meeting: ASEP) ณ กรุงปักกิ่ง เมื่อปี พ.ศ. 2551 และได้เข้าเยี่ยมคารวะนายอู๋ ปังกั๋ว ประธานสภาประชาชนแห่งชาติ และนายเจี่ย ชิ่งหลิน ประธานสภาที่ปรึกษาทางการเมืองแห่งชาติด้วย

ในช่วงบ่าย ประธานวุฒิสภาและคณะได้เดินทางไปเยี่ยมชม วัดลามะ หรือที่คนจีนเรียกว่า "ยง เหอ กง" (雍和宫: Lama Temple) วัดในศาสนาพุทธนิกายทิเบตที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในจีน

วัดลามะตั้งอยู่ใจกลางกรุงปักกิ่งเป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 300 ปี สถาปัตยกรรมในการสร้างวัดแสดงถึงเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมที่หลอมรวมอยู่ด้วยกันถึง 4 ชนชาติ วัดลามะแห่งนี้มีชื่อเสียงโด่งดังอันเนื่องมาจากเป็นวัดที่นายกรัฐมนตรีโจว เอินไหล (Zhou Enlai) ได้ออกมาปกป้องจากการบุกทำลายของกองทัพจีนในช่วงของการปฏิวัติวัฒนธรรม (พ.ศ. 2510-2519) หลังจากได้เปิดให้คนทั่วไปเข้าชมในปี พ.ศ. 2524 ทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติที่ได้เดินทางมาเยือนปักกิ่งต้องมีโอกาสได้ไปเยี่ยมชมความสวยงามของวัดที่สร้างอยู่บนพื้นที่กว่า 1,813 ไร่ มีตำหนักกว่า 1,000 ห้อง อีกทั้งมีโอกาสได้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานอยู่ภายในวัดอีกด้วย

หากพิจารณาจากชื่อของ "วัดยงเหอกง" แล้วจะเกิดข้อสงสัยว่าเหตุใดถึงได้ชื่อว่าเป็นวัดและ "วัง" (宫Gong ในภาษาจีนแปลว่าวัง) ในคราเดียวกัน ซึ่งหากย้อนไปในประวัติศาสตร์จะพบว่า วัดลามะแห่งนี้เริ่มสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2237 ตามพระราชโองการของ "ฮ่องเต้คังซี" จักรพรรดิองค์ที่ 2 แห่งราชวงศ์ชิง เพื่อมอบให้เป็นวังที่ประทับของพระราชโอรส

องค์ที่สี่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2265 เมื่อองค์ชายสี่ได้ขึ้นครองราชย์เป็น "ฮ่องเต้ยงเจิ้ง" จักรพรรดิองค์ที่ 3 แห่งราชวงศ์ชิง พระองค์จึงย้ายเข้าไปประทับในพระราชวังโบราณ แต่ด้วยความผูกพันกับพระตำหนักที่พระองค์ทรงประทับอยู่มาเป็นเวลากว่า 30 ปี จึงได้มีพระราชดำริให้ปรับพระตำหนักแห่งนี้ให้เป็นสถานที่พักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถนอกพระราชวังและได้พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งของวังแห่งนี้ให้กับพระลามะนิกายจีวรเหลือง และเมื่อพระองค์เสด็จสวรรคตโอรสของพระองค์ฯ ซึ่งนั่นก็คือ "ฮ่องเต้เฉียนหลง" จักรพรรดิองค์ที่ 4 แห่งราชวงศ์ชิงทรงพระราชทานพื้นที่ทั้งหมดให้กับศาสนาพุทธ นับแต่นั้นมาวังแห่งนี้จึงกลายเป็นวัดลามะโดยสมบูรณ์ตราบจนปัจจุบัน

เมื่อเดินทางถึงบริเวณหน้าวัดลามะ ประธานวุฒิสภาและคณะได้รับบัตรผ่านประตู ซึ่งข้างในบรรจุแผ่นซีดีขนาดเล็กและคู่มือฉบับย่อที่แนะนำวัดลามะให้กับนักท่องเที่ยวนำกลับไปเป็นที่ระลึก คณะได้เดินผ่านทางเดินยาวที่สองฝั่งข้างทางเรียงรายไปด้วยต้นแปะก๊วยโบราณที่ให้ร่มเงาไม้อันร่มรื่นทอดตรงไปยัง "ประตูจาวไท่" ซึ่งเป็นประตูแรกก่อนที่จะเข้าสู่บริเวณลานวัด โดยประตูด้านบนจะเขียนสลักไว้ด้วยตัวหนังสือถึงสี่ชนิด นั่นคือ ภาษาแมนจู ฮั่น มองโกล และทิเบต เหตุที่มีการใช้ตัวหนังสือถึงสี่ชนิดเนื่องจากราชวงศ์ชิงเป็นชาวแมนจูที่มาครอบครองแผ่นดินของชาวฮั่นที่เคยถูกชาวมองโกลยึดครองมาแล้วครั้งหนึ่งในช่วงราชวงศ์หยวน และปัจจุบันเป็นวัดของพระลามะที่มาจากทิเบต ดังนั้น วัดแห่งนี้จึงสะท้อนวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของทั้ง 4 ชนชาติของจีนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เนื้อหาของตัวอักษรเหล่านี้มาจากหนังสือ "หล่ามาชัว" หรือ "ทฤษฎีลามะ" ซึ่งฮ่องเต้สมัยราชวงศ์ชิงทรงนิพนธ์ขึ้น กล่าวถึงความเป็นมาของพุทธศาสนานิกายทิเบต และนโยบายของรัฐบาลแห่งราชวงศ์ชิงที่มีต่อนิกายลามะ และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสมานสามัคคีของชนชาติต่าง ๆ ในประเทศจีน

เมื่อก้าวข้ามประตูจาวไท่จะพบกับลานกว้างหน้าวัดมีกระถางธูปขนาดใหญ่ 2 กระถางวางอยู่ สำหรับให้ผู้คนที่ต้องการมากราบไหว้บูชาจะได้ปักธูปก่อนเข้าวิหารทำให้บริเวณนี้ตลบอบอวลไปด้วยกลิ่นควันธูปหอมและบรรยากาศอันศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาเมื่อคณะได้เดินเข้าไปด้านในจะพบกับด้านข้างของซุ้มประตู ทางขวามือเป็นหอนาฬิกา ส่วนด้านซ้ายเป็นหอระฆังจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติชอบมาตีระฆัง เสียงระฆังดังกังวานไม่ขาดสาย ทั้งนี้ ชาวจีนเชื่อกันว่าหากตีระฆังให้ดังกังวานถึง 3 ครั้ง จะทำให้ความหวังสมความปรารถนา เมื่อมองไปทางด้านหน้าของ "ตำหนักเทียนหวัง"จะพบกับสัญลักษณ์ของพระราชวังชั้นในคือ "สิงโตหิน" หนึ่งคู่ที่มีสิ่งที่อยู่ใต้เท้าของสิงโตทั้งสองที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ใต้เท้าสิงโตที่อยู่ด้านขวามือคือ "ลูกโลก" แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของคนจีนโบราณที่ว่าแทน "จักรพรรดิ" หรือฮ่องเต้ที่ปกครองราษฎร บริหารบ้านเมืองให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข ส่วนสิ่งที่อยู่ใต้เท้าของสิงโตที่อยู่ด้านซ้ายมือคือ "ลูกสิงโตตัวเล็ก" เปรียบเสมือน "จักรพรรดินี" หรือฮองเฮาที่ปกครองลูกหลานและบริวารให้มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือฮองเฮามีหน้าที่บริหารจัดการกิจการภายในพระราชวังนั่นเอง

หลังจากนั้นคณะได้เดินเข้าสู่ด้านในซึ่งเป็นที่ประดิษฐานองค์ "พระศรีอริยเมตไตร" และ "ท้าวจตุโลกบาล" ในศิลปะตามแบบ

รับฟังการบรรยายประวัติความเป็นมา พระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่ภายในพระตำหนักของวัดลามะ

ของลามะทิเบต และเมื่อเดินอ้อมไปทางด้านหลังจะพบกับ "พระโพธิสัตว์เหวยถัว" ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ที่ชาวจีนให้ความเคารพนับถือ เพราะเชื่อว่าพระองค์คอยช่วยปกป้องพระศรีอริยเมตไตรจากภยันตราย หลังจากเดินออกมาจากตำหนักเทียนหวังแล้ว จะเห็นกระถางธูปสำริดสามขาขนาดใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2290 ในรัชสมัยของเฉียนหลงฮ่องเต้ เป็นกระถางธูปสำริดที่ใช้ศิลปกรรมชั้นสูงในการหล่อหลอมอันจะเห็นได้จากความละเอียดและความประณีตของลวดลายมังกรล่อแก้วและสิงโตเล่นลูกบอลบนกระถางธูป ต่อจากนั้นประธานและคณะได้เดินเข้าสู่ "มหาตำหนักยงเหอกง" ซึ่งภายในเป็นที่ประดิษฐานของ "องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า" โดยองค์ที่ประดิษฐานอยู่ตรงกลางจะเป็นพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน ส่วนพระพุทธเจ้าในอดีตจะอยู่ทางด้านขวาและด้านซ้ายจะเป็นพระพุทธเจ้าองค์ในอนาคต นอกจากนี้ บริเวณรอบ ๆ พระตำหนักยงเหอกงนี้จะมีพระพุทธรูปทั้ง 18 อรหันต์ประดิษฐานอยู่ทางด้านซ้ายและขวาโดยรอบพระตำหนักแห่งนี้ จากนั้นคณะได้เดินเข้าไปใน "ตำหนักหย่งโย่ว" ซึ่งเป็นตำหนักที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปองค์ใหญ่สามองค์ คือ "พระอายุวัฒนะ" "พระแห่งความกล้าหาญ" และ "พระครูแห่งยา" หรือที่คนไทยรู้จักกันดีคือพระกริ่ง ชาวจีนเชื่อกันว่า หากได้มากราบไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งสามนี้จะทำให้มีอายุยืนยาวและช่วยให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บ เมื่อคณะเดินผ่านลานกว้างไปจะพบกับ "ตำหนักฝ่าหลุน" ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้างทรงจตุรมุขบนหลังคาของวิหารจะมีเจดีย์บุทองคำ 5 องค์ เป็นสถาปัตยกรรม

อักษร 4 ชนิดแสดงถึง 4 ชนชาติที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์จีน

สิงโตที่อยู่ด้านล่างเปรียบเสมือนองค์จักรพรรดิที่ปกครองจักรวาล

ที่สะท้อนเอกลักษณ์ของชนชาติทิเบต ภายในตำหนักฝ่าหลุนนี้จะเป็นที่ประดิษฐานของรูปหล่อทองสำริดของ "องค์จงคาปา" ซึ่งเป็นผู้นำแห่งลามะนิกายเหลืองที่ได้รับความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากจากชาวจีน นอกจากนี้ด้านหลังของตำหนักฝ่าหลุนมีความน่าสนใจคือมีภูเขาอรหันต์ขนาดใหญ่ที่มีความสูงถึง 34 เมตร ที่มีรูปปั้นพระอรหันต์ ทำจากทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก และดีบุกจำนวน 449 รูป และเมื่อเดินผ่านไปด้านหลังจะเห็นอ่างไม้ที่ถูกแกะสลักเป็นรูปปลาที่กระโดดข้ามประตู แล้วกลายร่างเป็นมังกร ซึ่งมีการเล่าขานกันว่าจักรพรรดิเฉียนหลงได้สรงน้ำในอ่างนี้หลังประสูติได้ 3 วัน

จากนั้น คณะได้เดินชมสถานที่ที่สำคัญที่สุดของวัดลามะ นั่นคือ "หอหมื่นสุข" ภายในเป็นที่ประดิษฐานของ "พระพุทธรูปพระศรีอริยเมตไตรปางยืน" ที่แกะสลักขึ้นมาจากไม้กฤษณาขาวด้วยลำต้นเดียวตลอดทั้งองค์ มีความสูงถึง 26 เมตร และมีน้ำหนักมากถึง 100 ตัน ตามประวัติศาสตร์เล่าว่าไม้ท่อนนี้องค์ดาไลลามะ ที่ 7 ได้ใช้เวลานานถึง 3 ปี ในการเคลื่อนย้ายมายังปักกิ่งเพื่อถวายแด่จักรพรรดิเฉียนหลง และด้วยความศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอย่างมาก พระองค์ฯ จึงได้มีพระราชโองการให้ช่างศิลป์ที่มีฝีมือแกะสลักองค์พระโพธิสัตว์องค์นี้ขึ้นเพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่บ้านเมือง การเดินทางมาเยี่ยมชมวัดลามะของประธานวุฒิสภาและคณะในครั้งนี้ นอกจากจะได้รับรู้ถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจของวัดแห่งนี้แล้ว ยังได้ทราบถึงความแตกต่างของศาสนาพุทธนิกายธิเบตกับศาสนาพุทธในประเทศไทย ตลอดจนศรัทธาอันแรงกล้าของประชาชนชาวจีนที่นับถือศาสนาพุทธอีกด้วย

บรรยากาศโดยรอบวัดลามะ

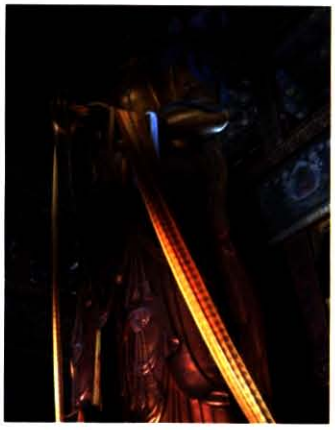

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานอยู่ในวัดลามะ

ระฆังหมุน "จ้วงจิงถ่ง" มีลักษณะคล้ายถังทองเหลืองทรงกลม ชาวจีนเชื่อว่า หมุนจ้วงจิงถ่ง 1 รอบ เท่ากับได้สวดมนต์ 1 จบ และถ้าหมุนไปเรื่อยๆ พร้อมกับจิตตั้งมั่นอธิษฐานจะทำให้สมความปรารถนา

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน นายไพศาล ยังสมบูรณ์ ผู้บริหารด้านการเงิน ธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร เจียไต๋กรุ๊ป ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ ณ ภัตตาคารต้าต่ง

วันพุธที่ 13 ตุลาคม 2553

เวลา 10.00 นาฬิกา ประธานวุฒิสภาและคณะได้เดินทางไปเยี่ยมชมกรุงปักกิ่งบริเวณ "ถนนโบราณเฉียนเหมิน"

ด้านหลังเป็นประตูโบราณ "เฉียนเหมิน" เป็นประตูทางเข้าสู่พระราชวังโบราณเพียงแห่งเดียว ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสภาพที่สมบูรณ์จากการทำสงครามภายในและสงครามที่ถูกรุกรานจากภายนอก

ถนนโบราณเฉียนเหมินตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจัตุรัสเทียนอันเหมินและพระราชวังโบราณ ซึ่งเป็นประตูเมืองเก่าแก่เพียงแห่งเดียวที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสภาพสมบูรณ์และมีความสวยงามที่สุดในปัจจุบัน ถนนโบราณเฉียนเหมินมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 600 ปี โดยเริ่มต้นขึ้นในสมัยราชวงศ์หยวน (พ.ศ.1749-1911) ซึ่งในสมัยนั้นถนนเฉียนเหมินถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นประตูหน้าของกำแพงเมืองชั้นในของกรุงปักกิ่งเท่านั้น ต่อมาเมื่อ "ฮ่องเต้เจียจิ้ง" (พ.ศ.1911-2187) แห่งราชวงศ์หมิง ได้ย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่ปักกิ่ง ถนนสายนี้จึงกลายมาเป็นถนนที่มีความสำคัญในแง่ของการเป็นเส้นทางเสด็จขององค์จักรพรรดิจากพระราชวังต้องห้ามหรือพระราชวังโบราณ (Forbidden City) ไปยังหอบูชาฟ้าเทียนถาน (Temple of Heaven) เพื่อทำพิธีบวงสรวงสวรรค์และกราบไหว้บูชาฟ้า ครั้นเมื่อถึงสมัยราชวงศ์ชิง (พ.ศ. 2187-2454) ถนนโบราณเฉียนเหมินได้เจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งมากยิ่งขึ้นเพราะถนนสายนี้กลายเป็นถนนสายหลักที่ข้าราชการระดับสูงใช้เป็นเส้นทางผ่านเข้าพระราชวังเพื่อถวายรายงานต่อองค์จักรพรรดิ หรือเป็นเส้นทางสำหรับบัณฑิตที่เดินทางเข้ามาสอบเข้ารับราชการ (หรือสอบจอหงวน) ตลอดจนประชาชนที่ประสงค์จะเข้าเมืองหลวงมักจะแวะหาซื้อสิ่งของต่าง ๆ จากที่นี่เนื่องจากเป็นแหล่งรวมร้านขายหนังสือ กระดาษ และพู่กันจีนคุณภาพดีที่สุดของประเทศ ดังนั้น ถนนเส้นนี้จึงพลุกพล่านไปด้วยผู้คนและเต็มไปด้วยร้านน้ำชา โรงละครงิ้ว และร้านค้ามากมาย อย่างไรก็ดีเมื่อกาลเวลาผ่านไปย่านการค้าสมัยใหม่แบบตะวันตกได้เกิดขึ้นหลายแห่ง

ถนนเฉียนเหมินไม่อนุญาตให้มีรถยนต์ผ่านด้านหลังคือรถรางไว้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวตลอดเส้นทาง

ในกรุงปักกิ่ง ผู้คนเริ่มหันไปนิยมศูนย์การค้าที่อยู่บนตึกระฟ้ามากขึ้น ทำให้ร้านค้าแถวถนนโบราณเฉียนเหมินค่อย ๆ ถูกลืมหายไป

ครั้นเมื่อกรุงปักกิ่งได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพในการจัดแข่งขันโอลิมปิกในปี พ.ศ. 2551 รัฐบาลจีนได้กำหนดให้ถนนเฉียนเหมินเป็นหนึ่ง

สองฝั่งข้างทางถนนเฉียนเหมินมีการบูรณะให้มีความสวยงาม
ผสมผสานความทันสมัยแบบตะวันตกให้เข้ากับวัฒนธรรมแบบจีนดั้งเดิม

ในแผนการฟื้นฟูเมืองและวัฒนธรรมสำคัญของกรุงปักกิ่ง เพื่อต้อนรับนักกีฬาและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากทั่วโลกได้ โดยมีการปฏิรูปพื้นที่แห่งนี้ขึ้นใหม่ มีการพัฒนาที่ดินและสร้างเป็นอาคารสมัยใหม่แบบตะวันตกผสมผสานกับสถาปัตยกรรมดั้งเดิมแบบจีน โดยรัฐบาลจีนได้ทุ่มเงินจำนวนมากในการเนรมิตให้ถนนการค้าที่มีอายุกว่า 6 ศตวรรษและปิดร้างมาเกือบ 40 ปี ได้กลับมาคึกคักอีกครั้งหนึ่ง โดยเปิดให้เป็นถนนคนเดินที่ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้กว่า 800 เมตร และไม่อนุญาตให้รถยนต์ผ่านเข้าไปได้ บรรยากาศของสองข้างทางมีทั้งภัตตาคาร ร้านค้าทันสมัย ร้านค้าจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึกในรูปแบบของปักกิ่งไว้อย่างหลากหลาย อีกทั้ง เอกลักษณ์ความเป็นจีนยังสะท้อนออกมาให้เห็นจากสองข้างทางมีม้านั่งหินขนาดใหญ่เรียงรายสลับไปกับกระถางดอกไม้ขนาดใหญ่ ถังขยะได้รับการออกแบบให้เป็นรูปกลองแบบจีน โคมไฟข้างถนนได้รับการออกแบบให้มีลักษณะเหมือนโคมไฟกระดาษในอดีต นอกจากการบูรณะตึกรามบ้านช่องให้คืนชีวิตกลับมาแล้ว สิ่งหนึ่งที่สร้างสีสันของถนนสายนี้ได้เป็นอย่างดีคือ “รถราง” ที่ทำขึ้นใหม่เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวสามารถนั่งชมบรรยากาศของสองฟากทางถนนเฉียนเหมินได้เป็นอย่างดี โดยรถรางสายนี้จะวิ่งตั้งแต่ต้นทางเข้าของถนนโบราณเฉียนเหมินไปจนสุดปลายทางอีกฝั่งหนึ่ง กล่าวได้ว่า ความตั้งใจของรัฐบาลจีนในการปฏิรูปถนนสายนี้แสดงให้เห็นถึงการวางแผนงานการบูรณะและสร้างใหม่ที่ละเอียด และสามารถเชื่อมโยงความรุ่งเรืองในอดีตของถนนสายนี้มาสู่ปัจจุบันได้อย่างสมบูรณ์

ประธานวุฒิสภาและคณะต่างชื่นชมในความคิดอันสร้างสรรค์และชาญฉลาดของจีนที่มีสามารถอนุรักษ์เอกลักษณ์ความเป็นจีนแบบโบราณให้ยังคงอยู่ อีกทั้งยังสามารถผสมผสานกลมกลืนเข้ากันได้เป็นอย่างดีกับความสมัยใหม่แบบตะวันตกที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยการพัฒนาถนนที่รกร้างในอดีตให้กลับกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวกึ่งประวัติศาสตร์กึ่งสมัยใหม่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนได้เป็นจำนวนมาก กล่าวได้ว่า ถนนโบราณเฉียนเหมินเปรียบเสมือนพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิตที่สามารถเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ผ่านสิ่งปลูกสร้างได้อย่างยอดเยี่ยม นับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีที่จะนำเอามาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยของเราที่มีทั้งประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ มีวัดวาอารามที่วิจิตรตระการตา บ้านเรือนแบบโบราณที่เพียบพร้อมไปด้วยเสน่ห์ ซึ่งหากสามารถกระทำได้จริงก็จะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติหลั่งไหลเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

จากนั้นในช่วงบ่ายประธานวุฒิสภาได้เดินทางไปยังสนามบินนานาชาติปักกิ่ง เพื่อออกเดินทางไปยังมหานครเซี่ยงไฮ้ ด้วยสายการบินแอร์ไชน่า เที่ยวบินที่ CA1515 ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง 10 นาที และได้เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาติผู่ตง นครเซี่ยงไฮ้ เวลา 17.40 นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่น ณ ที่นั้น นายพิรุณ ลายสมิต กงสุลใหญ่ ณ นครเซี่ยงไฮ้ รอให้การต้อนรับ จากนั้นนำประธานวุฒิสภาและคณะเดินทางเข้าพัก ณ โรงแรมที่พัก เพื่อพักผ่อนตามอัธยาศัย

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน นายธนากร เสรีบุรี ประธานสภาธุรกิจไทย-จีน รองประธานกรรมการเครือเจริญโภคภัณฑ์ ประธานคณะผู้บริหารและประธานกรรมการกลุ่มธุรกิจยานยนต์อุตสาหกรรมและการเงินเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำ เพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ ณ ภัตตาคารเสี่ยวเจี๋ยนหนาน

ประธานวุฒิสภาและคณะฯ ร่วมถ่ายรูปกับคณะผู้บริหารบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์

ศูนย์การค้าซุปเปอร์ แบรนด์ มอลล์ โดยมี นายศุภชัย เจียรวนนท์ รองประธานกรรมการ บริษัททรูคอเปอเรชั่น จำกัด และนายภัคพล งามลักษณ์ รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส เครือเจริญโภคภัณฑ์ และนายนิพนธ์ โชคภิรมย์วงศา ที่ปรึกษาบริษัทเจียไต๋กรุ๊ป จำกัดเข้าร่วมด้วย

ในระหว่างงานเลี้ยงอาหารค่ำ นายธนากร เสรีบุรี ประธานสภาธุรกิจไทย-จีน ได้เรียนให้ประธานวุฒิสภาและคณะฯ ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสภาธุรกิจไทย-จีน กล่าวคือ สภาธุรกิจไทย-จีนมีหน้าที่ดำเนินการศึกษา พัฒนาแผนงาน และปฏิบัติตามแผนงานความร่วมมือด้านการค้าการลงทุนระหว่างไทย-จีน อีกทั้งมีหน้าที่เสนอแนะสาขาความร่วมมือและโอกาสทางการค้าและการลงทุน อำนวยความสะดวกในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลไทยและจีน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและข้อคิดเห็นด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกัน และให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างไทยและจีน นอกจากนี้ ยังได้ยกตัวอย่าง การดำเนินธุรกิจของนักลงทุนชาวไทยที่มาลงทุนในเซี่ยงไฮ้ โดยกล่าวถึงความเป็นมาในการเข้ามาลงทุนของบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ที่นครเซี่ยงไฮ้ โดยได้กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้นครเซี่ยงไฮ้เป็นศูนย์กลางทางการเงินและคมนาคมของจีน รวมทั้งการเลือกทำเลที่นครเซี่ยงไฮ้ของบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์นั้น คือปัจจัยทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือนครเซี่ยงไฮ้ตั้งอยู่บริเวณปลายทางของแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นแม่น้ำที่เป็นทางออกทางทะเลของ 4 มณฑล และปัจจัยด้านบุคลากรที่มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากเคยเป็นเขตเช่าของอังกฤษในอดีต ทำให้ชาวเซี่ยงไฮ้มีความคุ้นเคยกับชาวต่างชาติ อีกทั้งเซี่ยงไฮ้เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้ในปัจจุบันมีนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจเป็นจำนวนมาก

ประธานวุฒิสภาได้กล่าวชื่นชมบทบาทการดำเนินงานของสภาธุรกิจไทยจีนที่เป็นสื่อกลางสำคัญในการประสานงานด้านการค้าและการลงทุนให้แก่นักธุรกิจไทยและจีนอันจะเอื้อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจของทั้งสอง

ประเทศ นอกจากนี้ กล่าวชื่นชมการพัฒนาก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งของธุรกิจในเครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นบริษัทที่ติดอันดับต้น ๆ ของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนทั้งชาวไทยและชาวจีนในเรื่องคุณภาพขององค์กรและผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานสากลที่มีมายาวนานกว่า 30 ปี นอกจากนี้ ยังกล่าวชื่นชมต่อนายธนากร เสรีบุรี ซึ่งเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับเลือกให้เป็นพลเมืองกิตติมศักดิ์แห่งนครเซี่ยงไฮ้ อีกทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญของบริษัทในเครือโภคภัณฑ์ โดยดำรงตำแหน่งทั้งรองประธานกรรมการเครือเจริญโภคภัณฑ์ ประธานคณะผู้บริหารและประธานกรรมการกลุ่มธุรกิจยานยนต์อุตสาหกรรมและการเงิน อีกทั้งยังดำรงตำแหน่งประธานสภาธุรกิจไทย-จีน มายาวนานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 จนกระทั่งปัจจุบัน นอกจากนี้ยังดำรงตำแหน่งประธานธนาคารเจ้งซิ่น ซึ่งเป็นธนาคารเปิดใหม่ และประธานลั่วหยางเจ้งต้า อินเตอร์เนชั่นแนล ซิตี้ สแควร์ ซึ่งถือเป็นการบุกเบิกธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ยิ่งใหญ่ในเมืองลั่วหยางอีกด้วย

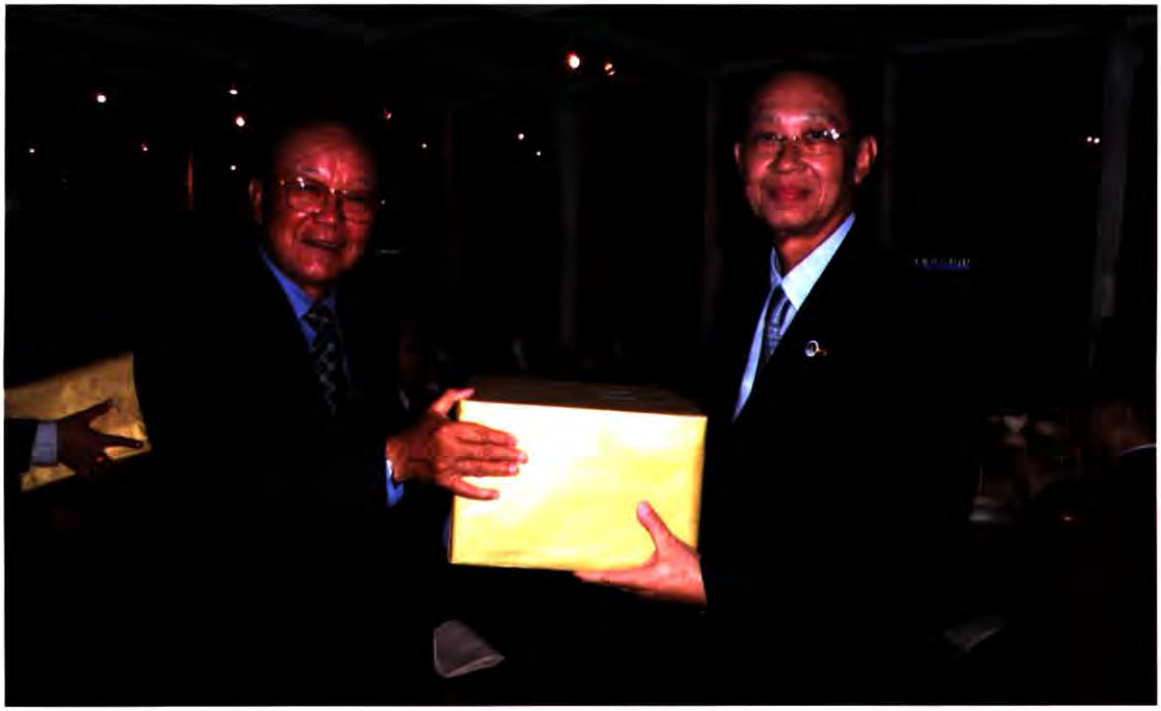

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่ประธานสภาธุรกิจไทย-จีน และคณะผู้บริหารบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์

ผู้อำนวยการศาลาจีนให้การต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะ
ศาลาจีนสร้างขึ้นภายใต้หัวข้อ "เมืองที่ดีกว่า เพื่อชีวิตที่ดีขึ้น" (Better City, Better Life)

วันพฤหัสบดีที่ 14 ตุลาคม 2553

ในช่วงเช้าเวลา 09.00 นาฬิกา ประธานวุฒิสภาและคณะ ได้เดินทางไปเยี่ยมชม "งานมหกรรมเซี่ยงไฮ้ ประจำปี 2553" (World Exposition Shanghai China 2010)

ณ ที่นั้น นางกานดา วัชราภัย ประธานอำนวยการอาคารศาลาไทย นางสาวสราญภัทร อนุมัติราชกิจ ผู้อำนวยการอาคารศาลาไทย นางเกษร พันธุ รองผู้อำนวยการอาคารศาลาไทย นางจตุพร โรจนพานิช เลขานุการประธานอำนวยการอาคารศาลาไทย และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพัฒนาสังคมและมนุษย์รอให้การต้อนรับ จากนั้นเจ้าหน้าที่กระทรวงพัฒนาสังคมและมนุษย์ได้บรรยายเกี่ยวกับความเป็นมาและประเด็นที่น่าสนใจของการจัดงานมหกรรมโลก มีรายละเอียดดังนี้ งานมหกรรมโลกเริ่มจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2394 ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร เป็นการจัดนิทรรศการขนาดใหญ่ที่บ่งบอกถึงแรงบันดาลใจและความคิดของมนุษย์ทางด้านอุตสาหกรรม ที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังเป็นการจัดนิทรรศการที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนแนวความคิดนวัตกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังแสดงออกถึงความพร้อมเพรียงกันและการมีวิสัยทัศน์อันยาวไกลของแต่ละประเทศ ซึ่งในปีนี้ ในปีนี้สาธารณรัฐประชาชนจีนได้รับเลือกจากคณะกรรมการการจัดงานให้เป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมที่ยิ่งใหญ่ประจำปี พ.ศ. 2553 จึงถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่จีนจะได้แสดงให้โลกได้เห็นถึงประเทศที่มีอารยธรรมยาวนาน อีกทั้งยังแสดงให้โลกเห็นว่าจีนให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและตระหนักถึงการสร้างสันติภาพของโลก รวมถึงให้ประชาคมโลกมั่นใจในการปฏิรูปและเปิดประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความคาดหวังของคนทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาในอนาคตของจีน

การจัดงานมหกรรมโลกในครั้งนี้ สาธารณรัฐประชาชนจีนประสงค์จะให้โลกบันทึกไว้ว่าเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนเนื้อที่ 5.28 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,000 ไร่ ของนครเซี่ยงไฮ้ สาระสำคัญของงานมหกรรมโลกในครั้งนี้จะเป็นการแสวงหาศักยภาพของชีวิตคนเมืองในศตวรรษที่ 21 ที่แสดงถึงช่วงเวลาที่สำคัญของวิวัฒนาการของเมืองที่มีประชากรโลกกว่าร้อยละ 55 คาดหวังที่จะอาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนมุ่งประเด็นภายใต้แนวคิดหลักที่ว่า "เมืองที่ดีกว่าเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น" (Better City, Better Life) สำหรับการจัดงานตลอด 184 วัน ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม - 31 ตุลาคม พ.ศ. 2553 รวมทั้งสิ้นเป็นระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งผู้เข้าร่วมจัดงานจะได้แสดงอารยธรรมของความเป็นเมืองได้อย่างเต็มที่ เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการพัฒนาเมือง เผยแพร่แนวคิดที่ก้าวหน้าเกี่ยวกับเมืองและค้นหาแนวทางใหม่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของมนุษย์ วิถีชีวิตและสภาพการทำงานในศตวรรษใหม่ รวมถึงผู้เข้าชมนิทรรศการจะได้เรียนรู้การสร้างสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเรียนรู้การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนของมนุษยชาติ งานนิทรรศการโลกในปีนี้ที่นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีนนำมาซึ่งการพัฒนาที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง นวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความร่วมมือที่ได้รับผลประโยชน์ร่วมกันเพื่ออนาคตที่ดีกว่า จากการเข้าร่วมการจัดนิทรรศการของ 200 ประเทศและองค์การระหว่างประเทศ โดยแบ่งโซนการแสดงนิทรรศการออกเป็น 5 โซน ได้แก่

โซน A ประกอบด้วยอาคารแสดงนิทรรศการจากประเทศต่าง ๆ 69 อาคาร ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีนและมณฑลต่าง ๆ บังกลาเทศ คีร์กิซสถาน มัลดีฟส์ มองโกเลีย ทาจิกิสถาน ติมอร์เลสเต อัฟกานิสถาน บาห์เรน จอร์แดน ปาเลสไตน์ ซีเรีย เยเมน ลาว พม่า เกาหลีเหนือ ฮ่องกง อินเดีย อิหร่าน อิรัก อิสราเอล ญี่ปุ่น มาเก๊า คาซัคสถาน เลบานอน โมร็อคโค เนปาล โอมาน ปากีสถาน ศรีลังกา กาตาร์ เกาหลีใต้ ซาอุดิอาระเบีย ไต้หวัน เติร์กเมนิสถาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อุซเบกิสถาน และเวียดนาม

โซน B ประกอบด้วยอาคารแสดงนิทรรศการจากประเทศต่าง ๆ 30 อาคาร ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และศาลาขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ อาเซียน เป็นต้น

โซน C ประกอบด้วยอาคารแสดงนิทรรศการจากประเทศต่าง ๆ 135 อาคาร ได้แก่ ประเทศต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกา อเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ ประเทศหมู่เกาะในทะเลแคริบเบียน และประเทศต่าง ๆ จากยุโรป อาทิ เบนิน บอตสวานา คาเมอรูน โกตดิวัวร์ อียิปต์ เอธิโอเปีย กานา มาดากัสการ์ มอริเชียส โมซัมบิก นามิเบีย โซมาเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา อาร์เจนตินา บราซิล ปานามา ชิลี คิวบา บาฮามาส โดมินิกัน เชค เดนมาร์ก เบลเยียม สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี อิตาลี รัสเซีย และสหภาพยุโรป เป็นต้น

โซน D ประกอบด้วยอาคารแสดงนิทรรศการจากองค์กรต่าง ๆ อาทิ หอนิทรรศการพาณิชย์ร่วมของเซี่ยงไฮ้ หอนิทรรศการพาณิชย์ของเกาหลีใต้ หอนิทรรศการปิโตรเลียม (Oil Pavilion)

โซน E ประกอบด้วยอาคารแสดงนิทรรศการจากประเทศต่าง ๆ 24 อาคาร ได้แก่ อาคารจัดแสดงขององค์กรต่าง ๆ

"ยักษ์ไทยและยักษ์จีน" สะท้อนถึงความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างไทย-จีน
ศาลาไทยจัดขึ้นภายใต้แนวคิด "ความเป็นไทย: วิถีแห่งความยั่งยืนของชีวิต"
(Thainess: Sustainable Ways of Life)

ผู้รอเข้าชมศาลาไทยกำลังชื่นชมกับการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย

ที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมและการสื่อสาร และสมาคมธุรกิจในท้องถิ่นจากประเทศต่าง ๆ

สำหรับประเทศไทยนั้น รัฐบาลไทยได้ตอบรับเข้าร่วมงานมหกรรมโลกที่เชี่ยงไฮ้ โดยมอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักในการเข้าร่วมงาน ภายใต้หัวข้อหลัก (Theme) ของงานมหกรรมในครั้งนี้ที่ว่า "เมืองที่ดีกว่าเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น" การออกแบบอาคารศาลาไทย (Thailand Pavilion) จึงผสมผสานแนวคิดของงานหลักที่ว่า "เมืองที่ดี ชีวิตที่ดีกว่า" ของเจ้าภาพร่วมกับการแสดงออกซึ่งความเป็นไทย จึงได้นำเสนอภายใต้หัวข้อ "ความเป็นไทย : วิถีแห่งความยั่งยืนของชีวิต" (Thainess : Sustainable Ways of Life) เพื่อนำเสนอ "ประเทศไทย" และแสดง "ความเป็นไทย" ให้นานาประเทศได้รู้จักในฐานะประเทศที่มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันเก่าแก่ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และนำเสนอให้เห็นถึงความพร้อมของประเทศที่จะพัฒนาและก้าวทันกระแสโลกาภิวัตน์การออกแบบอาคารศาลาไทยครั้งนี้ ภายใต้แนวความคิด "Thai Perspective" ด้วยวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการแสดงให้เห็นถึง การใช้ชีวิตวิถีไทยที่ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติคุ้นเคยเป็นอย่างดี นำมาเรียงร้อยจัดวางให้เป็นเรื่องราว รวมทั้งได้หยิบยกเอาสถาปัตยกรรมและศิลปะของไทยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นนำมาจัดวางผสมผสานในการวางผังและก่อสร้างอาคารศาลาไทยบนเนื้อที่กว่า 3,117 ตารางเมตร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่เข้าชมงานสามารถเข้าใจในภาพรวมของประเทศไทยและวิถีความเป็นไทยจากการชมทัศนียภาพภายนอกของผลงานสถาปัตยกรรมของอาคารศาลาไทยครั้งนี้ โดยแบ่งห้องจัดแสดงนิทรรศการออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

ห้องจัดแสดงนิทรรศการที่ 1 "จากต้นสายแหล่งกำเนิด : A Journey of Harmony" จัดขึ้นภายใต้แนวคิด : "วิถีแห่งน้ำ วัฏจักรแห่งชีวิต" ร่วมเดินทางย้อนผ่านกาลเวลาไปสู่ครั้งโบราณกาล สัมผัสบรรยากาศเริ่มแรกครั้งบรรพบุรุษไทยได้ก่อตั้งรกรากผ่านวิถีชีวิตความเป็นไทยแบบดั้งเดิมนับตั้งแต่เริ่มกำเนิดชาติไทย การหลอมรวมของคนหลากหลายเชื้อชาติ หลากหลายวัฒนธรรมภายใต้ผืนแผ่นดินทองที่มีวิถีการดำเนินชีวิตพึ่งพาธรรมชาติ จุดเริ่มต้นแห่ง "วัฒนธรรมสายน้ำ" ถ่ายทอดผ่าน "วัฏจักรของน้ำ" อันเปรียบดั่งเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตเกิดควบคู่ไปพร้อม ๆ กันทั้งสอดแทรกความสำคัญของ "น้ำ" ที่ถือเป็นส่วนสำคัญของชีวิต และเป็นสิ่งเชื่อมโยงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว เพื่อเป็นการแนะนำภาพรวมของประเทศไทยและ"ความเป็นไทย" ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นก่อนเข้าสู่ห้องถัดไป

ห้องจัดแสดงนิทรรศการที่ 2 "เกิดร้อยพันหลายวิถี : A Harmony of Different Tones" จัดขึ้นภายใต้แนวคิด : "ประเทศไทยกับการติดต่อค้าขายกับต่างชาติ" นำมาซึ่งวิวัฒนาการของแผ่นดิน จากชาติที่มีเอกลักษณ์ วัฒนธรรมอันงดงามมาถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับนานาชาติ รวมถึงความสัมพันธ์พี่น้องสองแผ่นดินไทย-จีนที่มีมาเนิ่นนาน ซึ่งการก้าวเข้ามาของต่างชาติคือก้าวแรกของการผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Blending of Diverse Cultures in the City) ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตชาวไทยและพบเห็นได้ทั่วไปในสังคมไทยปัจจุบัน นอกจากนั้นยังสื่อถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท (Interaction between Urban and Rural Areas) ซึ่งถึงแม้กาลเวลาจะผันผ่านไปเช่นไรความก้าวหน้าการพัฒนาได้ก้าวเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น แต่มีสิ่งหนึ่งที่ยังคงดำรงอยู่นั่นก็คือ วิถีชีวิต

ของคนไทยที่รักสงบและคงไว้ด้วย "เอกลักษณ์ความเป็นไทย" อย่างไม่แปรเปลี่ยน ซึ่งการร่วมงานมหกรรมโลกที่เชี่ยงไฮ้ในปีนี้ ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับคือ จะทำให้ผู้เข้าชมงานเกิดความประทับใจกับความงามและความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติในสังคมชนบทของประเทศไทย ควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านธุรกิจและเทคโนโลยีของสังคมเมือง ก่อให้เกิดการส่งเสริมกระแสการท่องเที่ยวเพื่อดึงเม็ดเงินเข้าประเทศไทยในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกชบเชา

ห้องจัดแสดงนิทรรศการที่ 3 "หลอมรวมชีวีสู่วิถีความเป็นไทย : Happiness through Harmony" จัดขึ้นภายใต้แนวคิด "ปรัชญาพอเพียง ดั่งเทียนส่องสว่างสู่หนทางแห่งความสุขอันยั่งยืน" บทสรุปของเรื่องราวทั้งหมดในอาคารศาลาไทย ภายในห้องนี้ผู้เข้าชมได้พบกับประเทศไทยในอีกแง่มุมหนึ่งที่ถึงแม้เปลือกนอกจะถูกฉาบด้วยเทคโนโลยี และความทันสมัยแบบต่างชาติ แต่ลึก ๆ ลงไปยังแก่นแท้ของคนในชาติ เรายังคงอยู่อย่างเรียบง่ายภายใต้หลักการดำเนินชีวิต "พอเพียง" ที่สามารถปรับใช้ได้ในทุกระดับชนชั้น เพื่อดำรงอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข การเข้าร่วมงานมหกรรมโลกของประเทศไทยในครั้งนี้ คาดว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับคือ ชาวต่างชาติได้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย ที่ทรงปกครองประชาชนด้วยทศพิธราชธรรม ทรงเป็นดวงใจของคนไทยทั้งชาติ พระองค์ทรงวางแนวทางในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อชี้ให้เห็นถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ด้วยความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมทั้งการดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และมีความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงและกว้างขวางทั้งในด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอก ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในฐานะประเทศที่มีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายด้วยความแตกต่างของชาติพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกให้แก่ผู้อำนวยศาลาไทย

นอกจากความประทับใจที่ได้เข้าชมศาลาไทยแล้ว ประธานวุฒิสภาและคณะฯ ยังได้เข้าชม ศาลาจีนโดยได้รับการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่ประจำศาลาจีน ซึ่งได้บรรยายสาระสำคัญเกี่ยวกับศาลาจีนว่ามีการออกแบบสถาปัตยกรรมของอาคารให้เป็นรูป "มงกุฎแห่งตะวันออก" ซึ่งจะเป็นหนึ่งในห้าของศาลาทั้งหมดที่สร้างถาวรและจะคงไว้หลังจากจบงานมหกรรมในครั้งนี้

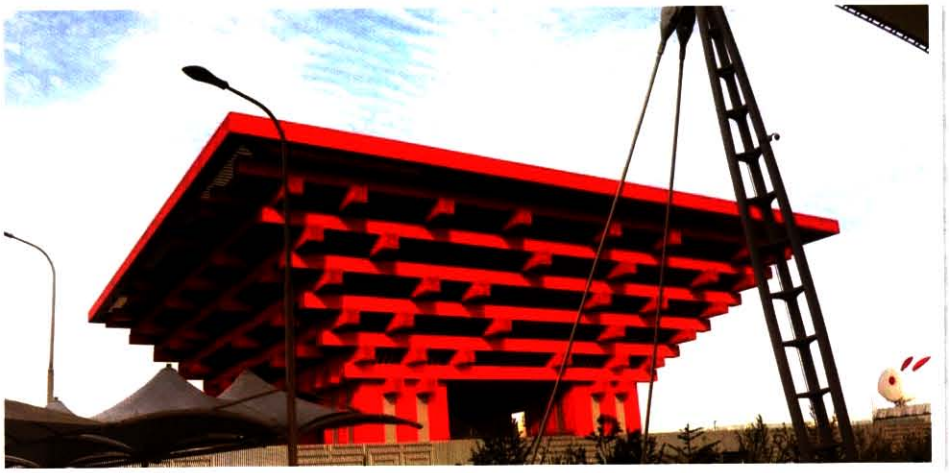

"มงกุฎแห่งตะวันออก" รูปแบบสถาปัตยกรรมของศาลาจีน ซึ่งเป็น 1 ใน 5 ศาลาที่ถูกสร้างถาวร

ประธานวุฒิสภาและคณะรับฟังการบรรยายจากผู้อำนวยการประจำศาลาจีน

ประธานวุฒิสภาและผู้อำนวยการประจำศาลาจีนแลกเปลี่ยนของที่ระลึก

ส่วนการจัดแสดงนิทรรศการภายในจีนได้จัดงานภายใต้แนวคิด "ภูมิปัญญาจีนกับการพัฒนาเขตเมือง" (Chinese Wisdom in Urban Development) ผ่านการแสดงภาพยนตร์สั้นซึ่งบอกเล่าเรื่องราวชีวิตของแรงงานจีนอพยพเข้าสู่เมืองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและสะท้อนการวางผังเมืองตลอดจนการแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการขยายขนาดของเมืองอย่างรวดเร็ว จากนั้นคณะได้แบ่งออกเป็นสองกลุ่มเพื่อเข้าเยี่ยมชมศาลาของประเทศต่าง ๆ เริ่มจากเข้าเยี่ยมชมศาลาสหรัฐอเมริกาซึ่งถือเป็นหนึ่งในศาลาที่ใหญ่ที่สุดในการจัดงานมหกรรมในครั้งนี้ ในปีนี้สหรัฐอเมริกาได้จัดงานภายใต้แนวคิด "การทะยานขึ้นของความท้าทาย" (Rising to the Challenges) อ้างถึงความท้าทายในการรักษาสภาพแวดล้อมภายในสังคมให้คงอยู่ไปพร้อม ๆ กับการสร้างคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์โดยนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ปรับปรุงคุณภาพชีวิตคนให้ดีขึ้น ส่วนอีกคณะเข้าเยี่ยมชม ศาลาแคนาดา ซึ่งจัดได้ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กันภายใต้แนวคิดที่ว่า"ชีวิตเมือง : ความหลากหลายที่ยั่งยืนและสร้างสรรค์" (The Living City : Inclusive, Sustainable, Creative) โดยออกแบบสถาปัตยกรรมให้มีลักษณะคล้ายริบบิ้นขดเป็นตัว "C" อักษรในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นตัวเริ่มต้นของประเทศแคนาดา ส่วนการจัดนิทรรศการภายในนั้นแคนาดาได้นำเสนอถึงความมั่งคั่งด้านทรัพยากรธรรมชาติและทิวทัศน์ที่สวยงามของประเทศ ต่อมาประธานวุฒิสภาและคณะได้เข้าเยี่ยมชมศาลาญี่ปุ่น โดยในปีนี้ญี่ปุ่นได้ออกแบบสถาปัตยกรรมให้มีลักษณะคล้ายกับรังไหมซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและญี่ปุ่น และญี่ปุ่นได้เลือกใช้สีม่วงเป็นสีหลักอันเนื่องมาจากญี่ปุ่นเชื่อว่าสีม่วงเป็นสีที่แสดงถึงความสูงศักดิ์ ภายใต้แนวคิด "หัวใจที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ศิลปะที่กลมกลืน" (Harmony of Hearts, Harmony of Arts) ส่วนการจัดแสดงภายในงานนั้น ญี่ปุ่นได้ให้ผู้เข้าชมมีโอกาสเข้าใจถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนญี่ปุ่น รวมถึง การใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมและการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยในการดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

ศาลาเกาหลี จัดขึ้นภายใต้แนวคิด "เมืองแห่งมิตรภาพ ชีวิตที่เปี่ยมสีสัน" (Friendly City, Colorful Life)

ส่วนอีกคณะเข้าเยี่ยมชม ศาลาเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นอีกศาลาที่มีความน่าสนใจที่จัดงานขึ้นภายใต้แนวคิดที่ว่า "เมืองแห่งมิตรภาพ ชีวิตที่เปี่ยมสีสัน" (Friendly City, Colorful Life) มีการออกแบบสถาปัตยกรรมตัวอาคารเป็นตัวอักษรเกาหลีในแบบสามมิติ แสดงถึงหลักการผสมผสานระหว่างสัญลักษณ์และความว่าง สำหรับการจัดแสดงภายในงานนั้นมีการจำลองกรุงโซลเมืองหลวงของเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเมืองที่ทันสมัยที่มีการนำเอาเทคโนโลยีระดับสูงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันของชาวเกาหลีใต้ นอกจากนี้ การจัดงานของเกาหลีใต้ยังได้แสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพในการจัดงานมหกรรมในครั้งต่อไปในปี ค.ศ. 2012 อีกด้วย

จากนั้น ประธานวุฒิสภาและคณะได้เข้าเยี่ยมชมหอนิทรรศการปิโตรเลียม (Oil Pavilion) สร้างขึ้นภายใต้แนวคิด "ปิโตรเลียมสร้างสรรค์ฝันเมือง" โดยใช้การลงน้ำมันตามแนวตั้งและแนวนอนบนผนังอาคาร และนำท่อก๊าซมาใช้เป็นวัสดุหลักในการก่อสร้างภายนอกเพื่อแสดงถึงเครือข่ายพลังงานขนาดใหญ่ และมีน้ำมันใต้ดินมากมายเป็นแรงผลักดันหลักของเมืองการก่อสร้างอาคารทั้งภายในและภายนอกใช้อนุพันธ์น้ำมันและวัตถุที่สังเคราะห์มาจากปิโตรเลียมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ต่อมาเยี่ยมชมบ้านเชิงนิเวศน์เซี่ยงไฮ้ ซึ่งอยู่ในบริเวณต้นแบบเมืองดีเด่น เป็นอาคารที่มีจุดเด่นด้านการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารจัดการพลังงานแสงอาทิตย์ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่โดยติดตั้งแผงโซล่าเซลล์บนหลังคา อีกทั้งมีระบบการใช้แสงธรรมชาติให้ความสว่างในอาคาร และระบบบังแดดภายนอกกระจกเพื่อลดการใช้เครื่องปรับอากาศ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากน้ำเสียและน้ำฝน การจัดเครื่องใช้ภายในบ้านโดยนำเทคโนโลยีชั้นสูงมาอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักอาศัย รวมถึงการดูแลผู้สูงอายุและผู้ป่วยภายในบ้านด้วย

ในช่วงค่ำ ประธานวุฒิสภาและคณะได้นั่งเรือชมความงามของ "แม่น้ำหวงผู่" ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ไหลมาจากแม่น้ำแยงซีเกียงเพื่อมาออกสู่ทะเลจีนตะวันออกที่เซี่ยงไฮ้

คณะชมงานนิทรรศการในศาลาของแต่ละประเทศ

ประธานวุฒิสภาและคณะล่องเรือบนแม่น้ำหวงผู่ชื่นชมความงาม
และความเป็นเมืองสมัยใหม่ของนครเซี่ยงไฮ้ในยามค่ำคืน

แม่น้ำหวงผู่ไหลผ่านใจกลางนครเซี่ยงไฮ้ ทำให้นครเซี่ยงไฮ้ถูกแบ่งออกเป็นสองฝั่ง คือ ฝั่ง "ผู่ซี" หรือฝั่งตะวันตกอันเป็นย่านเมืองเก่าที่ชาวเซี่ยงไฮ้กล่าวว่าเป็นโลกของอดีต ริมชายฝั่งทางด้านตะวันตกนี้จะเรียกว่า "หาดไว่ทัน" (หรือเดอะบันด์) เป็นย่านที่แสดงให้เห็นถึงความหรูหราและเฟื่องฟูของเซี่ยงไฮ้ในฐานะ "เมืองท่าแห่งความสำราญ" ในช่วงที่เคยตกเป็นเขตเช่าของ อาณานิคมตะวันตก อาคารและสิ่งปลูกสร้างในบริเวณนี้จึงมีกลิ่นอายสถาปัตยกรรมในแบบฉบับของยุโรปโบราณที่ยังคงอนุรักษ์ไว้จนถึงปัจจุบันจนกลายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของนครเซี่ยงไฮ้ ปัจจุบันอาคารเหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้นโดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเป็นโรงแรมชั้นนำและที่ทำการธนาคารแห่งชาติ รวมถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นเมืองที่มีการผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมทั้งของจีนและตะวันตกได้อย่างกลมกลืน ดังสมญานามที่ชาวตะวันตกขนานนามนครเซี่ยงไฮ้ว่าเป็น "ปารีสตะวันออก" ส่วนอีกฝั่งหนึ่งทางด้านตะวันออกของแม่น้ำหวงผู่ เรียกว่าฝั่ง "ผู่ตง" เป็นย่านเมืองใหม่ที่เต็มไปด้วยตึกสูงระฟ้าที่ทันสมัย เป็นที่ตั้งของย่านธุรกิจการค้าและเมืองเศรษฐกิจสมัยใหม่ สัญลักษณ์สำคัญของนครเซี่ยงไฮ้ที่ตั้งอยู่บนฝั่งผู่ตงคือ "หอไข่มุกบูรพา" เป็นหอวิทยุโทรทัศน์ในนครเซี่ยงไฮ้ มีลักษณะเป็นไข่มุก 11 ลูก และ เสา 3 เสา ด้านบนเป็นรูปไข่มุก 3 ลูก 3 ขนาดเรียงกันในแนวตั้ง เริ่มสร้างในปี พ.ศ. 2534 แล้วเสร็จปี พ.ศ. 2538 มีความสูง 468 เมตร ได้รับการออกแบบอาคารตามคติจีน กล่าวคือ สร้างอยู่บนสนามหญ้าเขียวชอุ่ม มีมุกสิบเอ็ดลูกใหญ่น้อยร้อยเรียงลดหลั่นกัน ลูกขนาดเล็กอยู่บนและลูกขนาดใหญ่อยู่ด้านล่าง ดูประหนึ่งชูมุกงามจากพื้นเขียวสู่ท้องฟ้า หรือมุกร่วงหล่นบนจานหยก เนื่องจากมีสะพานหยางผู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ และสะพานหนานผู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ที่ดูคล้ายสองพญามังกรกำลังเล่นไข่มุก หอไข่มุกบูรพาแห่งนี้ได้สร้างรายได้ให้กับนครเซี่ยงไฮ้อย่างมากโดยในปี พ.ศ. 2534 ทำรายได้ให้กับเซี่ยงไฮ้คิดเป็นมูลค่า 44.57 ล้านหยวน จากนั้นได้เพิ่มเป็น 1,087 ล้านหยวน (134 ล้านดอลล่าร์สหรัฐ) ในปีพ.ศ.2553 นอกจากนี้ความสำคัญของแม่น้ำหวงผู่นั้นถือว่าเป็นเส้นทางเดินเรือหลักของนครเซี่ยงไฮ้ ซึ่งไหลมาจากปากแม่น้ำแยงซีเกียงในเมืองอู่ซ่งไปยังทะเลจีนตะวันออก มีความยาวทั้งสิ้น 71 ไมล์ (ช่วงที่ไหลผ่านนครเซี่ยงไฮ้) ด้วยลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวนอกจากจะทำให้นครเซี่ยงไฮ้กลายเป็นเมืองท่าและเส้นทางขนส่งทางน้ำที่สำคัญของประเทศแล้ว อีกทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการล่องเรือชมความงามของสองฟากฝั่งเมืองเก่าและเมืองใหม่ของนครเซี่ยงไฮ้ ที่ผสมผสานอย่างลงตัว สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศเป็นจำนวนมากสร้างรายได้ให้กับนครเซี่ยงไฮ้ได้มหาศาลในแต่ละปี

ความสวยงามของแม่น้ำหวงผู่ในยามค่ำคืน

วันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม 2553

ในช่วงเช้าเวลา 09.30 นาฬิกา ประธานวุฒิสภาและคณะ ได้เดินทางไปเยี่ยมชม "วัดพระหยก" ซึ่งตั้งอยู่ท่ามกลางความทันสมัยของมหานครเซี่ยงไฮ้

วัดแห่งนี้ถือว่าเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวจีนที่นับถือศาสนาพุทธที่สำคัญแห่งหนึ่ง อีกทั้งยังได้รับการรับรองจากทางการให้เป็นวัดที่ได้รับการดูแลและคุ้มครองเป็นพิเศษ ดังนั้น วัดแห่งนี้จึงจัดว่าเป็นหนึ่งในสิบสถานที่ที่มีชื่อเสียงของเซี่ยงไฮ้ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้เดินทางมาเยือนเซี่ยงไฮ้ต้องหาโอกาสมาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสถานที่แห่งนี้ แม้ว่าความเป็นมาของวัดพระหยกขาวมีประวัติศาสตร์เพียง 120 ปี แต่ด้วยสถาปัตยกรรมที่เรียบง่ายแต่สวยงาม จึงทำให้วัดแห่งนี้มีความโดดเด่นและไม่มีวัดใดเลียนแบบได้

วัดพระหยกขาว วัดที่มีชื่อเสียงติดอันดับ 1 ใน 10 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

สถาปัตยกรรมการสร้างสิ่งปลูกสร้างและการจัดสวนแบบราชวงศ์ชิง

บันทึกประวัติศาสตร์ได้กล่าวถึงความเป็นมาของวัดแห่งนี้ไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2419 ตรงกับรัชสมัยของ "ฮ่องเต้กวางสู" (พ.ศ. 2388 - 2451) แห่งราชวงศ์ชิง มีพระภิกษุจากเกาะผู่ถ่อซานนามว่า "หลวงพ่อฮุ่ยเกิน" ได้เจริญรอยพระถังซำจั๋งเดินทางไปศึกษาพระไตรปิฎกยังประเทศอินเดีย ในระหว่างทางขากลับได้ผ่านประเทศพม่า ได้มีเจ้าเมืองพม่าได้ถวายพระพุทธรูปหยกขาวจำนวน 5 องค์ เพื่อให้หลวงพ่อฮุ่ยเกินได้อัญเชิญกลับมายังจีน และได้มอบพระพุทธรูปหยกขาว 2 องค์ ให้แก่ชาวเซี่ยงไฮ้ นอกจากนี้หลวงพ่อฮุ่ยเกินยังได้ร่วมกับพุทธศาสนิกชนชาวเซี่ยงไฮ้รวบรวมเงินเพื่อสร้างวัดพระหยกขึ้นในเขตเจียงวาน เพื่อเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปหยกขาวให้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาวเซี่ยงไฮ้ ต่อมาในช่วงการปฏิวัติโค่นล้มราชวงศ์ชิง (พ.ศ. 2454 - 2455) วัดพระหยกขาวที่ตั้งอยู่ในเขตเจียงวานได้ถูกทำลายลง แต่ยังนับว่าเป็นบารมีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองจึงทำให้พระพุทธรูปหยกขาวทั้งสององค์ไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ต่อมาในปี พ.ศ. 2471 "หลวงพ่อเค่อเฉิง" ร่วมกับชาวจีนที่ศรัทธาในพระพุทธศาสนาได้ร่วมกันสร้างวัดขึ้นใหม่ในเขตเหยียนอันซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกของมหานครเซี่ยงไฮ้ และได้อัญเชิญพระพุทธรูปหยกขาวทั้งสององค์มาประดิษฐานที่วัดใหม่แห่งนี้จวบจนปัจจุบัน

ระฆังศักดิ์สิทธิ์ที่มีตัวกิเลนในตำนานจีนอยู่ด้านบน ซึ่งชาวจีนเชื่อว่าผู้ที่ได้ลูบไล้กิเลนตัวนี้จะมั่งมีเงินทอง

วัดพระหยกสร้างขึ้นตามสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์ซ่ง ประกอบด้วยหอใหญ่ 3 หลัง หอแรกที่เข้าชมอยู่บริเวณส่วนหน้าของวัดเรียกว่า "Heavenly King Hall" เป็นหอที่ประดิษฐาน "พระศรีอาริยเมตตรัยมนุษิโพธิสัตว์" "พระโพธิสัตว์เหวยถัว" ผู้ปกป้องพระพุทธศาสนา และ "ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่" หอที่สองคือ "Grand Hall" ซึ่งเป็นหอที่ประดิษฐานที่สะท้อนความเป็นศาสนาพุทธนิกายมหายานได้ชัดเจนที่สุด กล่าวคือ นิกายมหายานให้ความสำคัญแด่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ทั้งในอดีตกาล ปัจจุบัน และในอนาคตกาลข้างหน้า ซึ่งที่วัดพระหยกขาวแห่งนี้มีพระพุทธรูปทองคำ 3 องค์ ด้วยกัน โดยองค์แรกมีพระนามว่า "พระสมณโคดมศรีศากยะมุนีพุทธเจ้า" ซึ่งเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน พระพุทธรูปมีลักษณะประทับนั่งเหนือบัวบาน (บัวคว่ำบัวหงาย) ในพระหัตถ์เบื้องซ้ายทรงถือดอกบัวบาน ซึ่งหมายถึงนัยแห่งการตรัสรู้ ส่วนพระหัตถ์ขวาทรงมุทราประทานพรยกขึ้นเหนือพระอุระเบื้องขวา ส่วนพระพุทธรูปองค์ที่สอง (องค์ที่อยู่ตรงกลาง) มีพระนามว่า "พระอมิตภะพุทธเจ้า" ทรงเป็นต้นธาตุต้นธรรมของพระพุทธเจ้าทั้งปวง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พระพุทธรูปมีลักษณะทรงประทับนั่งสมาธิเพชรและในพระหัตถ์ทั้งสองทรงถือบาตร ส่วนพระพุทธรูปองค์ที่สามมีพระนามว่า "พระไภษัชยะคุรุไวฑูรย์ประภาสพุทธเจ้า" ทรงเป็นอดีตพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ซึ่งมีเอกลักษณ์โดดเด่น นั่นคือในพระหัตถ์ขวาทรงถือหม้อยาโถยาหรือเจดีย์ ซึ่งเป็นนัยหมายถึงความเป็นพุทธราชาแห่งโอสถทั้งปวง (พระพุทธรูปองค์นี้คนไทยจะรู้จักในรูปแบบของพระเครื่องคือ " พระกริ่ง" นั่นเอง) ส่วนพระหัตถ์ซ้ายทรงมุทราประทานพร

จากนั้น ประธานและคณะได้เข้าเยี่ยมชมหอที่สาม "Hall of Wisdom" เป็นหอที่ประดิษฐานของ "พระหยกขาวปางมารวิชัย" มีความสูง 1.9 เมตร แกะสลักจากหยกทั้งแท่ง แสงสว่างและแสงสะท้อนของหยกขาวนั้นทำให้องค์พระพุทธรูปมีความงดงามสว่างเจิดจ้ายิ่งขึ้น อีกทั้งยังประดับด้วยเพชรพลอย หินมโนรา

พระพักตร์ของ "พระศากยมุนี" นิ่งสงบแสดงถึงสันติสุขของพระองค์เมื่อครั้งที่ท่านได้จากโลกนี้ไป

พระพุทธรูป เทพเจ้าจีนและหินสลักศักดิ์สิทธิ์
ที่ประดิษฐานอยู่ในวัดพระหยกขาว

และมรกต เป็นพระพุทธรูปที่อยู่ในการทำสมาธิและการตรัสรู้ ส่วนพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่งเป็น "พระหยกปางไสยาสน์" มีความยาว 0.96 เมตร นอนเอียงด้านขวาและหนุนพระเศียรด้วยพระหัตถ์ขวาและพระหัตถ์ซ้ายวางบนขาด้านซ้ายซึ่งการนอนลักษณะนี้เรียกว่า "การเข้าสู่ปรินิพพาน" (Lucky Repose) พระพักตร์ของพระพุทธรูปนิ่งสงบแสดงถึงสันติสุขของพระศากยมุนีเมื่อครั้งที่ท่านได้จากโลกนี้ไป

นอกจากนี้ ยังมีพระนอนที่เจ้าอาวาสรูปที่ 10 ได้อัญเชิญมาจากประเทศสิงคโปร์ สำหรับด้านข้างเป็นที่เก็บพระคัมภีร์ 7,240 เล่ม นอกจากนั้นภายในวัดยังมีหอวิปัสสนา หอประดิษฐานพระนอนหอประดิษฐาน

เจ้าแม่กวนอิม หอฉันอาหาร หอบริจาค และหอปฏิบัติธรรมอีกด้วยก่อนที่จะออกจากวัด ประธานและคณะได้ถ่ายภาพร่วมกันหน้าประตูที่มีป้ายติดไว้อย่างเป็นสิริมงคลว่า "菩提道 " หมายถึง "อาณาจักรแห่งพระพุทธ" นอกจากนี้ เหนือป้ายตัวอักษรภาษาจีน มีรูปปั้น "เทพเหอ เหอ เอ้อ เซียน" (和合二仙)ซึ่งเป็นเทพเจ้าในตำนานจีนที่แสดงถึงความสมัครสมานสามัคคีกันฉันท์มิตรซึ่งมีความเชื่อว่า ผู้ที่ได้มาถ่ายภาพร่วมกันในบริเวณนี้จะมีความรักใคร่กันไปตลอดกาล

จากนั้น เวลา 11.00 นาฬิกา นายพิรุณ ลายสมิต กงสุลใหญ่ ณ นครเซี่ยงไฮ้ ได้เรียนเชิญประธานวุฒิสภาและคณะฯ รับฟังการบรรยายสรุป

ประธานวุฒิสภาและคณะร่วมถ่ายรูปบริเวณประตูทางเข้า "อาณาจักรแห่งพระพุทธ"

ด้านบนของประตูมีเทพเจ้าในตำนานจีนสององค์ชาวจีนเชื่อกันว่า
ผู้ที่ถ่ายรูปร่วมกันบริเวณนี้จะมีความรักใครกลมเกลียวกันไปตลอดกาล

ประธานวุฒิสภาและคณะรับฟังการบรรยาย
จากกงสุลใหญ่ ประจำนครเซี่ยงไฮ้

มีสาระสำคัญดังนี้ เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองใหญ่ที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดของสาธารณรัฐประชาชนจีน นครเซี่ยงไฮ้ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำแยงซีเกียง มีการปกครองในระดับเทศบาลนคร ซึ่งมีสถานะเทียบเท่ากับมณฑลเช่นเดียวกับกรุงปักกิ่งที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง ในอดีตที่ผ่านมาเซี่ยงไฮ้เป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ หลังจากนั้นได้พัฒนามาเป็นเมืองที่ผลิตสิ่งทอเป็นสินค้าส่งออกสำคัญ ในช่วงทศวรรษที่ 1840 ประเทศต่าง ๆ ได้เข้ามาติดต่อค้าขายกับเซี่ยงไฮ้จำนวนมาก ทำให้เซี่ยงไฮ้ได้พัฒนากลายมาเป็นเมืองท่าที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการสนับสนุนและผลักดันจากรัฐบาลทำให้ปัจจุบันเซี่ยงไฮ้นอกจากจะเป็นเมืองท่าที่มีความสำคัญแล้ว เซี่ยงไฮ้ยังเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญในด้านต่าง ๆ ของภูมิภาค ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การเงิน การลงทุน รวมถึงด้านความทันสมัยและการท่องเที่ยวที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้น เซี่ยงไฮ้จึงถือว่าเป็นความภูมิใจของชาวจีนโดยเฉพาะชาวเมืองเซี่ยงไฮ้ซึ่งถือว่าเมืองของตนเป็นสัญลักษณ์ของจีนยุคใหม่ในด้านความก้าวหน้าและทันสมัย ซึ่งจากการจัดอันดับเมืองที่ทันสมัยของโลก เซี่ยงไฮ้ได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับ 25 ของโลกจาก 53 เมืองใหญ่ทั่วโลก เช่น ปักกิ่ง มอสโก นิวยอร์ก โตเกียว ลอนดอน และปารีส

ด้านการคมนาคม เซี่ยงไฮ้ถือว่ามีระบบการคมนาคมที่มีการบริหารจัดการได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันมีเส้นทางเดินรถไฟฟ้ามากกว่า 100 เส้นทาง นอกจากนี้ยังมีโครงการขยายการก่อสร้างเส้นทางคมนาคมและทางด่วนเชื่อมต่อกับเมืองและเขตสำคัญ ๆ อีกมากมาย อาทิ เซี่ยงไฮ้-ฮ่องกง-มาเก๊า สายเหนือ เซี่ยงไฮ้-รัสเซีย-ยุโรป สายตะวันตก เซี่ยงไฮ้-เอเชียกลาง สำหรับเส้นทางขนส่งทางอากาศ นครเซี่ยงไฮ้มีสนามบินแห่งชาติ 2 แห่ง คือสนามบินแห่งชาติหงเฉียว (Hongqiao National Airport) สำหรับรองรับการเดินทางภายในประเทศ และท่าอากาศยานนานาชาติเซี่ยงไฮ้ผู่ตง (Shanghai Pudong International Airport) ซึ่งถือเป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่มีความทันสมัยแห่งหนึ่งของสาธารณรัฐประชาชนจีน ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 40 ตารางกิโลเมตรเริ่มเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2540 สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 80 ล้านคนต่อปี โดยมีรถไฟฟ้าแม่เหล็กที่ชื่อว่า “แม็กเลฟ” (Maglev ย่อมาจาก Magnetic Levitation) เชื่อมต่อระหว่างสนามบินนานาชาติผู่ตงกับใจกลางเมืองนครเซี่ยงไฮ้ที่อยู่ห่างกัน 30 กิโลเมตร รถไฟฟ้าแม่เหล็กความเร็วสูงนี้เป็นสัญลักษณ์ความทันสมัยล่าสุดของเซี่ยงไฮ้ เพราะถือเป็นนวัตกรรมเทคโนโลยีรถไฟความเร็วสูงที่ตัวรถไฟจะถูกยกขึ้นจากรางด้วยแรงแม่เหล็กทำให้การเคลื่อนที่เกิดขึ้นโดยไม่เกิดแรงเสียงทานระหว่างตัวรถและราง เป็นรถไฟฟ้าแม่เหล็กความเร็วสูงที่ให้บริการเพื่อการค้าเป็นสายแรกของโลก ใช้เวลาเพียง 7.20 นาที จากสนามบินผู่ตงสู่ตัวเมือง สำหรับการคมนาคมทางทะเลนั้น เซี่ยงไฮ้มีพื้นที่ของท่าเทียบเรือกว่า 13.6 ตารางกิโลเมตร

ปัจจุบัน นายหาน เจิ้ง (Han Zheng) ดำรงตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรี นอกจาก

สถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างแบบตะวันตกที่ยังคงรักษาไว้เป็นอย่างดีตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2

นี้ยังมี นายเฉิน เหลียงหยู (Chen Liangyu) ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำนครเซี่ยงไฮ้ ทำหน้าที่กำกับ ดูแลนโยบายจากรัฐบาลกลางด้วย จากบทบาททางการเมืองผู้นำในระดับท้องถิ่นของนครเซี่ยงไฮ้ที่ผ่านมาที่สามารถก้าวขึ้นไปมีบทบาทอย่างมากในรัฐบาลกลาง อาทิ นายเจียง เจ๋อหมิน (Jiang Zemin) อดีตประธานาธิบดี นายจู หรงจี (Zhu Rongji) อดีตนายกรัฐมนตรี และล่าสุดคือนายอู๋ ปังกั๋ว (Wu Bangguo) ที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภาประชาชนแห่งชาติจีน จึงกล่าวได้ว่าผู้นำที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญในนครเซี่ยงไฮ้ล้วนแต่เป็นผู้นำที่มีอนาคตทางการเมืองที่น่าจับตามองต่อไป

ปัจจุบันนครเซี่ยงไฮ้แบ่งเขตการบริหารเป็น 19 เขต ในจำนวนประชากร 19.2 ล้านคน เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวรร้อยละ 70 ผู้ที่ลงทะเบียนจากต่างเมืองร้อยละ 23 และผู้ที่เดินทางเข้ามาในระยะสั้น (ไม่เกินครึ่งปี) ร้อยละ 7 ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานกับบริษัทข้ามชาติมีจำนวนที่สูงประมาณ 6 แสนคน แนวโน้มการขยายตัวของกลุ่มชาวต่างชาติได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยเฉพาะภายหลังที่จีนเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (WTO) ในปี พ.ศ. 2544 นอกจากนี้เซี่ยงไฮ้จัดเป็นเมืองที่มีคณะนักการทูตต่างชาติอยู่มากที่สุดรองจากกรุงปักกิ่ง โดยมีสถานกงสุลใหญ่ประเทศต่าง ๆ ถึง 56 ประเทศ และเป็นเมืองที่มีคณะทางการของประเทศต่าง ๆ มาเยือนมากอย่าง โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนถือว่าเซี่ยงไฮ้เป็นเมืองตัวอย่าง (Showcase) ด้านความเจริญที่เกิดจากความพยายามในการพัฒนาด้วยระบบเศรษฐกิจการตลาดแบบสังคมนิยม ในช่วงค่ำ นายเย่ กง ฉี (Ye Gongqi) รองผู้ว่าการนครเซี่ยงไฮ้ ประธานคณะกรรมการประสานงานมิตรภาพระหว่างประเทศประจำนครเซี่ยงไฮ้ และอดีตประธานสภาประชาชนนครเซี่ยงไฮ้ ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานและคณะฯ ณ ภัตตาคารหลิวฟู่

รองผู้ว่าการนครเซี่ยงไฮ้ เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะร่วมด้วยนายเหยา หมิงเป๋า (Yao Mingbao) เลขาธิการคณะกรรมการประจำสมัชชาประชาชนแห่งชาติประจำนครเซี่ยงไฮ้

และผู้บริหารของสมัชชาประชาชนแห่งชาติประจำนครเซี่ยงไฮ้ นายธนากร เสรีบุรี ประธานสภาธุรกิจไทย-จีน รองประธานกรรมการเครือเจริญโภคภัณฑ์ ประธานสภาธุรกิจไทย-จีนเข้าร่วมด้วย ในระหว่างงานเลี้ยงอาหารค่ำนั้น นายเย่ กง ฉี ได้กล่าวว่านับเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้มีโอกาสต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะในโอกาสมาเยือนนครเซี่ยงไฮ้ และเยี่ยมชมงานมหกรรมโลกซึ่งในอดีตนายเย่ กง ฉี เคยเดินทางไปเยือนไทยในฐานะแขกของรัฐสภาไทยและได้รับการต้อนรับอย่างดียิ่ง จึงขอถือโอกาสนี้ในการเลี้ยงต้อนรับตอบแทน งานมหกรรมโลกที่จัดขึ้นที่นครเซี่ยงไฮ้ครั้งนี้ ขณะนี้ได้มีสถิติผู้เข้าชมกว่า 60 ล้านคนแล้ว อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะมีผู้เข้า ชมถึง 70 ล้านคน นายเย่ กงฉี ได้เยี่ยมชมงานถึง 11 ครั้ง โดย 8 ครั้งได้ยืนเข้าแถวรอเยี่ยมชมศาลาต่าง ๆ แบบประชาชนทั่วไป ในวันพฤหัสบดีที่ 14 ตุลาคม 2553 ที่ประธานวุฒิสภาและคณะเข้าเยี่ยมชมนั้น มีผู้เข้าชมงานถึง 490,000 คน อนึ่ง ภายในงานมีศาลาต่าง ๆ กว่า 200 ศาลาจากประเทศและองค์กรต่าง ๆ ซึ่งยังไม่มีงานมหกรรมโลกครั้งไหนที่จัดได้ยิ่งใหญ่เท่านี้มาก่อน การจัดงานมหกรรมโลกครั้งนี้สิ่งสำคัญคือการประชาสัมพันธ์ให้ชาติต่าง ๆ รู้จักประเทศจีนมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ให้ประชากรในประเทศจีนได้รู้จักต่างชาติมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มีโอกาสต้อนรับประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาของไทยอีก และขออำนวยพรให้เดินทางกลับประเทศไทยโดยสวัสดิภาพ

ประธานวุฒิสภาได้กล่าวแสดงความชาบซึ้งใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ นายเย่ กง ฉี ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารในค่ำคืนนี้ อนึ่ง

ประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่เคยเดินทางมาเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนหลายครั้ง ทุกครั้งที่ได้มาเยือนรู้สึกอบอุ่นสบายใจเหมือนอยู่ในหมู่ญาติสนิทมิตรสหายและเต็มไปด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดียิ่ง และได้กล่าวยกย่องการจัดงานมหกรรมโลกว่าเป็นการจัดงานยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยจัดมา ซึ่งชื่นชมความตั้งใจจริงของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ร่วมกันสร้างสรรค์ได้ยอดเยี่ยมและยากที่จะลืมเลือน เชื่อมั่น ว่างานมหกรรมโลกครั้งนี้ช่วยเพิ่มพูนมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างประชาชนทุกประเทศทั่วโลก และเป็นงานมหกรรมอันยิ่งใหญ่ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าของมนุษย์และจะเป็นงานผลักดันความสร้างสรรค์และการพัฒนาร่วมกันของมวลมนุษยชาติ นอกจากนี้ได้ยกย่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีนที่เปรียบเสมือนบ้านพี่เมืองน้องที่ใกล้ชิด และแนบแน่นมาอย่างยาวนาน ดังบทพระราชนิพนธ์ภาษาจีนในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ว่า "จีนไทยไม่ใช่อื่นไกล พี่น้องกันมิตรไมตรีสืบสานกันมาเป็นพันปี" นับเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศได้อย่างดี การเดินทางมาเยือนของคณะในครั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งในการเฉลิมฉลองการครบรอบ 35 ปีแห่งการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตจีน-ไทย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและจีนจะกระชับแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

การเดินทางเยือนและศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ของประธานวุฒิสภาและคณะฯ ในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จอย่างดียิ่ง ที่ไม่เพียงแต่จะช่วยกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทยที่มีมาอย่างยาวนานให้มั่นคงสืบเนื่องต่อไป อีกทั้งประธานวุฒิสภาและคณะฯ ยังได้ได้ศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจีนในปัจจุบันที่ปรับตัวให้มีความกลมกลืนและผสมผสานระหว่างความทันสมัยของโลกตะวันตกกับวัฒนธรรมดั้งเดิมในแบบฉบับของจีนได้เป็นอย่างดี และที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งคือแบบอย่างที่ดีของผู้นำของจีน หน่วยงานราชการทุกหน่วยงาน รวมถึงประชาชนชาวจีนทุกคนที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันเป็นหนึ่งเดียวที่ได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดงานใหญ่ระดับโลกประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อาทิ งานกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี พ.ศ. 2551 ที่กรุงปักกิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จในการแสดงศักยภาพของสาธารณรัฐประชาชนจีนในการเป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมโลก (Shanghai World Expo) ที่นครเซี่ยงไฮ้ในปีนี้ ที่ได้แสดงให้นานาประเทศได้เข้ามาร่วมกันสร้างสรรค์และแสดงผลงานการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้มาจัดแสดงไว้ในงานมหกรรมโลก กล่าวได้ว่า การมาเดินทางมาเยือนและศึกษาดูงานของประธานวุฒิสภาและคณะฯ ในครั้งนี้จะเป็นโอกาสอันดียิ่งที่ได้มาสัมผัสประสบการณ์การเป็นเจ้าภาพจัดงานที่ยิ่งใหญ่ระดับโลก อีกทั้งได้รับรู้การบริหารจัดการเมืองใหญ่ของสาธารณรัฐประชาชนจีนในแง่มุมที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นแนวทางที่ดีอันจะนำเอาความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเดินทางกลับมาพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับประเทศไทยของเราต่อไป

สรุปผลการเยือนในโอกาสที่ประธานวุฒิสภา
นำคณะสมาชิกวุฒิสภา

ไปเยือนราชอาณาจักรภูฏาน อย่างเป็นทางการ

ในฐานะแขกของสภาที่ปรึกษาแห่งชาติราชอาณาจักรภูฏาน
ระหว่างวันที่ 21-25 ตุลาคม 2553

สรุปผลการเยือนในโอกาสที่ประธานวุฒิสภา นำคณะสมาชิกวุฒิสภา ไปเยือนราชอาณาจักรภูฏาน อย่างเป็นทางการ

ในฐานะแขกของสภาที่ปรึกษาแห่งชาติราชอาณาจักรภูฏาน ระหว่างวันที่ 21-25 ตุลาคม 2553

รายนามคณะเดินทาง

1. นายประสพสุข บุญเดช	- ประธานวุฒิสภา
2. นางธัญญวดี บุญเดช	- ภริยาประธานวุฒิสภา
3. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	- ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ
4. นายวิทวัส บุญญสถิตย์	- รองประธานคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน
5. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	- รองประธานคณะกรรมาธิการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
6. นางรสสุคนธ์ ภูริเดช	- รองประธานคณะกรรมาธิการการแรงงาน และสวัสดิการสังคม
7. นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	- รองประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคม
8. นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	- โฆษกคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม
9. นายคำนูณ สิทธิสมาน	- ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามการบริหารงบประมาณ
10. นางนรรัตน์ พิมเสน	- เลขาธิการวุฒิสภา
11. นางจิตติมา สัจจวานิช อินทุจันทร์ยง	- เลขานุการประธานวุฒิสภา
12. นางนภาภรณ์ ศิลาพันธ์	- ผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา
13. นางละออ ดุลยพิทักษ์	- ผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศ
14. นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์	- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 6 กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักการต่างประเทศ (เลขานุการคณะเดินทาง)

รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติรอต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะ

วันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม 2553

คณะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังเมืองพาโร โดยสายการบินดรุ๊กแอร์ เที่ยวบินที่ KB128 ในเวลา 06.50 นาฬิกา โดยมีนายเชอริ่ง ดอร์จิ (Tshering Dorji) เอกอัครราชทูตราชอาณาจักรภูฏานประจำประเทศไทย รอส่งประธานวุฒิสภาและคณะ และนางสาวทัศนาวดี เมี้ยนเจริญ เอกอัครราชทูตไทยประจำราชอาณาจักรภูฏาน (ถิ่นพำนัก ณ กรุงธากา บังกลาเทศ) เดินทางร่วมเป็นองค์ประกอบคณะด้วย ทั้งนี้ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง ถึงท่าอากาศยานเมืองพาโรในเวลา 08.50 นาฬิกา โดยมีนายโซนัม คิงกา (Sonam Kinga) รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ และนายเชวัง นอร์บุ (Tshewang Norbu) เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ นายเชนโก เชอริ่ง (Chenco Tshering) ผู้ว่าราชการเมืองพาโร รอให้การต้อนรับ ณ ลานจอดเครื่องบิน ก่อนที่จะนำคณะไปยังห้องรับรอง เพื่อพักรอระหว่างรอสัมภาระ จากนั้น สภาที่ปรึกษาแห่งชาติภูฏานได้จัดขบวนรถอย่างสมเกียรติให้แก่คณะเพื่อเดินทางไปยังกรุงทิมพู ซึ่งอยู่ห่างประมาณ 65 กิโลเมตร โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ถึงเรือนพักรับรองของรัฐ (Raven House) ณ ที่นั้น นายนัมเก เพนโจ (Namgye Penjor) ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ ได้รอให้การต้อนรับ

จากนั้น ในเวลา 15.00 นาฬิกาของวันเดียวกัน ประธานวุฒิสภาได้นำคณะ**เข้าเยี่ยมคารวะนายนัมเก เพนโจ (Namgye Penjor) ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ** (Chairperson of National Council) ณ สภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

นายนัมเก เพนโจ เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2509 ปัจจุบันอายุ 44 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการค้าจากมหาวิทยาลัยกรุงเดลี และปริญญาโท สาขาการตลาดและการคลังจากมหาวิทยาลัยบังกาลอร์ สาธารณรัฐอินเดีย เริ่มประกอบอาชีพ

นายนัมเก เพนโจ

ธุรกิจส่วนตัว ด้านก่อสร้าง จากนั้นได้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่บัญชีของบริษัท Penden Cement Authority Ltd. ผู้จัดการทั่วไป บริษัท Forestry Development Corporation Ltd. ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารและทรัพยากรมนุษย์ของบริษัท Bhutan Power Corporation Limited ตามลำดับ ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2551

ทั้งสองฝ่ายได้หารือข้อราชการร่วมกัน โดยมีนายโซนัม คิงกา รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ นายคุนเล เชอริ่ง ประธานคณะกรรมาธิการกฎหมาย นายอูเกน เชอริ่ง ประธานคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายซันเก กันดุ ประธานคณะกรรมาธิการธรรมาภิบาล นายเซริง ดอร์จิ รองประธานคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติ และนายเชวัง นอร์บุ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ เข้าร่วมให้การรับรองด้วย โดยมีสาระสำคัญในการสนทนาดังนี้

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้กล่าวต้อนรับและกล่าวว่ายินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่รัฐสภาภูฏานได้มีโอกาสรับรองประธานวุฒิสภาและคณะเพื่อตอบแทนที่รัฐสภาไทย โดยเฉพาะวุฒิสภาได้ต้อนรับคณะจากรัฐสภาภูฏานอย่างดียิ่ง

ประธานวุฒิสภาเข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

ประธานวุฒิสภากล่าวขอบคุณประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติที่ได้ให้การต้อนรับคณะอย่างอบอุ่นและสมเกียรติในโอกาสที่เดินทางเยือนราชอาณาจักรภูฏานอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของสภาที่ปรึกษาแห่งราชอาณาจักรภูฏานครั้งนี้ ตระหนักว่าการแลกเปลี่ยนการเยือนและการพบปะระหว่างผู้นำองค์กรนิติบัญญัติของทั้งสองประเทศอย่างสม่ำเสมอจะเป็นส่วนสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างไทยและภูฏาน ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดีและราบรื่นมากว่า 21 ปี นับจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2532 ปัจจัยที่มีความคล้ายคลึงหลายประการซึ่งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศ คือ การมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประมุขของประเทศและมีความใกล้ชิดในระดับราชวงศ์ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด ที่ผ่านมาวุฒิสภาไทยได้มีโอกาสพบนายนัมเก

เพนโจ ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ ในโอกาสที่ได้เดินมาทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของสภาผู้แทนราษฎรไทย ระหว่างวันที่ 10-14 ตุลาคม 2553 และได้ต้อนรับประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติอีกครั้งในฐานะแขกของวุฒิสภาไทย ระหว่างวันที่ 23-26 มกราคม 2553 ทั้งยังขอชื่นชมบทบาทของรัฐสภาภูฏานที่ได้เพิ่มการมีบทบาทในเวทีระดับระหว่างประเทศ เห็นได้จากที่ประธานวุฒิสภาได้มีโอกาสพบปะกับคณะผู้แทนรัฐสภาจากภูฏานในการประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศหลายครั้ง อาทิ นายโชนัม คิงกา รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติและคณะเข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union : IPU) ครั้งที่ 122 ที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ระหว่างวันที่ 27 มีนาคม - 2 เมษายน 2553 ที่กรุงเทพฯ และนายจิกมี ชูลทิม (Jigme Tshultim) ประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมทั้งนายโชนัม คิงกา รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติและคณะเข้าร่วมประชุมประธานรัฐสภาโลก (World Conference of Speakers of Parliament) ครั้งที่ 3 ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ระหว่างวันที่ 18-21 กรกฎาคม 2553 และได้สังเกตเห็นว่าคณะผู้แทนของภูฏานนั้นได้ให้ความสนใจการประชุมพร้อมทั้งมีการจดบันทึกตลอดเวลา ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติกล่าวตอบว่ารัฐสภาภูฏานเพิ่งจัดตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2551 จึงอยู่ในช่วงการเรียนรู้จากรัฐสภาของประเทศต่างๆ

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เรียนให้ประธานวุฒิสภาและคณะทราบว่าทางสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เตรียมกำหนดการให้ประธานวุฒิสภาและคณะเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก (HM King Jigme Khesar Namgyel Wangchuk) แต่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐอินเดียในช่วงเวลาเดียวกัน จึงไม่สามารถนำคณะเข้าเฝ้าฯ พระองค์ได้ นอกจากนี้ นายจิกมี โยวเซอ ทินเลย (Jigme Yoeser Thinley) นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปราชการที่ภูมิภาคยุโรป ซึ่งเป็นการเดินทางเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการครั้งแรก และได้รับเชิญไปบรรยายเรื่องทฤษฎีความสุข

ทั้งสองฝ่ายหารือร่วมกันเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระดับรัฐสภา

มวลรวมประชาชาติ (GNH) จึงได้จัดกำหนดการให้เข้าเยี่ยมคารวะนายกันดุ วังชุก (Khandu Wangchuk) รักษาการนายกรัฐมนตรีแทน นอกจากนี้ ได้จัดกำหนดการให้เข้าเยี่ยมคารวะนายจิกมี ชูลทิม (Jigme Tshultim) ประธานสภาผู้แทนราษฎรและเข้าพบปะกับนายทินลี กัมโช (Thinley Gyamtsho) ประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนด้วย ส่วนการเดินทางไปทัศนศึกษานั้นได้จัดให้คณะเดินทางไปยังเมือง พูนาคาและวังดิโพดรัง ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีทิวทัศน์ที่สวยงาม

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เรียนให้คณะทราบถึงความเป็นมาและองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาแห่งชาติว่า รัฐสภาภูฏานเป็นแบบสภาคู่ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (National Assembly : NA) และสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ (National Council : NC) โดยสภาที่ปรึกษาแห่งชาตินั้นมีจำนวนสมาชิก 25 คน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจำนวน 20 คน จาก 20 เขตเลือกตั้ง โดยผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติอาทิ จะต้องมีอายุ 25 ปีขึ้นไป และจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ในขณะที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งท้องถิ่นไม่กำหนดคุณสมบัติทางการศึกษา แต่จะต้องอ่านและเขียนหนังสือได้) และผู้ที่มีออกเสียงลงคะแนนจะต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป 2) มาจากการแต่งตั้งโดยตรงจากพระมหากษัตริย์อีกจำนวน 5 คน อนึ่ง มีจำนวนสมาชิกสตรี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 จากจำนวนสมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติทั้งหมด มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อเดือนมกราคม 2551 ที่ปรึกษาแห่งชาติมีคณะกรรมาธิการสามัญจำนวน 6 คณะ ได้แก่ คณะกรรมาธิการกิจการภายในประเทศ คณะกรรมาธิการกฎหมาย คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจคณะกรรมาธิการสังคมและวัฒนธรรม คณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมาธิการธรรมาภิบาล อนึ่ง ทั้งสองสภาสามารถเสนอร่างกฎหมายได้ ยกเว้นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินและการคลังของประเทศที่จะต้องเริ่มเสนอจากสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ทั้งนี้ ร่างกฎหมายที่เสนอเข้ามานั้นจะได้รับการพิจารณาจากรัฐสภาบนพื้นฐานของทฤษฎีความสุขมวลรวมประชาชาติ (Gross National Happiness : GNH) ที่ยึดความสุขและความพึงพอใจของประชาชนในประเทศเป็นหลัก ไม่ใช่วัดการพัฒนาประเทศจากผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเหมือนประเทศอื่น โดยมีการพัฒนาหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน 2) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) การส่งเสริมวัฒนธรรม 4) ธรรมาภิบาล ซึ่งปรัชญาดังกล่าวได้ริเริ่มจากสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก (HM King Jigme Singye Wangchuk) กษัตริย์องค์ที่ 4 แห่งราชวงศ์วังชุก อนึ่ง กษัตริย์ทุกพระองค์ของภูฏานเป็นที่รักใคร่และเทิดทูนของประชาชนภูฏาน เนื่องจากพระมหากษัตริย์ทรงให้ความสำคัญแก่ประชาชนและเสด็จฯ เยี่ยมชาวบ้านทั่วทุกหนแห่งในประเทศ อีกทั้งให้มีสำนักงานในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้จำเลยที่ได้รับคำพิพากษาตัดสินโทษจากศาลสูงว่ามีความผิดแล้ว สามารถอุทธรณ์ต่อพระมหากษัตริย์ได้ โดยพระองค์จะทรงพิจารณาเป็นรายกรณีไป

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการต่อคณะผู้เดินทาง คือ กฎหมายภูฏานเปิดโอกาสให้สามีมีภรรยาได้หลายคน แต่ต้องได้รับอนุญาตจากภรรยาคนก่อนหน้าเสียก่อน ขณะเดียวกัน

ภรรยาสามารถมีสามีหลายคนเช่นกัน ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคม บางครอบครัวมีบุตรชาย 5 คน อาจมีภรรยาคนเดียวกันได้

ทั้งสองฝ่ายได้ย้ำถึงความเชื่อมั่นว่ามิตรภาพระหว่างทั้งสององค์กรนิติบัญญัติกระชับแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจากการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับประธานรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา รวมถึงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ และเห็นพ้องให้เพิ่มความร่วมมือระหว่างกันรวมถึงการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างทั้งสองประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และดำเนินกิจกรรมเพื่อกระชับสัมพันธไมตรีระหว่างสมาชิกรัฐสภา ประธานวุฒิสภาได้เรียนเชิญประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาตินำคณะไปเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของวุฒิสภาไทยด้วย

จากนั้น ประธานวุฒิสภาและประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึกระหว่างกันและถ่ายภาพร่วมกันก่อนที่ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาตินำประธานวุฒิสภาและคณะชมห้องประชุมสภาที่ปรึกษา ซึ่งอยู่

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกให้แก่ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติมอบของที่ระลึกให้แก่ประธานวุฒิสภา

คณะถ่ายภาพร่วมกันหน้าอาคารสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

อีกอาคารหนึ่ง การตกแต่งภายในห้องประชุมทำจากไม้และผ้าพื้นเมืองของภูฏาน มีบัลลังก์ที่ประทับของสมเด็จพระราชาธิบดี ในโอกาสที่เสด็จฯ ประทับในการเปิดการประชุมครั้งแรก และสองข้างของบัลลังก์มีแท่นประดิษฐานพระพุทธรูปให้สมาชิกได้บูชาก่อนที่จะเริ่มประชุม ทำให้บรรยากาศภายในห้องประชุมดูศักดิ์สิทธิ์ทรงเกียรติ และสงบอย่างยิ่ง ถัดลงมาจากบัลลังก์ที่ประทับเป็นที่นั่งของประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ โดยมีที่นั่งของเลขาธิการสภาอยู่ทางด้านขวามือ และที่นั่งของสมาชิกสภานั่งล้อมเป็นรูปทรงครึ่งวงกลม โดยมีป้ายชื่อระบุที่ที่นั่งและมีไมโครโฟนพร้อมช่องเสียบบัตรและปุ่มกดลงคะแนนเสียงเหมือนสากล อนึ่ง ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้กล่าวเพิ่มเติมว่าสมาชิกรัฐสภาภูฏานหลายคนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากประเทศไทย รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาเข้ารับการศึกษาและฝึกอบรมที่ประเทศไทยด้วย

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาตินำประธานวุฒิสภาไปยังอาคารห้องประชุมสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

อาคารห้องประชุมสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

ที่นั่งประธานและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ
ภายในห้องประชุม

บริเวณที่นั่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

ผังบอกที่นั่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

ก่อนที่จะคณะเดินทางกลับเรือนรับรอง คณะได้แวะเยี่ยมชมตัวเมืองของกรุงทิมพู ซึ่งเป็นเมืองหลวงของภูฏาน ถือเป็นเมืองหลวงหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่มีสัญญาณไฟแดง เพราะเมืองนี้มีถนนเล็ก ๆ เพียงไม่กี่สายเท่านั้น คณะได้เดินชมอาคารร้านค้าแบบชั้นเดียวตั้งอยู่

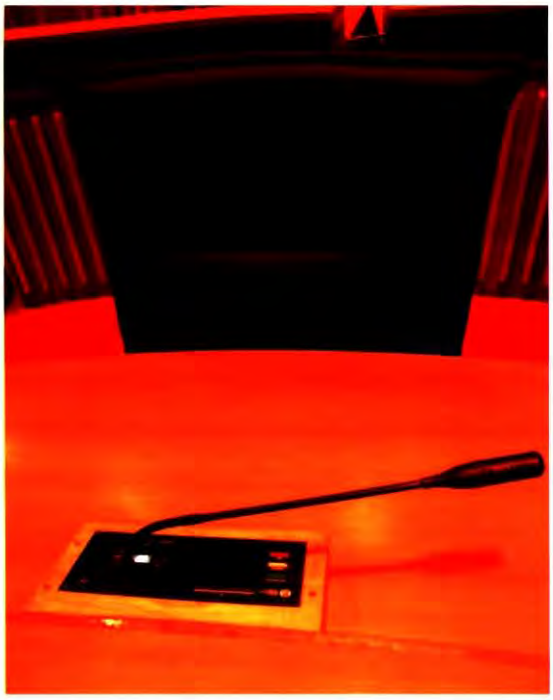

ที่นั่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

เลขาธิการวุฒิสภาถ่ายภาพร่วมกับเลขาธิการ
สภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

สองข้างทางของถนน จำหน่ายข้าวของเครื่องใช้และของที่ระลึกอาคารมีลักษณะศิลปะแบบภูฏาน ไม่มีห้างสรรพสินค้าหรือร้านค้าของชาวต่างชาติ ชาวเมืองภูฏานมีอัธยาศัยไมตรีและคงไว้ด้วยวัฒนธรรมการแต่งกายด้วยชุดประจำชาติที่ยึดมั่นในจารีตอย่างแนบแน่น โดยผู้ชายจะแต่งชุดที่เรียกว่า โค (Kho) ส่วนผู้หญิงจะแต่งชุดที่เรียกว่าคีร่า (Kira) เป็นแบบกระโปรงทั้งคู่ กระโปรงโคของผู้ชายมีลักษณะคล้ายกระโปรงของชาวสก็อตแต่ไม่มีจีบสั้น

กว่าคีร่าของผู้หญิง นอกจากนี้ จะมีผ้าพันกายอีกผืนหนึ่งพาดไหล่ซ้าย พันร่างเฉียงไปทางขวา ที่มีสีต่างกันอันแสดงถึงสถานะหรือระดับของผู้สวม ได้แก่ สีขาว-สามัญชน สีเขียว-ผู้พิพากษา สีฟ้า-สมาชิกรัฐสภา สีแดง-ผู้บริหารทั่วไป สีส้ม-คณะรัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้าน และประธานสภา สีเหลือง-พระมหากษัตริย์และพระสังฆราชาแห่งรัฐ นอกจากนี้ ชาวภูฏานหลายคน รวมทั้งหนุ่มสาวยังนิยมเคี้ยวหมาก ทำให้ยังคงเห็นเศษหมากสีแดงที่คนบ้วนทิ้งติดแห้งเกรอะกรังไปหมดตามมุมกำแพงบ้าน เสาไฟฟ้า และทางเดิน

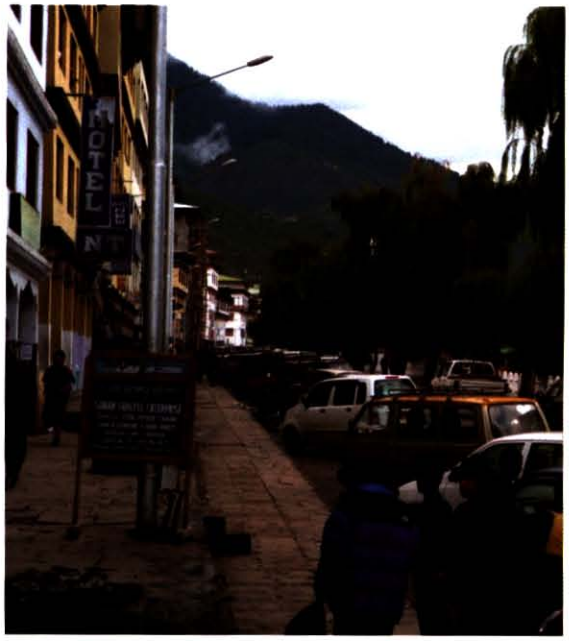

สภาพอาคารบ้านเรือนในกรุงทิมพู

สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 4 ใช้ผ้าพาดสีเหลือง

สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 5 และสมาชิกรัฐสภาภูฏานในวันเปิดประชุมรัฐสภา

ชุดโคของบุรุษและคีร่าของสตรีชาวภูฏาน

วันศุกร์ที่ 22 ตุลาคม 2553

ในเวลา 09.15 นาฬิกา ประธานวุฒิสภา ได้นำคณะเข้า**เยี่ยมคารวะนายกันดุ วังชุก (Khandu Wangchuk) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจรักษาการนายกรัฐมนตรีและรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ**

นายกันดุ วังชุก เกิดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2493 ปัจจุบันอายุ 60 ปี สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตร์บัณฑิตจากวิทยาลัยเซนต์สตีเฟน มหาวิทยาลัยเดลี สาธารณรัฐอินเดีย เข้ารับราชการในกระทรวง

นายกันดุ วังชุก

การต่างประเทศ จากนั้นได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม และเคยดำรงตำแหน่งสำคัญต่าง ๆ ดังนี้ อธิบดีกรมการเกษตร เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการเกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม ตามลำดับ อีกทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ระหว่างปีพ.ศ. 2544-2545 และ 2549-2550 เมื่อปีพ.ศ. 2551 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ปัจจุบันรักษาการนายกรัฐมนตรี เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเดินทางไปเยือนภูมิภาคยุโรปอย่างเป็นทางการ และรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศป่วยและเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล

นายกันดุฯ กล่าวว่านายจิกมี โยวเซอ ทินเลย (Jigme Yoeser Thinley) นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปราชการต่างประเทศในภูมิภาคยุโรป จึงได้มอบหมายให้ตนต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะแทน จากนั้น ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับราชอาณาจักรภูฏานว่า ภูฏานตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเทือกเขาหิมาลัย ทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือติดกับทิเบต ที่เหลือติดกับอินเดียไม่มีทางออกทะเล มีพื้นที่ 38,394 ตารางกิโลเมตร มีประชากรเกือบ 700,000 คน ประกอบด้วยคน 3 เชื้อชาติ ได้แก่ ชาชอฟ (Sharchops) ชนพื้นเมืองดั้งเดิมอาศัยอยู่ทางภาคตะวันออก นาล็อบ (Ngalops) ชนเชื้อสายทิเบตอาศัยอยู่ทางภาคตะวันตก และโชซัม (Lhotshams) ชนเชื้อสายเนปาลอาศัยอยู่ทางภาคใต้ ชาวภูฏานส่วนใหญ่ ร้อยละ 75 นับถือศาสนาพุทธมหายาน นิกายกายุบปา (Kagyupa) ซึ่งมีพระลามะเช่นเดียวกับทิเบต และนับถือศาสนาฮินดูร้อยละ 25 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนเชื้อชาติโชซัมทางภาคใต้ของประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมแบบพึ่งตนเองเป็นหลักเพราะภูมิประเทศเป็นหุบเขา การคมนาคมจึงไม่ค่อยสะดวกแต่รายได้หลักของประเทศมาจากการนำพลังน้ำผลิตกระแสไฟฟ้าไปขายให้กับประเทศอินเดีย

ประธานวุฒิสภาเข้าเยี่ยมคารวะรักษาการนายกรัฐมนตรี

ประวัติศาสตร์ของภูฏานเริ่มขึ้นเมื่อสมัยศตวรรษที่ 17 นักบวช ชับดุง นาวัง นัมเกล (Zhabdrung Ngawang Namgyal) ได้รวบรวมภูฏานให้เป็นปึกแผ่นและก่อตั้งเป็นประเทศ

ขึ้น และในปี 2194 นักบวชชับดุงได้ริเริ่มการบริหารประเทศแบบสองระบบ คือ แยกเป็นฝ่ายฆราวาสและ ฝ่ายสงฆ์ภูฏานใช้ระบบการปกครองดังกล่าวมาเป็นเวลากว่าสองศตวรรษ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2450 พระคณะที่ปรึกษาแห่งรัฐ ผู้ปกครองจากมณฑลต่าง ๆ ตลอดจนตัวแทนประชาชนได้มารวมตัวกันที่เมืองพูนาคา และทำการเลือกอย่างเป็นเอกฉันท์ให้อูเก็น วังชุก (Ugyen Wangchuck) ซึ่งขณะนั้นเป็นผู้ปกครองเมืองตองซา ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์แรกของภูฏาน โดยดำรงตำแหน่งเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีองค์แรกแห่งราชวงศ์วังชุก (Wangchuck) เนื่องจากคุณสมบัติที่โดดเด่นของพระองค์ตั้งแต่ครั้งยังทรงดำรงตำแหน่งเป็นผู้ปกครองเมืองตองซา ทรงมีลักษณะความเป็นผู้นำและเคร่งครัดทางศาสนา รวมทั้งมีความตั้งพระทัยแน่วแน่ที่จะยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น พระราชาธิบดีจิกมี วังชุก เป็นพระราชาธิบดีพระองค์ที่ 2 และพระราชาธิบดีจิกมี ดอร์จิ วังชุก เป็นพระราชาธิบดีพระองค์ที่ 3 โดยทรงนำราชอาณาจักรภูฏานเข้าร่วมวงไพบูลย์กับองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ทรงปฏิรูปการปกครองโดยจัดตั้งสมัชชาแห่งชาติ ปฏิรูปที่ดิน ลดภาษี ทำให้ทรงได้รับการเทิดทูนว่าเป็นพระราชบิดาราชอาณาจักรภูฏานยุคใหม่ สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก เป็นกษัตริย์องค์ที่ 4 ปกครองภูฏานเรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2541 ได้ทรงเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้มีหัวหน้ารัฐบาลและสภาคณะมนตรีขึ้นบริหารประเทศ ถือเป็นจุดเปลี่ยน ครั้งสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครองและไม่ทรงดำรงตำแหน่งหัวหน้ารัฐบาลอีกต่อไปให้มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลที่มาจากการคัดเลือกสมาชิกสภาคณะมนตรี ซึ่งมีจำนวน 10 คน โดยให้ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดลำดับที่ 1-5 สลับหมุนเวียนกันขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีวาระละ 1 ปี ทรงได้รับขนานพระฉายาว่าเป็นผู้ทรงค้นหาคุณค่าและแนวทางการพัฒนาราชอาณาจักรภูฏานให้มีลักษณะเฉพาะตน และเป็นที่กล่าวถึงอย่างมากในหมู่ประชาคมโลก อีกทั้งทรงมีพระราโชบายให้ภูฏานอนุรักษ์ประเพณีของตนไว้ เช่น การส่งเสริมให้ประชาชนภูฏานใส่ชุดประจำชาติ การอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและสถาปัตยกรรมแบบภูฏาน แม้จะมีนโยบายเปิดประเทศ แต่ภูฏานก็สามารถอนุรักษ์จารีตประเพณีทางสังคมไว้ได้ อีกทั้งพระองค์ยังเป็นกษัตริย์นักพัฒนา และความเป็นกันเองของพระองค์ในการเสด็จเยี่ยมราษฎรการเข้าถึงประชาชน ทำให้พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของประชาชนด้วยพระองค์ทรงเป็นบุคคลสำคัญในการเปลี่ยนแปลงภูฏานให้เป็นสังคมสมัยใหม่แบบค่อยเป็นค่อยไป โดยใช้หลักความสุขมวลรวมประชาชาติแทนการวัดการพัฒนาจากอัตราเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในรอบ 50 ปีที่ผ่านมา ทรงเห็นว่าประเทศจำนวนมากเข้าใจว่าการพัฒนา คือการแสวงหาความสำเร็จทางวัตถุเพียงอย่างเดียว ซึ่งประเทศเหล่านั้นต้องแลกความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจกับ การสูญเสียวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่ดีทางธรรมชาติและเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งหลายประเทศพิสูจน์แล้วว่าประชาชนไม่ได้มีความสุขที่แท้จริง ส่งผลทำให้รัฐบาลภูฏานและภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการร่วมมือพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยว มีการวางระบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องสมดุลกับสภาพภูมิประเทศได้อย่างลงตัว และเมื่อปีพ.ศ. 2548 สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก ประกาศเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบ

ประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้รัฐธรรมนูญ และประกาศสละราชบัลลังก์ให้แก่มกุฎราชกุมารจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก (HM Jigme Khesar Namgyel Wangchuck) และเมื่อปี พ.ศ. 2549 มกุฎราชกุมารฯ ได้ขึ้นครองราชย์สมบัติเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 5 แห่งราชวงศ์วังชุก

สมเด็จพระราชธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2523 ปัจจุบันมีพระชนมพรรษา 31 พรรษา ทรงเป็นพระราชโอรสในสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก และสมเด็จพระราชินี อาชิ เซอริง ยางดน วังชุก ซึ่งเป็นพระมเหสีองค์ที่สาม พระองค์ได้เสด็จไปศึกษาระดับมัธยมศึกษาและปริญญาตรีสาขาศิลปศาสตร์ที่วิทยาลัยวีตัน สหรัฐอเมริกา และเสด็จศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการทูตและสาขาวิชาการเมืองที่วิทยาลัยแม็กดาเลน มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ในสหราชอาณาจักร พระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินแทนพระราชบิดาไปยังประเทศต่าง ๆ ในหลายโอกาส และทรงเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมไปจนถึงการศึกษาและองค์กรเศรษฐกิจหลายแห่ง อนึ่ง พระบิดาทรงสละราชสมบัติพระราชทานให้แก่เจ้าฟ้าชายจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก มกุฎราชกุมาร พระองค์ได้เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 โดยทรงมีพระราชดำริในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข หลังจากนั้น เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ทรงประกอบพิธีบรมราชาภิเษกเป็นกษัตริย์องค์ที่ 5 แห่งราชวงศ์วังชุกอย่างเป็นทางการ ณ พระราชวังทาชิโชซอง ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงพระเยาว์ที่สุดในโลกด้วยพระชนมพรรษาเพียง 28 พรรษา

ภูฏานได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญครั้งแรกในปี พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นปีที่ภูฏานจะจัดพิธีเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปีภายใต้การปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ซึ่งรัฐธรรมนูญดังกล่าวกำหนดอำนาจหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ และอำนาจบริหารประเทศของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนให้มีระบบรัฐสภาที่มีพรรคการเมืองสำคัญ 2 พรรค

ส่วนในฝ่ายบริหาร ปัจจุบันคณะรัฐมนตรีประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ อีก 10 คน ดูแล 10 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทยและวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตร กระทรวงข้อมูลและการสื่อสาร กระทรวงแรงงานและทรัพยากรมนุษย์ และกระทรวงการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ โดยเดิมมีเพียง 6 กระทรวง และได้เพิ่มขึ้นเป็น 10 กระทรวง อย่างไรก็ดี มีแนวคิดที่จะเพิ่มจำนวนกระทรวงขึ้นอีกในอนาคต อนึ่ง ภูฏานมีคำนำหน้าชื่อที่บ่งบอกตำแหน่ง อาทิ คำว่าเลียนเชิน (Lyonchhoen) นำหน้าชื่อของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และ

ระหว่างหารือข้อราชการกับรักษาการนายกรัฐมนตรี

เลียนโป (Lyonpo) นำหน้าชื่อของรัฐมนตรีและประธานสภา

ภาษาราชการคือภาษาชงข่า (Dzongkha) แต่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในสถาบันการศึกษาและในการติดต่อธุรกิจ ภาษาทิเบตและภาษาเนปาลมีใช้ในบางพื้นที่ เมืองหลวงคือกรุงทิมพู (Thimphu) และมีเมืองสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ เมืองพาโร (Paro) ซึ่งเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติ เมืองพูนาคา (Punaka) เมืองหลวงในอดีตและเป็นที่ตั้งของพระราชวังฤดูหนาว ประชากรได้รับการศึกษาและรู้หนังสืออัตราร้อยละ 42.2 โดยภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เป็นพระราชดำริที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลของกษัตริย์องค์ที่ 3 แห่งราชวงศ์วังชุก จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจกับคณะที่พบเห็นเด็กชาวภูฏานสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้ ในอดีตชาวภูฏานมักจะส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อที่ประเทศอินเดีย เนื่องจากเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่สามารถเดินเท้าถึงในเวลา 1 สัปดาห์ ปัจจุบันนิยมไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย แคนาดา ออสเตรเลีย และยุโรป มหาวิทยาลัยของไทยได้รับความนิยมเนื่องจากค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการศึกษาเดินทางในประเทศตะวันตก รวมทั้งยังมีทุนการศึกษาที่ไทยให้การสนับสนุนเป็นจำนวนมาก นักศึกษาภูฏานเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท รวมทั้งหลักสูตรระยะสั้นอื่นๆ โดยส่วนใหญ่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology : AIT) ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

ประธานวุฒิสภาได้กล่าวยกย่องแนวพระราชดำริของสมเด็จพระราชาธิบดีฯ ที่ทรงดำเนินนโยบายเปิดประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของประเทศ อีกทั้งได้เรียนว่าสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ปัจจุบันทรงเป็นที่ชื่นชมและรักใคร่ของพสกนิกรชาวไทยเนื่องจากทรงมีพระสิริโฉมที่งดงามและทรงเป็นกันเองกับประชาชน โดยพระองค์เสด็จทรงร่วมพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ระหว่างวันที่ 12-13 มิถุนายน 2549 ที่กรุงเทพมหานคร ในขณะที่พระองค์ยังทรงเป็นมกุฏราชกุมาร และยังทรงเป็นพระราชอาคันตุกะที่มีพระชนมายุน้อยที่สุดในหมู่ราชวงศ์ที่มาร่วมงาน อีกทั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2549 พระองค์เสด็จเยือนประเทศไทยอีกครั้ง เพื่อเสด็จเยี่ยมชมสวนดอกไม้ของภูฏานในงานพืชสวนโลกที่จัดขึ้นในเชียงใหม่

อนึ่ง ภูฏานเพิ่งเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2517 โดยให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวภูฏานติดต่อผ่านบริษัทนำเที่ยวเท่านั้นและเรียกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รวมถึงค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเข้าชมสถานที่ ค่าไกด์ท้องถิ่น และค่าภาษี เป็นอัตรารายวัน อีกทั้งไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวเดินทางในภูฏานโดยไม่มีไกด์ท้องถิ่น ทำให้นักท่องเที่ยวมองว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภูฏานมีราคาสูง แต่นโยบายดังกล่าวถือเป็นการคัดสรรนักท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม และป้องกันการล้นทะลักของนักท่องเที่ยวที่จะมาทำลายสภาพแวดล้อมของประเทศ

ในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทยและภูฏาน ทั้งสองประเทศได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2532 หรือเป็นเวลากว่า 22 ปี โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งในระดับราชวงศ์ รัฐบาล รัฐสภา

และประชาชน ดำเนินความสัมพันธ์ในลักษณะประเทศผู้ให้และมิตรประเทศ ซึ่งไทยได้ให้ความช่วยเหลือหลายด้านแก่ภูฏาน ซึ่งภูฏานได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับประเทศไทย และชื่นชมความสำเร็จในการพัฒนาประเทศของไทย รวมทั้งรับความช่วยเหลือและร่วมมือจากประเทศไทยไปพัฒนาประเทศภูฏานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ภูฏานยังได้จัดตั้งสถานเอกอัครราชทูตภูฏานประจำประเทศไทย ซึ่งถือเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ภูฏานได้มีสถานเอกอัครราชทูตประจำ ความสัมพันธ์ที่ดีและราบรื่นระหว่างทั้งสองประเทศนั้นมีปัจจัยเชื่อมโยงที่มีความคล้ายคลึงกันหลายประการ ได้แก่ ทั้งสองประเทศมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศใด รักษาการนายกรัฐมนตรีได้ขอบคุณประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนภูฏานด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อีกทั้งสายการบินดรุ๊กแอร์ ซึ่งเป็นสายการบินประจำชาติของภูฏานได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากบริษัทการบินไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ทำให้ปัจจุบันมีบริการเส้นทางการบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-พาโร ทุกวัน ส่งผลให้เศรษฐกิจระหว่างไทยและภูฏานเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ อนึ่ง ภูฏานนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยหลายประเภท โดยไทยอยู่ในลำดับที่ 4 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าของภูฏาน ส่วนภูฏานกำลังพยายามพัฒนาสินค้าเพื่อส่งออก โดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าการเกษตรที่ได้จากธรรมชาติ อาทิ พืชผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และแร่ธาตุ สำหรับประเทศไทยนั้นได้นำเข้าเห็ดจากภูฏาน อย่างไรก็ตาม ยังมีความร่วมมือด้านอื่น ๆ กับไทยอีก อาทิ การท่องเที่ยว เทคโนโลยี สาธารณสุข เกษตรกรรม วัฒนธรรม และศาสนา

เอกอัครราชทูตไทยฯ ได้กล่าวเสริมว่า ภูฏานกำลังให้ความสำคัญโครงการ Dharma Project ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริของสมเด็จพระราชาธิบดีฯ เมื่อปี 2550 เพื่อบูรณะรักษางานศิลปะและถาวรวัตถุทางพุทธศาสนาของภูฏาน สร้างพระพุทธรูป ฟื้นฟูช่างฝีมือภูฏาน และเป็นการสร้างงานให้ประชาชน จึงได้ขอให้ไทยพิจารณาให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งโรงหล่อพระพุทธรูป และการฝึกอบรมช่างฝีมือขึ้นที่ภูฏาน เพื่อให้ช่างฝีมือชาวภูฏานมีความเชี่ยวชาญด้านการหล่อพระพุทธรูปสำริด สามารถหล่อได้เองและถ่ายทอดความรู้ให้ช่างฝีมือรุ่นต่อ ๆ ไปได้และจะให้มีการดำเนินโครงการ Dharma Project ในลักษณะของความร่วมมือระหว่างโครงการหลวงของสองประเทศ (Two Kings' Project) ต่อไปในอนาคต โดย เลียนโป ชางกับ ดอร์จี (Lyonpo Chenkyab Dorji) ประธานสภาองคมนตรีภูฏานได้ยกเรื่องนี้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในระหว่างการเยือนไทยเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2552 และในขณะนี้รัฐบาลไทยได้จัดให้ช่างฝีมือภูฏานไปศึกษาดูงานและฝึกอบรมที่ไทยแล้ว และได้ส่งช่างฝีมือไทยมาที่ภูฏานด้วย

หลังจากนั้น ประธานวุฒิสภาและนายกันดุ วังชุก ได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึก และถ่ายภาพร่วมกันกับคณะ

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่
รักษาการนายกรัฐมนตรี

รักษาการนายกรัฐมนตรีมอบของที่ระลึกแก่ประธานวุฒิสภา

คณะถ่ายภาพร่วมกับรักษาการนายกรัฐมนตรี

ต่อมาในเวลา 10.30 นาฬิกา ประธานวุฒิสภาได้นำคณะ**เข้าเยี่ยมคารวะนายจิกมี ชูลทิม (Jigme Tshultim) ประธานสภาผู้แทนราษฎร (Speaker of National Assembly)**

นายจิกมี ชูลทิม เกิดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2494 ปัจจุบันอายุ 60 ปี จบการศึกษาศิลปศาสตร์ บัณฑิตและบัณฑิตศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ปัจจุบันสังกัดพรรค Druk Phuensum Tshogpa นายจิกมีฯ รับราชการมาเป็นเวลา 32 ปี เคยดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการองค์การการท่องเที่ยวและเอกอัครราชทูตภูฏานประจำบังกลาเทศ ก่อนที่จะดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร

นายจิกมีฯ โดยได้กล่าวต้อนรับและย้ำถึงความสัมพันธ์อันดียิ่งระหว่างรัฐสภาของทั้งสองราชอาณาจักร รัฐสภาภูฏานประสงค์ที่จะเรียนรู้และศึกษาดูงานที่รัฐสภาไทย เนื่องจากภูฏานเพิ่งจะเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย และรัฐสภาภูฏานเพิ่งจะจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2551 การเดินทางมาเยือนของประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาไทยในครั้งนี้จึงช่วยให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้จากวุฒิสภาไทย อีกทั้งช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาของทั้งสองราชอาณาจักรให้แน่นแฟ้นและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้แสดงความซาบซึ้งใจที่ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือภูฏานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลไทยได้ให้ทุนการศึกษานักศึกษาชาวภูฏานเพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยของไทย

ประธานวุฒิสภาได้กล่าวว่าประเทศไทยมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างประเทศไทยและภูฏานเป็นไปอย่างราบรื่นและดียิ่ง โดยเฉพาะด้านรัฐสภา นอกจากนี้ทั้งสองประเทศยังสามารถเรียนรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

จากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวถึงที่มาและอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรของภูฏาน ดังนี้ สภาผู้แทนราษฎร (National Assembly) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 47 คน โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรงทั้งหมดจาก 20 เขตเลือกตั้ง โดยแต่ละเขตเลือกตั้งมีจำนวน

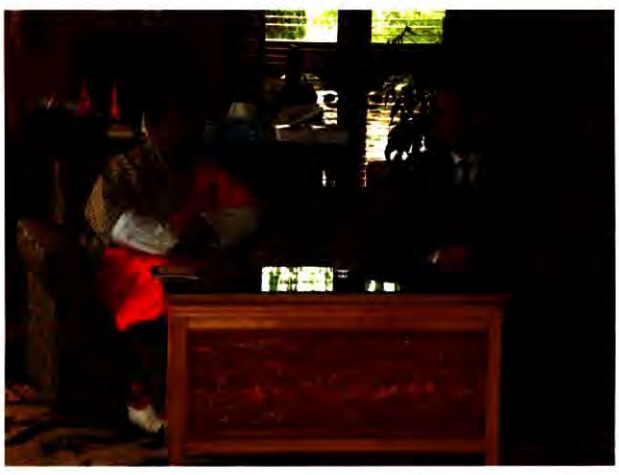

ประธานวุฒิสภาเข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาผู้แทนราษฎร

ระหว่างการหารือข้อราชการกับประธานสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิก ไม่เท่ากัน ตั้งแต่ 1-3 คนขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในเขตเลือกตั้ง มีจำนวนสมาชิกสตรี 4 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 8.51 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ซึ่งประสงค์ให้มีจำนวนสมาชิกสตรีเพิ่มขึ้นแต่ไม่ได้กำหนดสัดส่วนสตรีไว้ สมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยได้มีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2551 มีคณะกรรมาธิการสามัญ 14 คณะ ได้แก่ คณะกรรมาธิการกฎหมาย คณะกรรมาธิการตรวจสอบบัญชีสาธารณะ คณะกรรมาธิการการต่างประเทศ คณะกรรมาธิการจริยธรรม คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมาธิการวัฒนธรรม (ความสุขมวลรวมประชาชาติ) คณะกรรมาธิการแรงงานและการจ้างงาน คณะกรรมาธิการสตรีและเด็ก คณะกรรมาธิการพัฒนาภาคเอกชน คณะกรรมาธิการลดความยากจน คณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อมที่ดิน และการพัฒนาเมืองคณะกรรมาธิการเยาวชนและกีฬา คณะกรรมาธิการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะกรรมาธิการพัฒนาการศึกษา โดยคณะกรรมาธิการกฎหมายได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2546 และคณะกรรมาธิการตรวจสอบบัญชีสาธารณะ จัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2547 ส่วนอีก 12 คณะ ที่เหลือนั้นเพิ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2551 ระหว่างการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยที่หนึ่ง โดยมีข้อบังคับคณะกรรมาธิการราชอาณาจักรภูฏานฉบับปี พ.ศ. 2547 และมีนายนิมา เชอริ่ง (Nima Tshering) เป็นเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรภูฏานมีการประชุม 2 สมัยประชุม ส่วนช่วงปิดสมัยประชุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะออกไปเยี่ยมเขตเลือกตั้งของตน ซึ่งเขตเลือกตั้งหลายเขตยังไม่มีถนนตัดผ่าน สมาชิกสภาจะต้องเดินเท้าเข้าไปพบชาวบ้าน อย่างไรก็ตามในแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีสำนักงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนอีกทางหนึ่ง

ประธานวุฒิสภาของไทยได้กล่าวแสดงความขอบคุณที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรภูฏานให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น และเรียนเชิญประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาตินำคณะไปเยือนประเทศไทย พร้อมเสนอให้รัฐสภาของทั้งสองประเทศมีแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งการศึกษาดูงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของสำนักงานด้วย ซึ่งในการเดินทางมาเยือนครั้งนี้นั้น เลขาธิการวุฒิสภาและผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศร่วมเป็นองค์ประกอบคณะมาด้วย ดังนั้น สามารถผลักดันในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่ประธานสภาผู้แทนราษฎรภูฏาน

ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร

จากนั้น ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรภูฏานได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึกและถ่ายภาพร่วมกันก่อนที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะนำคณะเยี่ยมชมห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งภายในมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับห้องประชุมสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแต่มีขนาดใหญ่กว่า และมีที่นั่งสำหรับผู้เข้าฟังการประชุมด้วย

จากนั้น ในเวลา 15.00 นาฬิกา ประธานวุฒิสภาได้นำคณะ**เข้าพบปะสนทนากับนายทินลี กัมโช (Thinley Gyamtsho) ประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(Chairman of Royal Civil Service Commission)**

นายทินลี กัมโช เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2495 ปัจจุบันอายุ 59 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาพาณิชยศาสตร์ และการบริหารจากมหาวิทยาลัย Victoria University of Wellington ประเทศนิวซีแลนด์ และเคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และวัฒนธรรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

นายทินลี กัมโช ได้กล่าวต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะ พร้อมกับบรรยายสรุปเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเพื่อรับผิดชอบดำเนินการจัดสอบคัดเลือกผู้เข้ารับราชการพลเรือนและบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ และมีมาตรฐานด้านจริยธรรม คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ประกอบด้วย ประธานและรองประธานคณะกรรมการฯ อีก 4 คนเพื่อดูแลรับผิดชอบงานด้านต่างๆ อาทิ นโยบายและการวางแผน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการข้อมูล โดยได้รับการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์จากคำแนะนำของการพิจารณาร่วมกันระหว่างนายกรัฐมนตรี ประธานศาลยุติธรรม ประธานสภาผู้แทนราษฎรประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ และผู้นำพรรคฝ่ายค้าน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี หรือจนกระทั่งกรรมการฯ อายุครบ 65 ปี

นอกจากนี้ ยังเป็นหน่วยงานที่ดูแลเรื่องการจัดหาทุน ซึ่งได้ทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Thailand International Development Cooperation Agency : TICA) กระทรวงการต่างประเทศ ของไทย โดยเมื่อปี พ.ศ. 2552 TICA ได้จัดสรรทุนให้ภูฏานถึง 161 ทุน ในสาขาต่าง ๆ อาทิ การเกษตร การศึกษา สาธารณสุข การท่องเที่ยว ฯลฯ ซึ่งถือโอกาสนี้ขอบคุณประเทศไทยในการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือภูฏานอย่างต่อเนื่อง และหวังว่าไทยจะคงจัดสรรทุนให้แก่ภูฏานต่อไป เนื่องจากเล็งเห็นความสำคัญของทุนการศึกษาที่ได้รับอันยังประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศภูฏานในอนาคต

คณะวุฒิสภาของไทยสอบถามเกี่ยวกับจำนวนข้าราชการของภูฏาน ซึ่งประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตอบว่าปัจจุบันมีข้าราชการจำนวน 22,018 คน แบ่งเป็นชาย 15,169 คน และหญิง 6,849 คนบรรจุ

ประธานวุฒิสภานำคณะเข้าพบประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ในกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ โดยกระทรวงที่มีจำนวนข้าราชการสูงที่สุด คือ กระทรวงศึกษาธิการ (7,876 คน) ส่วนรัฐสภามีจำนวนข้าราชการน้อยที่สุด (สภาผู้แทนราษฎร 37 คน และสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ 24 คน) โดยมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 17 คน ปริญญาโทจำนวน 1,161 คน ปริญญาตรีจำนวน 4,456 คน อายุของข้าราชการส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-35 ปี การเข้ารับราชการกระทำด้วยวิธีการสอบ มีผู้ประสงค์จะเข้ารับราชการจำนวนมากเพราะการได้เป็นข้าราชการนั้น มีทั้งความภาคภูมิใจและมีเกียรติและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าพนักงานบริษัท

นายทินลี กัมโช กล่าวว่าเคยเดินทางไปเยือนประเทศไทยมากกว่า 50 ครั้ง ทั้งในภารกิจราชการและส่วนตัวเพื่อท่องเที่ยว จับจ่ายซื้อของ และตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งเมื่อต้นปี พ.ศ. 2553 เพิ่งจะเดินทางไปประเทศไทย แต่ที่ประทับใจอย่างยิ่งในอดีตเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดี ได้เคยเดินทางไปศึกษาดูงานแนวคิด 1 โรงเรียน 1 คุณครูที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เห็นว่าเป็นความคิดที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ กอปรกับโครงการดังกล่าวได้รับความสำเร็จสามารถนำมาเอาแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในประเทศภูฏานได้เนื่องจากมีความคล้ายคลึงทางภูมิศาสตร์ จึงได้ริเริ่มโครงการ 1 หมู่บ้าน 1 คุณครูขึ้นในภูฏาน โดยหมู่บ้าน 1 หมู่บ้านประกอบด้วยครอบครัวจำนวน 20 ครอบครัว ในช่วงเช้า-บ่ายครูจะสอนเด็กนักเรียนในหมู่บ้าน และช่วงกลางคืนของบางวันครูจะสอนพ่อแม่ของเด็กด้วย

นางสาวทัศนาวดี เมี้ยนเจริญ เอกอัครราชทูตไทยฯ กล่าวเพิ่มเติมว่าภูฏานก็เป็นที่ชื่นชอบของชาวไทย ซึ่งภูฏานเป็นที่รู้จักในประเทศไทยหลังจากการเสด็จเยือนไทยของสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 5 ในขณะที่พระองค์ยังทรงเป็นมกุฎราชกุมาร เพื่อทรงร่วมพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อปี พ.ศ. 2549 นอกจากนี้ ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับภูฏานในสาขาต่าง ๆ รวมทั้งได้มีโครงการจัดส่งอาสาสมัครไทยไปปฏิบัติงานในภูฏาน (Friends from Thailand) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับประชาชนของไทยและภูฏาน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรบุคคลของไทย โดยอาสาสมัครรุ่นแรกจำนวน

คณะถ่ายภาพร่วมกันกับประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

4 คน ได้เดินทางไปปฏิบัติงานแล้วเมื่อต้นปี พ.ศ. 2552 เป็นระยะเวลา 1 ปี ใน 4 สาขา คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (งานฝีมือ) เทคโนโลยีสารสนเทศ (ออกแบบเว็บไซต์และเครือข่าย) สถาปัตยกรรมโรงแรม และเจ้าหน้าที่โครงการด้านเอดส์และ HIV ซึ่งเมื่อครบกำหนดเวลา 1 ปีแล้ว เจ้าหน้าที่อาสาสมัครได้ขอขยายเวลาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอีก เนื่องจาก หลงใหลในเสน่ห์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูฏาน อีกทั้งองค์กรระหว่างประเทศหลายองค์กร อาทิ WHO และ UNDP ได้ให้ทุนแก่นักศึกษาภูฏานไปศึกษาต่อที่ประเทศไทยจำนวนมากเช่นกัน ทราบว่าจะมีการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาที่เคยไปศึกษาที่ประเทศไทยด้วย

ประธานวุฒิสภาและประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึกระหว่างกันและถ่ายภาพร่วมกันก่อนคณะอำลากลับ

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน นายนัมเก เพนโจ ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ ณ โรงแรมเทอมา ลิงกา (Terma Lingka Hotel) พร้อมกับจัดการแสดงทางวัฒนธรรมพื้นเมืองให้คณะได้รับชมก่อนงานเลี้ยงอาหารค่ำ อนึ่ง ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เชิญรักษาการนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าร่วมงานเลี้ยงดังกล่าวด้วย

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติกล่าวสุนทรพจน์ต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะ

ประธานวุฒิสภากล่าวสุนทรพจน์ตอบขอบคุณ

บรรยากาศภายในงานเลี้ยงอาหารค่ำ

4

5

วันเสาร์ที่ 23 ตุลาคม 2553

สภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้จัดกำหนดการช่วงเช้าให้ประธานวุฒิสภาและคณะเดินทางไป **เยี่ยมชมพระราชวังทาชิโชซอง (Tashichho Dzong)** หรือทิมพูซอง ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของกรุงทิมพู เป็นศูนย์กลางการปกครองและศาสนาและเป็นสัญลักษณ์ประจำเมือง ภายในแบ่งแยกเป็นเขตฆราวาสและสังฆาวาส และลานอเนกประสงค์แรกเริ่มเป็นเพียงซองเล็ก ๆ ชื่อ โดงอนซอง (Do-Ngon Dzong) สร้างในปี พ.ศ. 1759 โดยลามะผู้ก่อตั้งนิกายลาปา (Lhapa) เป็นป้อมปราการเพื่อใช้เป็นฐานที่มั่นป้องกันข้าศึกรุกราน แต่หลังจากที่ ชับดรุง งาวัง นัมเกล (Shabdrung Ngawang Namgyal) ได้รวบรวมภูฏานเป็นหนึ่งเดียวแล้ว พระองค์ได้สั่งให้รื้อถอนโดงอนซองแล้วสร้างทาชิโชซองขึ้นมาใหม่ในพื้นที่เดิมในปี พ.ศ. 2157 และตั้งชื่อว่าทาชิโชซอง มีความหมายว่าปราการของศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ภายหลังเกิดไฟไหม้จึงถูกทิ้งร้างไปจนกระทั่งสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ดอร์จิ วังชุก ได้มีพระราชดำริให้บูรณะใหม่ให้เป็นสถานที่ประทับในฤดูร้อน (พฤษภาคม-ตุลาคม) ของสมเด็จพระสังฆราช และอาคารปฏิบัติธรรมของลามะ รวมทั้งเป็นสถานที่ทรงงานของสมเด็จพระราชาธิบดีและสถานที่ทำการของรัฐบาลด้วย ทาชิโชซองเป็นซองขนาดใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของภูฏาน มีห้องทั้งหมดเกือบ 1,000 ห้อง โดยมีหอกลางที่ภายในประดิษฐานพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ รูปเคารพองค์อื่นๆ และงานจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับศาสนา ปกติจะมีพระพำนักอยู่ในทาชิโชซองประมาณ 200 กว่ารูป แต่ในช่วงฤดูหนาวพระและเณรก็จะอพยพหนีหนาวไปจำวัดอยู่ที่พูนาคาซองแทน

ทาชิโชซอง

ซอง (Dzong) คือสถาปัตยกรรมแบบภูฏานหลังใหญ่ ลักษณะคล้ายป้อมปราการ ฐานก่อด้วยหินสูง แต่ละเมืองจะมีซองใหญ่ประจำเมือง ซองประเภทนี้จัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในเป็นที่พำนักเจ้าผู้ครองนคร ที่ทำการรัฐบาล และอารามพุทธศาสนา ส่วนซองขนาดเล็กใช้เป็นอารามเท่านั้น ชาวภูฏาน เมื่อ

จะเข้าชอง ต้องแต่งตัวเรียบร้อย ผู้ชายนำผ้าผืนยาวคล้องพาดลำตัวส่วนผู้หญิงมีผ้าพาดไหล่ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงความสุภาพและความเคารพต่อสถานที่ และถอดผ้าชิ้นดังกล่าวเก็บเมื่อออกจากชอง ในช่วงปี พ.ศ. 2536 หลังจากที่ภูฏานหันมาเน้นนโยบายด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น ทางการจึงเปิดชองหลาย ๆ แห่งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามไปด้วย

ลามะรินน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์ให้ศาสนิกชนดื่มและปะพรมศีรษะ

อาคารทรงงานของสมเด็จพระราชาธิบดี

กงล้อภาวนารอบฐานของทาชิโชชอง

พระพุทธรูปภายในหอกลางของทาชิโชชอง

จากนั้นเดินทางไปยัง**มหาสถูปรำลึก (Memorial Chorten)** สถูปหรือเจดีย์สีขาวยอดสีทอง ความสูงประมาณ 200 เมตร ซึ่งชาวภูฏานสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2517 เพื่อแทนสัญลักษณ์หัวใจของพระพุทธเจ้า และใช้เป็นที่เก็บพระบรมอัฐิของพระเจ้าจิกมี ดอร์จิ วังชุก กษัตริย์องค์ที่ 3 ของราชอาณาจักรภูฏาน ภายในมีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระเจ้าจิกมี ดอร์จิ วังชุก รูปปั้นของกูรู รินโปเช ซึ่งเป็นนักบวชที่ชาวภูฏานเคารพนับถือมาก และซับดรุง งาวัง นัมเกล ผู้รวบรวมภูฏานเป็นหนึ่งเดียว รวมถึงรูปปั้นพระโพธิสัตว์ต่าง ๆ ให้พุทธศาสนิกชนได้กราบไหว้บูชา

มหาสถูปรำลึกมีลักษณะแบบสถูปหรือเจดีย์แบบภูฏาน กล่าวคือ ประกอบด้วย 5 ส่วนแทนธาตุทั้ง 5 ส่วนล่างสุดเป็นฐาน

สถูปรำลึก (Memorial Chorten) สถูปหรือเจดีย์สีขาวยอดสีทอง

สี่เหลี่ยมแทนธาตุดิน ส่วนที่ 2 ลักษณะเป็นโดมแทนธาตุน้ำ ส่วนที่ 3 เป็นฉัตร 13 ชั้นแทนธาตุดิน ส่วนที่ 4 เหนือฉัตรขึ้นไปมีสัญลักษณ์ของพระอาทิตย์และพระจันทร์คือธาตุลม และส่วนที่ 5 ชั้นสูงสุดคือส่วนที่เป็นยอดแหลมคือธาตุอากาศ ชาวภูฏานจำนวนมากรวมทั้งนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาสักการะ

กงล้อภาวนาขนาดใหญ่ในบริเวณมหาสถูปรำลึก

ชายชราหมุนวงล้อภาวนา

ศาลาไทยภายในสวนมิตรภาพไทย-ภูฏาน

ศาลาไทยภายในสวนมิตรภาพไทย-ภูฏาน

สวนมิตรภาพไทย-ภูฏาน

และเดินเวียนขวา (ประทักษิณ) รอบสถูป ตามเข็มนาฬิกา เพื่อความเป็นสิริมงคล คณะพบเห็นชาวภูฏานวัยชราจำนวนมากนั่งหมุนกงล้อภาวนาภายในบริเวณรอบ ๆ สถูป และสนทนาพาทีกันแต่มือก็ยังหมุนกงล้อไปด้วย อีกทั้งบางคนมาเดินวนรอบสถูปแล้วค่อยไปทำงานหรือโรงเรียน

จากนั้น ได้เดินทางไปเยี่ยมชม**ศาลาไทยภายในสวนมิตรภาพไทย-ภูฏาน (Bhutan-Thailand Friendship Park)** รัฐบาลไทยสร้างขึ้นและมอบให้แก่รัฐบาลภูฏานเมื่อปี พ.ศ. 2544 เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับภูฏาน โดยได้มีการซ่อมแซมและปรับปรุงแบบของศาลาไทยอีกหลายครั้ง จนกระทั่งมีรูปแบบดังกล่าวในปี พ.ศ. 2552 และได้เปิดให้เป็นสวนสาธารณะให้ประชาชนได้เข้ามาพักผ่อน

ต่อจากนั้น คณะได้เดินทางไปยัง **พิพิธภัณฑ์ผ้าทอแห่งชาติ (National Textile Museum)** ซึ่งสร้างโดยสมเด็จพระราชินีองค์ที่ 4 ในพระราชาธิบดีองค์ที่ 4 ส่วนแรกของพิพิธภัณฑ์เป็นห้องแสดงวีดีทัศน์เล่าถึงความเป็นมาและพัฒนาการของผ้าทอและชุดประจำชาติของภูฏานและพิพิธภัณฑ์ ส่วนต่อไปเป็นห้องจัดแสดงผ้าทอและเสื้อผ้าชุดประจำชาติสมัยต่าง ๆ ของภูฏานที่ส่วนใหญ่ได้รับมาจากเชื้อพระวงศ์ภูฏาน และส่วนสุดท้ายเป็นการสาธิตการทอผ้าและจำหน่ายของที่ระลึกที่ทำจากผ้าทอของภูฏาน

ต่อมาคณะได้เดินทางไป**เยี่ยมชมพื้นที่ก่อสร้างพุทธอุทยานดอร์เดนมา (Dordenma)** บนยอดเขาของกรุงทิมพู โดยมีพระมหาสมณเจ้า ทริชิน เชอริง ริมโปเช (His Eminence Trizin Tsering Rimpoche) พระสงฆ์อาวุโสของภูฏานซึ่งดำรงตำแหน่งประธานในการจัดสร้างพุทธอุทยาน และประธานมูลนิธิ Buddha

พิพิธภัณฑ์ผ้าทอแห่งชาติ

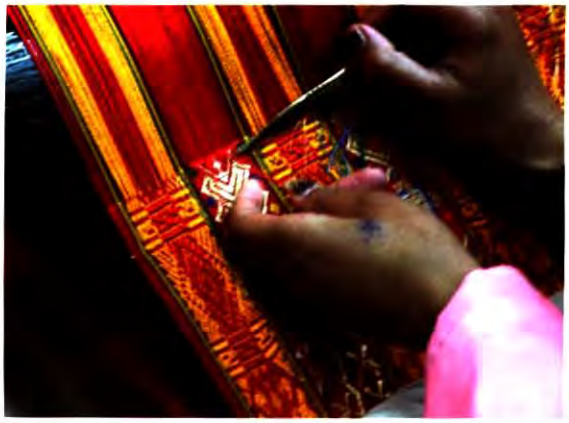

พิพิธภัณฑ์ผ้าทอแห่งชาติ

Dordenma Image Foundation รอให้การต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะและนำชม โดยกล่าวว่าชาวภูฏานและพุทธศาสนิกชนจากทั่วโลกที่มีจิตศรัทธาได้ร่วมกันสร้างพุทธอุทยานขึ้นเพื่อถวายแด่สมเด็จพระราชาธิบดีที่ 5 เนื่องในศุภวาระแห่งการเถลิงถวัลยราชสมบัติของพระองค์ในปี พ.ศ. 2551 โดยก่อสร้างพระพุทธศากยมุนีประทับนั่งบนวัชรอาสน์ทำด้วยสำริด ซึ่งได้ถูกลำเลียงมาทางเรือจากเมืองนานกิง ประเทศจีน มีความสูงถึง 169 ฟุต และฐานขององค์พระซึ่งเป็นรัตนบัลลังก์สูง 50 ฟุต ซึ่งเมื่อสร้างเสร็จแล้วจะเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมี 17 ชั้นเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระพุทธรูปองค์เล็กขนาดความสูง 12 นิ้ว และ 8 นิ้ว รวม 125,048 องค์ และจะมีห้องนั่งสมาธิด้วย บริเวณรอบภายในพุทธอุทยานจะจัดสร้างกุฏิพระ หอแสดงธรรม ที่จอดรถ ร้านอาหาร เป็นต้น

ในโอกาสดังกล่าวประธานวุฒิสภาและคณะได้บริจาคเงินทำบุญเพื่อร่วมสร้างพุทธอุทยานด้วยพระมหาสมณเจ้าได้กล่าวขอบใจและได้มอบธูปหอมพื้นเมืองให้แก่คณะเป็นที่ระลึก

พุทธอุทยานดอร์เดนมาบนยอดเขาของกรุงทิมพู

พระมหาสมณเจ้าอธิบายการก่อสร้างพุทธอุทยาน ณ บริเวณที่ก่อสร้าง

พระมหาสมณเจ้าอธิบายการก่อสร้างพุทธอุทยาน ณ บริเวณที่ก่อสร้าง

ในช่วงเที่ยง คณะได้เดินทางไป**ชมการแข่งขันกีฬายิงธนูระหว่างสมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**ตามคำเชิญของประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ โดยภูฏานกีฬายิงธนูเป็นกีฬาประจำชาติและผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวภูฏาน โดยผู้ใหญ่จะเอาลำไม้ไผ่มาเหลาให้กลายเป็นคันธนูและลูกดอก และหัดให้ลูกชายหัดยิงธนู ส่วนเด็กหญิงจะหัดให้เต้นระบำแบบพื้นเมือง เพื่อเต้นเป็นกำลังใจให้ฝ่ายชายตอนที่มีการแข่งขันยิงธนูกันตามงานเทศกาลต่าง ๆ ส่วนการยิงธนูแบบสากลนั้นจะเริ่มหัดกันในช่วงวัยรุ่นโดยซื้ออุปกรณ์ธนูและคันชักจากสหรัฐอเมริกา และทุกวันหยุดหรือช่วงว่าง ชายชาวภูฏานมักจะรวมตัวกันเพื่อแข่งขันยิงธนูกัน ทำให้กีฬายิงธนูเป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศภูฏานในวงการกีฬาโลก ภูฏานได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬายิงธนูในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิคเกมส์ และได้รับเหรียญรางวัล ทั้งนี้เนื่องจากระยะห่างของการยิงธนูของภูฏานนั้น อยู่ที่ 145 เมตร ซึ่งมากกว่าระยะมาตรฐานของโอลิมปิคเกมส์ถึงกว่าเท่าตัว โดยระยะมาตรฐานโอลิมปิคอยู่ที่ 50-70 เมตร นอกจากนั้น เวลาแบ่งทีมแข่งขันกัน ผู้แข่งขันมักจะไปยืนดูอยู่ใกล้ ๆ กับเป้าธนูโดยไม่หวั่นเกรงว่าจะโดนลูกหลงทั้งที่ระยะห่างค่อนข้างมาก ทั้งนี้ ย่อมยืนยันถึงความแม่นยำของนักยิงธนูภูฏานทั้งหลายได้เป็นอย่างดี เมื่อยิงเข้าเป้าครั้งหนึ่ง ผู้ยิงจะได้รับแถบผ้าสีติดห้อยติดลงจากเอวผืนหนึ่ง และสาว ๆ จะร้องรำทำเพลงแสดงความยินดีให้ผู้ยิงด้วย

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแข่งขันยิงธนูระยะทาง 145 เมตร

นักกีฬาชายยิงธนูในขณะที่ผู้หญิงร้องรำเชียร์อยู่ข้างๆ

สมาชิกสภาของทั้งสองประเทศยืนให้กำลังใจนักกีฬา

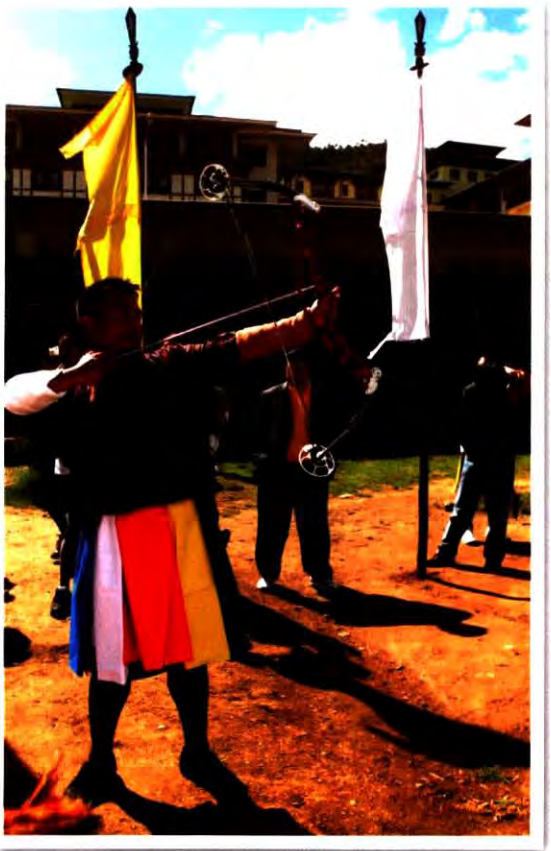

คันธนูในยุคปัจจุบัน

เมื่อชมการแข่งขันยิงธนูเสร็จแล้ว ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้เชิญให้ประธานวุฒิสภาและคณะ ร่วมรับประทานอาหารกลางวันกับนักกีฬายิงธนูคนอื่น ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสมาชิกรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภา และเต้นระบำพื้นเมืองร่วมกัน

คณะล้อมวงเต้นระบำพื้นเมืองกับสมาชิกรัฐสภาภูฏาน

ก่อนเดินทางกลับเรือนรับรอง คณะได้เดินทาง**ไปยังจุดชมวิวประจำเมือง** ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานีโทรทัศน์ของภูฏาน คณะสามารถมองเห็นตัวเมืองทิมพูที่ตั้งอยู่ในอ้อมกอดแห่งขุนเขาได้อย่างชัดเจน จากนั้น ได้เดินทางไป**เยี่ยมชมสวนสัตว์ประจำกรุงทิมพูเพื่อชมทาคิน (Takin)** สัตว์ประจำชาติของภูฏาน เป็นสัตว์ที่หายาก เพราะมีอยู่ในดินแดนภูฏานเพียงแห่งเดียว และอยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์ มีลักษณะคล้ายวัวผสมแพะตัวใหญ่ เมื่อโตเต็มที่มีน้ำหนักประมาณ 250 กิโลกรัม มีเขาขนตามตัวมีสีดำ มักจะอาศัยอยู่กันเป็นฝูงในป่าโปร่ง กินใบไผ่และหน่อไม้เป็นอาหารหลัก ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูงในพื้นที่หนาว สวนสัตว์กรุงทิมพูกลายเป็นสถานอนุรักษ์ทาคินไปโดยปริยาย เนื่องจากเคยปล่อยสัตว์ทั้งหมดในสวนสัตว์กลับเข้าป่า แต่ฝูงทาคินไม่ยอมขึ้นเขาไปเหมือนสัตว์อื่น ๆ กลับมาเดินกีดขวางทางจราจร

ทางเดินไปยังสวนสัตว์ภูฏาน

ทาคินสัตว์ประจำชาติของภูฏาน

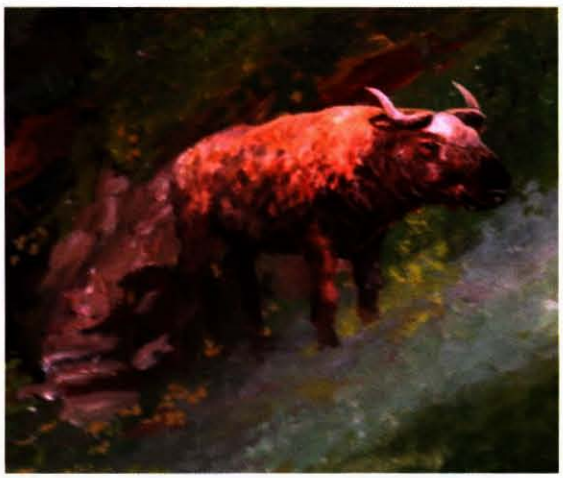

ภาพวาดทาคินบนผนังในอาคารสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ

กลางเมืองทิมพู รัฐบาลจำต้องต้อนทาคินทั้งหมดกลับเข้าไปอยู่ในสวนสัตว์ดังเดิม

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน **นายจิกมี ชูลทิม ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ** ณ โรงแรมริเวอร์วิว (River View Hotel) โดยนายนัมเก เพนโจ ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ และสมาชิกทั้งสองสภาเข้าร่วมด้วยเช่นเคย

ประธานสภาผู้แทนราษฎรสนทนากับประธานวุฒิสภาระหว่างงานเลี้ยงอาหารค่ำ

อาหารในงานเลี้ยงของภูฏานนิยมจัดแบบบุฟเฟต์

คณะแต่งกายชุดประจำชาติภูฏานถ่ายภาพ
ร่วมกับประธานวุฒิสภาภายในเรือนพักรับรอง

วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2553

สภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้จัดกำหนดการให้ประธานวุฒิสภาและคณะ**เดินทางไปเยือนเมืองพูนาคา (Punakha)** เมืองหลวงเก่าของภูฏานกว่า 300 ปี ห่างจากกรุงทิมพูประมาณ 70 กิโลเมตรเป็นแหล่งรวบรวมเรื่องราวในประวัติศาสตร์ของประเทศภูฏาน ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มในหุบเขา ลักษณะภูมิอากาศอบอุ่นกว่าเมืองทิมพู มีแม่น้ำสองสายไหลผ่าน คือ แม่น้ำโพ (Po Chu) และแม่น้ำโม (Mo Chu) หรือเรียกว่าแม่น้ำพ่อและแม่น้ำแม่

ระหว่างการเดินทางจากกรุงทิมพูไปยังพูนาคา ได้แวะ**เยี่ยมชมดอร์ชูลา (Dorchula)** สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548 ที่ระดับความสูง 3,150 เมตรจากระดับน้ำทะเล ลักษณะเป็นสถูป 108 สถูป เรียงกันเป็นวงกลม ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติให้กับทหารวีรชนผู้กล้าจำนวน 108 คนที่สละชีพจากการรบในสงครามอัสสัมกับกลุ่มหัวรุนแรงของอินเดียที่มาตั้งกองกำลังในป่าทึบทางตอนใต้ของภูฏาน การรบครั้งนี้กษัตริย์องค์ที่ 4 ของภูฏานได้ทรงเข้าร่วมกับกองทัพแนวหน้าด้วย นอกจากนี้ยังเป็นจุดชมวิวสูงสุดของเส้นทางทิมพู-พูนาคา เนื่องจากมีลักษณะเป็นช่องเขาและสามารถมองเห็นเทือกเขาหิมาลัยได้ในระยะประชิด โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ จะสามารถมองเห็นเทือกเขาหิมาลัยได้อย่างชัดเจน

ภาพถ่ายบนดอร์ชูลา

คณะได้เข้า**เยี่ยมชมพูนาคาซอง (Punakha Dzong)** โดยมีนายคุนซัง เชอริ่ง (Kunzang Tshering) ผู้ว่าราชการเมืองพูนาคา รอให้การต้อนรับและนำชมพูนาคาซองเป็นป้อมปราการที่ใหญ่และสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในภูฏาน ด้านหน้าเป็นจุดที่แม่น้ำโพและแม่น้ำโมไหลมาบรรจบกันพอดี ประกอบด้วยพระตำหนัก ศาลาว่าการของเมือง มีโบสถ์และวิหารประดิษฐานในป้อมปราการนี้ถึง

21 แห่ง และมีภิกษุสามเณรจำพรรษามากกว่า 6,000 รูป ในอดีตพูนาคาซองเป็น ที่ทำการของรัฐบาล แต่เมื่อย้ายเมืองหลวงไปที่เมืองทิมพูแล้ว สถานที่แห่งนี้ก็กลายเป็นที่ประทับของพระสังฆราชในฤดูหนาว เนื่องจากมีสภาพอากาศที่อบอุ่นกว่าเมืองใด ๆ

ผู้ว่าราชการเมืองพูนาคารอต้อนรับคณะ

คณะถ่ายภาพร่วมกันในพูนาคาซอง

อาคารหนึ่งในพูนาคาซอง

ในราชอาณาจักรภูฏาน ครอบครัวที่มีศรัทธาจะต้องให้ลูกชายอย่างน้อย 1 คน บวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ในศาสนาพุทธ ถ้ามีลูกชายหลายคนก็มักจะให้ลูกชายคนโตทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว ส่วนลูกชายคนเล็กก็จะให้ไปเข้าโรงเรียนกินนอนของสงฆ์ตั้งแต่อายุประมาณ 9-10 ขวบ แต่ถือศีลแค่ 10 ข้อเท่านั้น พออายุ 25 ปีขึ้นไป สามเณรสามารถบวชเป็นพระภิกษุ พระส่วนใหญ่จะบวชไปจนตลอดชีวิต ซึ่งการมีชีวิตเป็นพระนี้ถือว่าเป็นบุญอย่างหนึ่งที่ทุก ๆ ครอบครัวอยากจะมีสมาชิกในครอบครัวไปบวชเรียน นอกจากนี้ ยังได้รับการเลี้ยงดูจากรัฐบาลอย่างดี ทำให้จำนวนพระในประเทศภูฏานเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนต่อประชากรทั้งประเทศมีสัดส่วนสูงอยู่มาก

คณะร่วมรับประทานอาหารกลางวันกับประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติและสมาชิกสภา

ในช่วงเที่ยงคณะได้แวะรับประทานอาหารกลางวัน ณ โรงแรมดรากอนส์เนสท์ (Dragons' Nest Hotel) โดยมีนายนัมเก เพนโจ ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติและนางสาวโซนัมยังเซน (Sonam Yangchen) สมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ รอต้อนรับและร่วมรับประทานอาหารกลางวันด้วย

จากนั้น ในช่วงบ่ายคณะได้เดินทางไปยัง**เมืองวังดิโพดรัง (Wangduephodrang)** ซึ่งเป็นเมืองในอดีตที่สำคัญของประวัติศาสตร์ภูฏาน ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองปูนาคาประมาณ 13 กิโลเมตรเพื่อ**เยี่ยมชมวังดิชอง (Wangdi Dzong)** โดยมีนายเลนดุพ วังชุ ผู้ว่าราชการเมืองวังดิโพดรัง รอให้การต้อนรับและนำชมบริเวณภายใน วังดิชองสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2181 โดยชับดรุง นาวัง นัมเกล ตั้งตระหง่าน อยู่บนสันเขาระหว่างแม่น้ำปูนาก และแม่น้ำดัง เป็นชองขนาดใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นไม้ส่วนใหญ่ และใช้ก้อนหินขนาดใหญ่หลายร้อยก้อนทับหลังคาไว้ ทำให้บรรยากาศที่แตกต่างจากชองอื่น ๆ

ภายในวังดิชอง

พระในวังดิชองรอให้การต้อนรับประธานวุฒิสภา

กงล้อภาวนาขนาดใหญ่ที่อยู่หน้าวัด

คณะถ่ายภาพร่วมกับเจ้าอาวาสของวังดิชองภายในห้องรับรองของชอง

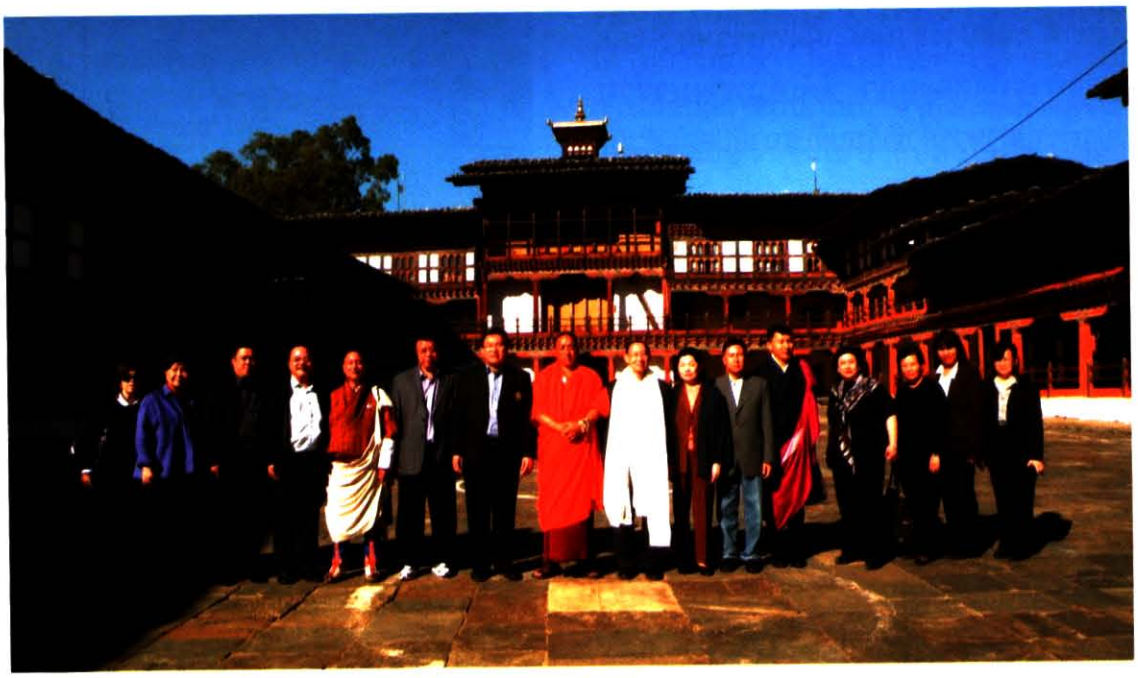

คณะถ่ายภาพร่วมกับเจ้าอาวาสหน้าวังดิชอง

อนึ่ง จากการเดินทางไปเข้าเยี่ยมคารวะบุคคลสำคัญต่างๆ ของภูฏาน ตลอดจนเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ นั้น คณะพบว่าสิ่งหนึ่งที่ชาวภูฏานเหมือนกับชาวไทย คือ การที่มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมจิตใจและประชาชนเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ดังนั้น หน่วยงานราชการ ห้องประชุม บ้านเรือน โรงแรม ร้านค้า และบริษัทเอกชน จะแสดงความจงรักภักดีโดยการติดภาพพระบรมฉายาลักษณ์ของกษัตริย์แห่งราชวงศ์วังชุกไว้ที่ฝาผนัง

ทั้งสองฝ่ายรับประทานอาหารค่ำร่วมกันในคืนสุดท้ายของการเยือน

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการทั้งสองสภา ได้เดินทางมาร่วมรับประทานอาหารค่ำที่เรือนรับรองกับคณะด้วย

วันจันทร์ที่ 25 ตุลาคม 2553

ในเวลา 09.00 นาฬิกา นายโซนัม คิงกา รองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ ได้มารอส่งประธานวุฒิสภาและคณะเพื่อออกเดินทางจากเรือนรับรองไปยังท่าอากาศยานเมืองพาโร โดยนายนัมเก เพนโจ ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ นายเชนโค เชอริ่ง ผู้ว่าราชการเมืองพาโร และนายเชวัง นอร์บุ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ รอต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะ ณ ห้องรับรองพิเศษของท่าอากาศยาน ทั้งนี้ เมื่อถึงเวลาอันควรประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติได้นำประธานวุฒิสภาและคณะไปยังเครื่องบินและกล่าวอำลา คณะเดินทางกลับกรุงเทพฯโดยสายการบินดรุ๊กแอร์ เที่ยวบินที่ KB 129 ใช้เวลาเดินทาง 3 ชั่วโมง และเดินทางถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเมื่อเวลา 15.00 นาฬิกา

ประธานสภาที่ปรึกษาแห่งชาติทำพิธีอำลาประธานวุฒิสภาและคณะ

บทสรุปการเดินทาง

การเดินทางเยือนภูฏานอย่างเป็นทางการครั้งนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการ แลกเปลี่ยนการเยือนตอบแทนของประธานวุฒิสภา สืบเนื่องจากประธานสภาที่ปรึกษาแห่งราชอาณาจักรภูฏานได้เคยเดินทางมาเยือนไทยอย่างเป็นทางการ โดยเป็นแขกของรัฐสภาไทย ระหว่างวันที่ 10 -14 ตุลาคม 2552 และเป็นแขกของวุฒิสภาไทย ระหว่างวันที่ 23-26 มกราคม 2553 แต่ยังเป็นโอกาสอันดี ในการกระชับความสัมพันธ์และมิตรภาพอันดีระหว่างกันและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน อีกทั้งได้เรียนรู้และเพิ่มพูนความเข้าใจร่วมกันมากยิ่งขึ้นอีกด้วย รวมทั้งได้เห็นความสามัคคีไม่แบ่งฝ่ายระหว่างสมาชิกของทั้งสองสภา ไม่ว่างานเลี้ยงของสภาใดจะเชิญประธาน และสมาชิกสภาของอีกสภาเข้าร่วมงานเลี้ยงด้วยเสมอ ทำให้ประธานวุฒิสภาและคณะสมาชิกวุฒิสภาของไทยได้มีโอกาสพบและสร้างความคุ้นเคยกับประธานและสมาชิกของทั้งสองสภาหลายโอกาส อีกทั้งยังมีการแข่งขันกีฬายิงธนูกระชับมิตรระหว่างกันบ่อยครั้ง

คณะยังได้เรียนรู้และเกิดความประทับใจอย่างยิ่งในความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายของสังคมภูฏานที่ไม่ได้มุ่งเน้นที่จะก้าวให้ทันความเจริญทางวัตถุเหมือนกับนานาชาติ แต่ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขแบบพอเพียง โดยมีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว และมีความงดงามธรรมชาติดั่งที่ได้รับการขนานนามว่าสวิตเซอร์แลนด์แห่งเอเชียที่แวดล้อมไปด้วยทิวทัศน์ของขุนเขาอันสลับซับซ้อน สลับกับแม่น้ำลำธารที่ใสสะอาด และป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นที่น่ายกย่องที่ภูฏานได้ให้ความสำคัญกับพื้นที่ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม โดยรัฐธรรมนูญได้มีการกำหนดว่าจะต้องอนุรักษ์ให้มีพื้นที่ป่าไม้เกินกว่า ร้อยละ 60 ของประเทศ อีกทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมให้เป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตของประชาชน ยังผลให้วิถีชีวิตของชาวภูฏานยังอยู่ในจารีตประเพณีและวัฒนธรรมที่สืบต่อกันมาแต่โบราณอย่างแนบแน่น เห็นได้จากการแต่งกายชุดประจำชาติและการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้ส่งเสริมการศึกษาให้มีนักเรียนได้รับการศึกษา โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จึงไม่น่าแปลกใจที่ชาวภูฏานส่วนใหญ่ของประเทศจะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและไม่เคอะเขิน อีกทั้งส่งเสริมให้คนมีงานทำด้วยการฝึกวิชาชีพฟรี พร้อมทั้งให้บริการด้านการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายด้วย

สิ่งต่าง ๆ ที่คณะได้เรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นในครั้งนี้ล้วนแล้วแต่จะยังประโยชน์ให้แก่คณะในการนำเอาสิ่งที่ได้พบเห็นมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการพัฒนาประเทศไทยต่อไป ซึ่งการเรียนรู้จากอีกฝ่ายนั้นไม่จำเป็นต้องเรียนรู้จากประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่ประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจหรือเทคโนโลยีเพียงด้านเดียว ภูฏานเป็นประเทศหนึ่งของโลกที่ด้อยพัฒนา แต่มีแง่มุมอีกมุมหนึ่งที่ให้ประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในมุมอื่นของโลกได้เรียนรู้และหันกลับมามองความสุขที่แท้จริงของประชาชน

สรุปผลการเยือน
ในโอกาสที่ประธานวุฒิสภานำคณะสมาชิกวุฒิสภา
เยือนราชอาณาจักรเบลเยียม
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
สาธารณรัฐฝรั่งเศสและสาธารณรัฐอิตาลี
ระหว่างวันที่ 12-20 ธันวาคม 2553

สรุปผลการเยือน
ในโอกาสที่ประธานวุฒิสภานำคณะสมาชิกวุฒิสภา
เยือนราชอาณาจักรเบลเยียม
ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
สาธารณรัฐฝรั่งเศสและสาธารณรัฐอิตาลี
ระหว่างวันที่ 12-20 ธันวาคม 2553

รายนามคณะเดินทาง

1. นายประสพสุข บุญเดช	- ประธานวุฒิสภา
2. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	- ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ
3. นายวรวุฒิ โรจนพานิช	- ประธานคณะกรรมาธิการการกีฬา
4. นายสมชาติ พรรณพัฒน์	- ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน
5. นางนภาภรณ์ ศิลาพันธ์	- ผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา
6. นางละออ ดุลยพิทักษ์	- ผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศ
7. นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์	- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 6 กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักการต่างประเทศ (เลขานุการคณะเดินทาง)

วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม 2553

คณะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังกรุงโรม โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG944 ในเวลา 00.01 นาฬิกา ใช้เวลาเดินทางประมาณ 11 ชั่วโมง 54 นาที ถึงท่าอากาศยานกรุงโรมในเวลา 05.55 นาฬิกา และต่อเครื่องไปยังกรุงบรัสเซลส์ในเวลา 08.55 นาฬิกา โดยสายการบินอลิตาเลีย เที่ยวบินที่ AZ156 ใช้เวลาเดินทาง 2 ชั่วโมง 15 นาที และเดินทางถึงกรุงบรัสเซลส์ในเวลา 11.10 นาฬิกา โดยมีนายพิศาล มาณวพัฒน์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ และนายอำนาจ พละพลีวัลย์ เลขานุการเอก ฝ่ายทวิภาคีประจำสถานเอกอัครราชทูตฯ รอให้การต้อนรับ จากนั้นคณะเข้าพัก ณ โรงแรมที่พัก

คณะเยี่ยมชมจัตุรัสกรองด์ปลาส (Grand Place) ของกรุงบรัสเซลส์

ในช่วงบ่าย นายศรัณย์ เจริญสุวรรณ อัครราชทูต ได้นำประธานวุฒิสภาและคณะเดินเยี่ยมชมจัตุรัสกรองด์ปลาส (Grand Place) ซึ่งอยู่ใกล้กันกับโรงแรมที่พักจัตุรัสกรองด์ปลาสเป็นสถาปัตยกรรมผสมระหว่างแบบกอธิคและนีโอกอธิค แต่เมื่อปี พ.ศ. 2238 อาคารในจัตุรัส กรองด์ปลาสถูก ทหารฝรั่งเศสยิงระเบิดเข้าทำลายแก้แค้นที่ฝรั่งเศสเคยแพ้สงครามในเบลเยียมทางตอนใต้ หลังจากนั้นได้รับการบูรณะอีกหลายครั้ง อาคารกรองด์ปลาสถือเป็นสัญลักษณ์ของกรุงบรัสเซลส์ ใกล้กันกับจัตุรัสคณะเดินไปชมงานประติมากรรมทองสำริดรูปเด็กน้อยยืนฉี่หรือเมนเนเกน พิส (Manneken Pis) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อสดุดีวีรกรรมเด็กน้อยที่ยืนฉี่เพื่อดับไฟระหว่างสงครามจนกลายเป็นสัญลักษณ์อีกสิ่งหนึ่งของบรัสเซลส์ เสน่ห์อีกอย่างหนึ่งของรูปปั้นนี้คือการแต่งตัวให้รูปปั้นเด็กน้อยตามเทศกาลสำคัญต่าง ๆ แต่ในวันที่คณะไปเยือนนั้นไม่ได้มีการแต่งกายพิเศษ

รูปปั้นเมนเนเกน พิส (Manneken Pis)

ช่วยค่ำของวันเดียวกัน **ประธานวุฒิสภาได้นำคณะไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตเพื่อรับฟังการบรรยายสรุปจากนายพิศาล มาณวพัฒน์ เอกอัครราชทูต และพบปะกับหัวหน้าส่วนราชการของไทยประจำกรุงบรัสเซลส์** ประกอบด้วย นางสาวศิรินารถ ใจมั่น ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายการพาณิชย์) นายชยันต์ เอกะโรหิต ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายศุลกากร) นายอดิศร พร้อมเทพ

ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายการเกษตร) นางสาวอุษา กัลลประวิทย์ ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) และนายศรัณย์ เจริญสุวรรณ อัครราชทูต

นายพิศาล มาณวพัฒน์ เอกอัครราชทูต ปัจจุบันอายุ 54 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและโทสาขาเศรษฐศาสตร์ จากคณะเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยลอนดอน สหราชอาณาจักร เคยปฏิบัติหน้าที่ที่สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. (2529-2533) กรุงกัวลาลัมเปอร์ (2536) กรุงโตเกียว (2541) และดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตประจำกระทรวงการต่างประเทศ (2545) อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (2545-2547)หัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสในการประชุมเอเปค (2545-2547)รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ (2547) หัวหน้าผู้เจรจาฝ่ายไทยในการจัดทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจญี่ปุ่น-ไทย (2545-2549) ก่อนที่จะรับตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ และหัวหน้าคณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป ตั้งแต่วันที่ 2 เมษายน 2550 โดยในเดือนมีนาคม 2554 จะครบวาระการประจำการ (4 ปี) ที่กรุงบรัสเซลส์ และจะเดินทางไปรับตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงนิวเดลี สาธารณรัฐอินเดีย

เอกอัครราชทูตได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับราชอาณาจักรเบลเยียม ดังนี้ ราชอาณาจักรเบลเยียม ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศฝรั่งเศส เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ และลักเซมเบิร์ก มีพื้นที่ 32, 545 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 10.4 ล้านคน เป็นชาวเฟลมมิช ร้อยละ 58 ชาววอลลูน ร้อยละ 31 ชาว เยอรมนีและอื่น ๆ ร้อยละ 11 เมืองหลวงคือกรุงบรัสเซลส์ (Brussels) ภาษาเฟลมมิชหรือดัทช์ ฝรั่งเศส และเยอรมัน เป็นภาษาราชการ ประชาชนนับถือศาสนาคริสต์โรมันคาธอลิก ร้อยละ 75 โปรเตสแตนต์และอื่น ๆ ร้อยละ 25 และใช้เงินสกุลยูโร (€uro) สัดส่วนรายได้ของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคบริการถึงร้อยละ 77.4 เบลเยียมมีรูปแบบการปกครองแบบสหพันธรัฐ ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ กษัตริย์องค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระราชาธิบดี อัลแบร์ที่สอง เสด็จฯ ขึ้นครองราชย์สมบัติตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2536 และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยมีนายอีฟ เลอแตร์ม (Yves Leterme) เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2552 จากการแต่งตั้งของสมเด็จพระราชาธิบดีฯ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเบลเยียมเริ่มขึ้นจากการลงนามในสนธิสัญญาทางพระราชไมตรีและการพาณิชย์ (Treaty of Friendship and Commerce between Belgium and Siam) ระหว่างกันเมื่อปี 2411 (142 ปีมาแล้ว) และสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการเมื่อปี 2426 หรือ 126 ปี โดยเบลเยียมเปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2447 (106 ปี) เบลเยียมมีทัศนคติที่ดีต่อไทยและเล็งเห็นความสำคัญและศักยภาพไทยในภูมิภาค โดยจัดลำดับความสำคัญต่อไทยไว้รองจากจีน อินเดีย และญี่ปุ่น และได้กำหนดให้ไทยเป็นประเทศเป้าหมายในการเพิ่มพูนความร่วมมือทุกสาขาอย่างเป็นรูปธรรมในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งขณะนี้ ทั้งสองฝ่ายอยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมไทย-เบลเยียม (Joint Plan of Action for Thai - Belgian Cooperation) ที่มุ่งเน้นสาขาความร่วมมือที่สำคัญ เช่น การแลกเปลี่ยนการเยือนทุกระดับ การส่งเสริมการค้า การลงทุน โลจิสติกส์

คณะสนทนาร่วมกับเอกอัครราชทูตและหัวหน้าส่วนราชการ

ความร่วมมือด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ เบลเยียมเป็นคู่ค้าอันดับที่ 33 ของไทย และเป็นอันดับที่ 6 ในสหภาพยุโรป ไทยได้ดุลการค้าเบลเลียม สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยไปเบลเยียม คือ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ รองเท้า และชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องปรับอากาศ ผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร และส่วนประกอบ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์เวชกรรม เป็นต้น คนไทยที่อาศัยอยู่ในเบลเยียมมีจำนวนประมาณ 4,000 คน ส่วนใหญ่สมรสกับชาวเบลเยียม ที่เหลือเป็นลูกจ้างทั่วไป เจ้าของร้านอาหาร และเจ้าของร้านขายเครื่องปรุงอาหารไทย นอกจากนี้มีวัดไทยอยู่ 4 วัด ได้แก่ วัดไทยธรรมาราม เมืองวอเตอร์ลู วัดพุทธแอนทเวิร์ป เมืองอันต์เวิร์ป วัดธัมมปทีป เมืองเมเคอเลน และวัดพุทธาราม ตั้งอยู่ที่เมืองเซนต์ นิคลาสต์ อีกทั้งยังมีกลุ่มเพื่อนไทยในเบลเยียม ศูนย์การเรียนไทย (กลุ่มกศน.) กลุ่ม Les Amis de Thailande, Luxembourg สมาคมมิตรภาพ เช่น ไทยเบล (Thaibel) สมาคมไทย-เฟลมิชที่เมือง Koekelare กลุ่มคนไทยและชาวเบลเยียมที่เมือง Wevelgem องค์กร Fatima และองค์กร Tapat

เอกอัครราชทูตฯ กล่าวว่า ความประทับใจในการดำรงตำแหน่ง ณ กรุงบรัสเซลส์ คือ คนไทยที่เบลเยียมและมิตรสหายชาวเบลเยียมรักเมืองไทยนับตั้งแต่พระสมณทูตทุกรูป โดยเฉพาะพระสุธีญาณวิเทศที่ไม่เพียงแต่เป็นที่พึ่งของชาวพุทธ แต่ยังได้เผยแพร่คำสอน พระธรรม วัฒนธรรมไทยที่งดงามไปสู่ชุมชนชาวเบลเยียม และลักเซมเบอร์ก ชาวเบลเยียมต่างแสดงความรัก ความปรารถนาดีต่อประเทศไทย ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ไม่เพียงแต่ช่วยเหลือคนไทยที่ตกทุกข์ได้ยากหรือมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม ยังได้จัดสัมมนาฝึกอบรม งานเทศกาลส่งเสริมวัฒนธรรม ความนิยมไทย การหารายได้ช่วยเหลือผู้ที่ขาดแคลนในไทย ความสามัคคีที่เป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะสมาคมไทยเบลเป็นเพื่อนประเทศไทย (Friends of Thailand) ที่ร่วมทำโครงการและกิจกรรมกับสถานทูตหลายโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศไทย วัฒนธรรมไทย สินค้าและบริการไทยที่สำคัญ คือการร่วมจัดงานฉลองความสัมพันธ์ 140 ปี ไทย-เบลเยียม ณ จัตุรัสใจกลางเมืองอันตเวิร์ป นอกจากนี้ สมาคมไทยเบลยังมีการดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ เช่น โรงเรียนสอนภาษาไทยและสอนทำอาหารไทยพื้นฐาน

อนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหภาพยุโรปพัฒนาไปอย่างดียิ่ง อียูสนับสนุนไทยในฐานะสังคมเปิดที่มีที่ตั้งและบทบาทในอาเซียนที่เขาเห็นความสำคัญ หลังเหตุการณ์รัฐประหารหรือมีการใช้กำลัง เกิดความรุนแรงจากการชุมนุมประท้วงในช่วง 2 ปีหลัง มีข้อมติในรัฐสภายุโรปที่จะมีถ้อยคำประณามไทย เมื่ออธิบายให้สมาชิกรัฐสภายุโรปได้ทราบเขาก็พร้อมจะถอนออก เบลเยียมเขาก็เลือกใช้ถ้อยคำในคำแนะนำนักท่องเที่ยว (Travel advisory) ที่จะเดินทางไปประเทศไทยที่เป็นมิตรกับเราที่สุด

ในส่วนของการทำงานร่วมกับส่วนราชการของไทยที่ตั้งอยู่ ณ กรุงบรัสเซลส์ มีการทำงานเป็นทีม ซึ่งเรียกว่าทีมประเทศไทย (Team Thailand) มีการประชุมทุก 2 สัปดาห์ ตลอด 4 ปีประชุมไป 75 ครั้ง ทำให้สามารถทำงานเป็นเอกภาพ พร้อมนี้ได้ขอให้แต่ละหน่วยงานเรียนสรุปการทำงานให้ประธานวุฒิสภาและคณะทราบ

นางอรุณวรรณ โกสิยกุล ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงบรัสเซลส์ ได้เรียนเพิ่มเติมให้คณะทราบว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ร่วมสนับสนุนการจัดงานประกวดนางงามเบลเยียม (Miss Belgium) ปีนี้เป็นปีที่สอง โดยในปีนี้ผู้ประกวดได้ไปเก็บตัวและทำกิจกรรมที่ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 21-29 พฤศจิกายน 2553 โดยไปพักที่เขาหลัก จังหวัดพังงา ในส่วนของสถานเอกอัครราชทูต ได้สนับสนุนค่าเดินทางของผู้สื่อข่าวชาวเบลเยียม 12 คน เพื่อไปทำข่าว ซึ่งประธานคณะกรรมการจัดงานนางงามเบลเยียมได้กล่าวชมว่าการเก็บตัวในปีนี้นับว่าสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่เคยจัดงานประกวดมา นอกจากนี้ ในวันประกวดจริงซึ่งจะจัดขึ้นวันที่ 9 มกราคม 2554 นั้น จะมีการถ่ายทอดสดทางช่อง RTL TVI (ภาษาฝรั่งเศส) และ VIJF (ภาษาดัชท์) และจะมีการฉายวิดีทัศน์เกี่ยวกับการเก็บตัวและกิจกรรมของผู้ประกวด 16 คนสุดท้ายที่เขาหลัก ซึ่งรวมถึงการเยี่ยมหมู่เกาะสิมิลัน ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลฝั่งอันดามัน หมู่บ้านบางพัฒน์ และสวนอนุสรณ์สถานสึนามิ บ้านน้ำเค็ม ตามด้วยการแสดงรำไทยโดยคณะนาฏศิลป์จากประเทศไทย และการเปิดตัวผู้ประกวด 16 คนสุดท้ายในชุดไทยและรำไทยด้วย ซึ่งคาดว่าจะได้รับความชื่นชมจากผู้ชมอย่างมาก อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย เนื่องจากจะมีผู้รับชมรายการประมาณ 800,000 คน นอกจากนี้ ก่อนวันจัดงาน จะมีการแพร่ภาพผู้ประกวดและสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยวันละ 30 วินาทีเป็นเวลา 2 สัปดาห์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมทางบ้านสามารถให้คะแนนผู้ประกวดด้วยการส่งข้อความจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ (sms) โดยชิงรางวัลไปเที่ยวประเทศไทยด้วย นับว่าโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างมาก เพราะทำให้ชาวเบลเยียมรู้จักชื่นชมเมืองไทยมากขึ้นจากสื่อต่าง ๆ และจากสาวงามที่จะเป็นเสมือนทูตสันถวไมตรีให้คนไทยเป็นอย่างดี อนึ่ง ประเทศไทยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวเบลเยียมในลักษณะท่องเที่ยวพำนัก

ระยะยาว โดยมีชาวเบลเยียมเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละประมาณ 80,000 คน

นายอดิศร พร้อมเทพ ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายการเกษตร) รายงานว่าในอดีตผู้ส่งออกกุ้งและไก่ของไทยประสบปัญหาในการส่งมายังสหภาพยุโรป แต่ปัจจุบันสามารถส่งออกไก่ต้มสุก กุ้ง และผักและผลไม้มาได้แล้ว ส่วนไก่สดยังไม่สามารถส่งออกได้อีกนับตั้งแต่เกิดไข้หวัดนก อย่างไรก็ตามการส่งออกผักและผลไม้ของไทยนั้น สหภาพยุโรปเข้มงวดยิ่งขึ้น โดยสุ่มตรวจเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 50 จากเดิมเพียง ร้อยละ 10 เท่านั้น เนื่องจากความกังวลเรื่องโรคพืชของไทยจะแพร่พันธุ์มายังประเทศในยุโรป เช่น ห้ามนำเข้าผลมะกรูดจากไทย เพราะมะกรูดเป็นพืชในตระกูลส้ม ส้มถือเป็นผลผลิตทางการเกษตรหลักของยุโรป นอกจากนี้ยังมีความกังวลเรื่องแมลงวันทอง ซึ่งการที่ชาวสวนของไทยใช้ยาฆ่าแมลงนั้น ยาบางชนิดทางสหภาพยุโรปอนุญาต แต่บางชนิดไม่ได้รับอนุญาต บริษัทที่พยายามส่งผักเกษตรอินทรีย์ (organic) ก็มีปัญหาเรื่องหนอนในผัก อาทิ มะเขือเปราะ มะเขือพวง

นายชยันต์ เอกะโรหิต ผู้ช่วยทูต (ฝ่ายศุลกากร) กล่าวว่าในส่วนของศุลกากรที่จะมีการแก้ไขกฎหมายเรื่องสินบนรางวัลเพื่อช่วยกู้ภาพลักษณ์ของกรมศุลกากรจากปัญหาทุจริตคอรัปชั่นนั้น เนื่องจากที่ผ่านมายังไม่เคยมีการกำหนดเพดานสูงสุดในการจ่ายเงินสินบนและรางวัลนำจับ โดยเสนอให้แก้กฎหมายกำหนดเพดานจ่ายเงินสินบนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อกรณี ส่วนเงินรางวัลจ่ายไม่เกิน 5 ล้านบาท กล่าวคือไม่ว่าจะถูกปรับเป็นเงิน 1,000 ล้านบาท ก็จะจ่ายเงินสินบนให้กับสายสืบได้ไม่เกิน 10 ล้านบาท ส่วนเงินค่าปรับที่กรมศุลกากรได้รับจากผู้ประกอบการส่วนที่เหลือต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินทั้งหมด เงินรางวัลที่จะจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ถูกกำหนดไว้ไม่เกิน 5 ล้านบาท เงินค่าปรับส่วนที่เหลือส่งเข้าหลวงทั้งหมด อนึ่ง หากไม่มีสินบนรางวัลอาจมีการเสนอเงินใต้โต๊ะ หรือหากมีสินบนรางวัลมากอาจทำให้เจ้าหน้าที่เข้มงวดมากเกินไปเหมือนหาเรื่องจนคล้ายกับแกล้งผู้ประกอบการ ดังนั้นการจ่ายเงินสินบนและรางวัลนำจับจึงยังมีความจำเป็นอยู่ หลักการของระบบการจ่ายเงินสินบนและรางวัลนำจับคือ จูงใจให้เจ้าหน้าที่ไปติดตามเงินภาษีอากรของรัฐที่สูญเสียไปแล้วกลับคืนมา อย่างไรก็ตามต้องการให้มีมาตรการเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันข้าราชการที่ทำงานถูกต้องโดยไม่มีการกลั่นแกล้ง

นอกจากนี้ คณะยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหัวหน้าส่วนราชการเรื่องต่าง ๆ อาทิ การจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับสหภาพยุโรป ซึ่งขณะนี้ฟิลิปปินส์กำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำ ส่วนเวียดนามก็ได้เริ่มหารือกับสหภาพยุโรปแล้ว ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของไทย มาตรา 190 ได้ระบุให้การจัดทำความตกลงระหว่างประเทศต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในขณะที่ธรรมนูญของอียูนั้นอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่รัฐบาล แต่จะแจ้งให้สภายุโรปทราบเป็นระยะ และยังได้หารือเรื่องการสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไทยได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographic Indication : GI) ซึ่งเป็นชื่อหรือสัญลักษณ์เฉพาะที่ใช้บนผลิตภัณฑ์หรือสิ่งที่อิงไปถึงตำแหน่งหรือจุดเริ่มต้นทางภูมิศาสตร์ (เช่นเมือง ภูมิภาค หรือประเทศ) การใช้ GI อาจจะใช้เป็นมาตราวัดคุณภาพของสิ่งบางสิ่ง หรือมีชื่อเสียงในทางใดทางหนึ่ง โดยมีผลมาจากจุดกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของสิ่งนั้น ซึ่งข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาของไทยได้จดทะเบียนดังกล่าวแล้วนานกว่า 1 ปี

การเข้าพบประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศของประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาของไทยครั้งนี้ ถือเป็นคณะผู้แทนระดับสูงจากไทยคณะแรกที่ได้มีโอกาสเข้าพบนายโอวาดะ เนื่องจากนายโอวาดะถือเป็นบุคคลระดับสูงคนหนึ่งในเวทีโลก และศาลยุติธรรมระหว่างประเทศนั้นนับว่าเป็นหนึ่งในหกองค์กรที่สำคัญขององค์การสหประชาชาติ ในโอกาสนี้ประธานวุฒิสภาได้กล่าวขอบคุณประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศที่ได้เลื่อนเวลาเดินทางไปราชการยังสาธารณรัฐอิตาลี เพื่อรอรับรองประธานวุฒิสภาและคณะ จากนั้นนายโอวาดะได้บรรยายถึงโครงสร้าง ที่มาและอำนาจหน้าที่ตลอดจนกระบวนการทำงานของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศให้แก่คณะ

อนึ่ง ก่อนที่จะเกิดองค์การสหประชาชาติ รัฐที่มีกรณีพิพาทระหว่างประเทศจะฟ้องร้องต่อศาลระหว่างประเทศแห่งหนึ่ง มีชื่อว่า ศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศ (Permanent Court of International Justice) ซึ่งองค์การสันนิบาตชาติ (League of Nations) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2463 มีภาคีสมาชิกทั้งหมด 59 รัฐ ได้ประชุมกันเป็นครั้งแรก ณ กรุงเฮก เมื่อปีพ.ศ. 2465 หลังจากนั้นเป็นเวลา 23 ปี ผู้พิพากษาของศาลก็ได้ลาออกและสันนิบาตชาติได้ยุบศาลนี้ในปีเดียวกันเมื่อมีการสถาปนาองค์การสหประชาชาติขึ้น ได้มีการจัดตั้งศาลระหว่างประเทศขึ้นใหม่ เรียกว่า ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice : ICJ) เมื่อเดือนมิถุนายน 2488 ตามกฎบัตรสหประชาชาติ กฎบัตรนี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 92 ว่าศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นองค์กรทางตุลาการอันสำคัญของสหประชาชาติ ดำเนินหน้าที่ ตามธรรมนูญผนวกท้าย ซึ่งยึดถือธรรมนูญของศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นมูลฐาน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ประชุมกันเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2489 มีชื่อเรียกอย่างไม่เป็นทางการว่าศาลโลก (World Court) ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นองค์กรหนึ่งในหกของสหประชาชาติ แต่เป็นองค์กรเดียวที่ไม่ได้ตั้งอยู่ที่นครนิวยอร์ก โดยตั้งอยู่ที่ Peace Palace กรุงเฮก ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ภาษาทางการที่ใช้ได้แก่ ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส

ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศอธิบายถึงองค์ประกอบและที่มาของผู้พิพากษาศาลโลกว่ามี 15 คนประกอบด้วยผู้พิพากษาที่เป็นนักกฎหมายที่มีคุณธรรมสูง ซึ่งอาจจะมาจากตุลาการระดับสูงสุดในแต่ละประเทศทั่วโลก หรืออาจเป็นนักกฎหมายระหว่างประเทศที่มีความสามารถจนเป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับในองค์การ เช่น เป็น ศาสตราจารย์อาวุโสด้านกฎหมายระหว่างประเทศ โดยไม่มีการกำหนดสัดส่วนหรือโควตาทางภูมิศาสตร์ และผู้พิพากษาจะต้องไม่ประกอบอาชีพอย่างอื่นขณะดำรงตำแหน่งองค์คณะของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ มาจากการเลือกตั้งดำรงตำแหน่งคราวละ 9 ปี ในการนั่งพิจารณาคดีโดยปกติทั่วไปจะต้องมีผู้พิพากษาจำนวนไม่น้อยกว่า 11 คน จึงจะประกอบเป็นศาลได้ แต่สำหรับองค์คณะในการตัดสินคดีนั้นจะต้องมีผู้พิพากษาจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน จึงจะครบองค์คณะ แต่ตามรัฐธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้เปิดโอกาสให้ศาลสามารถออกระเบียบในการพิจารณาเพิ่มเติมในกรณีที่จะให้การพิจารณาคดีดำเนินการไปได้โดยเร็วอาจจัดองค์คณะให้เล็กลงเหลือ 5 คนหรือ 3 คน ในคดีบางประเภท เช่น คดีแรงงาน คดีเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

คณะผู้พิพากษาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในจำนวน 15 คน มีผู้ทำหน้าที่ ประธาน

และรองประธานซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากสมาชิกทุก ๆ 3 ปี และศาลจะนั่งพิจารณาที่อื่นนอกจากสำนักงานศาลโลกที่กรุงเฮกได้เช่นกัน อนึ่ง คณะผู้พิพากษา ประกอบด้วย

1. Hisashi Owada (ญี่ปุ่น) ดำรงตำแหน่งประธานฯ
2. Peter Tomka (สโลวาเกีย) ดำรงตำแหน่งรองประธานฯ
3. Abdul G. Koroma (เซียราลีโอน)
4. Awn Shawkat Al-Khasawneh (จอร์แดน)
5. Bruno Simma (เยอรมนี)
6. Ronny Abraham (ฝรั่งเศส)
7. Kenneth Keith (นิวซีแลนด์)
8. Bernardo Sepúlveda-Amor (เม็กซิโก)
9. Mohamed Bennouna (โมร็อกโก)
10. Leonid Skotnikov (รัสเซีย)
11. Antônio A. Cançado Trindade (บราซิล)
12. Abdulqawi Ahmed Yusuf (โซมาเลีย)
13. Christopher Greenwood (สหราชอาณาจักร)
14. Xue Hanqin (จีน) : สตรี
15. Joan E. Donoghue (สหรัฐอเมริกา) : สตรี

นอกจากนี้ ยังมีสำนักงานบริหารศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (Registry) โดยมีหัวหน้าฝ่ายบริหารงานศาล หรือจ่าศาล (Registrar) โครงสร้างสำนักงานแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายกฎหมาย ฝ่ายภาษา ฝ่ายข้อมูล และกองต่าง ๆ อาทิ กองบุคลากร กองคลัง กองการพิมพ์ ห้องสมุด กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กองเอกสารและการเผยแพร่เอกสาร กองชวเลข กองบริหารงานทั่วไป และเลขานุการผู้พิพากษาศาล รวมมีเจ้าหน้าที่ 114 คน

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศรับผิดชอบในการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ (state-state dispute) เท่านั้น โดยส่วนใหญ่มักเป็นข้อพิพาทเรื่องเขตแดน โดยเคยพิจารณากรณีมาเลเซีย-สิงคโปร์ ไทย-กัมพูชา (กรณีปราสาทเขาพระวิหาร เมื่อปี พ.ศ. 2505) และอินโดนีเซีย-มาเลเซียด้วยอนึ่ง ในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของคณะผู้พิพากษานั้น ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้สนธิสัญญาระหว่างประเทศ จารีตประเพณีระหว่างประเทศ หลักทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศ คำพิพากษาของศาล ความเห็นของนักนิติศาสตร์ และหลักสังคมยุติธรรม และมนุษยธรรม โดยอาศัยข้อบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (Rule of Court) ซึ่งบรรจุ 109 มาตรา แต่ละกรณีนั้นใช้เวลาในการพิจารณาแตกต่างกัน และส่วนใหญ่ใช้เวลานานหลายเดือนหรือนับปี เนื่องจากมีผู้พิพากษาเพียง 15 คน และเจ้าหน้าที่ 114 คนนอกจากนี้ ยังมีอำนาจในการให้ความเห็นคำแนะนำในปัญหากฎหมายต่าง ๆ (Advisory Opinion) เมื่อได้รับคำขอจากสมัชชาใหญ่ หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือจากองค์กรอื่น ๆ เช่น ทบวง ชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ ในอดีตที่ผ่านมานั้น ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเคยพิจารณาพิพากษามาแล้วหลายคดี เช่น คดีช่องแคบ Cor Fou ระหว่างอังกฤษกับอัลบาเนีย คดีอังกฤษกับนอรเวย์เกี่ยวกับการจับปลาในน่านน้ำนอราว

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2553 ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้รายงานการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2552 - 31 กรกฎาคม 2553 (ระยะเวลา 12 เดือน)

คณะถ่ายภาพร่วมกับเอกอัครราชทูตและภริยา และหัวหน้าส่วนราชการประจำกรุงบรัสเซลส์

เอกอัครราชทูตฯ กล่าวย้ำว่าการเยือนของประธานวุฒิสภาครั้งนี้ ถือเป็นการเยือนระดับสูงสุดในระหว่างการดำรงตำแหน่งของเอกอัครราชทูตที่เบลเยียม ทั้งนี้ ได้เดินทางไปเข้าเยี่ยมคารวะนายแดนนี่ พีเทอร์ส ประธานวุฒิสภาเบลเยียม เพื่อแจ้งการเยือนของประธานวุฒิสภาและสมาชิก วุฒิสภาไทย พร้อมทั้งขอนัดหมายการเข้าเยี่ยมคารวะประธานวุฒิสภาเบลเยียม ซึ่งนายพีเทอร์สได้ตอบรับด้วยความยินดี ซึ่งเห็นว่านายพีเตอร์สมีอัธยาศัยไมตรีดียิ่ง และมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีกับวุฒิสภาไทย

ประธานวุฒิสภากล่าวขอบคุณเอกอัครราชทูตที่เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำในคืนนี้ และยินดีที่ได้มีโอกาสพบปะกับหัวหน้าหน่วยงานราชการของไทยที่ประจำอยู่ที่กรุงบรัสเซลส์ เพื่อรับฟังการทำงาน ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้งขอนำความปรารถนาดีมายังทุกท่าน จากที่ได้รับฟังการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ต้องขอชื่นชมที่ทุกท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ ประธานวุฒิสภาเคยเดินทางมาเยือนเบลเยียมในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ศาลฎีกา และได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและดียิ่ง

จากนั้น **เอกอัครราชทูตและภรรยาเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ** โดยมีหัวหน้าสำนักงานต่าง ๆ ในกรุงบรัสเซลส์และข้าราชการสถานเอกอัครราชทูตฯ รับประทานอาหารค่ำร่วมกันด้วย

วันจันทร์ที่ 13 ธันวาคม 2553

ประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภา พร้อมด้วยนางพิฐรา ชูศรีเลขานุการโท ของสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ได้เดินทางไปยังกรุงเฮกเมืองหลวงของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ เพื่อ**เข้าพบนายฮิชาชิ โอวาดะ (Hisashi Owada) ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ** (International Court of Justice : ICJ)

นายโอวาดะเกิดเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2475 ณ เมืองนิอิกาตะ ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันอายุ 78 ปี สำเร็จการศึกษา

นายโอวาดะ

ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยโตเกียว และนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ นอกจากนี้ ยังได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยเคอิวะ ประเทศญี่ปุ่น ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮินดูบานารัส ประเทศอินเดีย ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยวาเซดะ ประเทศญี่ปุ่น ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยโกรนินเกน ประเทศเนเธอร์แลนด์ เริ่มรับราชการในกระทรวงการต่างประเทศและปฏิบัติหน้าที่เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 จากนั้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสนธิสัญญา เอกอัครราชทูต หัวหน้าคณะผู้แทนถาวรประจำ OECD ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หัวหน้าคณะผู้แทนถาวรประจำสหประชาชาติ ที่ปรึกษาพิเศษกระทรวงการต่างประเทศ ประธานสถาบันการต่างประเทศแห่งญี่ปุ่น ที่ปรึกษาอาวุโสของประธานธนาคารโลก และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 และเข้ารับตำแหน่งประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2552

นอกจากนี้ ยังเคยเป็นอาจารย์พิเศษในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา และเคยดำรงตำแหน่งในศาลอนุญาโตตุลาการ (Permanent Court of Arbitration) สมาชิกกิตติมศักดิ์ในสมาคมกฎหมายระหว่างประเทศของอเมริกา ประธานสมาคมกฎหมายระหว่างประเทศแห่งเอเชีย สมาชิกกิตติคุณสมาคมกฎหมายระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น กรรมการบริหารของประเทศญี่ปุ่น (Japanese Branch) ในสมาคมกฎหมายระหว่างประเทศ (International Law Association)

คณะเข้าเยี่ยมคารวะประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

เลขาธิการศาลน้ำคณะชมงาช้างซึ่งเป็นของที่ระลึกจากไทย

กฎหมาย ตามลำดับ และเข้ารับตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงเฮก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552

เอกอัครราชทูตได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเนเธอร์แลนด์ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

เนเธอร์แลนด์เป็นประเทศยุโรปตะวันตกขนาดเล็ก มีพื้นที่ 41,528 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 16.7 ล้านคน ประกอบด้วยชาวดัทช์ ร้อยละ 83 ชาวเติร์ก โมร็อกโก อันทิเลียน ซูรินาเม อินโดนิเซีย และอื่น ๆ ร้อยละ 17 เป็นประเทศหนึ่งที่มีประชากรหนาแน่น ประชากรเกือบครึ่งหนึ่งหรือประมาณ 7 ล้านคนอาศัยอยู่ในสี่เมืองทางภาคตะวันตกของประเทศ มีนครอัมสเตอร์ดัมเป็นเมืองหลวง ส่วนกรุงเฮกเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ และมีภาษาดัตต์ และฟริเซียน เป็นภาษาราชการ ประชากรนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก นิกายโปรเตสแตนท์ อิสลาม และอื่น ๆ ตามลำดับ มีระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีสมเด็จพระราชินีนาถเบียทริกซ์ (Her Majesty Queen Beatrix) เป็นประมุขขึ้นครองราชย์สมบัติเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2523 และมีนายยัน ปีเตอร์ บัลเคนเอนเดอ (Jan Peter Balkenende) เป็นนายกรัฐมนตรี (ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรกเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2545 และสมัยที่สองเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2546 สมัยที่สามเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2549 และสมัยที่สี่เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2550) รัฐสภาเนเธอร์แลนด์

เอกอัครราชทูตบรรยายสรุปที่ทำเนียบเอกอัครราชทูต ณ กรุงเฮก

ประกอบด้วย 2 สภา คือ วุฒิสภา (First Chamber) มีสมาชิกจำนวน 75 คน มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยสภาจังหวัด 12 แห่ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และสภาผู้แทนราษฎร (Second Chamber) มีสมาชิกจำนวน 150 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการเสนอร่างกฎหมาย ขณะที่วุฒิสภามีหน้าที่ให้ความเห็นชอบหรือยับยั้งร่างกฎหมายซึ่งเสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร

ไทยและเนเธอร์แลนด์สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันตั้งแต่ปี 2147 เมื่อปี 2547 จึงครบรอบการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-เนเธอร์แลนด์ 400 ปี และต่อมา ปี 2551 ถือเป็นวาระครบรอบ 400 ปี แห่งการส่งคณะทูตไทยไปเนเธอร์แลนด์ ซึ่งนับเป็นคณะทูตไทยคณะแรกที่เดินทางไปยุโรป เมื่อปี พ.ศ. 2151 เพื่อรำลึกถึงวาระที่สำคัญในประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ ดังกล่าวความสัมพันธ์ทั่วไปเป็นไปอย่างราบรื่นมาโดยตลอด ทั้งในระดับพระราชวงศ์ รัฐบาล และประชาชน ในปี 2551 สถานเอกอัครราชทูตเนเธอร์แลนด์ประจำประเทศไทยได้ขอเปิดสถานกงสุลเนเธอร์แลนด์ประจำจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการเปิดสถานกงสุลดังกล่าว รวมถึงได้แจ้งความประสงค์ขอเปิดสถานกงสุลเนเธอร์แลนด์ประจำจังหวัดภูเก็ตด้วยอีกแห่งหนึ่ง

เนเธอร์แลนด์มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับไทยมาช้านาน โดยมีมุมมองที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันในประเด็นต่าง ๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ปัจจุบันไทยและเนเธอร์แลนด์อยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการร่วม (Joint Plan of Action) เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางความร่วมมือ ในสาขาที่ทั้งสองฝ่ายมีศักยภาพและเป็นประโยชน์ร่วมกัน นอกจากนี้ ฝ่ายไทยยังเสนอให้มีความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมต่อเรือ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมเล็งเห็นถึงความเชี่ยวชาญของเนเธอร์แลนด์ที่จะสามารถช่วยยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมต่อเรือของไทยได้

เนเธอร์แลนด์สนใจและติดตามพัฒนาการในพม่า โดยมีท่าทีสอดคล้องกับสหภาพยุโรป และในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน 2551 เนเธอร์แลนด์ได้คัดเลือกผู้หนีภัยชาวพม่าที่พักพิงอยู่ในประเทศไทยไปตั้งถิ่นฐานในเนเธอร์แลนด์เป็นจำนวน 90 คน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นจำนวนน้อย แต่ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของประเทศไทยได้ นอกจากนี้ ยังได้แสดงความห่วงใยและสอบถามถึงปัญหาข้อพิพาทบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา

รัฐบาลเนเธอร์แลนด์เน้นการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง EU และ ASEAN ส่วนความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยและเนเธอร์แลนด์นั้น เนเธอร์แลนด์เป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 และเป็นคู่ค้าอันดับ 3 ของไทยในสหภาพยุโรป (รองจากเยอรมนีและสหราชอาณาจักรไทย) เป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยไปเนเธอร์แลนด์ คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบแผงวงจรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ไก่แปรรูป เลนส์ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เคมีภัณฑ์ และข้าว สินค้านำเข้าที่สำคัญ คือแผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ปัญหาและอุปสรรคการค้าไทย-เนเธอร์แลนด์ คือ ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่เป็นไปตามกฎระเบียบและมาตรการของสหภาพยุโรป

ต่อที่ประชุมสหประชาชาติ (UN) โดยระบุว่าได้พิจารณาคดี 16 คดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 30 ประเทศที่ต่างเป็นสมาชิกสหประชาชาติ อาทิ

- คดีพิพาทกับอาร์เจนตินากรณีโรงงานเยื่อกระดาษ เป็นปัญหาที่ฝ่ายอาร์เจนตินากล่าวหาว่าปล่อยมลพิษลงสู่แม่น้ำสายสำคัญที่สองประเทศใช้ประโยชน์ร่วมกัน (Pulp Mills on the River Uruguay) ระหว่างอาร์เจนตินาและอุรุกวัย

- การประกาศอิสรภาพของโคโซโว (Unilateral Declaration of Independence in Respect of Kosovo)

- ความคุ้มกันทางเขตอำนาจของรัฐ (Jurisdictional Immunities of the State) ระหว่างเยอรมนีและอิตาลี

- กระทู้ถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการทูต (Certain questions concerning diplomatic relations) ระหว่างฮอนดูรัสและบราซิล

- กรณีนายAhmadou Sadio Diallo ระหว่างสาธารณรัฐกินีและสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

- การใช้อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (Application of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination) ระหว่างจอร์เจียและรัสเซีย

- ข้อพิพาททางดินแดนและทางทะเล (Territorial and Maritime Dispute) ระหว่างนิคารากัวและโคลัมเบีย

- เขตอำนาจและการบังคับใช้คำพิพากษาในเรื่องทางแพ่งและพาณิชย์ (Jurisdiction and Enforcement of Judgments in Civil and Commercial Matters) ระหว่างเบลเยียมและสวิตเซอร์แลนด์

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่
ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

- คำพิพากษาที่ 2867 ของคณะตุลาการฝ่ายปกครองขององค์การแรงงานระหว่างประเทศต่อคำร้องคัดค้านกองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (Judgment No. 2867 of the Administrative Tribunal of the International Labour Organization upon a complaint filed against the International Fund for Agricultural Development)

- การล่าวาฬในมหาสมุทรแอนตาร์กติก (Whaling in the Antarctic) ระหว่างออสเตรเลียและญี่ปุ่น

- ข้อพิพาทด้านดินแดน (Frontier Dispute) ระหว่างบูร์กินาฟาโซและไนเจอร์

เมื่อได้เวลาอันสมควรประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศและกล่าวอำลา

จากนั้น เลขาธิการศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้นำคณะเยี่ยมชมห้องประชุมต่างๆ ภายในศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ อาทิ ห้องแดง (Red Room) ซึ่งเป็นห้องที่คณะตุลาการจะประชุมปรึกษาหารือกันก่อน

ที่จะไปยังห้องประชุมใหญ่ (Great Hall of Justice) และห้องญี่ปุ่น (Japanese Room) ซึ่งเป็นห้องประชุมสมาชิกประเทศต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์ประจำชาติของแต่ละประเทศปักลงบนพนักพิงของเก้าอี้แต่ละที่นั่ง ห้องดังกล่าวเรียกว่าห้องญี่ปุ่นเนื่องจากประเทศญี่ปุ่นได้มอบผ้าทอมือลายดอกไม้ญี่ปุ่นติดเป็นผนังรอบห้อง นอกจากนี้ คณะยังได้เดินชมของที่ระลึกจากประเทศต่าง ๆ ที่มอบให้แก่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศซึ่งได้จัดวางไว้รอบในตัวอาคาร อาทิ แจกันจากสาธารณรัฐประชาชนจีน งาช้างจากประเทศไทย เป็นต้น

คณะถ่ายภาพร่วมกับเลขาธิการศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

ต่อจากนั้น **คณะได้เดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตประจำราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์เพื่อพบปะกับนายวีรชัย พลาศรัย เอกอัครราชทูต ณ กรุงเฮก** โดยมีนางอลิชเบธ พลาศรัย ภริยาเอกอัครราชทูต นายอรุณ จิวาศักดิ์อภิมาศ อัครราชทูตที่ปรึกษา และนางพิฐรา ชูศรี เลขานุการโท เข้าร่วมให้การรับรองด้วย

นายวีรชัย พลาศรัย ปัจจุบันอายุ 51 ปี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส 10 (นองแตร) ปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส 10 (นองแตร) และปริญญาเอก มหาวิทยาลัยปารีส 1 (ปองเตออง ซอร์บอนน์) สาธารณรัฐฝรั่งเศส เข้ารับราชการกระทรวงการต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เคยปฏิบัติหน้าที่ในสถานเอกอัครราชทูตประจำสหราชอาณาจักร และคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก ณ นครเจนีวา และเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา รองอธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เอกอัครราชทูตประจำกระทรวง อธิบดีกรมสนธิสัญญาและ

เก้าอี้ที่ปักลายสัญลักษณ์ประจำชาติของแต่ละประเทศ

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูต

ร็อตเตอร์ดัมเมืองท่าของเนเธอร์แลนด์

เช่น ปัญหาเรื่องสารตกค้างที่มีปริมาณมากกว่าที่กำหนดในผักและผลไม้จากไทย หรือเมื่อมีปริมาณการสั่งสินค้ามาก ผู้ประกอบการไทยมักไปซื้อสินค้าจากตลาดไทมาปนกับสินค้าตนเพื่อให้ได้ปริมาณมากขึ้นโดยไม่คำนึงเรื่องการตกค้างของสารเคมีดังนั้นการเจรจาต่อรองจึงต้องดำเนินไปในกรอบของสหภาพยุโรป นอกจากนั้น สินค้าไทยเผชิญกับการแข่งขันกับสินค้าจากเอเชียที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จีน และเวียดนาม ไทยมีจุดอ่อนในการขยายตลาดการค้าในเนเธอร์แลนด์ คือ เอกชนไทยค่อนข้างขาดความกระตือรือร้นที่จะเปิดตลาดสินค้าใหม่ ๆ ในเนเธอร์แลนด์ ซึ่งการส่งเสริมการค้าในปัจจุบันดำเนินการโดยภาครัฐบาล โดยเป็นการรักษาและขยายตลาดในสินค้าที่ส่งออกอยู่ในปัจจุบัน

หลังจากการรับฟังการบรรยายสรุปข้างต้น ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูต จากนั้น เอกอัครราชทูตได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ ก่อนที่จะไปเยือนเมืองร็อตเตอร์ดัม (Rotterdum) ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ระหว่างเดินทางกลับไปยังกรุงบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม

ร็อตเตอร์ดัมเป็นเมืองท่าหลักและเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศเนเธอร์แลนด์ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมาส นับเป็นเมืองท่าใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก และเมืองที่มีลักษณะต่างจากเมืองอื่น ๆ ในเนเธอร์แลนด์กล่าวคือ เป็นเมืองที่มีสถาปัตยกรรมยุคใหม่ ในปี พ.ศ. 2550 ได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นเมืองแห่งสถาปัตยกรรม อนึ่ง เนเธอร์แลนด์มีกรุงอัมสเตอร์ดัมเป็นเมืองหลวงขณะที่กรุงเฮกเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการสถานทูตต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งพระราชวังซึ่งเป็นที่ประทับของสมเด็จพระราชินีนาถแห่งเนเธอร์แลนด์ กรุงเฮกถือได้ว่าเป็นเมืองหลวงแห่งกฎหมายและยุติธรรมระหว่างประเทศของโลก โดยเป็นศูนย์กลางของการศึกษาด้านกฎหมายระหว่างประเทศและเป็นสถานที่ที่ตั้งขององค์การด้านกฎหมายและยุติธรรมระหว่างประเทศ

วันอังคารที่ 14 ธันวาคม 2553

ประธานวุฒิสภาและคณะ พร้อมกับเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ ได้เดินทางไปยังวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียม **เพื่อเข้าเยี่ยมคารวะนายแดนนี่ พีเทอร์ส (Danny Pieters) ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียม**

นายแดนนี่ พีเทอร์ส

นายแดนนี่ พีเทอร์ส อายุ 54 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขานิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Catholic University of Leuven ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรค the People's Union ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2546 และเป็นเลขาธิการสถาบันความมั่นคงทางสังคมแห่งยุโรป ทั้งนี้เข้าดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2553 สามารถสื่อสารภาษาดัทช์ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาเลียน และแดนิช นอกจากนี้ ยังมีความรู้ภาษาเสปน โปรตุเกส คาทาลาน และสวีดิชอีกด้วย นายพีเทอร์สเขียนหนังสือและบทความเป็นจำนวนมาก และอยู่ในคณะกรรมาธิการบรรณาธิการของหนังสือหลายฉบับ และเป็นอาจารย์บรรยายที่ Social Security KULeuven อีกทั้งเป็นเลขาธิการสมาคมผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงทางสังคมแห่งยุโรป และมีเป้าหมายที่จะปฏิรูประบบประกันสังคมของเบลเยียม

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมได้ให้เกียรติประธานวุฒิสภาและคณะด้วยการรอต้อนรับที่บันไดอาคารพร้อมนำชมห้องประชุมวุฒิสภาและห้องสำคัญต่างๆด้วยตนเองก่อนที่จะเข้าหารือราชการร่วมกัน

การสนทนาระหว่างประธานวุฒิสภาของทั้งสองประเทศมุ่งเน้นในการแสวงหาความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างวุฒิสภาของทั้งสองประเทศและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ดังต่อไปนี้

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมลงมาต้อนรับประธานวุฒิสภาและคณะด้วยตนเอง

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมนำคณะชมห้องประชุมวุฒิสภา

คณะถ่ายภาพร่วมกันบนบัลลังก์ประธานวุฒิสภาในห้องประชุมวุฒิสภา

ห้องประชุมวุฒิสภาเบลเยียม

ที่นั่งของสมาชิกวุฒิสภามีไมโครโฟน ช่องเสียบบัตร ปุ่มลงคะแนน และโทรศัพท์

คณะหารือข้อราชการร่วมกันกับประธานวุฒิสภาเบลเยียม

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมเรียนว่ารัฐสภาเบลเยียม (Federal Parliament) มีระบบรัฐสภาแบบสภาคู่ ประกอบด้วย 1) วุฒิสภา (Senate) มีจำนวนสมาชิก 71 คน มาจากการเลือกตั้ง สมาชิกสตรี 17 คนหรือร้อยละ 42.50 มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี โดยจัดการเลือกตั้งครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2550 และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) มีจำนวนสมาชิก 150 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง เป็นสมาชิกสตรีถึง 59 คน หรือร้อยละ 39.33 โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี โดยได้มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2550 ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันคือนายอังเดร ฟลาฮอท์ (Andre Flahaut) ซึ่งได้รับเลือกตั้งตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2553

ประธานวุฒิสภาของทั้งสองประเทศยินดีสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาไทยและเบลเยียมที่จัดอยู่ในระดับดี และสนับสนุนให้ทั้งสองประเทศจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างกัน และมีการแลกเปลี่ยนการเยือนและศึกษาดูงานระหว่างกันเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2545 นายอาร์มอง เดอ เดคเกอร์ (Armand De Decker) ประธานวุฒิสภาเบลเยียมเยือนประเทศไทย นอกจากนี้ นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศและคณะเคยเดินทางไปเยือน และศึกษาดูงาน ณ ราชอาณาจักรเบลเยียม เมื่อปี พ.ศ. 2551 ด้วย ส่วนความสัมพันธ์ในระดับพหุภาคี อยู่ในรูปการเป็นภาคีสมาชิกสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union: IPU)

ทั้งสองฝ่ายยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและภาษีการรับมรดก (inheritance tax) ตลอดจนสถานการณ์ทางการเมืองของทั้งสองประเทศ ซึ่งประธานวุฒิสภาของไทยได้กล่าวสร้างความเชื่อมั่นแก่ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียมว่าประเทศไทยได้กลับสู่สถานการณ์ปกติแล้วและกำลังดำเนินกระบวนการทาง

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมมอบของที่ระลึกแก่ประธานวุฒิสภา

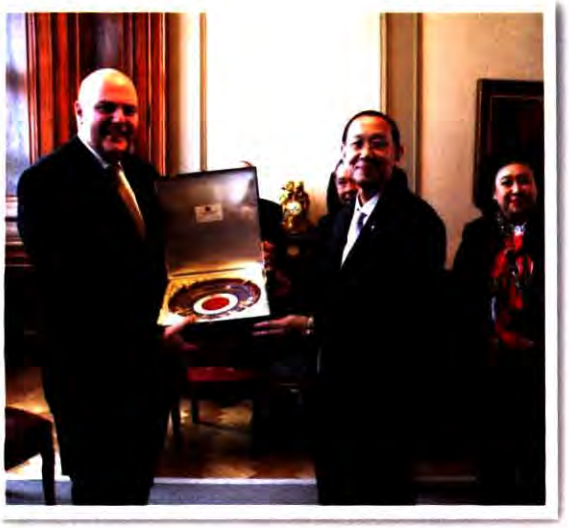

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่ประธานวุฒิสภาเบลเยียม

ประชาธิปไตยให้ประเทศไทยเดินต่อไปข้างหน้าอย่างสันติสุขและสมานฉันท์ โดยจะเปิดประชุมรัฐสภาในเดือนมกราคม 2554 และจะมีการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วย ในโอกาสนี้ประธานวุฒิสภาไทยขอบคุณประชาชนเบลเยียมที่เข้าใจสถานการณ์ของไทยเป็นอย่างดี และยังเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศไทย อีกทั้งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้นอีกในอนาคต นายพีเทอร์สฯ ได้ชี้แจงให้ทราบถึงสภาพทางการเมืองของเบลเยียมที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มคนสองฝ่ายที่ใช้ภาษาต่างกัน ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศสและเฟลมมิช (ดัทช์) ที่มีความคิดเห็นต่างกันยังผลให้ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้หลังจากการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อเดือนมิถุนายน 2553 หรือเป็นระยะเวลานานถึง 6 เดือนแล้ว รัฐบาลที่บริหารประเทศยังคงเป็นรัฐบาลรักษาการ แต่มีรัฐบาลระดับภูมิภาคของตน และประชาชนไม่ได้ประสบปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน ตลอดจนเศรษฐกิจของประเทศยังมีสถานการณ์ที่ดี การไม่มีรัฐบาลของประเทศจึงไม่เป็นปัญหาใหญ่นัก อนึ่ง เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2553 สมเด็จพระราชาธิบดีอัลแบร์ที่ 2 ทรงแต่งตั้งนายแดนนี่ พีเทอร์ส และนายอังเดร ฟลาฮอท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำเนินการเจรจากับพรรคการเมืองต่างๆในการจัดตั้งรัฐบาลผสมของเบลเยียม แต่ยังไม่สามารถหาข้อยุติเรื่องการจัดตั้งรัฐบาลได้ ซึ่งฝ่ายไทยได้สอบถามว่ารักษาการนายกรัฐมนตรีสามารถ ยุบสภาและจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ได้หรือไม่ ประธานวุฒิสภาเบลเยียมตอบว่าการเจรจาประนีประนอมให้มีการจัดตั้งรัฐบาลกลางนั้นน่าจะมีผลดีกว่าการยุบสภาและเลือกตั้งใหม่ อีกทั้งประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายที่จะต้องมาลงคะแนนเสียงใหม่อีกครั้ง

ประธานวุฒิสภาของทั้งสองประเทศได้แลกเปลี่ยนของที่ระลึกระหว่างกัน ก่อนที่จะเข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารกลางวันในโอกาสที่ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียมเป็นเจ้าภาพเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะสมาชิกวุฒิสภาของไทย ณ ห้องรับรองของวุฒิสภา โดยได้เชิญนายอาร์มองด์ เดอเด็คเกอร์ อดีตประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นผู้ที่ริเริ่มแนวคิดการแลกเปลี่ยนการเยือนและการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภาสนทนาร่วมกับประธานวุฒิสภา
และอดีตประธานวุฒิสภาเบลเยียม

ประธานวุฒิสภาเบลเยียมกล่าวต้อนรับประธานวุฒิสภา
และคณะวุฒิสภาไทยอย่างเป็นทางการ

ประธานวุฒิสภากล่าวตอบขอบคุณ
ประธานวุฒิสภาเบลเยียม

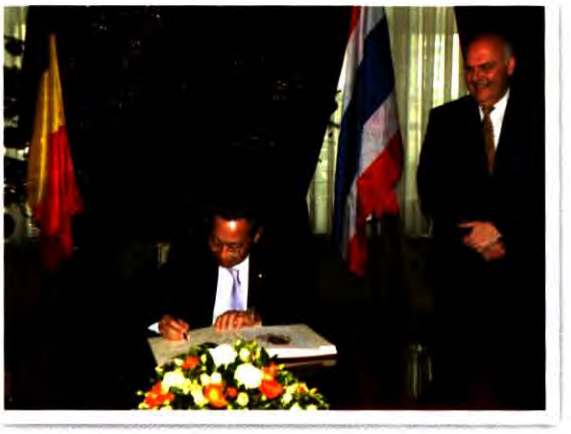

ประธานวุฒิสภาลงนามในสมุดเยี่ยมของวุฒิสภาเบลเยียม

ของไทยและเบลเยียมขึ้น รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเบลเยียม และผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เข้าร่วมงานเลี้ยงดังกล่าวด้วย

ในช่วงบ่ายของวันเดียวกันคณะได้เดินทางไป**เยี่ยมชมสภายุโรป** (European Parliament : EP) ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงบรัสเซลส์ โดยมีหัวหน้าฝ่ายรับผิดชอบดูแลภูมิภาคอาเซียนนำชมอาคารสภายุโรปและบรรยายเกี่ยวกับที่มาและบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภายุโรป และการออกแบบและการใช้สอยพื้นที่ของอาคารสภายุโรป

สหภาพยุโรป (European Union : EU) เป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศยุโรป เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการลงนามสนธิสัญญาโรม เพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Community หรือ EEC) ในปี ค.ศ. 957 ประเทศที่ลงนามในสนธิสัญญาดังกล่าว

สมุดเยี่ยมของวุฒิสภาเบลเยียม

คณะถ่ายภาพร่วมกันกับประธานวุฒิสภาเบลเยียม

ประกอบด้วย ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก จากนั้นประเทศต่าง ๆ ได้เข้าร่วมในอียูจนปัจจุบันมีจำนวน 27 ประเทศ มีประชากรรวมประมาณ 500 ล้านคน ประกอบด้วย ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก เดนมาร์ก ไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักรกรีซ สเปน โปรตุเกส ออสเตรีย ฟินแลนด์ สวีเดน ฮังการี โปแลนด์ เอสโตเนีย เช็ค สโลวีเนีย ไซปรัส สโลวัค ลัตเวีย ลิธัวเนีย มอลตา บัลแกเรีย โรมาเนีย การขยายสมาชิกภาพในอนาคตนั้นมีประเทศที่เป็น candidate countries ปัจจุบัน 3 ประเทศ ได้แก่ โครเอเชีย ตุรกี และ Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM) ส่วนประเทศที่เป็น Potential candidates ได้แก่ ประเทศในภูมิภาคบอลข่าน อาทิ บอสเนีย-เฮอร์เซโกวินา มอนเตเนโกร อัลแบเนีย เซอร์เบีย และโคโซโว

อียูมีโครงสร้างแบบผสมระหว่างความร่วมมือแบบเหนือรัฐ (supranationalism) และความร่วมมือระหว่างรัฐ(intergovernmentalism) บนพื้นฐานของการเคารพประชาธิปไตยและสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยการรวมอำนาจอธิปไตยในนโยบายด้านเศรษฐกิจสังคมไว้ที่ "ประชาคม" (European Community) และมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดด้านการต่างประเทศและความมั่นคง และด้านมหาดไทยระหว่างประเทศสมาชิก และเริ่มใช้เงินสกุลร่วมกัน โดยมีประเทศที่ใช้สกุลเงินยูโรแล้ว 15 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรีย เบลเยียม เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ อิตาลี ไอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส สเปน ไซปรัส มอลตา และสโลวีเนีย ส่วนประเทศสมาชิกอื่น ๆ ยังใช้สกุลเงินประจำชาติของตน อัตราแลกเปลี่ยนเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2553 ของธนาคารแห่งประเทศไทย 1 ยูโร เท่ากับ 40.39 บาท

สถาบันหลักของสหภาพยุโรป ได้แก่

1) คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) เป็นสถาบันฝ่ายบริหารของสหภาพยุโรป ผู้บริหารประกอบด้วยองค์คณะกรรมาธิการ (College of Commissioners เทียบเท่าคณะรัฐมนตรี) รวม 27 คน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และได้รับการแต่งตั้งโดยคณะมนตรีและสภายุโรป มีหน่วยงาน

สังกัดคณะกรรมาธิการยุโรปจำนวน 24 หน่วยงาน (Directorate-General หรือ Office เทียบเท่า "กระทรวง") และมีข้าราชการประจำ (เจ้าหน้าที่ ผู้เชี่ยวชาญ ล่าม นักแปล ผู้ช่วย ฯลฯ) รวมประมาณ 25,000 คน ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงบรัสเซลส์

หน้าที่หลัก ได้แก่

- เสนอร่างกฎหมายและดำเนินการในการออกเป็นกฎหมายในระดับประชาคม (community law) ต่อไป กฎหมายที่เสนอจะผ่านการพิจารณาจากสภายุโรปและคณะมนตรี และสามารถนำไปบังคับใช้ภายในประเทศสมาชิกอียูได้โดยตรงกรณีเป็น Regulations และสามารถนำไปปรับเป็นร่างกฎหมายภายในแต่ละประเทศสมาชิกกรณีเป็น Directives
- ตรวจสอบติดตามว่าสนธิสัญญา/กฎหมายต่าง ๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมในประเทศสมาชิก โดยหากมีการละเมิดจะเป็นผู้ดำเนินมาตรการได้ทั้งกับรัฐบาลของประเทศสมาชิกและบริษัทเอกชน เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายของประชาคม
- ดำเนินนโยบายร่วมต่าง ๆ ของสหภาพยุโรป เป็นตัวแทนของสหภาพยุโรปในประเทศต่าง ๆ ร่วมกับคณะมนตรี (EU Delegation ประจำประเทศต่าง ๆ) ควบคุมงบประมาณอียู มีอำนาจการตัดสินใจที่สำคัญในด้านเกษตร การค้า และนโยบายด้านการแข่งขัน การเจรจาการค้าและความร่วมมือกับประเทศที่สาม อาทิ การเจรจา FTA กับประเทศหรือภูมิภาคต่าง ๆ

2) สภายุโรป (European Parliament) เป็นเสียงแห่งประชาธิปไตยของประชาชนยุโรป สมาชิกสภายุโรป (Member of Parliament : MEP) จำนวน 736 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากพลเมืองในแต่ละประเทศสมาชิก โดยจำนวน MEP ในแต่ละประเทศสมาชิกคำนึงถึงจำนวนประชากร (ประเทศที่มี MEP มากที่สุดคือ เยอรมนี 99 คน) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยสมาชิกสภายุโรปเหล่านี้มิได้แบ่งตามประเทศ แต่สังกัดอยู่กับพรรคการเมืองในระดับยุโรปที่มีแนวคิดทางการเมืองสอดคล้องกับพรรคการเมืองในระดับประเทศที่ตนสังกัดมากที่สุด กลุ่มการเมืองแต่ละกลุ่มจะต้องมีสมาชิกเป็น MEP จาก 7 ประเทศขึ้นไป และการตั้งกลุ่มการเมืองจะต้องมีสมาชิกอย่างน้อยที่สุด 25 คน นอกจากนี้ยังมีสมาชิกสภายุโรปบางส่วนที่ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใด ทั้งนี้ ประธานสภายุโรปมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปีครึ่ง ประธานสภายุโรปในช่วงครึ่งแรกตั้งแต่ 14 กรกฎาคม 2552 คือ นาย Jerzy Busek (โปแลนด์) กลุ่ม EPP และมีรองประธาน 14 คน สภายุโรปมีคณะกรรมาธิการสภาดูแลเฉพาะเรื่องต่าง ๆ 20 คณะ เช่น กิจการระหว่างประเทศ งบประมาณ สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ

หน้าที่หลัก ได้แก่

- ตรวจสอบและบัญญัติกฎหมายของสหภาพยุโรป โดยส่วนใหญ่จะใช้อำนาจร่วมกับคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป
- อนุมัติงบประมาณของสหภาพยุโรป
- ตรวจสอบการทำงานของสถาบันต่าง ๆ ในสหภาพยุโรปตามหลักประชาธิปไตย รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการไต่สวน
- ให้ความเห็นชอบข้อตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น การรับสมาชิกใหม่ และความตกลงด้านการค้าหรือการมีความสัมพันธ์ในเชิงการรวมกลุ่มระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศที่สาม

3) คณะมนตรี (Council of the European Union) ประกอบด้วยผู้แทนของประเทศ

สมาชิกในระดับรัฐมนตรี เป็นสถาบันที่มีหน้าที่พิจารณาและผ่านกฎหมายสหภาพยุโรป และอนุมัติงบประมาณ (ร่วมกับสภายุโรป) และเป็นเวทีประสานงานนโยบายด้านเศรษฐกิจ กำหนดแนวนโยบายด้านการเมืองและความมั่นคงระหว่างประเทศ ตลอดจนกำกับดูแลการทำงานของคณะกรรมาธิการยุโรป และประสานงานเรื่องอื่น ๆ ระหว่างประเทศสมาชิก อนึ่ง สถาบันนี้ต่างจากที่ประชุมระดับประมุข/ผู้นำรัฐบาลประเทศสมาชิก ซึ่งเรียกว่าที่ประชุมสุดยอด หรือคณะมนตรียุโรป (European Council) ซึ่งประชุมปีละ 4 ครั้ง (ทุกไตรมาส) เพื่อกำหนดแนวนโยบายแต่มิได้มีหน้าที่ออกกฎหมายสหภาพยุโรป) ประธาน Council จะหมุนเวียนทุก 6 เดือน โดยประเทศที่เป็นประธานจะทำหน้าที่ประธานการประชุม

อนึ่ง สภายุโรปที่ทำการ 3 แห่ง ได้แก่ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม เมืองสตราสบวร์ก ประเทศฝรั่งเศส และประเทศลักเซมเบิร์ก ขณะที่ประธานวุฒิสภาและคณะไปเยือนสภายุโรปนั้น สมาชิกสภายุโรปไปประชุมที่เมืองสตราสบวร์ก การที่แบ่งสภาออกเป็นหลายที่ก่อให้เกิดข้อวิจารณ์ถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกสภา เจ้าหน้าที่สภา นักข่าว รวมกว่าหลายพันคน อีกทั้งความโกลาหลของการย้ายอุปกรณ์และเอกสารในการประชุมแต่ละครั้ง รวมทั้งกังวลถึงการสิ้นเปลืองเงินภาษีของชาวยุโรป ซึ่งค่าใช้จ่ายในการมีสภาแห่งเดียวเทียบเท่ากับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่คณะกรรมาธิการยุโรปให้กับตะวันออกกลางและเอเชียเมื่อปี 2549 ชาวยุโรปกว่าล้านคนลงลายมือชื่อเรียกร้องให้ตั้งรัฐสภาไว้ยังที่ใดที่หนึ่ง แต่ยังไม่มีรัฐบาลใดของยุโรปออกมาให้ความเห็นในเรื่องนี้อย่างเป็นทางการ เพราะกลุ่มการเมืองในรัฐสภา และหลาย ๆ รัฐบาลไม่อยากสูญเสียอำนาจ ถ้าให้รัฐสภา

สภายุโรปที่กรุงบรัสเซลส์

ตั้งไว้ในประเทศหนึ่งประเทศใด เพราะจำนวนเงินที่เคยไหลเข้าไปในกิจการโรงแรมและร้านค้าจะสูญหายไปด้วย

สภายุโรปที่กรุงบรัสเซลส์มีอาคารหลายหลังในบริเวณเดียวกัน แต่ยังได้สร้างอาคารต่อขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อรองรับจำนวนสมาชิกสภา เจ้าหน้าที่ และหน้าที่ความรับผิดชอบของสภายุโรป คณะได้เยี่ยมชมอาคารหลังใหม่ซึ่งมีส่วนต่อเชื่อมกับอาคารเดิม ซึ่งทราบว่ามีการรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด ภายในอาคารประกอบด้วยห้องประชุมสภายุโรป ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ ห้องจัดงานเลี้ยง ห้องทำงานของสมาชิกสภา และเลขานุการ ห้องทำงานของเจ้าหน้าที่สภายุโรปซึ่งมีจำนวน 6,000 คน มีการออกแบบและการใช้สอยพื้นที่ของอาคารสภายุโรปอย่างคุ้มค่าและสวยงาม โดยสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย อาทิ ธนาคาร ไปรษณีย์ ร้านขายอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ และมีการรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด งบประมาณประจำปีของสภายุโรปประมาณ 1,400 ล้านยูโร โดยเกือบครึ่งหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านภาษาเนื่องจากในการประชุม

ภายในห้องประชุมใหญ่ของสภายุโรป

คณะฟังการบรรยายสรุปภายในห้องประชุมหนึ่งของสภายุโรป

คณะถ่ายภาพร่วมกันภายในห้องประชุม

ที่นั่งของสมาชิกสภายุโรป

ต้องมีล่ามแปลและจัดทำเอกสารทุกภาษาในที่สหภาพยุโรป สมาชิกสภาแต่ละคนได้รับเงินเดือนไม่เท่ากัน โดยจะได้รับเงินตอบแทนในวันที่เข้าร่วมประชุมวันละ 250 ยูโร และได้รับเงินประมาณ 19,000 ยูโร ในการจ้างเจ้าหน้าที่ช่วยงาน โดยสามารถบริหารจัดการจ้างจำนวนกี่คนก็ได้ภายในงบประมาณดังกล่าว

ภายในห้องประชุมมีการกำหนดที่นั่งตามพรรคการเมือง และถ่ายทอดภาพและเสียงของการประชุมผ่านทางอินเตอร์เน็ตแทนการถ่ายทอดโทรทัศน์ นอกจากนี้ ยังมีการบริการเครื่องดื่ม เช่น ชา และกาแฟภายในห้องประชุมระหว่างการประชุมอีกด้วย สภายุโรปไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจของตนเอง แต่ได้จ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยผ่านบริษัทภายนอกเขตสภายุโรปมีตำรวจของเบลเยียมดูแลรักษาความเรียบร้อย อนึ่ง มีผู้มาเยี่ยมชมสภายุโรปประมาณ 700,000 คนต่อปี อย่างไรก็ตามจะต้องมีหนังสือแสดงความประสงค์ขอเข้าเยี่ยมชมก่อน นอกจากนี้

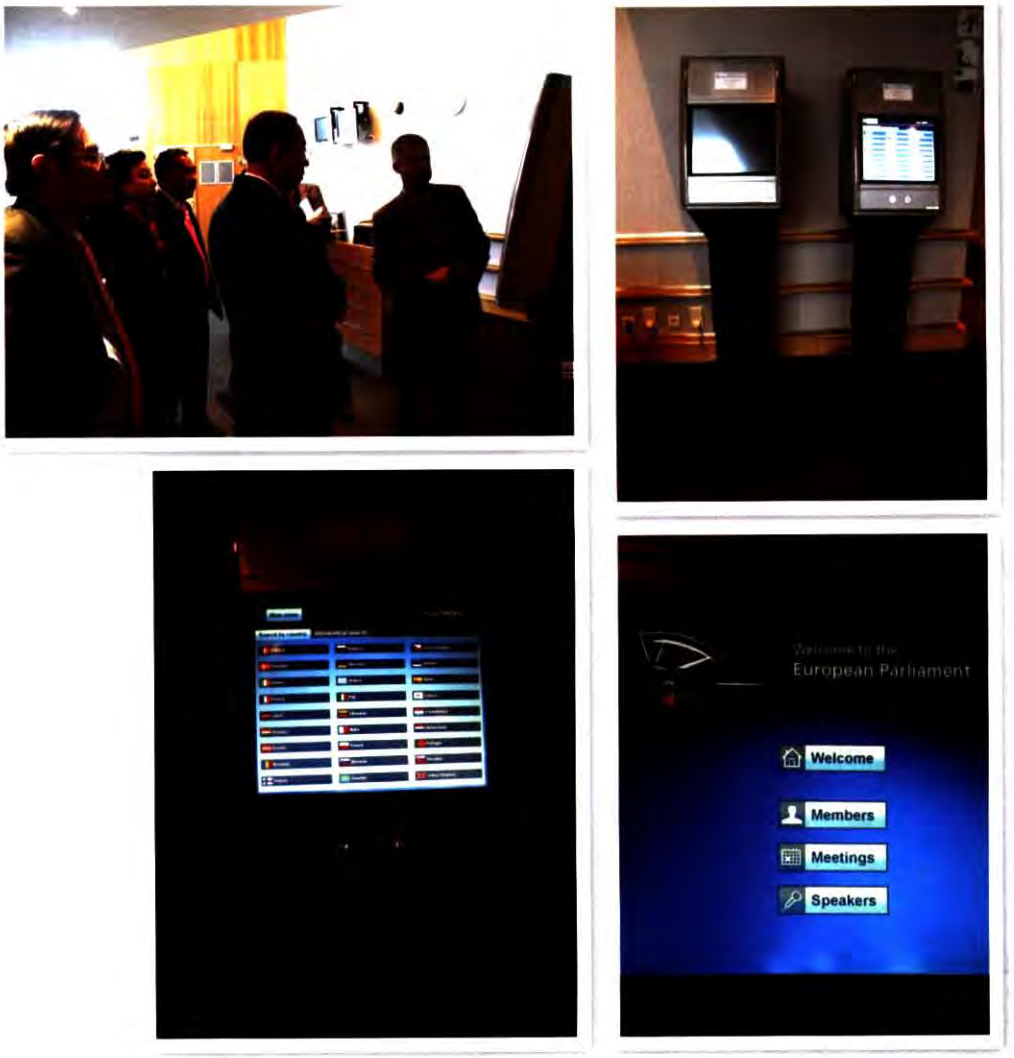

ตู้ kiosk ระบบสัมผัสบรรจุข้อมูลการประชุมติดตั้งทั่วอาคาร

สมาชิกสภาจะเชิญแขกของตนมาเยี่ยมชมสภายุโรปด้วยเช่นกัน โดยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินและค่าที่พัก

นอกจากนี้ ระหว่างเดินชมภายในอาคาร คณะได้สังเกตพบตู้ประชาสัมพันธ์ (kiosk) ที่มีหน้าจอแบบระบบสัมผัส (Touch screen) ที่บรรจุข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมและกำหนดการประชุมต่างๆของสภายุโรป รวมทั้งข้อมูลสมาชิกสภายุโรปเรียงตามตัวอักษรชื่อประเทศของสมาชิก ซึ่งสมาชิกสภาที่มาร่วมประชุมสามารถค้นข้อมูลเบื้องต้นได้ โดยจัดวางตู้ kiosk ดังกล่าวไว้ทั่วทั้งอาคารสภา อีกทั้งมีการจัดวางตู้หรือช่องใส่จดหมาย พัสดุ และเอกสารของสมาชิกสภายุโรปแต่ละคนเป็นแนวยาว โดยเจ้าหน้าที่จะมีการตรวจสอบความปลอดภัยก่อนที่จะนำใส่ช่องดังกล่าว

ในช่วงท้ายของการนำชมสภายุโรป หัวหน้าฝ่ายรับผิดชอบดูแลภูมิภาคอาเซียนได้กล่าวว่ายินดีที่จะต้อนรับคณะจากวุฒิสภาไทย พร้อมทั้งยินดีหากจะมีคณะจากวุฒิสภาไทยหรือคณะทำงานเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารรัฐสภาไทยแห่งใหม่มาเยี่ยมชมและศึกษาดูงานอาคารสภายุโรปและการจัดการพื้นที่ใช้สอย ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกให้แก่เจ้าหน้าที่สภายุโรปก่อนเดินทางกลับโรงแรมที่พัก

ช่องใส่เอกสารและจดหมายของสมาชิกสภายุโรป

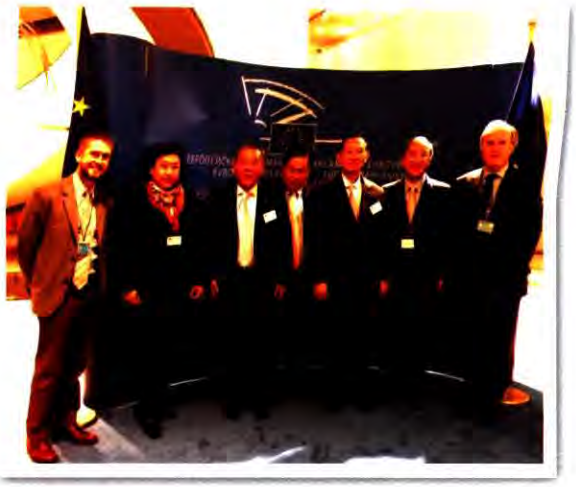

คณะถ่ายภาพร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ของสภายุโรป

วันพุธที่ 15 ธันวาคม 2553

คณะเดินทางจากกรุงบรัสเซลส์ไปยังกรุงปารีสโดยรถไฟ Thalys ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที เพื่อไปยังสถานเอกอัครราชทูตประจำสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยมีนายวีรพันธุ์ วัชราทิตย์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส รอให้การต้อนรับพร้อมกับหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ของไทย ได้แก่ นายศุภร พลมณี อัครราชทูต นางสาววิภาวี วรรณพงษ์ ที่ปรึกษา (ฝ่ายพาณิชย์) พ.อ. สนิธชนก สังขจันทร์ ผู้ช่วยทูตทหาร นางสาวอรสา ไพบูลย์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเศรษฐกิจ) นายอริยะ สกุลแก้ว อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการศึกษา) และนางสาวจันทรรัตน์ งามชนะ เลขานุการเอก โดยคณะได้รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในสาธารณรัฐฝรั่งเศส ตลอดจนความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างไทยและฝรั่งเศส

ฝรั่งเศสอยู่ทางทิศใต้ของเบลเยียม มีพื้นที่ประมาณ 551,670 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1.3 เท่าของไทย มีประชากร 64.7 ล้านคน ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ ประชาชน นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ร้อยละ 85 มุสลิม ร้อยละ 10 โปรเตสแตนท์ ร้อยละ 2 ยิว ร้อยละ 1 เมืองหลวงคือกรุงปารีส ใช้เงินสกุลยูโร (€uro) รูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐ (Head of State) มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระ 5 ปี ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นายนิโกลา ซาร์โกซี (Nicolas Sarkozy) เข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2550 และอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 ครั้ง และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ นายฟรองซัวส์ ฟียง (François Fillon) ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2550 และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวาระที่ 2 เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2553 รัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส (Federal Parliament) เป็นระบบสภาคู่ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (Assemblee Nationale) มีจำนวนสมาชิก 577 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง เป็นสตรี 109 คน (ร้อยละ 18.89) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี จัดให้มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2550 ประธาน

สภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันคือนาย Bernard Accoyer ได้รับเลือกตั้งตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2553 และวุฒิสภา (Senat) มีจำนวนสมาชิก 343 คน เป็นสตรี 75 คน (ร้อยละ 21.87) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี จัดให้มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2551 ประธานวุฒิสภาคนปัจจุบันคือนาย Gérard Larcher (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2551)

การปกครองระดับภูมิภาคของฝรั่งเศสประกอบด้วย 22 มณฑล (Région) โดยแบ่งย่อยออกเป็น 96 จังหวัด (Département) จังหวัด-มณฑลโพ้นทะเล (Départements et région d'outre-mer - DOM-ROM) จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ Guadeloupe, Martinique, Guyane or French Guiana, Réunion ชุมชนโพ้นทะเล (Collectivités d'outre-mer - COM) ซึ่งเป็นดินแดนที่มีสถานะแตกต่างกัน 6 แห่ง ได้แก่ Polynésie Française (มีสถานะเป็นประเทศโพ้นทะเล หรือ pays d'outre-mer), Saint-Pierre-et-Miquelon, Wallis-et-Futuna, Mayotte (มีสถานะเป็นชุมชนระดับจังหวัดโพ้นทะเล หรือ collectivité départementale d'outre-mer), Saint-Martin, Saint-Barthélemy นอกจากนี้ มีดินแดนที่มีสถานะพิเศษ ได้แก่ Nouvelle Calédonie (มีสถานะเป็นชุมชน) และดินแดนในแถบขั้วโลกใต้ ได้แก่ Kerguelen, Crozet, Saint-Paul-et-Amsterdam, หมู่เกาะ Eparses และ Terre Adélie ซึ่งเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของทวีปแอนตาร์กติก นอกจากนี้ ฝรั่งเศสยังมีกรรมสิทธิ์เหนือเกาะ Clipperton ในมหาสมุทรแปซิฟิกด้วยและมีเทศบาลประจำท้องถิ่นประมาณ 36,763 แห่ง ทำหน้าที่บริหารงานระดับท้องถิ่น เช่น งบประมาณ งานทะเบียน งานด้านสาธารณูปโภค โรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนประถม เป็นต้น ในขณะที่ระดับจังหวัดรับผิดชอบการกำหนดงบประมาณ การกำหนดภาษีท้องที่ การให้ความช่วยเหลือทางสังคมและครอบครัว การบริหารด้านสาธารณูปโภค และด้านการศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมต้น เป็นต้น

ฝรั่งเศสเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับ 5 ของโลก เป็นผู้ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (โดยเฉพาะเครื่องจักรและอุปกรณ์) อันดับที่ 4 และส่งออกสินค้าเกษตร (ธัญพืชและอุตสาหกรรมอาหาร) เป็นอันดับที่ 2 ของโลก ในด้านการลงทุนถือเป็นประเทศที่มีการลงทุนจากต่างประเทศมากเป็นอันดับ 2 ของโลก ทั้งนี้เพราะผู้ลงทุนพอใจในคุณภาพของแรงงานชาวฝรั่งเศส ความก้าวหน้าในเรื่องการค้นคว้าและวิจัย และเทคโนโลยีชั้นสูงของฝรั่งเศสปัจจุบัน แม้จะเกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลก แต่ปัจจัยที่ส่งผลให้ฝรั่งเศสยังคงได้เปรียบดุลการค้า คือ (1) ราคาพลังงานที่ฝรั่งเศสต้องนำเข้าได้ลดลง เนื่องจากการใช้พลังงานนิวเคลียร์ในการผลิตกระแสไฟฟ้า (ฝรั่งเศสมีโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์มากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากสหรัฐฯ การผลิตกระแสไฟฟ้าในประเทศ ร้อยละ 88 มาจากพลังงานนิวเคลียร์) (2) การทำการค้ากับ

คณะเข้ารับฟังการบรรยายสรุปที่สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำฝรั่งเศส

สหภาพยุโรปเป็นสำคัญ โดยร้อยละ 60 ของการส่งออกของฝรั่งเศสส่งไปยังตลาดสหภาพยุโรป (3) การขยายตัวของการส่งออกสินค้ามูลค่าสูง เช่น เครื่องบินแอร์บัส อุปกรณ์การบิน ดาวเทียม อุปกรณ์ด้านการทหาร และรถไฟความเร็วสูง (TGV) โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 20 ของการส่งออกของประเทศทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐฝรั่งเศสเริ่มขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 เมื่อปี พ.ศ. 2228 (325 ปีมาแล้ว) จากนั้น ไทยและฝรั่งเศสสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2399 (154 ปีมาแล้ว) โดยการลงนามในสนธิสัญญาทางไมตรี การพาณิชย์และการเดินเรือ (Treaty of Friendship, Commerce and Navigation) ต่อมา ในปี พ.ศ. 2432 ไทยได้ตั้งสำนักงานและแต่งตั้งอัครราชทูตประจำกรุงปารีส และได้ยกฐานะขึ้นเป็นสถานเอกอัครราชทูตในปี พ.ศ. 2492 และมีการแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ไทย ณ เมืองลียงและเมืองมาร์เซยส์ และแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ฝรั่งเศสประจำจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดชลบุรี (เมืองพัทยา) ด้วย

ความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างไทยกับฝรั่งเศสในด้านต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความราบรื่นไม่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันในทุกระดับและทุกภาคส่วน มีความร่วมมือระหว่างกันทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ โดยเฉพาะในปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับฝรั่งเศสได้รับการยกระดับเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ระหว่างกัน โดยมีแผนปฏิบัติการร่วมไทย-ฝรั่งเศส นอกจากนี้ ฝรั่งเศสเป็นคู่ค้าสำคัญลำดับที่ 4 ของไทยในสหภาพยุโรป โดยไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า เนื่องจากนำเข้าสินค้าที่มีมูลค่าสูงจากฝรั่งเศส อาทิ เครื่องบินแอร์บัสและอุปกรณ์การบิน สินค้าศักยภาพที่ไทยส่งออกไปฝรั่งเศส ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ อากาศยาน เครื่องจักรไฟฟ้า เหล็กและเหล็กกล้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาด้านกฎระเบียบของฝรั่งเศสและของสหภาพยุโรป ซึ่งฝรั่งเศสมักจะเข้มงวดตรวจสอบมากกว่าประเทศสมาชิกอื่น ๆ ปัญหาสุขอนามัย โดยเฉพาะในสินค้าประมง อาทิ การตรวจพบ cadmium ในปลาหมึกแช่แข็ง หรือการพบเชื้อ salmonella ในปลาแช่แข็ง เป็นต้น ซึ่งทำให้สินค้านำเข้าจากบริษัทที่มีปัญหาถูกใช้มาตรการเข้มงวด/ตรวจสอบ ทั้งนี้ สินค้าประมงเป็นหนึ่งในกลุ่มสินค้าที่ถูกสหภาพยุโรปตัดสิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) ปัญหาคุณภาพสินค้าไทยบางประเภทที่ยังไม่ได้มาตรฐานตลาดอีกทั้งตลาดฝรั่งเศสเป็นตลาดเสรี มีการแข่งขันสูง มีการกีดกันและป้องกันตนเอง นอกจากนี้ตลาดฝรั่งเศสเป็นตลาดที่ผู้บริโภคมีรสนิยมเฉพาะตัว ข้อมูลที่ได้รับจากผู้นำเข้ารายใหญ่รายงานว่า ผู้บริโภคชาวฝรั่งเศสมีรสนิยมที่แตกต่างจากกลุ่มผู้บริโภคในประเทศอื่น ๆ อาทิ กรณีของสับปะรดกระป๋อง ผู้บริโภคนิยมสับปะรดกระป๋องที่มีความเข้มข้นของน้ำเชื่อมสูง และคำนึงถึงสีสันของเนื้อสับปะรดด้วย นอกจากนี้ผู้บริโภคบางกลุ่มยังให้ความสำคัญกับข้อมูลที่ถูกต้องบนสลากบรรจุภัณฑ์ อีกด้วย

พร้อมทั้งความเข้มงวดทางด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับความคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา ด้วยความที่ฝรั่งเศสเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการออกแบบรูปแบบสินค้าต่างๆ จึงทำให้ฝรั่งเศสค่อนข้างมีปัญหาทางการค้ากับกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งไทย โดยเฉพาะความผิดเรื่องการลอกเลียนแบบเครื่องหมายการค้า ซึ่งพบว่า 7 ใน 10 ของเครื่องหมายการค้าที่พบว่ามีการลอกเลียนแบบนั้น เป็นเครื่องหมายการค้าของฝรั่งเศส นอกจากนั้นยังพบว่าสินค้าลอกเลียนแบบที่ถูกจับกุมและยึดโดยศุลกากรฝรั่งเศส มีแหล่งกำเนิดจากประเทศไทยมากที่สุด

ด้านการท่องเที่ยวนั้น ฝรั่งเศสจัดอยู่ในกลุ่มตลาดหลักที่สำคัญของประเทศไทย จำนวนนักท่องเที่ยวฝรั่งเศสเดินทางมาไทยประมาณปีละ 4 แสนคน มากเป็นอันดับ 4 ของกลุ่มสหภาพยุโรป และถือเป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งไทยและฝรั่งเศสต่างมีความประสงค์ที่จะร่วมมือกันมากขึ้นโดยมีการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย-ฝรั่งเศส เมื่อปี 2547 โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวทางเรือ และการพัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยวระหว่างกัน นักท่องเที่ยวฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับมาตรฐานสินค้าท่องเที่ยวและปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นอกจากนั้น ปัญหาบริษัทท่องเที่ยวคุณภาพต่ำที่ตัดราคากันเพื่อขายนักท่องเที่ยวฝรั่งเศสยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบระยะยาวต่อภาพลักษณ์ของไทยในลักษณะของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูกและมีคุณภาพต่ำในสายตานักท่องเที่ยวฝรั่งเศสภาพพจน์ในทางลบด้านการท่องเที่ยวของไทยในสายตานักท่องเที่ยวฝรั่งเศส อาทิ ปัญหาโสเภณีเด็ก การหลอกลวงนักท่องเที่ยวในการซื้ออัญมณี การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษในกรุงเทพฯ ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ตลอดจนการบริโภคเนื้อสุนัขและส่งออกหนังสุนัข รวมถึงการทารุณกรรมสัตว์/สัตว์ป่า (ชะนีและช้าง)

อนึ่ง ในฝรั่งเศสมีวัดไทยจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วัดธรรมปทีป เมือง Moissy-Cramayel วัดพุทธศรัทธาธรรม เมือง Roubaix วัดพุทธสตราสบูร์ก และวัดธรรมกาย เมือง Torcy และเมือง Bordeaux และมีจำนวนคนไทยเกือบ 20,000 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและสตรีที่แต่งงานกับชาวฝรั่งเศส บางคนประกอบอาชีพทำร้านอาหาร เก็บผลไม้และพืชไร่ คนไทยยังไม่สามารถทำงานเกี่ยวกับสปาได้เนื่องจากจะต้องมีใบอนุญาตรับรองการประกอบวิชาชีพจากทางการฝรั่งเศส ขณะนี้กำลังผลักดันอาชีพพ่อครัวและแม่ครัว

นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ ได้สอบถามว่าสถานเอกอัครราชทูตสามารถเจรจาเกี่ยวกับ work permission ได้หรือไม่ ซึ่งเอกอัครราชทูตฯ กล่าวว่าฝรั่งเศสมีกฎระเบียบและมาตรฐานกำหนดไว้ หากคุณสมบัติของคนไทยที่จะประกอบอาชีพใดๆ ยังไม่เพียงพอก็ลำบากในการขออนุญาต เข้าใจดีว่าแม่ครัวไทยมีความเชี่ยวชาญและเก็บเกี่ยวประสบการณ์มาด้วยตนเอง แต่ที่ฝรั่งเศสจะต้องมีใบอนุญาตเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กระทรวงพาณิชย์และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมของไทยได้ร่วมมือกันสนับสนุนส่งพ่อครัวและแม่ครัวมายังร้านอาหารไทยที่มีเจ้าของเป็น

ชาวฝรั่งเศสและจ้างพ่อครัว/แม่ครัวไทย ส่วนร้านอาหารไทยที่มีเจ้าของเป็นคนไทยมีไม่กี่ร้าน หนึ่งในนั้นคือร้านอาหารจิ๋ว ซึ่งมีชื่อเสียงมากหลังจากที่ประธานาธิบดีชาร์โกซีไปเลี้ยงฉลองที่ร้านในโอกาสที่ได้รับตำแหน่งประธานาธิบดี ส่วนใหญ่แล้วร้านอาหารไทยที่ฝรั่งเศสมีจำนวนมากแต่ส่วนใหญ่เจ้าของเป็นคนต่างชาติ แต่มีพ่อครัว/แม่ครัวเป็นชาวไทย อุปสรรคที่สำคัญของคนไทยที่จะขอเปิดร้านอาหารไทยในฝรั่งเศสคือเรื่องภาษาฝรั่งเศส ซึ่งการไม่รู้ภาษาฝรั่งเศสและกฎระเบียบตลอดจนข้อสัญญาที่เป็นภาษาฝรั่งเศสมีความเสี่ยงอย่างสูงที่จะโดนโกง

นายวรวุฒิ โรจนพานิช ประธานคณะกรรมาธิการการกีฬาเสนอแนะให้สนับสนุนวัฒนธรรมไทย อาทิ อาหารไทย นวดแผนโบราณ มวยไทย นาฏศิลป์ไทย ให้ไปสู่ต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะมีรายได้สูงกว่าการส่งแรงงานช่างไม้และช่างปูน นอกจากนี้ ควรจดลิขสิทธิ์ร้านอาหารไทยที่เป็นรสไทยแท้ว่า Thai Restaurant เนื่องจากปัจจุบันมีร้านอาหารไทยจำนวนมากที่เป็นประเภทที่มีการผสมผสานแบบ fusion food ส่วนมวยไทยทราบว่าได้รับความนิยมอย่างสูงในฝรั่งเศส ซึ่งเอกอัครราชทูตฯ กล่าวเพิ่มเติมว่าในฝรั่งเศสมีค่ายมวยไทยจำนวนมาก ชาวฝรั่งเศสนิยมเรียนมวยไทยและพัฒนาฝีมืออย่างรวดเร็ว ผู้เรียนมีทั้งสตรีที่มาเรียนด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันตัว ส่วนในเรื่องการสนับสนุนวัฒนธรรมไทยสู่ต่างประเทศนั้น เห็นว่าควรมีการประชุมระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงสาธารณสุข เพื่อหารือร่วมกัน

ประธานวุฒิสภาสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับการส่งอาหารแช่แข็ง อาหารทะเล ผลไม้ของไทย ซึ่งนางสาววิภาวี วรรณพงษ์ ที่ปรึกษา (ฝ่ายพาณิชย์) ได้รายงานว่าปัจจุบันมีหลายบริษัทของไทยที่ส่งผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมายังฝรั่งเศส อาทิ เครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) ส่งอาหารทะเล และไก่ โดยนำเข้ามาทางประเทศเนเธอร์แลนด์ ทำให้ตัวเลขการนำเข้าสินค้าไทยในฝรั่งเศสมีจำนวนไม่สูงนัก นอกจากนี้ ทราบว่าบริษัท ส.ขอนแก่น มาตั้งโรงงานที่ประเทศโปแลนด์ผลิตไส้กรอก แหนม กุนเชียง ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากและธุรกิจของบริษัทมีความมั่นคงมาก แต่ยังไม่ได้ส่งมายังฝรั่งเศสเนื่องจากยังไม่ได้จัดทำฉลากสินค้าภาษาฝรั่งเศส ซึ่งผู้บริโภคชาวฝรั่งเศสจะอ่านฉลากสินค้าเพื่อพิจารณาวัตถุดิบและแหล่งผลิตก่อนซื้อทุกครั้ง

ประธานวุฒิสภาได้สอบถามถึงความคิดเห็นของชาวไทยต่อสถานการณ์ทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน ซึ่งเอกอัครราชทูตได้รายงานว่าคนไทยในฝรั่งเศสต่างมีความกังวลและคอยติดตามสถานการณ์อยู่ตลอด ทั้งนี้ ปัจจุบันเริ่มคลายกังวลขึ้นเนื่องจากสถานการณ์คลี่คลายและดำเนินไปด้วยดี หลังการประกาศ GDP 7.9 ของไทยเมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ทำให้เริ่มมีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น อนึ่ง ข้าราชการสถานเอกอัครราชทูตฯ นั้นไม่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายและให้ความช่วยเหลือคนไทยทุกคน อย่างไรก็ตาม คนไทยที่ฝรั่งเศสเดิมมีภูมิลำเนาในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ต่างจังหวัดทำให้ได้รับข่าวจากครอบครัว ญาติ และเพื่อนบ้าน ไม่ใช่จากรัฐบาล นอกจากนี้ เคยมีการเดินขบวนของกลุ่มคนเสื้อแดงประมาณ 70-100 คน หลายครั้ง ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแม่บ้าน อนึ่ง การเดินขบวนหรือชุมนุมนอกสถานที่นั้นจะต้องประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อขอเดินขบวน โดยต้องระบุสถานที่ เวลา และจำกัดครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง ในขณะเดียวกันกลุ่มคนเสื้อเหลืองก็มีการนัดพบชุมนุมกัน

แต่ส่วนใหญ่กระทำตามบ้านหรือร้านอาหาร แต่ยังไม่ปรากฏการปะทะกันระหว่างสองกลุ่ม

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ได้สอบถามถึงการเลือกตั้งนอกราชอาณาจักรของไทยที่ฝรั่งเศส เอกอัครราชทูตได้กล่าวตอบว่าจำนวนคนไทยในฝรั่งเศสที่ใช้สิทธิเลือกตั้งมีจำนวนน้อย เนื่องจากไม่รู้จักผู้สมัครหรืออ่านนโยบายของผู้สมัครแล้วไม่รู้ว่าตนจะได้ประโยชน์อะไรในฐานะคนไทยโพ้นทะเล กล่าวคือขาดจิตสำนึกสาธารณะ (Public awareness) อีกทั้งหากจะเปิดดูโทรทัศน์ไทยเพื่อติดตามสถานการณ์บ้านเมืองไทยจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการติดตั้งจานดาวเทียมเพิ่ม

ประธานวุฒิสภาได้สอบถามจำนวนนักเรียนทุนรัฐบาลในฝรั่งเศสและการดูแลนักเรียนไทย ในเรื่องนี้นายอริยะ สกุลแก้ว อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการศึกษา) ได้รายงานว่าปัจจุบันมีนักเรียนทุนรัฐบาลจำนวน 200 คน และทุนส่วนตัวจำนวน 300 คน ข้าราชการลามาเข้าร่วมการฝึกอบรมจำนวน 80 คน ขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมีสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น มีหน้าที่ดูแลจัดการและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษา ความเป็นอยู่ และการเงิน แก่นักเรียน ทุนรัฐบาล ทุนเล่าเรียนหลวง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ลาศึกษา และนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศโดยไม่รับดูแลนักเรียนทุนส่วนตัวเหมือนในอดีต ยกเว้นนักเรียนทุนส่วนตัวระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 ในสหราชอาณาจักรเท่านั้นที่สำนักงาน ก.พ. ยังดูแลให้เนื่องจากเป็นไปตามที่ระเบียบของแผนกวีซ่าของสถานเอกอัครราชทูตสหราชอาณาจักรกำหนด ปัจจุบันในฝรั่งเศสมีนักศึกษาไทยศึกษาสาขานิติศาสตร์จำนวน 12 คน จากทุนกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส

จากนั้น ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูตและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตและถ่ายภาพร่วมกันกับคณะก่อนอำลากลับ

ต่อมาคณะได้ไปเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ของกรุงปารีส อาทิ ประตูชัยฝรั่งเศส พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ (Musee de Louvre) ก่อนที่จะเดินทางกลับกรุงบรัสเซลส์โดยรถไฟ

อนึ่ง ประตูชัยฝรั่งเศส (Arc de Triomphe) เป็นอนุสรณ์สถานที่สำคัญในกรุงปารีส ประเทศ

คณะถ่ายภาพร่วมกันที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส

ฝรั่งเศส ตั้งอยู่กลางจัตุรัสชาร์ลส์ เดอ โกลล์ (Place Charles de Gaulle) สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสดุดีวีรชนทหารกล้าที่ได้ร่วมรบเพื่อประเทศฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสงครามนโปเลียน ประตูชัยมีความสูง 49.5 เมตร กว้าง 45 เมตร และลึก 22 เมตร เป็นประตูชัยที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

หน้าประตูชัยฝรั่งเศส

พิพิธภัณฑ์ลูฟวร์ (Musée du Louvre) เป็นพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะตั้งอยู่ตรงข้ามกับประตูชัย ถือเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดเก่าแก่ที่สุด และใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งได้เปิดให้สาธารณะชนเข้าชมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2336 มีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยราชวงศ์กาเปเชียง ตัวอาคารเดิมเคยเป็นพระราชวังหลวง ปัจจุบันเป็นสถานที่ที่จัดแสดงและเก็บรักษาผลงานทางศิลปะที่ทรงคุณค่าระดับโลกเป็นจำนวนมาก อย่างเช่น ภาพเขียนโมนาลิซา ภาพ The Virgin and Child with St. Anne และภาพ Madonna of the Rocks ผลงานของเลโอนาร์โด ดาวินชี พิพิธภัณฑ์ลูฟวร์มีผู้มาเยี่ยมชมเป็นจำนวนประมาณ 8 ล้านคนต่อปี ทำให้เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีผู้มาเยี่ยมชมมากที่สุดในโลก และยังเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากที่สุดในกรุงปารีส ซึ่งผู้เข้าชมจะต้องใช้เวลาในพิพิธภัณฑ์ทั้งวันหรือหลายวันเพื่อชมผลงานต่าง ๆ ให้ครบถ้วน นอกจากนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2532 ฝรั่งเศสได้สร้างพีรามิดแก้วเพื่อให้เป็นทางเข้าใหม่ของพิพิธภัณฑ์ด้วย

หน้าพิพิธภัณฑ์ลูฟร์

หน้าอาคารรัฐสภาฝรั่งเศส

รถไฟ Thalys ที่คณะใช้เดินทางระหว่างกรุงบรัสเซลส์-กรุงปารีส

วันพฤหัสบดีที่ 16 ธันวาคม 2553

คณะเดินทางไปยังเมืองอันต์เวิร์ป (Antwerp) เพื่อพบปะและรับประทานอาหารกลางวันร่วมกับนายจอนเกีย โจซิลิน ทิมเมอร์แมนส์ (Jonkheer Jocelyn Timmermans) กงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำเมืองอันต์เวิร์ป โดยประธานวุฒิสภาได้ขอบคุณกงสุลกิตติมศักดิ์ที่ได้สนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเบลเยียมอย่างดียิ่งในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการค้า การลงทุน และวัฒนธรรม ซึ่งได้ร่วมมือในโครงการและกิจกรรมกับสถานเอกอัครราชทูตไทยหลายโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศไทย วัฒนธรรมไทย สินค้าและบริการไทย กงสุลกิติมศักดิ์ได้กล่าวถึงโครงการที่สำคัญที่สุดคือการร่วมกับสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ และทีมประเทศไทยในเบลเยียม ศาลาว่าการเมืองอันต์เวิร์ป และศาลาว่าการเมืองบรัสเซลส์ จัดงานฉลองความสัมพันธ์ 140 ปี ไทย-เบลเยียม เมื่อปี พ.ศ. 2551 ซึ่งจัดกิจกรรมแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยขึ้น ณ จัตุรัสใจกลางเมืองอันต์เวิร์ป มีการจำลองงานเทศกาลสงกรานต์แบบไทยขึ้น การสรงน้ำพระ การละเล่นไทย การแสดงนาฏศิลป์สี่ภาค การออกร้านจำหน่ายอาหารไทย ผักผลไม้ สินค้าและผลิตภัณฑ์ไทย นวดแผนไทย ฯลฯ โดยมีผู้เข้าร่วมงานจำนวนกว่า 60,000 คน นอกจากนี้ กงสุลกิติมศักดิ์ยังได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับข้อมูลของเมืองอันต์เวิร์ปว่าเป็นเมืองใหญ่อันดับสองของเบลเยียมตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศและอยู่บริเวณปากอ่าวของแม่น้ำเชลท์ (Scheldt) ที่ไหลออกทะเลเหนือ และเชื่อมต่อกับแม่น้ำสายสำคัญ ๆ ของยุโรป ทำให้กลายเป็นท่าเรือที่สำคัญมาตั้งแต่ก่อนคริสต์ศักราช และในปัจจุบันเชื่อมต่อกับทั้งระบบมอเตอร์เวย์และรถไฟความเร็วสูงช่วยในการขนถ่ายสินค้าไปยังประเทศต่าง ๆ ได้สะดวกรวดเร็วทำให้เพิ่มศักยภาพขึ้นเป็นท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของยุโรปและอันดับที่ 4 ของโลก ในทุกปีจะมีเรือแวะจอดกว่า 16,000 ลำ ขนส่งสินค้ากว่า 100 ล้านเมตริกตันจากทั่วโลก แม้เบลเยียมจะเป็นประเทศเล็ก ๆ ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติของตนเอง แต่เพราะอันต์เวิร์ปเป็นเมืองท่าขนาดใหญ่ทำให้สามารถนำเข้าทรัพยากรต่าง ๆ จากทั่วโลกมาป้อนให้กับโรงงานอุตสาหกรรมในเบลเยียม ทั้งโรงกลั่นน้ำมัน โรงงานปิโตรเคมี สีย้อมผ้า อุปกรณ์กล้องถ่ายภาพ ชิ้นส่วนเครื่องยนต์ สินค้าเครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป และเป็นเมืองแรกของโลกที่ก่อตั้งตลาดค้าหุ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2003 แต่ที่สำคัญที่สุดคือเป็นศูนย์กลางการค้า และการเจียระไนเพชร ลำดับที่ 9 ของเพชรดิบทั่วโลกจะถูกส่งมาเจียระไนที่นี่ เพราะมีช่างเจียระไนเพชรมือหนึ่งกว่า 12,000 คน แล้วจึงป้อนกลับไปสู่ตลาดการค้า และอุตสาหกรรมเพชรในเมืองนี้แบบครบวงจร อย่างไรก็ดี เมืองอันต์เวิร์ปยังมีความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม เพราะเป็นเมืองที่ให้กำเนิดศิลปินชั้นนำของโลก ที่ช่วยกันรังสรรค์งานศิลปะให้กับเมืองต่อเนื่องมาหลายร้อยปีสั่งสมไว้เป็นมรดกอันล้ำค่าทำให้เมืองอันต์เวิร์ปมีสถาปัตยกรรมและประติมากรรมที่งดงามตระการตา

คณะสนทนากับกงสุลกิติมศักดิ์ในระหว่างรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่กงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำเมืองอันต์เวิร์ป

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่กงสุลกิตติมศักดิ์และถ่ายภาพร่วมกัน จากนั้น ประธานวุฒิสภาได้นำคณะเดินชมจัตุรัสใจกลางเมือง ซึ่งเป็นลานกว้างที่รายล้อมไปด้วยอาคารเก่าแก่อันงดงามด้วยศิลปะแบบเรเนซองส์ อาทิ ศาลากลาง (City hall) ที่มีอายุกว่า 400 ปี ตรงกลางของจัตุรัสมีน้ำพุศิลปะแบบบาร็อก มีรูปปั้นบาร์โบ วีรบุรุษผู้กล้าในตำนานของเมือง ซึ่งในขณะที่คณะเดินทางไปเยือนนั้นเป็นช่วงจัดงานเทศกาลคริสมาสต์ของเมือง ต่อจากนั้นคณะเข้าชมวิหารพระแม่ (The Cathedral of Our Lady) ซึ่งเป็นงานศิลปะแบบโกธิคชิ้นเยี่ยมของโลก อายุกว่า 700 ปี ภายในมีหน้าต่างกระจกสี และภาพเขียนชิ้นเยี่ยมของศิลปินชื่อดังคือ ปีเตอร์ พอล รูเบนส์

ต่อมาคณะออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานนานาชาติกรุงบรัสเซลส์เพื่อเดินทางไปยังกรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ในเวลา 22.00 นาฬิกา โดยสายการบินอลิตาเลีย เที่ยวบินที่ AZ 165 ซึ่งล่าช้าจากกำหนดเดิมถึง 4 ชั่วโมง เนื่องจากหิมะตก โดยมีนายพิศาล มาณวพัฒน์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงบรัสเซลส์ และข้าราชการสถานเอกอัครราชทูต รอส่งและอำลา การเดินทางใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง ถึงกรุงโรมในเวลา 00.00 นาฬิกา โดยมี นายสมศักดิ์ สุริยวงศ์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม และนายพงศธร จุฑาสมิต เลขานุการเอก รอให้การต้อนรับ

จตุรัสกลางเมืองอันต์เวิร์ป

วันศุกร์ที่ 17 ธันวาคม 2553

ประธานวุฒิสภาและคณะพร้อมเอกอัครราชทูตไทยเดินทางไปยังอาคารวุฒิสภาอิตาลี โดยนายวานนิโน ชิตี้ (Vannino Chiti) รองประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐอิตาลี รอให้การต้อนรับแทนนายเรนาโต ชิฟานี (Renato Schifani) ประธานวุฒิสภาอิตาลี ซึ่งติดภารกิจ นอกจากนี้ นายเอนโซ บิอันกา (Enzo Bianca) สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาอิตาลี-ไทย และนายฟาบิโอ กาเรลา (Fabio Garella) รองเลขาธิการวุฒิสภา เข้าร่วมให้การรับรองด้วย

นายวานนิโน ชิตี้
รองประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐอิตาลี

รองประธานวุฒิสภาอิตาลีได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับรัฐสภาอิตาลีว่าเป็นระบบสภาคู่ ประกอบด้วย 1) สภาผู้แทนราษฎร (Chamber of Deputies/Camera dei Deputati) ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 630 คน โดย 475 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง และอีก 155 คน มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจากแคว้นต่าง ๆ (regional proportion representation) แบ่งเป็นสมาชิกสตรี 134 คน ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งจะต้องมีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนปัจจุบันคือนายจีอังฟรังโก ฟินี (Gianfranco Fini) และ 2) วุฒิสภา (Senate/Senato della Repubblica)

คณะร่วมสนทนากับรองประธานวุฒิสภาอิตาลี

ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 322 คน โดย 315 คน มาจากการเลือกตั้งทั่วไปโดยตรง จากการแต่งตั้งโดยบุคคลชั้นนำของสังคม 4 คน และอื่น ๆ อีกจำนวน 3 คน แบ่งเป็นสมาชิกสตรี 59 คน ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งจะต้องมีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งอายุ 25 ปีขึ้นไป ประธานวุฒิสภาคนปัจจุบันคือนายเรนาโต ชิฟานี (Renato Schifani) มีรองประธานวุฒิสภา 4 คน ทั้งสองสภามีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี การเลือกตั้งของทั้งสองสภาจะมีขึ้นในเวลาเดียวกัน การเลือกตั้งครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ 13-14 เมษายน 2551 โดยกำหนดวันเลือกตั้งจำนวน 2 วัน เพื่อให้คนมาลงคะแนนจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประธานรัฐสภาคือประธานสภาผู้แทนราษฎร การบัญญัติกฎหมายใด ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งสองสภา

ประธานวุฒิสภาไทยได้กล่าวขอบคุณรองประธานวุฒิสภาอิตาลีที่ให้การต้อนรับในวันนี้และกล่าวยินดีที่ความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างไทยและอิตาลีเป็นไปอย่างราบรื่นดียิ่ง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในกรอบรัฐสภา ทั้งสองประเทศได้มีการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างกัน กลุ่มมิตรภาพสมาชิก

วุฒิสภาทั้งสองฝ่ายหารือข้อราชการร่วมกัน

รัฐสภาไทย-อิตาลี (Thailand-Italy Parliamentarians Friendship Group) ได้เริ่มจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 โดยมีนางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานกลุ่มฯ ซึ่งนางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ ที่ได้ร่วมเป็นองค์ประกอบคณะเดินทางในครั้งนี้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารกลุ่มฯ ด้วย ซึ่งประสงค์ให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกันเกี่ยวกับด้านนิติบัญญัติ พร้อมทั้งได้กล่าวเชิญประธานวุฒิสภาและรองประธานวุฒิสภาอิตาลี พร้อมสมาชิกวุฒิสภาเดินทางไปเยือนประเทศไทยด้วย

รองประธานวุฒิสภาอิตาลีได้กล่าวว่ามีความหวังว่าประเทศไทยจะสามารถปฏิรูปประชาธิปไตยได้อย่างรวดเร็วและพัฒนาประเทศจนเป็นประเทศผู้นำในภูมิภาคอาเซียน อีกทั้งหวังว่าความสัมพันธ์ระหว่างไทยและอิตาลีและวุฒิสภาของทั้งสองประเทศจะมีความใกล้ชิดแน่นแฟ้นและเพิ่มความร่วมมือระหว่างกันมากยิ่งขึ้น ในส่วนของวุฒิสภาอิตาลีนั้นได้จัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาอิตาลี-ไทย และกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาอิตาลี-อาเซียนด้วย อนึ่ง ชาวอิตาลีนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศไทย โดยเฉพาะวัยเกษียณอายุ ซึ่งประสงค์ให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น

ประธานวุฒิสภาไทยสอบถามเรื่องการลงมติไม่ไว้วางใจนายซิลวิโอ เบรุสโคนี่ (Silvio Berlusconi) นายกรัฐมนตรีอิตาลี โดยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งแตกต่างจากระบบของรัฐสภาไทยที่จะมีการลงมติไม่ไว้วางใจเฉพาะในสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น รองประธานวุฒิสภาอิตาลีกล่าวตอบว่าวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรอิตาลีได้ลงมติไว้วางใจนายเบรุสโคนี่ นายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนน 162 ต่อ 135 เสียง และ 314 ต่อ 311 เสียง ตามลำดับ ยังผลให้ยังคงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป จากนั้น ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติของทั้งสองประเทศด้วย

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่รองประธานวุฒิสภาอิตาลี

คณะถ่ายภาพร่วมกันกับรองประธานวุฒิสภาอิตาลี

คณะถ่ายภาพในวุฒิสภาอิตาลีซึ่งประดับต้นคริสมาสต์ตามเทศกาล

ภายในอาคารวุฒิสภาอิตาลี

ภาพวาดบนเพดานห้องรับรอง

ชุดเครื่องเขียนของวุฒิสภาอิตาลีที่จัดไว้ในห้องรับรอง

ในช่วงค่ำของวันเดียวกัน **ประธานวุฒิสภาและคณะได้เดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐอิตาลี เพื่อพบปะกับนายสมศักดิ์ สุริยวงศ์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม** โดยมีภริยาเอกอัครราชทูต นายพีรศักย จันทวรินทร์ อัครราชทูต และหัวหน้าส่วนราชการของไทยที่ประจำอยู่ที่กรุงโรมเข้าร่วมการสนทนาด้วย โดยเอกอัครราชทูตได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับประเทศอิตาลีและความสัมพันธ์ระหว่างไทยและอิตาลี ดังมีสาระสำคัญ ดังนี้

เอกอัครราชทูตบรรยายสรุป ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูต

อิตาลีตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภูมิภาคยุโรปและตอนเหนือของแอฟริกา มีลักษณะเป็นคาบสมุทรยื่นออกไปในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ 301,225 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ร้อยละ 75 เป็นภูเขาและที่ราบสูง อีกทั้งยังประกอบด้วยเกาะซาร์ดิเนียและซิซิลีด้วย อิตาลีมีประชากรประมาณ 58.1 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นเชื้อชาติอิตาลี และมีชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติอื่น ๆ ได้แก่ เยอรมัน ฝรั่งเศส สโลเวเนีย และแอลเบเนีย มีกรุงโรมเป็นเมืองหลวง ภาษาอิตาลีเป็นภาษาราชการและภาษาเยอรมันเป็นภาษารอง โดยเฉพาะบริเวณแคว้น Trentino-Alto Adige ที่ติดกับออสเตรีย และภาษาฝรั่งเศสในแคว้น Valle d'Aosta นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่น อาทิ TUSCAN dialect อีกด้วย ประชาชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 98 นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก แต่ให้เสรีภาพทุกศาสนาอิตาลีรับรองสถานะพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการตั้งแต่ พ.ศ. 2543 ปัจจุบันอิตาลีใช้สกุลเงินยูโร

อิตาลีปกครองระบอบสาธารณรัฐแบบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งประมุขของประเทศ มาจากการเลือกตั้งจากรัฐสภาและผู้แทนภูมิภาค (Regional Representatives) ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 7 ปี ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายจอร์จิโอ้ นาโปลิตาโน (Giorgio Napolitano) เข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2549 มีนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหาร นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน คือ นายซิลวิโอ เบรุสโคนี่ (Silvio Berlusconi) เข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2551 เป็นการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอิตาลีเป็นสมัยที่ 3 นายกรัฐมนตรีเป็นผู้จัดตั้งคณะรัฐบาล (Council of Ministers) โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีอิตาลีแบ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็น 20 แคว้น หรือภูมิภาค (regions) และอีก 5 แคว้นได้รับสถานะพิเศษตามรัฐธรรมนูญให้ปกครองตนเอง ในแต่ละแคว้นจะมีองค์กรการปกครองหลักอยู่ 3 องค์กร คือ คณะมนตรีแคว้น (Regional Council) ทำหน้าที่ตรากฎหมายและระเบียบข้อบังคับในเขตอำนาจ คณะมนตรีกรรมการ (The Junta) ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร ประธานคณะกรรมการ (The President of the Junta) ทำหน้าที่คล้ายนายกรัฐมนตรีในเขตอำนาจ แต่ทั้งนี้ ก็จะมีผู้แทนของรัฐบาลคนหนึ่งอยู่ประจำ ณ นครหลวงของแคว้นนั้น ๆ คอยควบคุมดูแลการบริหารของรัฐบาลท้องถิ่นและทำหน้าที่ประสานงานระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นกับรัฐบาลกลาง

สถานการณ์การเมืองในปัจจุบันสืบเนื่องจากเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2553 ประธานาธิบดีอิตาลีได้เรียกประธานสภาล่างและสภาสูงของรัฐสภาอิตาลีเข้าพบเพื่อหารือเกี่ยวกับวิกฤตการเมืองล่าสุดของประเทศ หลังจากนายจีอันฟรังโก ฟีนี อดีตพันธมิตร ประธานสภาผู้แทนราษฎรถอนการสนับสนุนรัฐบาลและเรียกร้องให้นายซิลวิโอ เบรุสโคนี นายกรัฐมนตรีอิตาลีลาออก มิฉะนั้นจะถอนการสนับสนุน ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วในการดึงคนออกจากการเป็นรัฐมนตรี ซึ่งนายเบรุสโคนีถูกลงมติไม่ไว้วางใจในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งได้คะแนนไว้วางใจจำนวนมากจากวุฒิสภา แต่ชนะคะแนนเพียงเล็กน้อยจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2554 อนึ่ง รัฐธรรมนูญของอิตาลีกำหนดว่าผู้ที่แพ้การลงมติไม่ไว้วางใจในสภาใดสภาหนึ่งจะต้องลาออกจากรัฐบาล

ในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างไทยและอิตาลีนั้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิตาลีเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2411 โดยไทยและอิตาลีได้ลงนามสนธิสัญญาฉบับแรกคือ สนธิสัญญาว่าด้วยมิตรภาพ การพาณิชย์และการเดินเรือ (Treaty of Friendship, Commerce and Navigation) ซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2411 ต่อมาอิตาลีได้แต่งตั้งกงสุลอิตาลีประจำประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2429 ความสัมพันธ์ทวิภาคีไทย-อิตาลีโดยทั่วไปดำเนินไปอย่างราบรื่น ทั้งสองฝ่ายไม่มีปัญหาขัดแย้งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน นอกจากนั้น ยังมีการแลกเปลี่ยนการเยือนทั้งในระดับพระราชวงศ์ บุคคลสำคัญ และเจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐบาลทั้งสองประเทศอย่างสม่ำเสมอ ไทยมีสถานกงสุล 5 แห่งในอิตาลี คือ เมืองตูริน เมืองเจนัว เมืองมิลาน เมืองนาโปลี และเมืองคาตาเนีย ทั้งนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2511 เป็นปีที่ครบรอบ 140 ปีความสัมพันธ์ไทยและอิตาลี สถานเอกอัครราชทูตไทยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ในหลายเมืองสำคัญในอิตาลีที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจการเมืองและทางประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างสอง

ประเทศ เพื่อเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ดังกล่าว ได้แก่ กรุงโรมในฐานะเมืองหลวง เมืองฟลอเรนซ์ในฐานะเมืองศิลปวัฒนธรรมและเมืองหลวงเก่าของอิตาลีในยุคที่มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย เมืองมิลานในฐานะที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าทางตอนเหนือของอิตาลี เมืองตูรินในฐานะที่เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญ เมืองเจนัวในฐานะที่เป็นเมืองท่าสำคัญทางตอนเหนือ เมืองเวนิสในฐานะที่เมืองทางประวัติศาสตร์และศูนย์กลางการท่องเที่ยว เมืองเนเปิลส์ในฐานะที่เป็นเมืองท่าสำคัญทางตอนกลาง และที่เมืองคาตาเนียซึ่งเป็นเมืองธุรกิจหลักของเกาะซิซิลีทางตอนใต้ของอิตาลี อีกทั้งได้จัดพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศฉบับภาษาไทยและอิตาลีจำนวน 3 เล่ม ได้แก่ หนังสือ "ภราดามหามิตร ไทย-อิตาลี" จำนวน 2,000 เล่ม เพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงาน และสถาบันที่สำคัญทั้งในประเทศไทยและในอิตาลี หนังสือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย-อิตาลีฉบับย่อ จำนวน 5,000 เล่ม เพื่อเผยแพร่ในวงกว้าง และหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การก่อสร้างพระที่นั่งอนันตสมาคม จำนวน 1,000 เล่ม ซึ่งเป็นผลงานทางสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมที่สำคัญที่ชาวอิตาลี มีบทบาทในการออกแบบและก่อสร้าง

ในแง่การค้าระหว่างไทยและอิตาลีนั้น อิตาลีเป็นคู่ค้าอันดับ 5 ของไทยในกลุ่มสหภาพยุโรป และอันดับ 22 ของไทยในตลาดโลก ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลอิตาลี โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา ปลาหมึกสดแช่เย็น/แช่แข็ง เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ อัญมณีและเครื่องประดับ ผ้าผืน เครื่องโทรสาร โทรพิมพ์ โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นต้น และสินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผ้าผืน ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องมือ เครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ การทดสอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เป็นต้น

นักท่องเที่ยวชาวอิตาเลียนนิยมเดินทางไปยังประเทศไทย แต่ส่วนน้อยที่จะใช้บริการบริษัทการบินไทย ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนายสถานีบริษัทการบินไทย จำกัด มหาชน ได้เรียนว่ามีการเสนอขอเที่ยวบินตรงมิลาน-กรุงเทพฯ เพิ่มอีกหนึ่งเที่ยวบิน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และมักจะเดินทางในช่วงเดือนสิงหาคม นอกจากนี้ ชาวอิตาลียังชื่นชอบอาหารไทยและสปา โดยเฉพาะการนวดแผนไทยอีกด้วย

ประธานวุฒิสภาสอบถามถึงมุมมองของชาวอิตาลีต่อสถานการณ์ทางการเมืองของไทยที่ผ่านมา เอกอัครราชทูตฯ กล่าวตอบว่าจากการที่ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงโรมกว่า 7 เดือนนั้น พบว่าการเสียชีวิตของผู้สื่อข่าวชาวอิตาลีในเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศไทยนั้น มีผลกระทบโดยตรงต่อความรู้สึกของชาวอิตาลีแต่ได้พยายามชี้แจงข้อเท็จจริงและให้เหตุผลแก่รัฐบาลอิตาลีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระบาทสมเด็จพระราชินีนาถฯ ทรงมีพระราชดำรัสแสดงความเสียใจมายังประธานาธิบดีและประชาชนชาวอิตาลีด้วย ส่วนคนไทยในอิตาลีนั้นมีจำนวนประมาณ 5,000 คนกระจายอาศัยอยู่ทั่วประเทศอิตาลี ส่วนใหญ่สมรสกับชาวอิตาลี และไม่ค่อยพบปัญหาด้านครอบครัวเพราะสามีชาวอิตาลีรักภรรยาชาวไทยเป็นอย่างดี คนไทยในอิตาลี

ประธานวุฒิสภาลงนามในสมุดเยี่ยมของทำเนียบเอกอัครราชทูต

อาจมีความคิดเห็นทางด้านการเมืองที่แตกต่างกัน แต่ยังอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ทั้งนี้ นายสถานีบริษัทการบินไทยฯ กล่าวเพิ่มเติมว่า หากสถานการณ์ทางการเมืองของไทยยังไม่มั่นคง หรือนักท่องเที่ยวชาวอิตาลีเดินทางไปประเทศไทยแล้วประสบเหตุการณ์ความไม่สงบเช่นนี้ก็อาจเปลี่ยนจุดหมายปลายทางจากไทยไปยังประเทศอื่น ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ผ่านมา รัฐบาลอิตาลีได้ประกาศเตือนนักท่องเที่ยวไม่ให้เดินทางมายังประเทศไทยด้วย

ในโอกาสนี้ ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่เอกอัครราชทูตฯ จากนั้นเอกอัครราชทูตฯ ได้มอบหนังสือฉลองครบรอบความสัมพันธ์ ไทย-อิตาลี 140 ปี ภราดามหามิตรไทย-อิตาลีแก่ประธานวุฒิสภาและคณะสมาชิกวุฒิสภาเป็นที่ระลึกและนำชมภายในทำเนียบ ก่อนที่จะเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานวุฒิสภาและคณะ โดยมีหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ และข้าราชการสถานเอกอัครราชทูตฯ เข้าร่วมรับประทานอาหารด้วย พร้อมทั้งได้ร่วมชมวีดีทัศน์ฉลองครบรอบความสัมพันธ์ ไทย-อิตาลี 140 ปี ภราดามหามิตรไทย-อิตาลีระหว่างรับประทานอาหารค่ำด้วย

ภายในทำเนียบเอกอัครราชทูต

คณะถ่ายภาพร่วมกับเอกอัครราชทูต ภริยา และหัวหน้าส่วนราชการ

คณะพร้อมกับเอกอัครราชทูตและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ เดินทางไปยังสำนักงานเลขาธิการแห่งรัฐ นครรัฐวาติกัน โดยมีบาทหลวงประจำสำนักงานเลขาธิการแห่งรัฐรอให้การต้อนรับและบรรยายสรุปเกี่ยวกับนครรัฐวาติกันให้คณะรับทราบ ดังมีใจความสำคัญดังนี้ นครรัฐวาติกัน (Vatican City State) จัดได้ว่าเป็นประเทศเอกราชหรือรัฐอิสระที่เล็กที่สุดในโลก โดยมีเนื้อที่เพียง 0.438 ตารางกิโลเมตรตั้งอยู่ในกรุงโรม ถือเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ เพราะเป็นที่ประทับของสมเด็จพระสันตะปาปาประมุขสูงสุดของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดในนครรัฐวาติกันทั้งทางด้านนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ โดยสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ซึ่งทรงได้รับเลือกตั้งและทรงเข้าพิธีรับตำแหน่งเมื่อปี พ.ศ. 2548 อาณาเขตของนครรัฐวาติกันนั้นประกอบไปด้วยวังวาติกัน ซึ่งหมายรวมถึงมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ พิพิธภัณฑ์วาติกัน หอสมุดวาติกันและที่ประทับของพระสันตะปาปา นอกจากนั้นก็ยังมีวังกัสเตลกันดอลโฟ (Castelgandolfo) ซึ่งเป็นที่ประทับร้อนตั้งอยู่นอกชานกรุงโรมไปทางทิศใต้ มหาวิทยาลัย Gregorian และโบสถ์ 13 แห่งในกรุงโรม นครรัฐวาติกันมีตำรวจและทหารเองด้วย

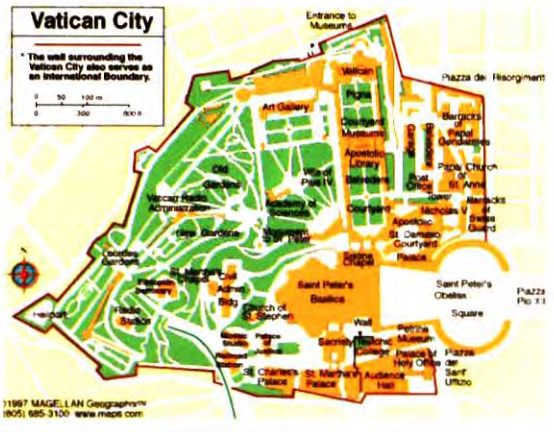

แผนที่นครรัฐวาติกันที่มีกรุงโรมของอิตาลีล้อมรอบ

คณะรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับนครรัฐวาติกัน

เมื่อปี ค.ศ. 1929 นครรัฐวาติกันและอิตาลีได้ลงนามสนธิสัญญายอมรับสถานะของนครรัฐวาติกันเป็นรัฐเอกราชมีอำนาจอธิปไตยของตนเอง และตั้งแต่ ค.ศ. 1960 นครรัฐวาติกันได้รับการจารึกให้เป็นดินแดนที่จะต้องได้รับการปกป้องรักษาไว้เป็นพิเศษในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางอาวุธ (International Register of Cultural Works under Special Protection in Case of Armed Conflict) เนื่องจากเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรมของโลก มีหอสมุดอันเก่าแก่ตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 (the Apostolic Library of the Vatican)

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงอำนาจสูงสุดทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ สมเด็จพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน คือ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 เป็นชาวเยอรมันมีพระนามเดิมว่า โจเซฟ รัตซิงเกอร์ (Joseph Ratzinger) พระชนมายุ 78 พรรษา ทรงได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2548 โดยสภาที่ปรึกษาของสมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งประกอบด้วยสมเด็จพระราชาคณะชั้น Cardinal (College of Cardinals) ซึ่งมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเฉพาะสมเด็จพระราชาคณะชั้นคาร์ดินัลที่มีอายุต่ำกว่า 80 ปีเท่านั้น สมเด็จพระสันตะปาปาที่ทรงได้รับเลือกตั้งแล้วจะอยู่ในตำแหน่งไปจนตลอดพระชนม์ชีพ สมเด็จพระสันตปาปา Benedict ที่ 16 ทรงเข้าพิธีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2548

การบริหารศาสนจักรเป็นหน้าที่ของ The Roman Curia หรือสำนักงานบริหารศาสนจักรส่วนกลาง ซึ่งมักเรียกในภาษาอังกฤษว่า Holy See หรือ Apostolic See มีหน่วยงานหลักคือ สำนักเลขาธิการแห่งรัฐ (Secretariat of State) รับผิดชอบการบริหารประเทศ โดยมีพระคาร์ดินัลผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการแห่งรัฐ (Secretary of State) เป็นหัวหน้า (เทียบเท่านายกรัฐมนตรี) มีหน้าที่รับผิดชอบกิจการด้านการเมืองและการทูตของนครรัฐวาติกัน เมื่อปี พ.ศ. 2531 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงปรับโครงสร้างของสำนักเลขาธิการแห่งรัฐ โดยแบ่งเป็น 2 หน่วยงาน คือ 1. The Section for

General Affairs หรือ The First Section รับผิดชอบด้านการบริหารของศาสนจักร และดูแลสถานทูตต่าง ๆ ประจำนครรัฐวาติกัน หัวหน้าหน่วยงาน คือ The Substitute for General Affairs และมีผู้ช่วย คือ The Assessor for General Affairs และ 2. The Section for Relations with States รับผิดชอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการแต่งตั้งบิชอปในประเทศต่างๆ หัวหน้าหน่วยงาน คือ The Secretary for Relations with States และมีผู้ช่วย คือ The Under-Secretary for Relations with States นอกจากหน่วยงานทั้งสองข้างต้นแล้วยังมี Sacred Congregations ต่าง ๆ ซึ่งเทียบได้กับกระทรวงต่าง ๆ รวม 9 กระทรวง เรียกชื่อตามลักษณะงานในความรับผิดชอบ ได้แก่ 1. The Congregation for the Doctrine of the Faith รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมศรัทธาและศีลธรรมทั่วโลก 2. The Congregation for the Causes of Saints รับผิดชอบเกี่ยวกับขั้นตอนในการประกาศแต่งตั้งนักบุญ 3. The Congregation for the Oriental Churches รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมของศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก (ไบแซนไทน์) 4. The Congregation for Bishops รับผิดชอบเกี่ยวกับการตั้งบิชอปและสังฆมณฑล 5. The Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมสักการบูชาในคริสต์ศาสนา 6. The Congregation for the Evangelization of Peoples รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมแพร่ธรรมของมิชชั่นนารีในศาสนจักรในทวีปแอฟริกาและเอเชีย ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย 7. The Congregation for Institutes of Consecrated Life and for Societies of Apostolic Life รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลนักบวช 8. The Congregation for the Clergy รับผิดชอบเกี่ยวกับบาทหลวงและผู้ช่วยบาทหลวงที่มิใช่นักบวช รวมถึงกิจกรรมและวินัยของบาทหลวงประจำสังฆมณฑล 9. The Congregation for Catholic Education รับผิดชอบเกี่ยวกับสามเณราลัย รวมทั้งการส่งเสริมและการจัดตั้งสถานศึกษาคาทอลิกโดยเฉพาะ โรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ศาสนจักรวาติกันมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่าง ๆ 167 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งในจำนวนนี้มีเพียง 64 ประเทศที่เปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำวาติกันที่กรุงโรม ซึ่งสถานเอกอัครราชทูตไทยที่มีเขตอาณาดูแลนครรัฐวาติกันนั้นคือสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำสมาพันธรัฐสวิส ไม่ใช่สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐอิตาลี อีกทั้ง วาติกันมีผู้สังเกตการณ์ถาวรประจำอยู่ในองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น สหประชาชาติ ทั้งที่นครนิวยอร์กและที่นครเจนีวา และในองค์การชำนัญพิเศษต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ได้แก่ UNESCO FAO WHO และ ILO เป็นต้น ดังนั้นในการประชุมสหประชาชาติและองค์การชำนัญพิเศษต่าง ๆ มักจะมีตัวแทนจากศาสนจักรวาติกันเข้าร่วมประชุมด้วย อนึ่ง สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 พระสันตะปาปาองค์ก่อนหน้าทรงมีบทบาทอย่างมากในการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับนานาประเทศ โดยได้เปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่าง ๆ กว่า 80 ประเทศ และเดินทางเยือนประเทศทั่วโลกกว่า 150 ประเทศ รวมทั้งริเริ่มการกระชับความสัมพันธ์กับศาสนาต่าง ๆ เช่น อิสลาม ฮินดู คริสต์นิกายออร์โธด็อกซ์ สมเด็จพระสันตะปาปาฯ ทรงสนพระทัยในประเด็นปัญหาระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนและปัญหาด้านมนุษยธรรมต่าง ๆ โดยมิใช่เป็นไปในลักษณะทางการเมือง ทรงวิงวอนต่อประชาคมโลกเพื่อให้ยุติความ

ขัดแย้ง และหันมาแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี ในหลายโอกาส ไม่ว่าจะเป็นกรณีการเหยียดผิวในแอฟริกาใต้ หรือการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในบอสเนีย ยูโกสลาเวีย รวมทั้งทรงเป็นผู้นำในการรณรงค์ขอความช่วยเหลือจากประชาคมโลกเพื่อนำไปช่วยผู้ประสบเคราะห์กรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังทรงออกแถลงการณ์ที่จะสนับสนุนบทบาทของศาสนาคริสต์ในการส่งเสริมระเบียบใหม่ของโลกให้เป็นโลกที่มีความสุขและสันติภาพด้วย

อนึ่ง ความสัมพันธ์ไทย-วาติกันเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2205 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ที่ 7 ได้จัดส่งคณะมิชชันนารีชุดแรกเดินทางมายังกรุงศรีอยุธยา ในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช นับเป็นคณะผู้ก่อตั้งคริสตศาสนาในไทยเป็นคณะแรก ส่วนการแลกเปลี่ยนการเยือนนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสนครวาติกันในระหว่างเสด็จประพาสยุโรปในปี พ.ศ. 2440 และได้ทรงเยี่ยมสมเด็จพระสันตะปาปาลีโอ ที่ 13 นับเป็นการแลกเปลี่ยนการเยือนเป็นครั้งแรกในระดับประมุขของประเทศระหว่างราชอาณาจักรไทยและศาสนจักรวาติกัน พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จเยือนกรุงโรมและทรงพบสมเด็จพระสันตะปาปา Pius ที่ 11 เมื่อปี พ.ศ. 2477 และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้เสด็จประพาสนครวาติกันเมื่อปี พ.ศ. 2503 ราชอาณาจักรไทยและศาสนจักรวาติกันได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน เมื่อปี พ.ศ. 2512 ฝ่ายไทยได้มอบให้สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์นดูแลความสัมพันธ์ไทย-วาติกัน สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้ทรงแต่งตั้งคาร์ดินัลชาวไทยคนแรกเมื่อปี พ.ศ. 2526 คือ คาร์ดินัล มีชัย กิจบุญชู อนึ่ง สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 เสด็จเยือนประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2527

นครรัฐวาติกันมีรายได้หลักจากการสนับสนุนทางการเงินขององค์กรคริสต์ศาสนานิกายโรมันแคธอลิคทั่วโลก ซึ่งในประเทศไทยมีวัดคาทอลิกในหลายจังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ จันทบุรี นครสวรรค์ ราชบุรี นครราชสีมา อุบลราชธานี และอุดรธานี เป็นต้น นอกจากนี้ วาติกันยังมีรายได้จากการลงทุนต่าง ๆ ภายใต้การบริหารของหน่วยงาน The Patrimony of the Holy See ค่าธรรมเนียมการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ รายได้จากการจำหน่ายหนังสือ สิ่งพิมพ์ ดวงตราไปรษณียากรของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีผู้คนจากทั่วโลกไปเยือนปีละไม่ต่ำกว่า 10 ล้านคน เนื่องจากความงดงามของสถาปัตยกรรมมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ซึ่งเป็นวิหารที่ใหญ่ที่สุดในโลกและมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ซึ่งสร้างขึ้นโดยสันตะปาปาจูเลียสที่ 2 โดยใช้เวลาสร้างนานถึง 150 ปี อยู่ภายใต้การบริหารงานของสันตะปาปาถึง 20 องค์กว่าจะสร้างเสร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของนักบุญปีเตอร์และแสดงความยิ่งใหญ่ของคริสตจักร ตลอดจนเป็นศูนย์กลางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก และศิลปกรรมที่นับว่าสุดยอดแห่งวาติกันคือจิตรกรรมบนเพดานโบสถ์ซิสติน (Sistine Chapel) ซึ่งเป็นโบสถ์ทำศาสนกิจสำหรับสันตะปาปาเป็นส่วนพระองค์ จิตรกรรมนี้เป็นฝีมือของมิเกลันเจโล ซึ่งมีทั้งภาพการพิพากษาสุดท้าย (Last Judgement) และกำเนิดของอดัม (Creation of Adam)

พลเมืองของวาติกันที่มีเชื้อชาติวาติกันนั้นไม่มีในโลก มีแต่พลเมืองสัญชาติวาติกัน นครแห่งนี้มีพลเมืองประมาณ 800 คน และมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นทูตวาติกันประจำอยู่ในประเทศ

ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม พลเมืองในนครแห่งนี้จะมีสัญชาติวาติกันเฉพาะในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเป็นภรรยาของพลเมืองวาติกัน หรือเป็นลูกที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีเท่านั้น บุตรคนใดอายุถึง 25 ปี ต้องกลับคืนสัญชาติเดิม ผู้ถือสัญชาติวาติกัน หากพ้นตำแหน่งเมื่อใดก็ต้องคืนสู่สัญชาติเดิมของตน พร้อมด้วยบุคคลทุกคนในครอบครัวที่ถือสัญชาติวาติกัน หากชาติเดิมของตนไม่ยอมรับให้ขอสัญชาติอิตาลีซึ่งรัฐบาลอิตาลีมีข้อผูกมัดต้องรับเสมอ

บาทหลวงนำชมภายในอาคารสำนักงาน

ประธานวุฒิสภามอบของที่ระลึกแก่บาทหลวงภายหลังการบรรยายสรุป

บาทหลวงนำคณะชมทัศนียภาพบนยอดอาคาร

จากนั้น ประธานวุฒิสภาได้มอบของที่ระลึกแก่บาทหลวงภายหลังการบรรยายสรุปและบาทหลวงได้นำชมคณะนำชมทัศนียภาพของนครรัฐวาติกันบนยอดอาคารของสำนักงานเลขาธิการรัฐ ซึ่งเอกอัครราชทูตได้เรียนประธานวุฒิสภาและคณะว่าถือเป็นคณะแรกของไทยที่ได้มีโอกาสขึ้นมาชมบนสถานที่นี้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวหรือคณะที่มาเยี่ยมชมนครรัฐวาติกันนั้นจะเข้าชมความงามตระการตาของโบสถ์และพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ เท่านั้น จึงนับเป็นโอกาสอันดียิ่งของคณะ

คณะถ่ายภาพกับยอดมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์

ประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภา สมชาติ พรรณพัฒน์ ซึ่งมีจัตุรัสเซนต์ปีเตอร์เป็นภาพพื้นหลัง

โบสถ์ซิสติน หลังคาสีน้ำตาลที่มีปล่องไฟ และยอดปลายแหลมเบื้องหลังทางขวาของประธานวุฒิสภา

มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ (Basilica of Saint Peter) เป็นสิ่งก่อสร้างที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดในนครรัฐวาติกัน มหาวิหารแห่งนี้สร้างทับวิหารหลังเดิม ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นที่ฝังพระศพของนักบุญปีเตอร์ สาวกท่านสำคัญของพระเยซู และยังเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกของโรม จึงเป็นประเพณีต่อมาที่พระศพของพระสันตะปาปาองค์ต่อมาก็จะฝังไว้ที่นี่ด้วยเช่นกัน ทางเข้ามหาวิหารจะมีจัตุรัสเซนต์ปีเตอร์เป็นลานกว้างด้านหน้ามหาวิหาร มีเสาโอเบลิสก์ของอียิปต์ เสาสูงที่ยอดด้านบนสุดเป็นรูปทรงปิรามิดตั้งตระหง่านอยู่ รอบลานจัตุรัสมีแนวเสาระเบียงของมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ที่ยาวโค้งและมีน้ำพุสองด้านซ้ายขวา

โบสถ์ซิสติน (Sistine Chapel) เป็นสถานที่ทำศาสนกิจสำหรับพระสันตะปาปาเป็นส่วนพระองค์ และมีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือเป็นสถานที่ประชุมลับเพื่อเลือกตั้งสมเด็จพระสันตะปาปาใหม่เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ก่อนสิ้นพระชนม์ลง โดยได้เชิญพระคาร์ดินัลทั่วโลกมาทำการเลือกตั้งพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ ซึ่งระหว่างที่มีการประชุมลงคะแนนลับเพื่อคัดเลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่นั้น ประชาชนจากทั่วทุกมุมโลกจะให้ความสนใจอยากทราบข่าวการลงคะแนน รวมทั้งประชาชนชาวอิตาลีก็จะพากันมารวมตัวอยู่หน้าจัตุรัสเซนต์ปีเตอร์ เพื่อรอดูสัญญาณควันทางปล่องไฟ ซึ่งสัญญาณควันนี้จะเป็นเครื่องหมายบอกให้ประชาชนทราบว่า การลงคะแนนเสียงลับของพระคาร์ดินัลนั้นสำเร็จหรือไม่ หากการลงคะแนนเสียงครั้งนั้นไม่สำเร็จคือคะแนนที่ได้ไม่ถึง 2 ใน 3 ควันที่ลอยออกมาจากปล่องไฟก็จะเป็นสีดำ ต่อเมื่อการลงคะแนนเสียงสำเร็จเป็นที่เรียบร้อย ควันที่ออกมาจากปล่องไฟก็จะเป็นควันสีขาว นอกจากนี้ ภายในโบสถ์ยังมีภาพจิตรกรรมบนเพดานเป็นภาพฉาก 9 ฉากจากพระธรรมปฐมกาลของศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างโลกของพระเจ้า ภาพที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดคือภาพกำเนิดอาดัม (Creation of Adam) และภาพการพิพากษาครั้งสุดท้าย (The Last Judgment)

อนึ่ง นครรัฐวาติกันมีทหารสวิสราว 100 คน มีหอกโบราณเป็นอาวุธประดับเกียรติ เป็นองครักษ์พระสันตะปาปา ทหารสวิสนี้มีมาตั้งแต่ ค.ศ. 1506 การแต่งกายของทหารสวิส มีเครื่องแบบที่ออกแบบโดย มิเกลันเจโล

คณะถ่ายภาพร่วมกับทหารสวิสในสำนักงานเลขาธิการรัฐ

หรือที่รู้จักกันดีในชื่อไมเคิล แองเจโล และทุกคนต้องเป็นชาวสวิสและนับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก ทหารสวิสจะผลัดเปลี่ยนประจำการในชั่วระยะเวลาหนึ่งในนครรัฐวาติกัน

ต่อจากนั้น คณะได้เดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ของกรุงโรม อาทิ น้ำพุเทรวี่ และโคลอสเซี่ยม แล้วจึงเดินทางกลับเข้าโรงแรมที่พัก

น้ำพุเทรวี่ (Trevi Fountain) เป็นน้ำพุที่มีความสูง 25.9 เมตร และกว้าง 19.8 เมตร และน้ำพุแบบบาโรกที่ใหญ่ที่สุดในกรุงโรม น้ำพุเทรวีตั้งอยู่ตรงสามแยกที่บรรจบของสะพานส่งน้ำแวร์จิเน (Acqua Vergine) สะพานส่งน้ำเวอร์โก (Aqua Virgo) และสะพานส่งน้ำของโรมันโบราณ ในปี 19 ก่อนคริสต์ศักราชมีตำนานที่ว่าเจ้าหน้าที่โรมันพบแหล่งน้ำสะอาดราว 13 กิโลเมตรจากตัวเมืองด้วยความช่วยเหลือของสาวพรหมจารี แต่เมื่อสร้างสะพานส่งน้ำขึ้นสะพานก็ยาวถึง 22 กิโลเมตร สะพานส่งน้ำเวอร์โกนี้ส่งน้ำมายังโรงอาบน้ำของมาร์คัส วิพซานิอัส อกริพพา และใช้เป็นสะพานส่งน้ำสำหรับเมืองโรมเป็นเวลากว่าสี่ร้อยปี การเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวเมืองโรมเกิดขึ้นเมื่อชนกอธที่ล้อมกรุงโรมระหว่างปี ค.ศ. 537 ถึงปี ค.ศ. 538 ทำลายสะพานส่งน้ำ โรมันยุคกลางจึงต้องหันมาใช้น้ำ

น้ำพุเทรวี่

น้ำพุเทรวี่

จากบ่อและจากแม่น้ำไทเบอร์ซึ่งใช้เป็นท่อระบายน้ำโสโครกไปด้วย ประเพณีโรมันคือการสร้างน้ำพุอันสง่างามตรงปลายสุดของสะพานส่งน้ำมารื้อฟื้นกันอีกครั้งในคริสต์ศตวรรษที่ 15 ในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ในปี ค.ศ. 1453 สมเด็จพระสันตะปาปา นิโคลัสที่ 5 ก็ทรงซ่อมสะพานส่งน้ำแวร์จิเนเสร็จและทรงสร้างอ่างน้ำพุง่าย ๆ ที่ออกแบบโดยสถาปนิกมนุษย์นิยมลีออน บาตติสตา อัลเบอร์ติเพื่อเป็นการฉลองน้ำที่มาถึง มีความเชื่อกันว่าหากใครหันหลังโยนเหรียญลงไปในน้ำพุเทรวี่จะได้กลับมากรุงโรมอีก ซึ่งในแต่ละวันมีผู้โยนเหรียญลงไปในน้ำพุเทรวีกว่า 3,000 ยูโร และได้นำเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อการกุศลแก่ผู้ยากจนในกรุงโรม

โคลอสเซียม (Colosseum) เป็นสนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงโรม เริ่มสร้างขึ้นในสมัยจักรพรรดิเวสเปเซียนแห่งจักรวรรดิโรมัน และสร้างเสร็จในสมัยของจักรพรรดิไททัส ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 หรือประมาณปี ค.ศ. 80 อัฒจันทร์เป็นรูปวงกลมก่อด้วยอิฐและหินทรายวัดโดยรอบได้ประมาณ 527 เมตร สูง 57 เมตร สามารถจุผู้ชมได้ประมาณ 50,000 คน มีการออกแบบอย่างชาญฉลาดโดยสร้างให้สนามกีฬามีลักษณะเป็นรูปวงรี เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเข้าใกล้นักกีฬา และมีการออกแบบทางระบายน้ำเพื่อไม่ให้น้ำท่วมขังในสนามขณะเกิดฝนตก ถือเป็น

โคลอสเซียม

โคลอสเซียม

ต้นแบบของสนามกีฬาต่าง ๆ ในปัจจุบัน และมีชั้นใต้ดินอีกจำนวนหลายร้อยห้องสำหรับขังนักโทษและสัตว์ร้าย ได้รับการยกย่องให้เป็นสิ่งก่อสร้างหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกใช้แรงงานนักโทษชาวยิวจำนวนราว 12,000 คน นอกจากนี้ ยังเคยเป็นสถานที่ที่ฝูงชนมาชมการต่อสู้กันอย่างเลือดเย็น ไม่ว่าระหว่างนักสู้กับสัตว์ดุร้าย ได้แก่ สิงโต หรือระหว่างนักสู้กันเองซึ่งการต่อสู้แบบนี้ได้รับความนิยมมากในสมัยนั้น

วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2553

ในช่วงเช้าคณะออกเดินทางไปยังท่าอากาศยานนานาชาติกรุงโรม เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG945 เวลา 13.30 นาฬิกา ใช้เวลาเดินทาง 10 ชั่วโมง 35 นาที

วันจันทร์ที่ 20 ธันวาคม 2553

ประธานวุฒิสภาและคณะเดินทางถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในเวลา 06.05 นาฬิกา โดยสวัสดิภาพ

บทสรุปการเดินทาง

การเดินทางเยือนภูมิภาคยุโรปในครั้งนี้ คณะได้มีโอกาสอันดีที่ได้พบปะกับบุคคลสำคัญหลายบุคคล อาทิ ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียม และรองประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐอิตาลี ซึ่งได้เรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรนิติบัญญัติและกระบวนการนิติบัญญัติของประเทศนั้นๆ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กร อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน และหารือข้อราชการร่วมกันในการกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างประเทศและแสวงหาความร่วมมือให้ครอบคลุมในทุกด้านมากขึ้นเพื่อประโยชน์ร่วมกันของประเทศทั้งสอง โดยเฉพาะด้านรัฐสภาให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างสมาชิกวุฒิสภาของทั้งสองประเทศอย่างเป็นทางการ รวมทั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาระหว่างทั้งสองประเทศ ซึ่งการพบปะกับประธานวุฒิสภาราชอาณาจักรเบลเยียมและรองประธานวุฒิสภาสาธารณรัฐอิตาลีครั้งนี้ยังเป็นความสัมพันธ์อีกมิติหนึ่งที่มีความสำคัญอันเป็นส่วนช่วยยกระดับและกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีระหว่างไทยและประเทศทั้งสอง ซึ่งทั้งสองประเทศต่างเป็นมิตรประเทศที่ดีและเก่าแก่ของไทยมาช้านาน โดยไทยและเบลเยียมมีความสัมพันธ์มานานถึง142 ปีนับจากการลงนามในสนธิสัญญาทางพระราชไมตรีและการพาณิชย์ หรือ 117 ปีนับจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต และความสัมพันธ์ไทย-อิตาลี 142 ปีนับจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ขณะที่ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และสาธารณรัฐฝรั่งเศสต่างก็เป็นกลุ่มประเทศที่ไทยมีความสัมพันธ์ระหว่างกันมายาวนานเช่นกัน ความสัมพันธ์ไทย-เนเธอร์แลนด์ 406 ปีนับจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ความสัมพันธ์ไทย-ฝรั่งเศส 325 ปี ของการเริ่มมีความสัมพันธ์ระหว่างกันตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช หรือ 154 ปี นับจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

ประธานวุฒิสภาและคณะวุฒิสภาไทยได้ใช้โอกาสนี้ในการสร้างความเชื่อมั่นแก่ประเทศต่าง ๆ ว่าประเทศไทยได้กลับคืนสู่สถานการณ์ปกติแล้วและกำลังดำเนินกระบวนการ

ทางประชาธิปไตยให้ประเทศไทยเดินต่อไปข้างหน้าอย่างสันติสุขเพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ระหว่างประชาชนไทย

นอกจากนี้ คณะยังได้มีโอกาสพบปะสนทนากับเอกอัครราชทูตไทยประจำราชอาณาจักรเบลเยียม ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสาธารณรัฐอิตาลี รวมถึงกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำเมืองอันต์เวิร์ป และหัวหน้าส่วนราชการของไทย เพื่อรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับข้อมูลและสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศดังกล่าว ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การดำเนินงานของส่วนราชการไทย ปัญหาอุปสรรค และความเป็นอยู่ของชาวไทยโพ้นทะเล พร้อมทั้งได้เยี่ยมชมสภายุโรปเพื่อรับฟังการบรรยายสรุปและชมการออกแบบและการใช้สอยพื้นที่ของอาคารสภายุโรป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐสภาไทยในการก่อสร้างอาคารรัฐสภาใหม่ของไทยด้วย และรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับนครรัฐวาติกันอีกด้วย ซึ่งรายงานการเดินทางเยือนของประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้จะสะท้อนให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางทุกประการ อีกทั้งจะยังประโยชน์คุณูปการต่อการร่วมกันพัฒนาประเทศไทยสืบต่อไป

ส 04641 ฉ.2

สว สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. สำนัก
05 กิจการต่างประเทศ.
3.1 ร้อยเรื่องราว...เล่าเรื่องเพื่อนต่าง
328.31 แดนของประธานวุฒิสภา พ.ศ. 2553.
2553

ร้อยเรื่องราว..เล่าเรื่อง
เชื่อนต่างแดน

จัดทำโดย สำนักการต่างประเทศ
ออกแบบและพิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
0 2244 1561, 0 2244 1741, 0 2831 9471, 0 2831 9475